



૪૫૯૮

# સુંદર સ્ત્રીવિલાસ રસિક ગરબા સંગ્રહ.

સરવે મોખીયાં ગોકુળમે તાર  
ધણા પુરાવન તથા નવીન કલેશિલા  
રમેલા તે ધણી મેહેનથી સંગ્રહ  
કરી લુધાગી.

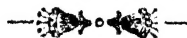
—૦—

જાણી પ્રસિદ્ધ કવિ

મુકરેશ જનનાદાસ મહુરજી

## અમદાવાદ

“લાલુપ્રકાશ પ્રીન્ટિંગ” પ્રેસમાં છાપી.



સંવત ૧૯૪૬ સન ૧૯૯૦

સરવે હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

કલ્પિત ૦-૮-૦



૪૫૯૮

# સુંદર સ્ત્રીવિલાસ રસિક ગરબા સંગ્રહ.

સરવે સોખીલા સ્ત્રીપુરુષને મારે  
ધજા પુરાતન તથા નવીન કવીઓના  
રચેલા તે પ્રજી મેહુનતથી સંમદ  
કરી મુખારી.

—:—  
ખાખી પ્રસિદ્ધ કરનાર

બુકમેકર જમનાદાસ બલુભાઈ શાહ.

## અમદાવાદ

“ભાનુપ્રકાશ પ્રીન્ટીંગ” પ્રેસમાં છાપી.

—:—  
સંવત ૧૯૪૬ સન ૧૯૮૦

સરવે હક્ક સ્વાધીન રાખ્યા છે.

કીંમત ૦-૮-૦





## અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પાનું.	વિષય.	પાનું.
<b>ભાગ ૧ લો.</b>		અંબાજીનો ગરબો. ...	૪૯
શ્રી નાથજીના મહીના.	૧	અહુચરાજીનો ગરબો....	૫૦
જીવનપ્રાણના મહીના...	૨	કાળકાનો ગરબો... ..	૫૨
રસીઆજીના મહીના...	૫	ગોરમાનો ગરબો... ..	૫૫
ગોપીઓની સ્તુતિના મ.	૧૦	બાળકીલાનો ગરબો... ..	૫૮
પતીને પરદેશ ન જવા		મુંબાઈ સુરતનો ગરબો.	૬૦
દેવા વિશેના મહીના.	૧૧	વડોદરાનો ગરબો.....	૬૧
ભરથજીના મહીના....	૧૩	માહાકાળીનો ગરબો... ..	૬૪
નંદલાલના મહીના....	૧૬	અહુચરાજીનો ગરબો....	૬૫
કૃષ્ણના મહીના... ..	૧૭	રેલવેગાડીનો ગરબો....	૬૬
રાધિકાના મહીના.....	૧૯	અમદાવાદનું વરણન....	૬૭
તુળશીના મહીના.....	૨૦	<b>ભાગ ૨ જો.</b>	
અહુચરાજીના મહીના...	૨૧	ગુજરી... ..	૬૯
યોમજીદાસના મહીના...	૨૨	મીસરી... ..	૭૫
શ્રી અંબાજીના મહીના.	૨૩	સાતવાર... ..	૭૮
મીતાજીના મહીના. ...	૨૬	આઠવાર... ..	૭૯
લાલજીના મહીના.....	૨૮	તિથિઓ... ..	૮૦
વધુરાગના મહીના.....	૩૦	મલાવરાવનો રાસડો....	૯૦
શ્રી રણછોડરાય માહારા		હિરાલાલનો રાસડો...	૯૧
જનો ગરબો.... ..	૩૨	<b>ભાગ ૩ જો.</b>	
નરસીંહજી માહારાજનો		અભિમાન્યુનો ચક્રાવે ...	૯૨
ગરબો... ..	૪૧	વળામણ... ..	૯૮
શ્રી કૃષ્ણજીના દશ અવ		ગીરધારીનીગરબી.....	૧૦૦
તારનો ગરબો... ..	૪૩	ગરબીઓ... ..	૧૦૧
સીતાજીની કાંચળીનો ગ		માળાનીગરબીઓ.....	૧૦
રબો.... ..	૪૫	પ્રેમની ગરબીઓ.....	૧૦૮

વિષય.	પાનું.	વિષય.	પાનું.
ગરબીઓ... ..	૧૧૦	ગાંધરાંની મરખી... ..	૧૭૨
રાસડીલાની ગરબીઓ... ..	૧૧૬	કુવેડની કુનેતી... ..	૧૭૨
રાસડીલાનીસાખીઓ... ..	૧૨૩	માણીગરની સાખીઓ... ..	૧૭૪
દાણુલીલા... ..	૧૨૬	સાખીઓઅનેસમશાઓ... ..	૧૭૬
દાણુલીલાનીસાખીઓ,આ		ગરબીઓ... ..	૧૮૦
હેરીઆં, ગરબીઓ વિ		ગરબી દક્ષણી ભાષાનો... ..	૧૮૨
મેરે ગોવાળીઆના... ..	૧૩૩	સાખીઓ... ..	૧૮૫
દાણુલીલાની ગરબીઓ... ..	૧૪૧	લાવણી ૧ લી... ..	૧૮૮
ચુંદડીની ગરબીઓ... ..	૧૪૬	લાવણી ૨ જી... ..	૧૮૯
નંદજીની ગરબીઓ... ..	૧૪૯	લાવણી ૩ જી... ..	૧૯૦
પરચુરણ ગરબીઓ... ..	૧૫૦	લાવણી ૪ થી... ..	૧૯૧
ધંધરને પૂજવા વિશે... ..	૧૫૪	ભાગ ૪ થી.	
વીંછી વિશે ગરબી... ..	૧૭૦	લગનમાં મવાતાં ગીતોનો	
માંકણની મરખી... ..	૧૭૧	સંગ્રહ... ..	

# સુંદર સ્ત્રીવિલાસ રસિક ગરબાસંગ્રહ. ભાગ ૧ લો.

શ્રી ગણેશાય નમઃ શ્રી સારદાય નમઃ શ્રી ગુરુભ્યો નમઃ  
શ્રી નાથજી સત્ય છે.



## શ્રી નાથજીના મહર્ષિના.

કારતક માસેરે કાંહાનજી, મુકી ચાલ્યાં પરદેશ;  
હુંજી નારીરે નાંધડી, જોળન બાજેરે વેશ,  
ગોકુળ આવો શ્રી નાથજી. ૧

માગશર માસેરે માવજી, બશીયા સામીરે તેડ;  
પિંજર લાગ્યારે જુરવા, આંખે આંસુડાની રેલ. ગો ૨

પોસે સોસેરે દેહડી, તોયે રનેહ ન ચિરાચાય;  
આડો હેમાડો ઉલટો, તેથી કપેરે કાય. ગો ૩

માહા માસેરે સેજડી, બીજી વેરણ રાત;  
પેઉજી મારારે ઘેર નહીં, કેમ બંધ દિવસ મહારાજ. ગો ૪

ફાગણ પુલ્હોરે પુલડે, પૂલ્યાં કેસર કેરાં ઝાડ;  
તેના છંટાવું છંટણાં, ઉડે અબીજી શુભાસ. ગો ૫

ચૈતરે ચંપેરે મોરીઓ, મોરી અંરાડે ભાર;  
માલજી લાવેરે મોગશે, કાચી કળીયોનો હાર. ગો ૬

વેશાખેર વન વેડીયાં, વેડી આંબલીયાની શાખ;   
 રસ ઘોળાતુંરે વાટકી, જમીએ કોની સંગાય. ગો ૭   
 જોડે જાણ્યુંરે આવશે, ના આવ્યા શ્યામ શરીર;   
 બપૈયારે પીઉપીઉ કરે, મારે હૈયે નવ રહે ધીર. ગો ૮   
 અપાડેરે ઘન ઉડાડ્યો, માથે ચ'ડ્યોરે ઘનઘોર;   
 વીજલડીરે ચમકા કરે, ખોલે મધુરા શા મોર. ગો ૯   
 શ્રાવણ વરશ્યોરે સરવડે, નદીએ નીર અપાર;   
 કોયલડીરે ટકકા કરે, એસી આંબલીયાની ડાળ. ગો ૧૦   
 ભાદરવોરે ભલે ગાજ્યો, વરસે મુશળધાર;   
 પિયુજી મારા મધુપૂરમાં, રાલે શોકલડી અપાર. ગો ૧૧   
 આસોમાસે દિવાલહી, આવ્યા શામ શરીર;   
 યાજ ભરે મોતીડે, વધાતું સુભદ્રાના વીર. ગો ૧૨   
 બારે માસ પૂરા થયા, કેહેછે કવિરે કરજોડ;   
 ગાય તેનારે પૂરજો, કોડ શ્રીરે રણછોડ. ગો ૧૩

### જીવનપ્રાણના મહીના.

રથ આવ્યા અંકુરના, છુટ્યા નંદરબાર;   
 શબ્દ ભરે છે સુંદરી, વળી જુએછે વાટ.   
 રથ જોડીને રાધવ ચાલ્યારે, મથુરાંના તે મારગ ઝાલ્યારે;   
 બહાનો ડોક વાળી વાળી જુએરે, નેણ ભરેને રાધિકા રૂએરે;   
 મારા બાળા તે પણના બેલીરે, શું જાઓછો માયા મેલીરે;   
 જીવનપ્રાણ છો આત્મારામ છો. ૨૬.   
 કારતક મહીને કંથ સિધાવ્યા, રહી ન શકે નારી;   
 અંતરજમી નથી અજાણ્યા, હંસ ઉડ્યા રહી હારી;

મેંતો શંભુજીની સેવા નદીધીરે, મેલી થાપણુ ઝાળવી લીધીરે  
જીવન પ્રાણુછો, આત્મારામ છો. ૧

માગસર મહીને મેલી ગયા, જમ્મ બેઠા જગદીશ,  
કોઈ સંદેશો લાવે શ્યામનો, તેને ચરણ નમાવું શીશ;  
તેને ચરણ નમાવું શીશરે, કોઈ દેખાડો જગદીશરે;  
હુ બનાવું રસોધ બત્રીશરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મારામછોર  
પોષ મહિનાની પ્રીતડી, જોબનની જંબળ;

જમણુ હતાં તે જમી ગયા, ઠાલા મેલ્યા થાળ.  
હરીએ ઠાલા તે મેલ્યા થાળરે, એવી જોબન તણી જંબળરે  
બધયો સુખે ભજો શ્રી ગોપાળરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મા ૦૩  
મહા મહિનાની ટાઢડી, અતિ રાતે આંધકાર;

આચનલોચન વહી ગયાં, હરીને લશ્કર બંધાવું પાર;  
મને વેઠની તે વેઠના થાયરે, હુશી એકલડાં ન રહેવાયરે;  
મારી થરથર કંપે કાયરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મારામછો. ૪  
દ્વાગણુ કુલ્યો કુલડે, રમતા રાધવરાય;

આ શું કુલી સુંદરી, હરી તજી ગયા જમણી બાંધ.  
વહાલો સોળસે ગોપીયો માંદરે, કાનુડાને કાંઈ ન કહેવાયરે;  
વહાલો મુકી ગયા વન માંદરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મા ૦ ૫  
ચૈતર ચંપો મોરીયો, પીંપળ આવ્યાં પાન;

નાવ્યો નાગર નાવલો, મને તેતું લાગ્યું છે તાન;  
મને તેતું લાગ્યું છે તાનરે, મને હરી ભજ્યાની હામરે;  
કોઈ દેખાડો શ્રી રામરે, જીવનપ્રાણુછો, આત્મા ૦ ૬  
વર્ષશબ્દે વાયા વાવલા, મુખતું ઉડયું નર;  
તાપ તપે તનકુ તપે, હરી મેલી ગયા છે દુર;

એવો આવ્યો છે માથે ઉન્હાજોરે, એવો કપટી કાનુડોકાજોરે;  
 મને મુકી ગયો મોરલીવાજોરે, જીવનપ્રાણુછો આત્મા૦ ૭  
 જોડે જનન્યુ આવશે, વેગે વિહારાય;  
 ચંદન ઘોળ વાડકે, વિઝણે ઢોળું વાય;  
 હરીને વિઝણે ઢોળું વાયરે, મારી ઘડી પલ્લક જીગ જાયરે;  
 મારા કાળજનયાં કાંઈ કાંઈ થાયરે, જીવનપ્રાણુછો આત્મા૦ ૮  
 અશાડ ચનકે લીજીતો, ઘન ગરજે ધમધોર;  
 આંસુડે ભીજાય મારી મુદ્દડી, મીડડા બોલે મોર;  
 એવા મીડડા બોલે મોરરે, કંઈ બપૈયા કલોલરે;  
 મારું જીવે જોયનનું જોરરે, જીવનપ્રાણુછો આત્મા૦ ૯  
 શ્રાવણ વરસે સરવઢે, નહાવું નિર્મળ નીર;  
 પહેર્યાં પિતાંજર પાનિયાં, જોઢણ આઢાં ચીર;  
 હરી જોઢણ આઢાં ચીરરે, આપણ નાહાતાં જમનાં તીરરે  
 એવી રીતે ઢળાં શરીરરે જીવનપ્રાણુછો, આત્મા૦ ૧૦  
 ભાદરવો ભલો આજીતો, પણ નાવ્યા બળવીર;  
 ચીર હતાં તે હરી ગયા, મારું શાને ઢાંકું શરીર.  
 મહારી પોંચે નજર નહીં નાંખીરે, બહાલેભરવાડનીગત રાખી.  
 સામળીએ ન જોયું ઝાંખીરે, જીવનપ્રાણુછો આત્મા૦ ૧૧  
 આસો માસ ભલે આવીયો સૌની પુરી આશ;  
 તોરણ આંધ્યાં ટાડલે, એમ ગાયે હરિજન દાસ.  
 ઘેર ઘેર મંગળ ગાયરે, ત્યાં થેમ થેમકાર થાયરે;  
 શ્રોતા વકતાનાં સંકટ જાયરે, જીવનપ્રાણુછો આત્મા૦ ૧૨

## રસિયાજીના મહીના.

ગરબી.

શ્રી ગુરુદેવ વલ્લભને ચરણે લાગુરે રસિયાજી.  
 તેર માસ દરિ ગુણ ગાવા મતિ માગુ હો રંગ રસિયાજી ૧  
 કારતક માસે કેમ ગયા છો મૂકીરે, રસિયાજી;  
 પ્રાણુજીવન પ્રભુ શી વાતે હું ચુકી હો રંગ રસિયાજી. ૨  
 ચુકી તોપણ દાશી દોષ સમાવોરે રસિયાજી,  
 મારા સમજે મનમાં કાંઈ લાગે હો રંગ રસિયાજી. ૩  
 અખળાનન અમો અવગુણ કેરી ખાણુરે રસિયાજી,  
 તોપણ નાથ નિભાવો ઝાલો પાણુ હો રંગ રસિયાજી; ૪  
 જેવી તેવી કિંકરી કહાવું તમારીરે રસિયાજી,  
 દાસ દયાના પ્રિતમ હો શુધ્ધ મારી હો રંગ રસિયાજી. ૫  
 માગશર માસે મળવા મન અકબાયરે રસિયાજી,  
 પ્રીત તણી પીડા કાંઈએ ન કહેવાય હો રંગ રસિયાજી. ૬  
 બીડયું સીડયું પણ અંતર ભડકે લાગેરે રસિયાજી,  
 કાળજી છેદી કંદુપના સર વાગે હો રંગ રસિયાજી. ૭  
 વિરહ વિકળ થઈ કળ ન પડે નિસ દીનરે રસિયાજી,  
 તાલાવેલી લાગી માહારે તન હો રંગ રસિયાજી. ૮  
 દુખ દાવાદળ પ્રગટયો કેમ સેહેવાયરે રસિયાજી,  
 ધીરજ રાખું પણ કહાં લગી રહેવાય હો રંગ રસિયાજી. ૯  
 નીશ્ચે પ્રાણુ જશે તલપી હવે મારોરે રસિયાજી,  
 દાસ દયાના પ્રીતમ પ્રાણુ ખચાવો હો રંગ રસિયાજી. ૧૦  
 પોશ માસે રોશ રહેથી મુક્યારે, રસિયાજી;  
 અખળાના આધાર અવસર ચુક્યા હો રંગ રસિયાજી. ૧૧



ધણું શું કહીએ સમજી લેજોરે રસિયાજી;  
 વિજોગ પાખે અવર દાંડ કાંઈ દેજો હો રંગ રસિયાજી. ૧૨  
 સ્ત્રિને દુઃખ નહિ પતિ જો શસ્ત્રે મારેરે રસિયાજી;  
 તેથી કષ્ટ ધણું તે મન ઉતારે હો રંગ રસિયાજી. ૧૩  
 એથી અદકું હવે તે શું કહીયેરે રસિયાજી;  
 અતુર શિરોમણ અતુરાનું દુખ લહીયે હો રંગ રસિયાજી ૧૪  
 આ જોખનમાં આવી સુખને માણોરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રિતમજી તકળણો હો રંગ રસિયાજી. ૧૫  
 માહા માસે તો મારા સમ ઘેર આવોરે રસિયાજી;  
 આ રતમાં દંપતી જો સુખ લહાવો હો રંગ રસિયાજી. ૧૬  
 પ્રથમ અમો એમાં કાંઈએ નવ લેહેતાંરે રસિયાજી;  
 શીખવી સમજાવી શું મહેલ્યાં વેહેતાં હો રંગ રસિયાજી. ૧૭  
 બહાલા થઇને બહેરશું વાંચ્યું આવુંરે રસિયાજી;  
 આવડું શીદ કરચું બ્યારે હતું જાવું હો રંગ રસિયાજી. ૧૮  
 પ્રેમપંથમાં કાંટો કપટી ન સારોરે રસિયાજી;  
 પ્રથમ થકી પોંખી હવે શું મારો હો રંગ રસિયાજી. ૧૯  
 વીરહ વન્હોમાં ધીકું છું નીશ દહાડોરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રીતમજી મુને કહાડો હો રંગ રસિયાજી. ૨૦  
 ક્ષાગણ કેસુ કૃલ્યાં હું કરમાણીરે રસિયાજી;  
 આ વનમાળી પિયુ સિંચ્યુ ન પુરું પાણી હો રંગ રસિ. ૨૧  
 વસંતરતુ તો સહુને વાહાલી લાગેરે રસિયાજી;  
 તમ પાખે મને બાણુ રહેમાં વાગે હો રંગ રસિયાજી. ૨૨  
 અખિલ શુભાલને કેસરના રંગ માળીરે રસિયાજી;  
 વિલાસ સુખ નવ લીધું મુજ ઉર હોળી હો રંગ રસિયાજી. ૨૩

સુખની રૂતુ શોક્યના સંગે સોહીયેરે રસિયાજી;  
 હુસકલડે રોયું તો હમારે જોઈએ હો રંગ રસિયાજી. ૨૪  
 પ્રથમ થકી પ્રભુ શે નવ નાખ્યાં મારીરે રસિયાજી.  
 દાસ દયાના પ્રિતમ આ ગતી ધારી હો રંગ રસિયાજી. ૨૫  
 ચૈત્રે ચંદ્ર કીરણ સહુને સુખકારીરે રસિયાજી;  
 એકલડીને લાગે તેહ કટારી હો રંગ રસિયાજી. ૨૬  
 સુખકારી હુતા તે સહુ દુખ દેછેરે રસિયાજી;  
 જોઈ જોઈ સંભારી સુખ આંસુ વહે છે હો રંગરસિયાજી. ૨૭  
 કરે કોય શું કરમ તણો એ દોપરે રસિયાજી;  
 વક્ર વદન નિજ ત્યાંશો દર્પણ દોપ હેઠ રંગરસિયાજી. ૨૮  
 આ દાહાડા ક્યાં મુક્યા હતા સંતાડીરે રસિયાજી;  
 જોખન અવસર આવો આપ્યો કહાડી હો રંગરસિયાજી. ૨૯  
 તમે કહેતાં તે અમે માનતા સૌયુરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રીતમ કીધું કાચું હો રંગ રસિયાજી. ૩૦  
 વૈશાખે વૃજ સુનું સધળું દીસેરે રસિયાજી;  
 જન જાજા પણ કોને મન જઈહીસે હો રંગ રસિયાજી. ૩૧  
 સરવે સરોવર સુકાં આતક લેખેરે રસિયાજી;  
 ચંદ્ર વિના જેમ ચકુર ઉજ્જડ દેખે હો રંગરસિયાજી. ૩૨  
 વિત્યું હોય તે એ સાચું પરમાણેરે રસિયાજી;  
 પીડ પ્રમુતાની શું વંજી જાણે હો રંગ રસિયાજી. ૩૩  
 વીરહ બેદના ઘણી કહીણ બહુ દુખથીરે રસિયાજી;  
 વેઠે તે જાણે ન કેહેવાય અમુકથી હો રંગ રસિયાજી. ૩૪  
 સ્નેહ તણો ધા મલમ થકી ન રજાયરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રીતમથી સુખ થાય હો રંગ રસિયાજી. ૩૫

બેઠ માસેનો સહુ સરેવર સુકાં રહેછેરે રસિયાજી;  
 મુજ લોગન ધારા નવ સુકી બેઠેછે હો રંગ રસિયાજી. ૩૬  
 શ્રીખમરતુને તાપે તન અઢળાયરે રસિયાજી;  
 પવન પુવારાથી તે સદ્ય સગાય હો રંગ રસિયાજી. ૩૭  
 શ્રીખમતાપને દિપ વાયુથી વામેરે રસિયાજી;  
 વિરહવન્દી આ પવને વૃદ્ધિ પામે હો રંગ રસિયાજી ૩૮  
 પય ઉગર્યું તે છાંટે નીર સગાયરે રસિયાજી;  
 તાતુ તેલ મજે જળ ભડકો થાય હો રંગ રસિયાજી. ૩૯  
 પ્રેમપાવકની પીડ સહુ દુખથી અળગીરે રસિયાજી.  
 દાસ દયાના પ્રીતમ તમને વળગી હો રંગ રસિયાજી. ૪૦  
 અસાડ માસે અતિ ઉંડુ દુઃખ સાલેરે રસિયાજી;  
 પંખીડાં પણ મળાને માળા ઘાલે હો રંગ રસિયાજી. ૪૧  
 કાને કહીયેને કહે અદેખાં ઠરીએરે રસિયાજી;  
 અંતર આગે ઢાંક્યા ધીડી મરીએ હો રંગ રસિયાજી. ૪૨  
 કીડો કાષ્ટ જ્યમ ખોળું કરે ખાઈ ખાધુરે રસિયાજી;  
 તેમ વિરહ કીડે કાળજ કરડી ખાધુ હો રંગ રસિયાજી. ૪૩  
 ઉપરથી તન સાડ સહુ કોઈ દેખેરે રસિયાજી;  
 ભીતર ભડકો પ્રાણ પોતાનો પંખે હો રંગ રસિયાજી. ૪૪  
 બે જાણે તે મુરખ કહે એ વાતરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રીતમ દુઃખ જહુ ભાત હો રંગ રસિયાજી. ૪૫  
 આવણુ માસ સરવડે વરસ્યો મંદરે રસિયાજી;  
 પાવસરતુ શોભા થઈ પ્રદા પ્રદ હો રંગ રસિયાજી. ૪૬  
 પ્રસે વળગી વેલ છુટે નવ છોડીરે રસિયાજી;  
 દેવ મારી બેલ તો નાંખી તોડી હો રંગ રસિયાજી. ૪૭

એક દિવસ આપણુ ત્યાં વાતે વળગ્યારે રસિયાજી;  
 ધન વરસ્યો ભીંજ્યા પણ ન થયાં અળગાં હો રંગ રસિયાજી  
 મેં પણ સીત સહેવાઈ નહીં ધણું કાંપીજે રસિયાજી;  
 ત્યારે તમે મુજને લેઈ રૂઢીયાશું ચાંપી હો રંગ રસિયાજી ૪૯  
 સંભારી તે સુખ કાળજડું ફાટેરે રસિયાજી;  
 દાસ દયાના પ્રીતમ શામાટે વિસારી હો રંગ રસિયાજી. ૫૦  
 પુરષોત્તમ માસે આશા તમારીરે રસિયાજી;  
 પુરવ પુન્યે થશે જીજો મન વિચારી હો રંગ રસિયાજી. ૫૧  
 આતુર જન સંતોષો કરી સનમાનરે રસિયાજી;  
 અધરામૃત પાઈઆપો જીવતદાન હો રંગ રસિયાજી. ૫૨  
 આ એક માસતો પુન્યદાનનો દહાડોરે રસિયાજી;  
 પ્રભુ પધરાવી શેષી કર કર ટાહાડો હો રંગ રસિયાજી. ૫૩  
 અવર દેવ શેવ્યાની શ્રદ્ધા છે નહીંરે રસિયાજી;  
 પુરષોત્તમ પરજીને અવર ધટે નહીં હો રંગ રસિયાજી. ૫૪  
 પ્રાણ જશે તોયે તમ વિના નહીં ભજીયેરે રસિયાજી.  
 દાસ દયાના સ્વામી એમ સમજીએ હો રંગ રસિયાજી. ૫૫  
 બાદરવે ભડ વરસે ચપળા ચમકરે રસિયાજી;  
 એક સમે હું આવી પાયલ ઝમકે હો રંગ રસિયાજી. ૫૬  
 હું બીની મુણી ધન વરસ્યો આકાશેરે રસિયાજી;  
 પીતાંબર હોરાડી લીધી પાસે હો રંગ રસિયાજી. ૫૭  
 સઘળું સુખ કાંઈ પ્રગટ નથી કેહેવાતુંરે રસિયાજી;  
 વિકૃલ પણ કાંઈ કહું છું નથી રેહેવાતું હો રંગ રસિયાજી ૫૮  
 પાલવ પાથરી કાલાવાલા કરીનેરે રસિયાજી;  
 પાગે લાગી કહું છું ફરી ફરીને હો રંગ રસિયાજી. ૫૯

વિરહ દુઃખ નથી સેહેવાતું હવે આવોરે રસિયાળું;  
 દાસ દયાના પ્રીતમ શું તલસાવો હો રંગ રસિયાળું. ૬૦  
 આશ્વિન આવ્યો સઘ માસ સુખકારીરે રસિયાળું;  
 વામ આંખલડી ફરકે છે કાંઈ મહારી હો રંગ રસિયાળું. ૬૧  
 રાસ રમણની રતુ આવી તમે જાણોરે રસિયાળું;  
 લાલ બિહારી લીલાનાં સુખ માણો હો રંગ રસિયાળું. ૬૨  
 શરદ પુનમની નીશે પુરણ શશી પ્રગટયોરે રસિયાળું;  
 તમથી રમતાં સુખ દુઃખ માહારાં મટશે હોરંગ રસિયાળું ૬૩  
 કરણાનિધી છો માટે કરણા કરશેરે રસિયાળું  
 વાહાલાની વિનતી રૂદેમાં ધરશે હો રંગરસિયાળું. ૬૪  
 આનંદ ઉપન્યો ઉરમાં વાલ્મી વળિયારે રસિયાળું;  
 દાસ દયાના પ્રીતમજી મુને મળિયા હો રંગ રસિયાળું. ૬૫

## ગોપીઓની સ્તુતીના મહીના.

( કારતકે કાળજને તજ્યું એ રાગ. ).

કારતકે કાટી કદપના કરીએ, ગોકુળીઆમાં ઘેલાં થઈ ફરીએ;  
 સુખદુઃખ સર્વે સહી રહીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો,  
 દુઃખરે માઈ દિલ મધે લેજો, ઓધ. ૧  
 માગસરે મેણાં લીધાં માથે, જીવણજીએ વચન આપ્યાં હાથે;  
 કેરળની રમીશું તમારી સાથે, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો. ૨  
 પેષેતો ધીરજ કેમ ધરીએ, કહોતો વાલા વિખડાંખાઈ મરીયે;  
 જીવણવિના જીવીતે શું કરીએ, ઓધવ મારી સ્તુતી કહેજો. ૩  
 માહે તો મીત્રી તોડી મારી, વાલે મારે કુખળ કરી નારી;  
 આશું કીધું મોહન મોરારી, ઓધવ મારી. ૪

કાગણુ ફીકર કરે મનમાં, દિવસ રાત તાપ તરે તનમાં;  
 વખુટી જેમ હરણી ફરે વનમાં, ઓધવ મારી૦ ૫  
 ચૈતરે ચીત કરે આળા, મુકી ચાલ્યા મોરલી તો વાળા;  
 દરશન તમે દોની નંદલાલા, ઓધવ મારી૦ ૬  
 વૈશાખે વનમાં કાચલ ખોલે, તેથી મારાં ત્રણભોવન ડાલે;  
 જોખન માંડે જાયછે જકજોલે, ઓધવ મારી૦ ૭  
 જેઠે તો જળ ભરીઆં નેણે, બંધન મારા હરીવરને કહેણે;  
 ખટકે વાલા નાથ તણે મેણે, ઓધવ મારી૦ ૮  
 અષાઠે તો ઇંદ્રધારે વરશે, પીઉ વિના મન માંડે તલસે;  
 મોહનવર મેડેર હવે કરશે, ઓધવ મારી૦ ૯  
 શ્રાવણે સાંભળ સાહેલી, નમેરા તો નાથ ગયા મેલી;  
 જોકુળીયામાં થઇને ફરે ઘેલી, ઓધવ મારી૦ ૧૦  
 ભાદરવે લુધર મેટા હમને, જાણુ હવે શું કહીએ તમને;  
 વાયદા કરી વાહ્યાં અમને, ઓધવ મારી૦ ૧૧  
 આસો માસે આવી દીવાળી, ઘેરે આવ્યા મોહન મોરારી;  
 હળીમળી સૌ સખી લ્યો તાળી. ઓધવ મારી૦ ૧૨  
 બારે માસ રાગેતો કરીયા, દાસ રણુછોડના સ્વામી મળીયા;  
 તેથી મારાં જનમ મરણુ ટળીયાં, ઓધવ મારી૦ ૧૩

### પતીને પરદેશ ન જવાદેવા વિશેના મહિના.

(ઓધવજી સંદેશો કળે શામને એ રાગ)

કારતક મહિને અખળા કહે છે કંથને,

હવે સિઆજો આવ્યો સ્વામીનાથજો.

હીમાળુ વા વાયોરે હલકી ટાઢમાં, શું શોધો પરદેશ જવાને।

સાચજો; એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં. ૧

માગશર મહિને હોંશ ધણી મન માંછરે,

રશીયા સંગરમ્યાની માજમ રાતજો;

ધુંધટો કાઢીરે ઘર આગળ ફરે, પીયુ મેલો પરદેશ જ-

વાની વાતજો, એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં. ૨

પોસે જે અળખાને પીઠે પરહરી, તે નારીનાં પુરણ મળીયાં

પાપજો, સાસરીએ રહીને તે શાં સુખ ભોગવે, મૈયરમાં નવ

ગાઠે માને આપજો. એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં ૩

માહા મહીને નવ કરીએ નાથ મુસાફરી,

ઘડે સાટે જઈ લાવો ખોરી જરજો;

જહેંચીને જમથુંરે મારા વાલમા, જર નહી જવા દેઉ ધર-

થી બહારજો. એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં ૪

ફાગ રમે ફાગણમાં નરને નારીયો,

ધેર ધેર નૌતમ કૌતક નવલાં થાયજો.

જે નારીનો નાવલીઓ નાંખી ગયો કાહો તેણે કેમ નજરે જોયું

જાયજો. એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં. ૫

ચૈતરમાં ચતુરને પંથ ન ચાલવું, જો ધેર નારી સારી ચતુર

સુજણજો; વાહાલપણે વચનેરે પીઠને વશકરે, નીરધાર્યું તે પડયુ

રહે પરીઆણજો, એ મહીને વન જઈએ પીઠ પરદેશમાં. ૬

વાવલીયા વાયાતે પીયુ વૈશાખના, રજ ઉડેને માણેક મેલું થાય

જો; નયનીનું મોતીરે હીરો હારનો, કહો પરહાયે તે ક્યમ

ધીર્યા જાયજો, એ મહીને નવ જઈએ પીઠ પરદેશમાં. ૭

જેઠેતો પરદેશે જવું દોહલું, ધોમ ધીખેને લાયજેવી લુ

વાયજો, કામળ છે કાચારે મારા કંચની, વણ શીઝ્યાં જે-

મ કુલડીયાં કરમાયજો. એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પર૦ ૮  
અંબરધનછાયોરે માસ અપાડમાં,  
મેર બોલેને મેહ વરસે મુશળધારજો;  
કચરાને કાદવરે મચી છે મેદની, પાંખી માળા ઘાલે ઠારો  
ઠારજો. એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૯

શ્રાવણમાં શીવ પુજીને મુખ માગીએ,  
વા'લાનો નવ થાજે કદી વિજેગજો;  
ઉમીઆના સ્વામીજી આપો એટલું, સાસુના જાયાનો નો-  
ત્ય સંજેગજો. એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં ૧૦  
બાદરવો બરજોઅનનો ફરી નહી મજો,

વહી જશે જેમ નદીઓ કેરાં નીરજો; •  
એવારે દીવસ એજે નવ કાહાડીએ, ખાત વિચારી જુઓ  
નણુંદના વીરજો. એ મહીને નવ જઘએ પીઉ પરદેશમાં. ૧૧  
આસોના દીવસ તો અતિ રળીઆમણા,

ખાવું પીવું કરવા નવલા ખેલજો;  
ભેગાં ખેસી જમીએ રમીએ સોગટે,  
છાતીમાં બીડીને રાખું છેલજો. એ મહીને ૧૨

માસ અધીકમાં અધીકપણે શું કીજોએ,  
રોહો જોડીને નેણુ સંગાથે નેણુજો;  
જેમ ન છુટે ખુટો કાચ બીલોરનો,  
દાસ દયાના પ્રીતમ જાણુ પ્રવેણુજો. એ મહીને ૧૩

**ભરથજીના મહીના ચાલ લાવણી.**

ચૈત્ર પીછલે પાક રામનોમીકો જન્મ લીયા.

અવધપુરી સુખધામ સખી મીલ મંગળમાર કીયા,



ખબર જળ દશરથને પાછરે, ખબર,  
 દેત દાન ગજરાજ ગાદીન થોડેકી ખીઆઈ;  
 સખા સખ કુલનસે છાઈ,  
 કરમ લેખ ના મીટે કરો કોઈ સાખન ચતુરાઈ;  
 રામ ચલે બનબાસ રોવત કૌશલ્યા માર્છ. ૨૬. ૩ માસ ૧  
 ભગતહી વધશાખ કેકે બાવર કરદારી,  
 ધ્રુવ ઇવણ ધીકાર બયા જદ તુમસે મા તારી. ૨  
 દુઃખ તુમ નગરીકો દીનોરે. તીન લોકકે નાથ રામ તીને  
 બનબાસી કીનો. ૨  
 કુમત કુચ એસી બન આઈ, કરમ રામ. માસ ૨  
 જોડ પચ મીલ કહે ભરથકુ ગાદી બેઠ રહો;  
 ભરત ધરત કાનનપર હાથ પંચ મેરી ગરદન મત મારો. ૧  
 સરે નહી એ બાતન કાળ, હમબો હરીકે દાસ રામ અ  
 જોધ્યા કે રાજ. ૨  
 બાત એ સખકે મન બાઈ, કરમ. રામ. માસ ૩  
 અપાડ આશા રામ મીલનકી, મનમે લાગ રહી,  
 કોઈ રામ બન મોહી બતાવો ભારથ બાત કહી;  
 નગર કે નર ઓર સખ નારી, રથ ડોલે ગજરાજ સાજ  
 સખ ભારથ સંગ તૈયારી. ૨  
 નદીમુની સાગરકુ ધાઈ. કરમ. રામ. માસ ૪  
 શ્રાવણ શીંગમેર પુર પહોચે, બીડબધ ભારી.  
 મીલન જોર કટક ઇળ સાજો લડનેકી તૈયારી;  
 ભરથસે પુછ કરાર કરો, રામ સીયાકે કાજ નીકટ તુમ  
 ગંગા તીર મરો.

અખર જળ ભરથને પાઈ. કરમ રામ. માસ ૫  
 બાદો બીલ ભરથસે બટે, ભક્તિ જાણી મનમે;  
 કંદમુળ ફળકુલ ભરતસેં બેટ કરે બનમે;  
 ભરથને આગે કર લીને, ભરથ રાજ મુની બસે પ્રાગમે  
 જાય દરસદીને ૨

પ્રાગકી દુનીઆ ઉઠ ધાઈ; કરમ. રામ. માસ ૬  
 કુવારકીએ બીજ માનતા મુની પુછે કુસલાય;  
 દો કર જોડ પ્રકંભા કરે કહિસલા માતાય;  
 હમારો જીવણ સુદળ ભયો, ધતની ખાત સુન મુની સખ  
 આસરખાદ દીઓ. ૨

ભરતકુ માતા સમજાઈ. કરમ. રામ. માસ ૭  
 કારતીક કુચ પ્રાગસે કીનો, ચીત્રકોટ\* આયે;  
 અંગ ભણુત માથેપર જટા, રામ લક્ષમણ પાયે. ૧  
 ભરથ સીલ ચરણોપે લાયે, ચરણ ઉઠાય હિરદેસે લગાયે  
 નેન નીર બહાયે. ૨

સીંધાશન બેઠે રઘુરાય. કરમ. રામ. માસ ૮  
 અગહનવારમવાર ભરથકુ રઘુપર સમજાવે;  
 જાવ અજોધ્યા રાજ કરો તુમ. મુની સખ સુખ પાવે.  
 ભરથ તુમ ભોટ જાવ બાધ, ખરાખરસે ખીત જાઈગે તે પીછે  
 હમ આઈ ભરથસે એસી સમજાઈ. કરમ. માસ. ૯  
 પોસે આશા રામ મીલનકુ, જુર ગમ, ભીર ધની;  
 ગુર બસીજ મુની સમજાવે, કહે અપની અપની;  
 ખીનતી મો'ત માત કીની, રામ કપાપતી ચરણ ખરાવું  
 ભારથકુ દીની. ૨

ભરત તુમ લોટ જવ ભાઈ, કરમ. રામ. માસ ૧૦  
માહા મનાયે માન ગયે હેં, બલે લગે એ રામ,  
જનખપુરકુ જનખ પોહોએ ભરથ અન્નેધ્યા ગામ. ૧  
ખરાવું ગાદી ધરદીની, રામચંદ્રસે અધીક તપસ્યા ભા-  
રથને કીની,

ખડાઈ ચેહીસેપાઈ. કરમ. રામ. માસ ૧૧

ફાગણમે સીતા હરીકે રાવણકુ વધ કીનો;  
લંકાં માર ગરદ કર ડારી રાજ વિભીક્ષણકુ દીનો;  
લોટકે અન્નેધ્યા આયે, શીવ સનકાદીક યાદ મુની સખ  
દરશનકુ ધાએ;

ગાદી ખેડે રઘુરાઈ. કરમ. રામ, માસ. ૧૨

નખે શાલ અધીક મહીના અંગ હન ગહન પડે;

લાલનદાસ ખાંસ ખરોલી; રામ રામ આયરે

ભરથકી ચેહી ખારા માસી ગવૈયા સુનવછ તરે;

કટે જમકી ફાંસી. ૨

બેદમે એસી લીખ આઈ, કરમલેખ રામ ચલે માસ ૧૩

## નંદલાલના મહીના.

આવોને નંદલાલ રમવા આવોનેરે; ટેક.

નિરભે થયાછો નાથ, રમવા આવોનેરે.

કારતક તો મેં કળેરે કાહાડયો, ભર દરીએ જેમ જહાજ ૧

માગસર મહીને મારગડે મેલી, હવે અમાર કાણુછે ખેલી;

ગિરધર વિના થઇ ઘેલી, રમવા આવોનેરે. ૨

પોષ માસે જીવન પ્રાણુ તમુજી, લોકડીઆની લાજ મોખુંધું

સંસાર તાજ કરું છું, રમવા આવોનેરે. ૩  
 માહા મહીને મંદરીયારે સુનાં. હરિ વિના આસનિયાં સુનાં  
 વાહાલા વિના જાય છે જોયનિયાં. રમવા આવોનેરે. ૪  
 ફાગણે ફગફગતીરે હોળી, અળીલ ગુલાલે ભરાવુંરે ઝોળી;  
 વહાલા વિના ખેલે કોણ હોળી, રમવા આવોનેરે. ૫  
 ચૈતરે મને ચિંતારે લાગી, સુતી સેજલડીમાં ઝળકીને જાગી;  
 વાહાલાની લેહે લાગી, રમવા આવોનેરે. ૬  
 વેશાખે વાંવલીયારે વહાય આંખ ઉઘાડી ચોદશ જોયાં;  
 આંસુ પાંલવડે લોભાં. રમવા આવોનેરે. ૭  
 જોઠ માસે જગજીવન આવે, વૈષ્ણવ સરવે વધામણી લાવે,  
 વહાલો મારો કાંઈ ન કહાવે, રમવા આવોનેરે. ૮  
 અપાડે હું અળખારે નારી, જોખન દરિયે પુરછે ભારી,  
 પિયુનાં વચનને વિસારી, રમવા આવોનેરે, ૯  
 શ્રાવણ તો, સરવડીએ વરસે, નદિએ નીર ધણેરાંરે ઢળશે;  
 વહાલો મહારો શી રીતે ઉતરશે, રમવા આવોનેરે. ૧૦  
 ભાદરવો ભર દરીએરે ગાળે, નિલાં વન નવપલ્લ છાળે;  
 વહાલો મારો કાંઈ ન લાળે. રમવા આવોનેરે. ૧૧  
 આસો માસે દેવ દિવાળી, લોક વણે સહુ સેવ સુવાળી;  
 વહાલા વિના તે જમે કોણ વાળી, રમવા આવોનેરે. ૧૨



## કૃષ્ણના મહિના.

ફારતકે કશ ગયા મેલી, મારે ઘેર આવો વનગાળી;  
 કેમજા કેમરે ગમે કાળી, આવો હરી રાસરમો વહાલા ૧

માગસર મારગડે રમતાં, ભેળાં ખેશી ભોજનીયાં જમતાં:  
હવે હરિ કેમ નથી ગમતાં, આવો હરિં ૨

પોષે તે સોસ પડ્યા અમને, તીકમજી શું કહીએ તમને;  
દિલાસા શારે દીધા અમને, આવો હરિં ૩

માઘે માઢા અંધારી રાત્યો, કુલડાંયે ખીછાવી ખાટ્યો;  
વહાલે લીધી મથુરાંની વાટ્યો, આવો હરિં ૪

કાગણે ફેર ફેરે હોળી, પહેરણ ચરણાને ચોળી;  
ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી, આવો હરિં ૫

ચેતરે ચિત કરે ચાળા, મધુવન મોરલીઓવાળા;  
દરસન દો ડાકોરુ તિરથવાળા. આવો હરિં ૬

વૈશાકે વાટલડી બોતી, ઉભી રહીધુશકડે રોતી;  
પાલવડે આંસુડાં લોતી. આવો હરિં ૭

જેઠે તો જગજીવન આવે, વધામણી સહુ લોકો લાવે;  
વાહાલો મારો કશુંએ નવ કાઢાવે, આવો હરિં ૮

અષાઢે અળખા રહી ઝાંખી, વહાલે મારે ભરજોખન રાખી;  
બિચારે તે વાત થશે વાંકી. આવો હરિં ૯

શ્રાવણ તો સરવડીએ વરસે, નદિએ નીર ઘણાં ઢળશે;  
વહાલો મારો શી રીતે ઉતરશે. આવો હરિં ૧૦

ભાદરવો ભલીપરે ગાળે, વાહાલા થઈ વિહવળ તમ કાળે;  
વહાલો મારો જરીએ ના લાળે. આવો હરિં ૧૧

આસો માસે આવી દિવાળી, શેવો વાણું કે સુવાળી;  
વહાલા વિના આ શી દિવાળી, આવો હરિં ૧૨

## રાધિકાના મહિના.

- કંહોને સખી કારતક કેમ જાશે, કે વનમાં મોરલી કુણુ વાશે;  
 કે મહીનો દાણી કુણુ ધાશે, કે જુમનાં જાવાદો પાણી. ૧
- કે માગશરે મન માર મળીયું કે વિખીઆ ભાવ થકી ટળીયું;  
 કે જેમ લુણુ પાણીમાં મળીયું, કે જુમનાં. ૨
- કે પોશે સોશ પડયા અમને, વહાલા મારા શું નમીએ તમને;  
 કે દીલાસા દીધા છે અમને, કે જુમનાં. ૩
- કે માથે મકર તણે માતે, કે ફુલડીયાં વેરંતી ખાંતે;  
 કે વાહાલાજી મારા મથુરાંની વાટે, કે જુમનાં. ૪
- કે ફાગણે ફેર ફરે હોળી, કે આછા ચરુણને ચોળી;  
 કે ચુંદડી મારી કેસરમાં રોળી, કે જુમનાં. ૫
- કે ચૈતરે ચતુરા ચિત ધરતી, વહાલાજીનજુણુ ગાતી ફરતી;  
 તેમ મારે વહાલે કીધી નરતી, કે જુમના. ૬
- કે વૈશાખે વાયા વાવલીઆ, કે ઘેર પધારો નાવલીયા;  
 કે દુધડે ધોઈ તારા પાવલીયા, કે જુમના. ૭
- જેઠે જગજીવન આવ્યા, કે સઉલોક વધામણી ભાવ્યા;  
 વહાલાજી મારા કશુંએ ના કાઢાવ્યા. કે જુમના. ૮
- અષાઢે અખળા થઈ જાંખી, વહાલે મારે ભરજોખન રાખી;  
 વિચારો હવે વાત ધશે વાંકી. કે જુમનાં. ૯
- આવણુ શરવડીએ વરસે, કે નદીએ નીર ધણું ઢળશે;  
 કે કોયલડી ટઉકલીઆ કરશે. કે જુમના. ૧૦
- ભાદરવે ભલીપેરે જાળે, સઘયર ઘેર વસોણું વાળે;  
 તેતો મારા રૂઢીઆમાં દાળે, કે જુમના. ૧૧
- આસોની રજની અજવાળી, કે સેવ વણું કે સુવાળી;

કે વહાલા વિના આ શી દીવાળી, કે જુમના. ૧૨  
કે રાધાના હાથ સોનાની ચુડી, કે રમતાં દીસે છે રૂડી;  
દુઃખરે સર્વે ગયાં છે યુડી, કે જુમના જવા દો પાણી. ૧૩

## તુળશીના મહિના.

ધન ધન પાટલુ ગામ;  
ધન તુળશી તારું ઉત્તમ નામ, સાંભળો ગુણવંતા. ૧  
અપાડે તુળશી રોપ રોપાવે;  
દેવ દામોદરને નિદ્રા નષ આવે. સાંભળો. ૨  
શ્રાવણે તુળશી દોદોરે પાને;  
હરખ્યા શ્રી નારાયણ તુળશીને નામે. સાંભળો, ૩  
ભાદરવે તુળશી. લેહેરે જાય;  
કંઠે શોવરાવે શ્રી જાદવરાય. સાંભળો. ૪  
આસોએ આવ્યા તુળશી વળુદા;  
દેવ દામોદરે ખોળામાં લીધા. સાંભળો. ૫  
કારતકે તુળશી બાળકુંવારી;  
લગ્ન નીરધારી પરણ્યા મોરારી. સાંભળો. ૬  
માગશરે માહાવટડે ઠરીએ;  
શીયાળે તુળશીની આજ્ઞા કરીએ. સાંભળો. ૭  
પોસ માસે પડ્યારે પોકાર;  
તુળશી વિના સુનોરે સંસાર. સાંભળો. ૮  
મહા મહીને શુધયુદ્ધ ન જુલે;  
તુળશી વિના ત્રીભોવન ડુલે. સાંભળો. ૯  
ફાગણે ફાગ બેલેરે ગોવિંદા;  
પગરે પાવટડે હરી ભેવત ત્યંદા ૧૦

ચર્ચિતરે ચંત કરે હેંઢોળા;  
હીચોળે હીચે શ્રી કૃષ્ણ ગોરા. સાંભજો. ૧૧  
વધ્યાકે વનસ્પતી મોડી  
ઓળેને ઓળે મેં રમત માંડી. સાંભજો. ૧૨  
જેઠ માસે તુળશી કરમાયાં;  
સોળસે ગોપીયો પાણીડાં ચાલ્યાં. સાંભજો. ૧૩  
તુળશીને ક્યારે ધીના દીવલડા;  
હરી હરી કરતાં જય એના જીવડા સાંભજો. ૧૪  
કું તમને પુછું મારી તુળશીરે માતા;  
કુણ તારી માતાને કુણ તારો પીતા. સાંભજો. ૧૫  
ધરતી મારી માતાને આભ મારો પીતા;  
દેવકી મારી સાસુ ને કૃષ્ણ ભરથાર. સાંભજો. ૧૬



### બહુચરાજના. મહિના.

ચર્ચિતર ચંત ધણું બાધુ, નમી નમી બહુચર આરાધુ;  
મન માઈં જોખે જઈ લાગ્યું, શેવોને શંકલપુર રાણી ૧  
વૈશાખે વાવંલીઆ વાયા, માજના ધટ તજે આવ્યા,  
અંબાજની મોટી છે માયા. શેવોને ૨  
જેઠે તો જીગતી છે સારી, હરીહર જમ થકી વારી;  
ગોખ હપર જઈ બલીહારી. શેવોને ૩  
અષાઢે મેધ ધણા ગાજે, છત્ર શીર બહુચરને છાજે;  
શોધડીયાં તો અદ્ભૂત વાજે. શેવોને ૪  
શ્રાવણ સરવડીએ વરશ્યો, માજને મજશો તો તરશો;  
નીકર તમે અથડાતાં મરશો. શેવોને ૫  
ભાદરવો ભલીપેરે ગાજ્યો, શેવકને સનમુખે થાજ્યો;



પુડંતાં ખાવણી સાદાજ્યો. શેવોને૦ ૬  
આસો માસે આવી દીવાળી, આવ્યાં છે અંખાને કાળી;  
ગરબે રમો મોટાં મહાકાળી. શેવોને૦ ૭  
કારતકે કાચણી ખોલે, ના આવે માજીને તોલે;  
તે જોતાં ત્રીભોવન ડોલે. શેવોને૦ ૮  
માગશર માનસરોવર નાહે, ચાચર આવી ગરખાતો ગાયે;  
સેવકની મા કરજો સાહે. શેવોને૦ ૯  
પોસે પ્રીત ઘણી ધારી, પાંડવ લીધા ઉગારી;  
કૌરવ સરવ ગયા હારી. શેવોને૦ ૧૦  
માહે તો મને નથી ગમતું, મન માફ રહે છે ભમતું;  
મન માફ માજીમાં રમંતું શેવોને૦ ૧૧  
ફાગણે ફર ફરતી હોળી, પેહેરયાં માએ ચરણાંને ચોળી;  
કેસર બહુ છાંટયાં છે ઘોળી. શેવોને૦ ૧૨  
ખારે માસ પુરણ કીધા, દહીતને દંડ બલા દીધા;  
દેવતા સહુ ઉગારી લીધા શેવોને૦ ૧૩  
આસો સુદ બીજ પુષ્પવારે, ખારે માસ યયા નીરધારે;  
વલવની કરજો મા વારે. શેવોને૦ ૧૪

### ચોભાગુદાસના મહિના.

કારતકે કાઠામણીરે, શીળી પુનમ કેરો ચંદ વાલા;  
રાધા કરે હરીની વિનતીરે, ચરણે રાખજોવિંદ વાલા. ૧  
માગશર મેલી ગયારે, પેઉ ગયા પરદેશ વાલા;  
ભર જોખનમાં ભામનીરે, અખળા ખાજેવેશ વાલા. ૨  
પોષ માસે પુછામણીરે, સાંભળ સઘંધર વાત વાલા,

શ્રી કૃષ્ણ ચાલ્યા દ્વારકાંરે, મોળસેં ગોપીઓનો નાથ વાલા ૩  
મહા મહીને મન માહરંરે, ચીતકુ વ્યાકુળ થાય વાલા,  
શમણાં લાગ્યાં શ્રી રામનારે, દીઠા જલદવાય વાલા. ૪  
કાગણુ માસે ફરકીયાંરે, બાગે છે તાલ મરદંગ વાલા;  
મધુરીશી વગાડે વાલો વાંસળીરે, હોળી ખેલે ગોવિંદ વાલા. ૫  
ચઢતરે ચિંતામણીરે, નાવ્યો નવાલ હાર વાલા,  
કાઠ લાવે પીઠની વધામણીરે, આપુ એકાવળ હાર વાલા. ૬  
વપ્પશાખે વન વેડીયાંરે, વેડી છે દાડમ દ્રાક્ષ વાલા,  
કાચલડી ટઉકા કરેરે, સરવો ભાગે એનો સાદ વાલા. ૭  
જેઠ મહીનાનાં રણુ તપેરે, જેવા ઉનાળાના તાપ વાલા,  
લંકામાં જવાળા પરજળેરે, ઉભા રહો રઘુનાથ વાલા, ૮  
અશાર માસ ભલે ઉલટયોરે, થાય વીજળીઓના વેગ વાલા  
ભક્ષીરે ઉલટી ભેની વાદળીરે, વંશ્યા બારે મેઘ વાલા. ૯  
આવણુ વરસે સરવડીએરે, નદીએ નીરમળ નીર વાલા,  
ભીજે તે રાણી પદમણીરે, ભીજાય દક્ષણી ચીર વાલા. ૧૦  
બાહરવો ભલે ગાજીઓરે, શીતર ચઢ્યાં શરીર લાલા,  
ગોરાદે ભીજ્યાં ધર આંગણેરે, પેઉડો ભીજાય પરદેશવાલા ૧૧  
આસો માસે દીવાલડીરે, સુદરી સજે શણુગાર વાલા,  
મેલાવટ ટીલડી સોહામણીરે, કંઠે એકાવળ હાર વાલા. ૧૨  
બાર માસ પુરા થયારે, આવેસો અદક માસ વાલા,  
ગાય શીખેને સાંભળેરે, વિનવે થોભણુદાસ વાલા. ૧૩



## શ્રી અંબાજીના મહિના.

કારતક માસે કરણા કરો મુજ માતરે      મા અંબાજી

અલખેલી અંબા સાંભળ મારી વાતરે મા અંબાજી ૧  
 વાત સાંભળીને સમરૂ શ્રીહરી નાથરે મા અંબાજી  
 તારા દરશનની મને મોટી અંબા આશરેમા અંબાજી ૨  
 માગશર માસે મન મળવા અકળાયરે મા અંબાજી  
 તારી ઇચ્છા કરતાં અંબા દીન વહી જાયરેમા અંબાજી ૩  
 દીન વહી જાયને આશ, મુજને મોટીરે મા અંબાજી  
 તારા રંગમંડપમાં કું નવ આવી લોટીરે મા અંબાજી ૪  
 પોશ માસે મુજને મળવા સોશરે મા અંબાજી  
 મુજ રાંક ઉપર શો ધરવો માજી રોશરે મા અંબાજી ૫  
 રોશ ન ધરીએ તમે દેવી છો દયાળરે મા અંબાજી  
 જેનુ નામ ધરાવે સેવકજન પ્રતીપાળરે મા અંબાજી ૬  
 મહા મહીને કાંઈ વરત સાંભળાં તમારાંરેમા અંબાજી  
 મા શું જુઓ છો કુડાં કરમ અમારાંરે મા અંબાજી ૭  
 કુડાં કરમની કરણી છે મધ્યાનરે મા અંબાજી  
 તારા દરશનનું મને મોટું અંબા ધ્યાનરે મા અંબાજી ૮  
 કાગળુ માસે ફરી ફરી ઉલટે અંગરે મા અંબાજી  
 રંગ ભરયાં મનડાં નવ કરશે ભંગરે મા અંબાજી ૯  
 ભંગ ન કરશે તનડું અમારૂ તલખેરે મા અંબાજી  
 ચીત અમારૂ ચરણે આવી અટકેરે મા અંબાજી ૧૦  
 ચઢતર મહીને ચીંતા મુજને ઝાઝીરે મા અંબાજી  
 જનમ ધરી નવ નીરખ્યાં અંબા માજીરેમા અંબાજી ૧૧  
 નવ નિરખ્યાં મેં અંબા અકળ સ્વરૂપરે મા અંબાજી  
 મા વળતાં ક્યાંથી દેખીશ માતાં રૂપરે મા અંબાજી ૧૨  
 વર્ષશાખ મહીને વરસ જાય દેહ નાઠીરે મા અંબાજી

મા હવે વળતી વેળા રહીછે માઠીરે;	મા અંબાજી ૧૩
વેળા માઠી માથે મોટું ઢુંપરે.	મા અંબાજી
વળતી ક્યાંથી દેખોશ માનાં મુખરે	મા અંબાજી ૧૪
જેઠ માસે મુજને તેડો ઠેકરે	મા અંબાજી
નહીં તેડો તો જીવણ જાશે વેઠરે	મા અંબાજી ૧૫
વેઠ થાશેને મીથ્યા થાશે જાતરે	મા અંબાજી
ભાગ્ય નથી પણ જોઈયાં મારાં દરમરે	મા અંબાજી ૧૭
અધાડ માસે અટક ન ધરીએ માતરે	મા અંબાજી
તારા દરશનને માટે તલશે માઈ તનરે	મા અંબાજી ૧૮
તન તલશે ને દયા ન આવે મારીરે	મા અંબાજી
મા દયાળુ દીલથી શું મુકોછો કાઢીરે	મા અંબાજી ૧૮
શ્રાવણ માસે સંઘ ભરાય બહુ ભારીરે	મા અંબાજી
મા ઇછા હોય તે આવે તમારે પારેરે	મા અંબાજી ૧૯
મા સંઘ ભરાયને સહને ઇછા થાયરે	મા અંબાજી
મા પાપી હોય તે નીશ્ચે પાવન થાયરે	મા અંબાજી ૨૦
બાદરવામાં સીદને મન ભમાવોરે	મા અંબાજી
તારા દુલભ દરશન આપી તાપ સમાવોરે	મા અંબાજી ૨૧
તાપ સમાવી શીતળ કરજને છાંકરે.	મા અંબાજી
શીશ નમાવતાં પ્રાશ્નીત પ્રલે થાયરે	મા અંબાજી ૨૨
આસો માસે અરજ સાંભળો વેહેલીરે	મા અંબાજી
મા આરાસુરમાં કરો આનંદની હેલીરે	મા અંબાજી ૨૩
હેલી કરીને પુરો મનની આશરે	મા અંબાજી
સેવકજનને તેડો તમારી પાસરે	મા અંબાજી ૨૪
આરે માસ પુરણ કીધાં માતરે	મા અંબાજી

મા વોશમપરી વીશ્વાશ ન કરશો ધાતરે મા અંબાજી ૨૫  
તેરમો મહીનો પુરશોતમ કહેવાયરે મા અંબાજી  
મા હરીપ્રતાપે પુરશોતમ સહુ જાયરે મા અંબાજી ૨૬  
આરાસુરમાં નીલ આનંદ ધાયરે મા અંબાજી  
કરજોડીને જાણુ મંચક ગાયરે મા અંબાજી ૨૭

## સીતાજીના મહીના.

સાખીઓ.

મારા શામ સુંદર શ્રી રામરે, કેને આસરે રહીએ;  
મારા પદ પદ ભૂની પ્રણામરે, લલના સંગ લઇએ.  
ધર બાહાર અલગ ધનશ્યામરે, મારા સમ નવ જઈએ. ટેક.  
કારતક કેમ કરી કાઢીએ, જુગ જેવી પળ જાય;  
તાગથી જેમ તોડીએ, પંજુ મળવાને મન અકળાયરે. મા. ૧  
જેમન દરીઆ ધુધવે, પીયુ દેશાવર દુર;  
અણુજાણ્યા અનુભવી, તે હું નીરતું જાણે તુરરે. મારા. ૨  
માગશર ઘેર વીજોગણી, પીયુ પરદેશ પ્રમાણ;  
ખવાયે અળગું જોળીયુ, જેના પરવશ પડીયા પ્રાણુરે. મા. ૩  
જળથી જુદી માછલી, રાખો કરી વીવેક;  
વારૂ મારા વાલમા, એના પ્રાણુ ન રહે પલ એકરે. મા. ૪  
પોશે પ્રીતમ પ્રીતડી, વીરહ બાણુ વા વહાય;  
એ બાયલનો અંત નહી, એતું તન તરફડીયાં ખાયરે. મા. ૫  
ખાવું પીવું ખેલવું, જોડણુ પેહરણુ અંગ;  
ખેલવું ચાલવું ખેસવું, એને પોઢવું ન ગમે પલંગ. મા. ૬  
માઘે મન તમસે ધણું, જુરે વીજોગણુ નાર;

ભક્ષ વીંછીની વેદના, હપજે ચીતમાં અનેક વિચારરે. મા. ૭  
 ફાગણ હોળી ફાલતી, ફાગ રમે સહ ફાય;  
 એકહોળી મારે આગણે, બીજી હૈયે હોળી મારે હોયરે. મા. ૮  
 ભીતરમાં ભડકા બળે, જન દેખે નહી જાળ;  
 વલખાંમારે વીંધવીધે, જેને ડશીચો વીરહવ્યાધીવ્યાળરે. મા. ૯  
 ચંદતર ચક્રાર ચીંતની, શશી વીદેશી શામ;  
 ભરજેબનમાં એકલી, એતો દાઝ્યા ઉપર જેમ ડામરે. મા. ૧૦  
 સુભાગીઆં જે સારસાં, સજોડ સ્નેહ સહીત;  
 ક્યમકરી વસીએ એકલા, રાણીન્યાજનમની એરીતરે. મા. ૧૧  
 વા વાયા વધસાખના, આંખે આવી સાખ;  
 ભોગી ભમે વીદેશમાં, થાય-હૃદય બળીબળી ખાખરે મા. ૧૨  
 મુગાને સ્વપનુ થયું, મનમાં રહી મુજ્જ્ય;  
 પ્રીતિનુંતો પારખુ, જે જીભે કહ્યું નહી જાયરે. મા. ૧૩  
 જેઠ તણાં તડકા પડે, જા'ય જેવી લુ વાય;  
 સુના મંદીર માળીયાં, સુની સેજડી ખાવા ધાયરે. મા. ૧૪  
 જાય ન રજની દીન જાતાં, રાત ગએ દીન ન જાય;  
 વીરહ દુખ માહાવેદના, એતે નજરે જેઠ કેમ જાયરે મા. ૧૫  
 અશ્વડ ઝખકે દામની, ધન ગરજે નભમાંય;  
 બપઘ્યાં પીઉપીઠ કરે, મુણી વીરહણી વ્યાકુળ થાયરે મા. ૧૬  
 દેવ દાનવ પશુ પક્ષી માનવ તો કોણ માત્ર;  
 જીવતાં પ્રેત વીજેગીયુ, ગાળ વિરહ વીરહીજન ગાત્રરે મા. ૧૭  
 શરાવણુ વરશે શરવડે, નદીએ આવે નીર;  
 નીલી જુમી ભાસે ભમી, ગાજે તરવર ઘોર ગંભીરરે; મા. ૧૮  
 ઘોર અંધારી રાતડી, ઝરમર વરસે મેહ;

આંખેથી આંસુ ઢળે, જેનો સ્વાગી ગયો તજીસ્નેહરે. મા. ૧૯  
ભાદરવો ગાળે ભલો, રાજવી સહિ વધભોગ;  
રંગમાં રહિય રોગ જો, જેને વહાલાનો થાય વીજોગરે. મા. ૨૦  
અંપા અંખેથી મોગરા, નવપદ્મવ વન વહાય;  
વીરહણી જન જવાસીઓ, તેનો શોસે સુકાઠ જાયરે મા. ૨૧  
આસો આવ્યાં નોરતાં, રંગે જત્રે નરનાર;  
દીવસ દીવાળી દોહલા તેનો જાણે જગતકીરતાર મા. ૨૨  
દંપતી અંગ ઉમંગમાં, ગાનજાન ગીત રંગ;  
અંગરાગ ખદ્મુત યથા જયજયકારજણાવે અનગરે. મા. ૨૩  
મનમોહન અધીક માસથી, થાય પ્રભુ પરશન;  
સંગ સીતા જેમ રાખીયાં, તેમ ટાળે વીરહ વ્યાધીદનરે મા. ૨૪



## લાલજીના મહીના.

લાલજી કારતક મહીને રથ જાદવરાયે જોતરયા,  
જો લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૧  
લાલજી માગશર મહીને મેલી મથુરાં ગયા,  
જો લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૨  
લાલજી પોષ મહીને પોપટ ખેડો પાંજરે,  
જો લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૩  
લાલજી માહા મહીનાની સેજલડી સુની પડી,  
જો લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૪  
લાલજી ફાગણ મહીને ઘેરે ઘેરેયો ઘેરીઓ,  
જો લાલ વેહેલા આવજો હો લાલ. ૫  
લાલજી ચૈત્ર મહીને ચતુર્ભૂજ આદ્યા આકરીઓ,

- ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૬  
લાલજી વશાખ મહીને વાયે હ'ડોળા ઝુલતા,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૭  
લાલજી જોઠ મહીને જુગજીવન ઘેર આવીયા,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૮  
લાલજી ચસાડ મહીને અખળાને સુખ આપન્ને,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૯  
લાલજી શ્રાવણ મહીનો શરવટેથી વરસાઓ,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૦  
લાલજી ભાદરવો તો ળલી પેરે ગાજીઓ,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૧  
લાલજી આસો માસે દીવાળી ભલે આવીયાં,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૨  
લાલજી ફુલવાડીમાં રંગી લાલમ લાકડાં,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૩  
લાલજી તેનીરે ધડાતું નવરંગ પાવડીઓ  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૪  
લાલજી પાવડીઓ પેહેરીને માહારે મોલે આવન્ને  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૫  
લાલજી પાવડીએથી રડયા ખડયા તો ભલે પડયા,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૬  
લાલજી બળતી ઝરતી બોલુંધું પણ ધણી ખમા,  
ઓ લાલ વેહેલા આવન્ને હો લાલ. ૧૭



## વધશાગના મહીના.

- કારતક આવ્યો ઝો સખી, સજીએ સોળ શણુગાર.  
 ઝોઢવાને નવરંગ ચુદડી, કંઠે એકાવળ હાર.
- કોઇ દેખાડો કાળા કાનને, આપું એકાવળ હાર;  
 હવે તો ધરમા નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ટેક.
- માગસરે મેલી ગયા, મનમાં આણી ન મેર;  
 મેલી કરી મથુરાં ગયા કુખ્ખ શું કીધી લેહેર. ૧
- કો હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
 હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૨
- પોસ મહીનાની પુનમે, સમણાં લાગ્યા સાર;  
 સોજે સણુગાર પ્રભુ મેં ધર્યા, ના આવ્યા દીન દયાળ. ૩
- કો હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
 હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૪
- માહા મહીનાની સેજમાં, આવી વેરણુ રાત;  
 હૈયડે મારા વિસરી, રમણું કેની સંગાથ. ૫
- કો હરી કેમ રહુ એકલી મારો શો અપરાધ;  
 હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૬
- કાગણુ પુલો પુલડે, વનમાં કેસર ઝાડ;  
 કસ્તુરીના છાંટણાં, ઉડે છે અખીલ ગુલાલ. ૭
- કો હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
 હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૮
- ચૈત્ર ચંપો મોરીઓ, મોરી છે ડાડમ દ્રાખ;  
 કોમલડી ટાકા કરે, ભમર કરે ગુંબર. ૯
- કો હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;

- હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૧૦
- વૈશાખે વાયાં વાદળા, તપે રાધાજનું તન;  
રાધા બોલડા લેઈ રડયા, નથી બોલ્યાનું મન. ૧૧
- કા હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૧૨
- જેઠ મહીને જદુરાયજી, છુટી રાધાજની વેણ.  
રાધા બોલડા લઈ રહ્યા, નથી બોલ્યાનું મન. ૧૩
- કા હરી કેમ રહુ એકલી મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૧૪
- અસાડ આવી ઉલટો, મેવલે માંડી છે મેર;  
ઝારી પીળય ધર આંગણે, પેઉ પીળય પરદેશ. ૧૫
- કા હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું જાણે લૌ વૈરાગ. ૧૬
- શ્રાવણ વરસો સરવડે, નદીએ નીરમળ નીર;  
સુપનાંતરમાં દેખીઆ, હરી હળદરના વિર. ૧૭
- કા હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ, ૧૮
- બાહરવો બલે ગાજીઓ, બલો વરસ્યો છે મેઘ;  
વિજલડી ચમકા કરે, ચોદસ ચાલ્યા નીર. ૧૯
- કા હરી કેમ રહુ એકલા, મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૨૦
- આસો માસો નવરાતડી, નવ દહાડા નવ રાત;  
સૌ ગોપીઓ ટોળે મળી, માંડવલી મંગળ ગાય. ૨૧
- કા હરી કેમ રહુ એકલી, મારો શો અપરાધ;  
હવે તો ધરમાં નથી ગોઠતું, જાણે લૌ વૈરાગ. ૨૨

## શ્રી રણછોડજી માહારાજનો ગરબો.

[અલખેલીરે અંખે માત જોવાને જઈએ એ રાગ.]

છોગાળા છળીલા છેલ રણછોડ રંગીલા;  
 કરી ખોડાણાપર મેહર હો મોરલીવાળા. ટેક.  
 અકળકળા અલખેલા તારી પાર ન પામે શેષરે;  
 વેદ વિચારી વિરમે પામ્યા સમન્નયો નહી લેશ. રણુ૦ ૧  
 મહા મોટમ મહારાજ તમારી મુખથી કેમ કહેવાયરે,  
 સમુદ્રમાંથી સાંચ બરે જેમ પક્ષીની તૃપા જાય રણુ૦ ૨  
 મંદગતી માહારાજ ગારી મક્ષીન માંડ મનરે,  
 શરણે રાખો સામળીયા મને જાણી તમારો જન રણુ૦ ૩  
 દ્વારકાંનાવાસી રાય રણુછોડ તમાર નામરે,  
 ધણી દયા ગુજરાત ઉપર કરી આવ્યા ડાકોર ગામ રણુ૦ ૪  
 ખોડાણાની ભકિત ભાજી ભુદરજી બલી તમનેરે,  
 અદળકદળીઆ ધરણીધર દુલભ, છો અગમનીગમ. ર૦૫  
 ધન ખોડાણા ધીરજ તારી, ધનધન તારી માતરે;  
 પાતળીઓ પોતાના કીધા હેતે લીધા હાથ. રણુ૦ ૬  
 સીતેર વર્ષ તેં સેવા કરીને સામળીઓ સમજાવ્યારે,  
 ડાકોરથી તો દ્વારકાં માંહે વર્ષે એત્રણ ફેરા ખાવા. રણુ૦ ૭  
 કરમાં તુળશી વાત્રીને જઈ ચત્રુભુજને ચડાવીરે,  
 પ્રભુજીનો પ્રસન થયા ને દીક્ષમાં દયા આવી. રણુ૦ ૮  
 અલખેલો ખોડ્યા એમ મુખથી ખોડાણાની સાથરે;  
 એકાંતે આવીને કહ્યું તે કોમળે ન જાણે વાત. રણુ. ૯  
 ધણા દીવશ તેં મારે કાળે મોટું કષ્ટ કીધુંરે;  
 વપુ તાંડે વૃધ થયું તે જોઈ માર મન ખીધું. રણુ૦ ૧૦

તે માટે, હું તારી સાથે આવું તારે ગામરે,  
 તારે ચરણે નથી ચલાવું, તે માટે તજવું ધામ રણુ. ૧૧  
 કહ્યું મારું માની કાલે જતું ડાકાર ગામરે,  
 વેહેલ લાવ તું વાત ન કુટે મનમાં રાખી હામ રણુ. ૧૨  
 બોડાણો કહે જાપજી હું વેહેલ ક્યાંથી લાવુંરે,  
 માહારે, ઘેરતો નથી માહારાજ ક્રમ કરીને આવું રણુ. ૧૩  
 મોહનજી કહે માગી લાવો જોવી તેવી વેહેલરે,  
 જાત જોયાનું કામ નથી બે જોડી લાવો બેલ. રણુ. ૧૪  
 બોડાણાને વચનજ આપી વિદાય કીધો વળતીરે,  
 વનમાળી કહે તારે મારે વાત આવી છે મળતી રણુ. ૧૫  
 વાર કહીને વિહલજીને ચરણે પડ્યો કર્નેડરે;  
 લજ્યા મારી લટકાળા તમો રાખજો શ્રી રણુછોડ રણુ. ૧૬  
 અતી આતુરતા અંગમાં ને આવ્યો ડાકાર ગામરે;  
 પાડોશીને પેરચ કહી મારે તમ સરખું છે કામ. રણુ. ૧૭  
 ઉપકાર માનું તમ તણો જો આપો, જળદને વેહેલરે;  
 જાવું દારકામાં છેલો ફેરો ત્રીકમજીની ટેલ. રણુ. ૧૮  
 પુરવાશી પાડોશી કહે ભાઈ જોવી તેવી મળશેરે;  
 જોમ તેમ કરીને જોડીજી ભાઈ ભાગ્ય તારું દળશે રણુ. ૧૯  
 એવું સાંભળી ઉઠ્યો પોતે વાર કહીને વેહેલ જોડીરે;  
 વેહેલ હંકારતાં વનમાળીના મંદીર પાછળ છોડી. રણુ. ૨૦  
 ગુગળી સહુકો હસવા લાગ્યા કૌતક સરખી વાતરે;  
 બોડાણો તો આણે આવ્યા ભેઈ જવાને નાથ. રણુ. ૨૧  
 વેહેલને બે જળદ જોતાં હસે છે મુખ મોડરે;  
 અરે ભાઈ ભુતળમાં ન મળે આવી ખીજી જોડ. રણુ. ૨૨

બોડાણો કહે હસો ભાઈજો હસવા સારખી વાતરે;  
 ધ્રુવર.ધ્રુવજી કોઈ નવ જાણે કેવો થશે પ્રભાત. રણ. ૨૩  
 સંધ્યા થઈને સેન કરાવ્યું રણછોડને રંગભેરરે;  
 અડધી રાતે ઉઠ્યા પોતે પ્રિતમે કરી. પેર. રણ. ૨૪  
 તાળાં તોડ્યાં જુગજી ભાંગી આવ્યા મંદીર બાહારરે;  
 બોડાણાની પાસે આવી પ્રેમે ક્યો પોકાર. રણ. ૨૫  
 જગ જગ તું ઝટપટ કરીને વિહલ કહે વેલ જોડરે;  
 બોડાણો જળકીને જળ્યો દીડા શ્રી રણછોડ. રણ. ૨૬  
 ગદગદ કંઠે ગળગળુ બોલે થરથર ધરંજી અંગરે;  
 ગોવિંદજી હવે શી ગત થાશે તમે રાખજો રંગ. રણ. ૨૭  
 જગદ તો બેસેને ઉઠે આસે નહીં લગારરે,  
 પ્રાતઃસમે તો પકડશે સુને મારશે બહુ માર. રણ. ૨૮  
 જગજીવન કહે જગ તેમ કરી તું જાંપા સુધી કાઢાડરે,  
 લાંકીશ હું પછી જેન કરીને માનીશ તારો પાડ. રણ. ૨૯  
 જેમ તેમ કરતાં જાંપા સુધી પાછલી રાતે પહોંચ્યારે,  
 રાશ પરોણા પોતે લીધો બોડાણો માંહે સુના. રણ. ૩૦  
 વેગે વેહલ ઊરાડી પોતે અંત્રીક્ષથી અલબેસેરે,  
 કિમરેકતે ડોડાકારની વચે આણીને તો મેલે. રણ. ૩૧  
 બોડાણાને કહે જગજીવન જગી જોને વાટરે;  
 પ્રાતઃથયો ઉઠ આગસ મેલી જો આવ્યો કંઈ ઘાટ. રણ. ૩૨  
 આંખ ઉઘાડી જંચુ જોયું બોડાણો તેણીવારરે,  
 સામળીઆ સીમાડો મારા ગામ તણો નીરધાર. રણ. ૩૩  
 અલબેસો ઉતરીઆ હોડે લીંબ તળે લટકાજોરે;  
 વિસરામ કીધો વાસાજીએ થંભીને થાક ટાળ્યો. રણ. ૩૪

લિંબડાનું લટકાળા તમે એક ડાળ કીધું મીઠું રે;  
 કર અડકાડી કડવાસ કાઢી તે સહુએ નજરે દીઠું રણુ ૩૫  
 પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યા, પોતાના સાક્ષાતરે;  
 અઘાપી એધાણી તેની સર્વે જાણે વાત. રણુ. ૩૬  
 એમ કહી અલખેસો આવ્યા, દડબડ ડાકોર ગામરે;  
 ખાડાણા પ્રત્યે એમજ બોલ્યા, મને રહેવાનો કર ઠામ. ૩૭  
 ધરણીધર કહે ધામ તજ્યું મેં તે શોકોએ જાણ્યુરે;  
 મંદીરમાં મુજને નહી દેખે જ્યારે તાસે વાળું. રણુ. ૩૮  
 ધસમસ કરતા ધાધ આવશે ગુગળી ધરવાળારે;  
 સાંભળીએ કહે મુજને સંતાડી તું ઝાલ્લી બેશને માળા ૩૯  
 જોમતીમાં જોવાઈજી પેઠા વાવ્યમાં વનમાળીરે.  
 ગાળો હેતા ગુગળી આવ્યો, ઘોડે દીવસે ચાલી. રણુ ૪૦  
 બોડાણાને બાંધી લાવે ગુગળી એમ બોલ્યારે;  
 બોડાણો જૌરસ લઈ મળવા ગયા સહુના પેહેલા. રણુ. ૪૧  
 આવતામાં આંખ ચડાવી ગુગળીએ વિકાળરે;  
 ચોર તું કેમ ચોરી લાવ્યો ભૂધરજી ભુપાળ. રણુ. ૪૨  
 બોલ બોલ કહી બરછી મારી મુછાંગત ત્યાં પાડ્યોરે;  
 અંગીકાર કરી અલખેસે હજીએ દીસે ખાડો. રણુ. ૪૩  
 જોમતીમાં રૂધીર થયું તે જાહેર જુગમોજારરે;  
 એ એધાણે અલખેસોજી શોધિ કહાડ્યા નીર બહાર. ૪૪  
 બે વચને ત્યાં બળવંત બોલ્યા, હું હવે નહિ ત્યાં આવુંરે  
 મુજ બરાબર સોનું લેઈને કરો તમે મન ભાવ્યું, રણુ. ૪૫.  
 લાલચમાં લપટાયા સર્વે લોભમાં લેવાયારે;  
 સરકાર સર્વે પંચ મળીને તાસ તીરે લાવ્યા. રણુ. ૪૬

સામા સામી લખ્યું લેખને બોડાણા એમ બોલ્યોરે;  
 એકાંતે અલખેલા સાથે પ્રિતે પડદો બોલ્યો. રણ. ૪૭  
 માહારાજ મુજ પાસે નથી વાલ કેરી વીંટીરે;  
 મોનું નેમ્મએ શામ બરાબર ચિતમાં ચોંતા પેહી. રણ. ૪૮  
 ગોવિંદજી કહે ઘેર જઈને ગંગાબાઈને પુછોરે;  
 સયા વાલની વાળી છે તે લાવો ક્યાં તમે ધુળો. રણ. ૪૯  
 ઘેર આવીને ગંગાબાઈને વાત કહી વિસ્તારીરે;  
 વાળી લઈવનમાળી તેડે, ગોવિંદની ગત ન્યારી. રણ. ૫૦  
 તરત લઈને તીરે આવ્યાં વાળી રાખી પાસરે;  
 લખ્યા રાખજો લટકાળા હું ચર્ણુ કમળની દાસ રણ. ૫૧  
 વડની ડાળે ત્રાસ બાંધ્યો, ત્રીકમળને તોળ્યારે;  
 વાળિ નમિને વાલમ કશ્યા પછે જેજે સહુકો બોલ્યા. ૫૨  
 જાંખા થઈને જગજીવનને ગુગળી ગાજો દેછેરે;  
 કાળા તુજમાં કપટ બર્ણુ છે, જુઠઠાં જાઝેરી રહેછે. રણ. ૫૩  
 બાળપણે તેં મામો માર્યો, મથુરાં નગરી માંલ્યરે;  
 આજ લગી અમને અથડાવ્યા, હવે જઈએ ક્યાંય. રણ. ૫૪  
 પ્રભુ કહે પાછા ફરી જાઓ, દ્વારકાં મોજરરે;  
 સ્વરૂપ માઈ સેવંત્રીમાં છે તે કાઢાડજો બાહાર. રણ. ૫૫  
 નીરાશ થઈ નિસાસો મુકી ગુગળી ઘેર પધાર્યારે;  
 સેવંત્રીમાં જઈને જોમું, પ્રભુ ત્યાંય સધાર્યા. રણ. ૫૬  
 સંવત બારને બારમાં પ્રભુ બાકી કશી ન રાખીરે;  
 હયા કરી ડાકોરમાં આવ્યા, તે સરવે પુરે શાખી. રણ. ૫૭  
 વરસ પાંચસે અગતોતેર સુધી, અલખેસે એમ કીધુરે;  
 તંય લગી તો ગોમતિતીરે સહુને દરશન દીધું. રણ. ૫૮

અભેરાંગ એક રાજા આવ્યો, મારવાડથી મોટારે;  
 પીલાણ શું પરપંચ કીધો, મનમાં મેલ છે ખોટો. ર. ૫૮  
 તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદીર તો આદરવુંરે;  
 જગજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું. રણ. ૬૦  
 કારજ કીધું જાણી વજર, રતનશીંગને તેડેરે;  
 મોહનજીનું મંદિર મોટું, કરવું દિવસ થોડે. રણ. ૬૧  
 મંદીર કરીને માહારાજને, પધરાવ્યા ત્યાંથી પ્રીતેરે;  
 સંવત સત્તર એકાશીમાં, રંગીલો રંગ રીતે. રણ. ૬૨  
 માણકઠારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન ભાવેરે;  
 વૈષ્ણવ વાજાંત્ર લેખને, સર્વ સમાજે આવે. રણ. ૬૩  
 મોટું માતમ જાણીને, જન સર્વે દરશન આવેરે;  
 બેઠ સામગ્રી શણગાર સારા, શામળીયાને લાવે. રણ. ૬૪  
 મેળો મહાભારત થયો, તે મંદીરમાં ન માયરે;  
 જગજીવનને જોવાને તો, જન ધણા ત્યાં જાય. રણ. ૬૫  
 ત્યારે માહારાજે મનસુખો કીધો, મંદીર મોટું કીજેરે;  
 ઉંચે આસન અમો બેસીને, દરશન સીને દીજે. રણ. ૬૬  
 ત્રાંબેકરને તરત કહ્યું, તે કાણું ન લાગી વારરે;  
 ડાકોર મધ્યે દોડી આવ્યો, પુનાનો રેહનાર. રણ. ૬૭  
 આવીને અલખેલા કંઈ, આરંભ્યું મંદીરરે;  
 સલાટ સારા સોધી કહેછે, વેગે કરજો વીર. રણ. ૬૮  
 કામ કરતાં કસર ન કરશો, પૈસો પુરો પાડુંરે;  
 ધન્ય તો ધરણીધરનું સર્વે, શ્વાન મુશતક ગાડું. રણ. ૬૯  
 પાયામાં તો પથ્થર પુર્યા, સીસુ ઢોળ્યું સારરે;  
 મોહનજીનું મંદીર કીધું, શોભાનો નહીં પાર. રણ. ૭૦



માહારાજનું મંદીર થયું. ત્રીજે વર્ષે તૈયારરે;  
 પ્રભુજીને પધરાવા તણો, કીધો છે નિરધાર. રજુ. ૭૧  
 સરવે મળીને સામળીયાની, પાસે આવ્યા પ્રીતરે;  
 મહુરત જોવા મોટા જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે. રજુ. ૭૨  
 મહુરત જોઈને જોસી કહેછે, મંદીરમાં પધરાવોરે;  
 મોટું મહુરત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો. રજુ. ૭૩  
 અલખેલાને ઉંચકે, પણ ખસે નહી તલમાત્રરે;  
 વિચારી સહુ વિરમે પામ્યાં, ગળીયાં સહુનાં ગાત્ર. રજુ. ૭૪  
 શું થાશે સામળીયા મોટું, મંદીર મિથ્યા થાશેરે;  
 તાંબેકર કહે ટેક રાખજો, લજ્જા મારી જાસે. રજુ. ૭૫  
 પુન્યદાન બહુ પેરે કીધાં, પાતળીયો પ્રધરાવારે;  
 તોયે પણ મોહન નર્વમાને, મોટે મંદીર જાવા. રજુ. ૭૬  
 સાંજ પડીને સૌકો થાક્યા, કાઠીને ન સુજો વાતરે;  
 અલખેલાને એમ ગમ્યું નહિ, હેઠા પડિયા હાથ. રજુ. ૭૭  
 પ્રભુએ પ્રેયો પુરવાશી કાઠી, બોલ્યો આવી વાતરે;  
 જુગજીવનને જોઈએ ભાઈયો, બોડાણાની જાત. રજુ. ૭૮  
 તેના કુળમાં કાઠી હોય તો અલખેલોજી ઉઠેરે;  
 ખોળ કરીને ખબર મંગાવો, તો ત્રીકમજી ત્રુકે. રજુ. ૭૯  
 શોધ કરીને શોધી કાઢાડ્યો, કુળ મધ્યેથી કાઠીરે;  
 જોતામાં જુગજીવન કેઈ મન રહ્યું છે મોહી. રજુ. ૮૦  
 અલખેલાને અંગે અડક્યા, સંગે સધજો સાથરે;  
 અત્રીક્ષ ઉઠ્યા અલખેલો તે કાઠી ન જાણે વાત. રજુ. ૮૧  
 પ્રીત કરી પાતળીયો લેઈને મોટે મંદીર આવ્યારે;  
 સીંધાસન ઉપર સાંભળીયો, હરજી હેતે માલ્યા; રજુ. ૮૨

રાવત અઢારસે અઢાવીસે, પ્રીત કરી પધાર્યારે;  
 સહુને શુભ આશુ સામળિયે, અંગે રંગ વધાર્યા. રણ. ૮૩  
 ખોડાણાનું અંદાજ જણાવા, વંશ જોળાવ્યો વાલેરે;  
 ત્રાંબેકર તેને તેડીને, સરપાષ સારા આવે. રણ. ૮૪  
 ડાકોર કીધું દારકાં તે ત્રીકમજી તતકાળે;  
 લવલવ મારી લેખે ગણુજે, તમો પીતા હું બાળ. રણ. ૮૫  
 સીંધાસનની શોભા સારી, આરસનું મહી કામરે;  
 મધ્યે મોહન તમો ખીરાજે, જોવા સરખું ધામ. રણ. ૮૬  
 ચરણકમળનું ચીતવન કરતાં, ચીંત્યા ચીતા ઓલાયરે;  
 નેપુર જાંઝર ધુધરીઓ અલખેલા લેવું બલાય. રણ. ૮૭  
 પીતાંબર પીળુ છે તેની કસબની છે કોરરે;  
 જડીત કંદોરો જોડે શોભે ધુધરીનો ધનંધોર. રણ. ૮૮  
 કસબી વાધો કનક સરીળો, પટકો પીળો શોભેરે;  
 લેંર કશબને છેડા ઉપર, અલખેલાને ઓપે. રણ. ૮૯  
 ચારે હાથે ચતુભૂજને, કડાં ચુનીઓવાળાંરે;  
 સાંકળી સંગે સારી શોભે બાળુઅંધ નખરાળાં. રણ. ૯૦  
 આંગળીએ અંગુઠી જમવાળા, વેઠ અને વળી વીંટીરે;  
 પહોંચી સાંકળા પાતળિયાને, ગુખમાં મોરલી મીઠી. રણ. ૯૧  
 મોતી માળા ત્રણ ત્રેવડી, અલખેલાને ઓપેરે;  
 મોહનમાળા મોટી માંહે, ચરણે નર્મ ને ચોપે. રણ. ૯૨  
 સોનાની સાંકળીયો દોરો, ડુગડુગીઓ માંહી ઝળકેરે;  
 શંખ ગદા પદ્મને ચક્ર, ચારે હાથે ચળકે. રણ. ૯૩  
 ગળુઅંધ ગળામાં સોહીયે, કાને કુંડળ મોતીરે;  
 નડાવનું તીલક જડુવરને, અખંડ ઝોત ઉદોતી. રણ. ૯૪

મુગટ મનોહર માંહારાજનોતુલ્યુગમાં ન મજે જોડારે;  
 મધ્યે ચુનીયો ચળકે ઝાઝી, કલંકીનો તોરો. રણ. ૯૫  
 અલ્હુતરૂપ અકલમાં નાવે, ઝોક રશનાશું ભાખુરે;  
 અપાર એનો પાર નથી, હું કેમ કરીને જાંખુ. રણ. ૯૬  
 જોને જોવો જોઈયે, તેને તેવો અલખેલોરે;  
 ગવાય તેમ ગુણ એના ગાજે, રખે મુળગો મેલો. રણ. ૯૭  
 ધન બોડાણા ધારજ તારી, બળવંતને તે બાંધ્યોરે;  
 જોગી મુનીને જો છે દુર્લભ, તે પ્રભુ તુજને લાધ્યો. રણ. ૯૮  
 દાસરામાં ઠીક નીકળ્યો, પ્રગણામાં પ્રીતેરે;  
 દુનિઆમાં તેં ડંકો કીધો, ડાકાર રહે રંગ રીતે. રણ. ૯૯  
 ચાર જુગમાં જાણ થયો, તું બોડાણો બલોહારીરે;  
 તન મન ધન તે ત્રીકમ ઉપર, સરવે નાંખ્યું વારી. રણ. ૧૦૦  
 અલખેલાને અરજ અમારી, ઝોકાંને તમે કહેજોરે;  
 અવગુણનોતો આંક નથી, તમે શામળીયાજી સેહેજો. ર. ૧૦૧  
 જો મોહન મનમાં જાણો તો, જુગમાં ન મજે જોડરે;  
 ત્રાહ ત્રાહ શરણાંગત રાખો, રંગીલા રણછોડ. રણ. ૧૦૨  
 જોજો અવગુણ જોશો તે પ્રભુ, મુજમાં ભર્યા ભરપુરરે;  
 આળ કરો તો ઉડી જાવું, જેમ આકડાનું તુર. રણ. ૧૦૩  
 શામળિયા તમો સામુ જુઓ, સ્તેહ ધરીને શામરે;  
 મન ફેરવો મોહનજી માંડે, રોજો થાએ કામ. રણ. ૧૦૪  
 ચરણ કમળમાં ચીતડું માંડે, તાણીને તમો રાખોરે;  
 ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાંખો. રણ. ૧૦૫  
 બે કરજોડી ચરણે ભાગુ, સો સો કર સલામરે;  
 રણછોડને તમે રાખો રસિયા, ખાનાજાત ગુલામ. રણ. ૧૦૬

રામ રણછોડનો ગરબો, જે કોઈ ગાશે પુરુષ પ્રીતેરે;  
તે ઉપર રીઝે રંગીલો, રસબસ થઈ રંગ રીતે. રણ. ૧૦૭  
સહુ મળીને સાંભળજો ભાઈ, કહુધ્રુ વારમવારે;  
શુદ્ધ સુક્યુ માફ કરજો, કરતા છે કીરતાર. રણ. ૧૦૮  
સંવત અઢાર અગનોતેરો, આઠમ આશો માસરે;  
કશ્મપક્ષને રવીવારે, શુભ ગાયજો રણછોડદાસ. રણ. ૧૦૯

## નરસિંહજી માહારાજનો ગરબો રાજ ઉપરનો.

ગણપતી સરસ્વતીને સમર, જેઉ રહુ કરજોડરે;  
નરસિંહજીનો ગરબો ગાતાં, કોઈમાં દેશા ખોડ. નરહરીલટકાળા  
ધણી મેહેર કરે માહારાજ, શુભનીધી છોગાળા. ટેક ૧  
હારીપુરે દરવાજો બતાં, જમણા હાંથની ઓળરે;  
રાજ રાજેશ્વર શીવજીના સામી, નરસિંહની પોળ. નર. ૨  
શેહેર તણી તે શી કહુ શોભા, વર્ણ વસે છે અઢારરે;  
નરસિંહજીના રાજમાં, કોઈને દુઃખ નહી તતમાર. નર. ૩  
ડોશીવાણીયા નાણાવટીને, ગાંધી રાંધે સારરે;  
જેઉ ઓળમાં બહુ છે વસ્તી, સુડગરને કંસાર. નર. ૪  
પુર્વ દીશાએ અઞ્ઠ ભુજને, ઉત્તર બહુચર ગાજેરે;  
પશ્ચિમમાં તો પીર વસે છે, દક્ષિણ હનુમંત ખીરાજે. નર. ૫  
ચાર દીશાએ જમરી ચોદી, ખીજ દેવ અપારરે;  
શેહેર વચ્ચે નરસિંહજી ગાજે, સૌ શત્રુનો ભાર. નર. ૬  
સિંધાસન આસન ઉપર, અલખેસો ખીરાજેરે;  
મંદીરની તે શી કહુ શોભા, નીત્ય ચોધડીયાં વાજે. નર. ૭  
પિતાપર જરકશીના વાધા, પાધ કલંદી પટકારે;

મોરમુગટને કાને કુંડળ, જોઈ ચિતમાં લાગે ચટકો. નર. ૮  
 હીમ હીરાને માણેક મોતી, શોભાનો નહી પારરે;  
 આલુપણની શોભા દેખી, મન કરે વિચાર. નર. ૯  
 નીતનીત શોભા નૌતમ દીસે; જોતાં પોહોચે આશરે;  
 જમણે હાથે જોત દીવાની, અખંડ ખારે માસ. નર. ૧૦  
 નરસિંહજીની નીતી કહીયે, ત્રણ લોકથી ઝાઝીરે;  
 ધીનાં ટાંકાં ખેર ભર્યા પણ, નરસિંહ કોટપર રાજ. નર. ૧૧  
 સમે આરતી પ્રોભે કેવી, આનંદ સરખું થાયરે;  
 ઘંટને ઘડીયાજો વાજે, ગાન ગુણીજન ગાય. નર. ૧૨  
 દસરાને દીવસે વાલો, અંબાડીમાં ખીરાજેરે;  
 અઘવાવતની શોભા દેખી, કામ કોટીક તો લાજે. નર. ૧૩  
 આઠમ ચઉદશ દીવળીયે, આનંદ ઓછવ થાયરે;  
 આવણુ માસની શું કહું શોભા, એન વરણવી જાય. નર. ૧૪  
 આવણુ વદી ત્રીજને દાહાડે, કાજળીનો મહીમાયરે;  
 પાછલી રાતે હોંડોળાના, ધુધરા છુટી જાય. નર. ૧૫  
 કારતક માસની શોભા કહીએ, ખલનું લગન થાયરે;  
 શુદ્ધ ચઉદશની દીવીયો જોતાં, ગાત્ર નરમ થઈ જાય. નર. ૧૬  
 ચઉદશની તો દીવીયોને ખુનમનો વરઘેડોરે;  
 તુળશી વાડીયે દરશન કરવા, સજન સહુકો દોડો. નર. ૧૭  
 ચારે પાસે ચગર ઢળેને, બહુ બોલે છડીદારરે;  
 ખમા ખમા સહુ મુખથી કેહેછે, શોભાનો નહી પાર. નર. ૧૮  
 ઈંદ્રાદિકને નારદ સરવે, અંત્રીક્ષ જોવા આવેરે;  
 ધન બાણાભાઇ ભાગ્ય તારૂં, નિત્યે ભાડ લડાવે. નર. ૧૯  
 ધન ભાત ધન માતા તારી, ધન તારો અવતારરે;

નિત્ય પ્રભુને લાડ લડાવે, બાળ્ય તણો નહી પાર. નર. ૨૦  
 પરણાવીને પાછા વળ્યાને, આવ્યા રાજ અવાસરે;  
 તરેહ તરેહની આતસગાજી, ઉડે પ્રભુની પાસ. નર. ૨૧  
 ત્યાંથી પ્રભુ આગળ પધાર્યા, અલ્યા મંદીર મોજરરે;  
 દેવ સર્વ વિમાને એશી, કરે પુષ્પવૃષ્ટી જપાર. નર. ૨૨  
 મંદીર સામી શોભા કેવી, દીપમાળની શોભેરે;  
 પોળ મધે મદનમોહનજી, જોઈ દરશનને મનલોભે; નર. ૨૩  
 દયા દરીને દરશન દેજો અંગમાં કિત્તવ આણીરે.  
 કષ્ટ મારાં સહુ કાપી નાંખો, દાસ પોતાનો જાણી; નર. ૨૪  
 રાંક ઉપરતો રીસ ન કરવી, મેહેર કરો માહારાજરે;  
 ગાંડો ઘેસો દાસ તમારો, ખાંચમલ્લાની લાજ. નર. ૨૫  
 નરસિંહજીનો ગરબો ગાયો, સુણુજો સહુ નરનારરે;  
 બેઠ કરજોડી શીવલાલ કહે, પ્રભુ ઉતારો ભવપાર. નર. ૨૬



### શ્રીકૃષ્ણના દશ અવતારનો ગરબો.

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ કૃષ્ણજીતે કંઠ કરે શુભાશુરે લોલ;  
 હરી હૈયા કરે હાર મારા વાજારે કૃષ્ણજી વગાડે રૂડી  
 વાંસળીરે લોલ. ટેક  
 મારા કૃષ્ણજીરેલોલ પેહેલેને રૂપે કાંનજીરે લોલ;  
 ધર્યો મચ્છતણો અવતાર મારાવાજારે. મચ્છે સમુદ્ર ગોળિયોરે  
 લોલ. માર્યો સંખાતેસુર દૈત મારાવાજારે. કૃષ્ણજી. ૧  
 મારા કૃષ્ણજીરે લોલ ખીજે તે રૂપે કાંનજીરે લોલ;  
 ધર્યો કચ્છ તણો અવતાર મારા વાજારે.  
 કચ્છે સમુદ્ર મથન કર્યોરે લોલ મેરનો રવેયો મારાવાજારે

સમુદ્રની ગોળી કરીરે લોલ ધુમે ગોપીનો નાથ મારાવાહારે  
રોષનાગનાં નેત્રા કર્યારે લોલ કાઢાડ્યાં તે ચઢેદરતન મારા  
વાહારે. કૃષ્ણજી. ૨

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, ત્રીજીને રૂપે કાનજીરે લોલ;  
ધર્યો વ્રાહ્મ તણો અવતાર મારા વાહારે.  
પૃથ્વી તે દા'ડ ઉપર ધરીરે લોલ બેઠાતે ચંપ પતાળ મારા  
વાહારે. કૃષ્ણજી. ૩

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ, ચોથેને રૂપે કાનજીરે લોલ.  
ધર્યો ત્રસિંહ તણો અવતાર, મારા વાહારે;  
સ્થંભ ફેાડીને પ્રગટ થયારે લોલ માર્યો હીરણ્ય તે કસ્પ;  
દૈત મારા વાહારે, જંગાર્યો પ્રહલાદ ભક્તનેરે લોલ.  
હેડા ભગ્તવચ્છળ છો નાથ મારા વાહારે. કૃષ્ણજી. ૪

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ પાંચમેને રૂપે કાનજીરે લોલ.  
ધર્યો વામણ તણો અવતાર મારા વાહારે.  
ત્રણ ડગલાં પૃથ્વી ભરીરે લોલ, બળી ચાંપ્યો પાતાળ મારા  
વાહારે. કૃષ્ણજી ૫

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ છઠેને રૂપે કાનજીરે લોલ;  
ધર્યો કુરશુરામનો અવતાર મારા વાહારે, કુરશી તે લીખી  
હાથમારે લોલ, છેદ્યાં ક્ષત્રીયોનાં શીશ. મારા વાહારે. જ-  
નુનીને હાથે હણીરે લોલ, વાળ્યાં પીતાનાં વેર મારા વાહારે  
કૃષ્ણજી. ૬

મારા કૃષ્ણજીરે લોલ સાતમેને રૂપે કાનજીરે લોલ;  
ધર્યો રામચંદ્રનો અવતાર. મારા વાહારે સીતા લેઈ વન  
નીસર્યારે લોલ, શેતુ બાંધ્યો છે પહાણ્ય મારા વાહારે, રણ-

માતે રાવણુ રાણીયારે લોલ, આપ્યાં વીભીષણુ રાજ મારા  
વાલારે. કૃષ્ણુજી. ૭

મારા કૃષ્ણુજીરે લોલ આઠમેને રૂપે દ્રાહ્મણુરે લોલ.  
ધર્યો કૃષ્ણુ તણો અવતાર મારા વાલારે, મથુરામાં હરી પ્ર-  
ગટિયારે લોલ, ગોકુળ કીચો છે વાસ મારા વાલારે. માર્યો તે  
મામા કંસનેરે લોલ, ગોપી લડાવ્યાં લાડ મારા વાલારે માત  
પીતા છોડાવીયારે લોલ, આપ્યું ઉચ્ચસેનને રાજ, મારા  
વાલારે કૃષ્ણુજી. ૮

મારા કૃષ્ણુજીરે લોલ, નવમેનેરૂપે કાનજીરે લોલ, ધર્યો યુદ્ધ  
તણો અવતાર મારા વાલારે; જાપ માળા કરમાં ધરીરે  
લોલ. લીધું તે મુનીવ્રત મારાવાલારે. કૃષ્ણુજી. ૯  
મારા કૃષ્ણુજીરે લોલ દશમેને રૂપે કાનજીરે લોલ; ધર્યો  
કલ્કી અવતાર મારા વાલારે. ત્રણ પગલે ઘોડો હીડરે  
લોલ, પૃથ્વીતો રસાતાળ મારા વાલારે. કૃષ્ણુજી. ૧૦  
મારા કૃષ્ણુજીરે લોલ, ગાય શીખેને સાંભજેરે લોલ. પામે  
તે વૈકુંઠ વાસ મારા વાલારે મેહેતોતે નરસૈ વીનવેરે લોલ  
રાખો ચરણુ કમળની પાસ મારા વાલારે. કૃષ્ણુજી. ૧૧

## સીતાની કાંચળીનો ગરબો.

(પરમેશ્વરીને પાએ પડી હો બહુચરી કહું કળીન્દુગના કર્મ. એ રાગ)  
કૈ કૈ કૌધમાં બોલીયાં હો બહુચરી, રામ લક્ષ્મણુ વન જાય.  
પેહેલું તે વન રામે મેલીયું હો બહુચરી, બીજે તે વન ચાલ્યાજાય ૧  
ત્રીજે તે વન મઢી વાળીયાં હો બહુચરી, સીતાએ રાખ્યાં વૃક્ષ;  
અમરેને ડમરો રોપીઓ હો બહુચરી, રાખ્યાં છે દાડમ દ્રાક્ષ. ૨



રાજ રાવણનો મરગલો હો અહુચરી, વનફળ ચરીચરી જાય;  
 ચરતાં સિતાએ ભાળીયો હો અહુચરી, કાંચલડી સીવડાય. ૩  
 સાવ સોનાનો કંચવો હો અહુચરી, ચામડામે શો સાર;  
 નહી કાકાના કટમમાં હો અહુચરી, નહી મામાને મોસાણ. ૪  
 નહી મધયરમાં બંધવો હો અહુચરી, કોને ચડાવું પહાડ;  
 સીતા મહીયરના પાતળાં હો અહુચરી, કોણ લડાવે લાડ. ૫  
 સીતાના બોલ રામે સાંભળ્યા હો અહુચરી, ધનુષ્ય ક્ષીધું હાથ;  
 પેહેલું તે જાણુ રામે ફેંકીયુ હો અહુચરી, જઈ પડ્યું દરીયાસાથ. ૬  
 બીજે તે જાણુ મૃગ મારીયો હો અહુચરી, ધાજે હો લક્ષ્મણ વીર  
 સીતા કહે જાઓ દીઝેર હો અહુચરી, હણ્યા તમારા વીર. ૭  
 ઘેલી સીતા ઘેલું ન બોલીયે હો અહુચરી, રામ હણ્યા કેમ જાય;  
 આણો આપીછે શ્રી રામની હો અહુચરી, લક્ષ્મણ વાંસે ધાય. ૮  
 રાવણ આવ્યો જોગી વેશથી હો અહુચરી, ભીક્ષા દો સીતામાય;  
 આંણો આપીછે શ્રી રામની હો અહુચરી, ભીક્ષા આપી નવજાય. ૯  
 એક પગ મુકો આણમાં હો અહુચરી, બીજે તે આણ્યો બહાર;  
 ખાંધે મુકીને રાવણ ચાલીયો હો અહુચરી, હરી છે સીતાનાર. ૧૦  
 મૃગ મારીને રામ લાવીયા હો અહુચરી, નાંખ્યો મડીની બહાર;  
 સુનાં મંદીર દીશે માળીયાં હો અહુચરી, ક્યાં ગઇ સીતાનાર. ૧૧  
 રામ રૂવે લક્ષ્મણ રીઝવે હો અહુચરી, ઘેલા ન રોશો રામ;  
 સિતા સરીખો પરણાવીશું હો અહુચરી, સીતા ધરાવીશું નામ ૧૨  
 જળજળ કમળ ના નીપજે હો અહુચરી, વનવન અગર ના હોય;  
 ઘેરઘેર સીતા ના નિપજે હો અહુચરી, બંધવ વિચારી જોય. ૧૩  
 રામે તે પાનબીડાં ફેરવ્યાં હો અહુચરી, કાઠ છે બળીયો જોય;  
 બીડું જીતે હનુવો જતી હો અહુચરી, લાવું સીતાની શોધ. ૧૪

હામ થકી ઉપડયો થેકડે હો અહુચરી ગયો લંકામોઝાર;  
 જ્ઞેયાં ચોરાશી ચાટડાં હો અહુચરી, જ્ઞેયું જ્ઞેયતે ખાવન બજાર ૧૫  
 જ્ઞેયાં મંદીર જ્ઞેયાં માળીયાં હો અહુચરી, જ્ઞેયું રાવણુનું રાજ;  
 કંઈ સીતા દીઠા નહી હો અહુચરી, ગયો પાણીયારીને ઘાટ. ૧૬  
 બામ પાણીઆરી તને વીનવું હો અહુચરી, ક્યાં છે સીતા માય  
 અશોક વાડીને ઝાડવે હો અહુચરી, ત્યાં સે નવ તું જાય. ૧૭  
 ત્યાં થકી હતુમંત થેકીયો હો અહુચરી, આસો પાલવને ડાળ.  
 પડતી મેઢેલી પવિત્રી હો અહુચરી, ક્ષીધી તે સીતાનાર. ૧૮  
 મુદ્રીકા મારા રામની હો અહુચરી, ક્યાંથી લાવ્યો હતુમાન.  
 કોણે જ્ઞેવા તને મોકલ્યો હો અહુચરી, કોણે આલ્યાં એધાણુ; ૧૯  
 રામે તે જ્ઞેવા મોકલ્યો હો અહુચરી, લક્ષ્મણે આલ્યાં એધાણુ;  
 બાળ લેવા હું આવીયો હો અહુચરી, પંચવંટીથી પ્રમાણુ. ૨૦  
 તરશો તે હર્ષસિમાઈ સાવળ હો અહુચરી, તાહાડાં તે નીર પીળ  
 છુપ્યો તે હર્ષશ બામ સાવળ હો અહુચરી, પડ્યાંજ વનફળખાર ૨૧  
 ઝંઝોટેને ઝાટકે હો અહુચરી, અંજેરેને ખાય;  
 માળી તે આવ્યો માથુ ચુંચતો હો અહુચરી, રાવણ પાસેજાય. ૨૨  
 રાવણ બળથી બોલીયો હો અહુચરી, મારો બળીને ખાણુ;  
 મારજો લોટેને લાકડે હો અહુચરી, મારજો ચોરણુને ધાણુ. ૨૩  
 કુંભકરણે બાથા ભીડીયા હો અહુચરી, મારયું બળીને ખાણુ;  
 ઈંદ્રજીતે બાથા ભીડીયા હો અહુચરી, કે હું વાળુ એનો ધાણુ. ૨૪  
 નહી મરૂ લોટેને લાકડે હો અહુચરી, નહી મરૂ ચોરણુને ધાણુ.  
 સાચું તે બોલમાઈ સાવળ હો અહુચરી, શેણે તજે તું પ્રાણુ. ૨૫  
 બધી લંકાના ગોઠડાં હો અહુચરી, શહસ્ત્ર ધાણીતું તેલ;  
 મારે તે પુંછડે બાંધજો હો અહુચરી, અગ્ની તેમાં મેલ. ૨૬

મોત વાંદરનું તે થકી હો બહુચરી, ચેતજે મનમાં જડ;  
 ત્યાં થકી ઉપડયો થેકડે હો બહુચરી, જઈ ખેડો લકડા ગદ. ૨૭  
 બહ્યાં ચોરાશી ચક્રટડાં હો બહુચરી, બાહ્યાં છે બાવન બખર;  
 રાખ્યાં વીભીષણ ખોલડાં હો બહુચરી, આસોપાલવનું ડાળ. ૨૮  
 લંકાં બજે અતુલની હો બહુચરી, હનુમાનને હસવું થાય;  
 જુનાતેગઢને ગાંદેરે હો બહુચરી, નાગર નરસૈયો ગાય; ૨૯

## અંબાજનો ગરબો.

(ગોરમાના જરબાનો રાગ)

હુંતો ગણપતભાગું પાય કે ગડિ ગરબો આરાસુરીતજોરેલોલ;  
 આરાસુરમાં બેઠી માતકે મહિમા અતિ ધણેરે લોલ. ૧  
 માને પારે આવે લોકકે દુર બહુ દેશથીરે લોલ;  
 આવે બાળ જોગનને વૃદ્ધકે અતિ ધણે હેતથીરે લોલ. ૨  
 માજી દીવરામાં ત્રણ રૂપ કે ધરે અતિ શોભતાંરે લોલ;  
 જોગન બાળ અને વળી વૃદ્ધ કે આયુધ ઓપતાંરે લોલ. ૩  
 માને છત્ર સોનાનું જાજે કે રત્નની જુલ્યછેરે લોલ;  
 દરતી હિરાની છે દોરકે છત્ર અમુલ્યછેરે લોલ. ૪  
 કેસરી ઉપર બેઠી માતકે સહુ આયુધ ધરીરે લોલ;  
 દોટી સુરજ ઝાંખા ધાયકે, લેસાટે આડ કરીરે લોલ. ૫  
 માને શોભીતા શણગારકે શોભા શી કહુરે લોલ;  
 મનો શેષ ન પામે પારકે, હુંતે શું લહુરે લોલ. ૬  
 માને કંઠે એકાવળ હાર કે, શોભે અતિ ધણેરે લોલ;  
 માને બાંહે બાળુબંધ કે ચુડો સોતા તજોરે લોલ. ૭  
 હિરા રત્નતણી કંગણીઓ કે ચુનિયો મહી અતીવણીરે લોલ.

સાચા મોતીનાં ગળુખંધ કે મધ્યે છે મણિરે લોલ. ૮  
 માને કાને કળાકુલ કે નાદે વાળી શોભતીરે લોલ;  
 માને સેથો પુર્યો અનુપ કે દામણી ઓપતીરે લોલ. ૯  
 માને દશે આંગળીએ વેઠ કે ધુધરી ધમધમેરે લોલ;  
 માને કલાં કાંળી તોડા કે ઝાંઝર ઝમઝમેરે લોલ. ૧૦  
 માને ચણીઓ ઓળીને ચીર કે ઓઢી સુદીરે લોલ;  
 માના ચોક વચે સહુ નાર કે ફરે કુદીરે લોલ. ૧૧  
 માને ધીની બજે છે જોત કે જોઇ રવી ચોભિયોરે લોલ.  
 માનુ તેજ જોઈ મનમાંહે કે હુંતો લોભિયોરે લોલ. ૧૨  
 માના દરશનથી દુઃખ જાય કે પાપ સહુ બજેરે લોલ;  
 શું કહું મંડપની શોભાય કે મુખથી અમી ઝરેરે લોલ. ૧૩  
 માને માનસરોવર સાર કે માંહી અમૃત ભરયુરે લોલ;  
 તેમાં જે કાઈ જમને નાહે કે તેહેનું કામ સરયુરે લોલ. ૧૪  
 શું કહું સ્થાનકની શોભાય કે કામ મીનાતણુરે લોલ;  
 માનો પુનમે શંઘ ભરાય કે શું વરણુવ કરેરે લોલ. ૧૫  
 ફરતી ખંગલાને બેઠકા કે અતિ ઘણી ઓપતીરે લોલ;  
 માને સનસુખ છે એક વાવ્ય કે સુદીર શોભતીરે લોલ. ૧૬  
 ત્યાંથી ચાલ્યા ઉત્તર માંચ કે સુદીર આગ છે રે લોલ;  
 શું કહું આરાસુરની શોભાય કે રચના અથાકછેરે લોલ. ૧૭  
 માને સુરીજન મુનીજન સેવે કે બ્રહ્મા ધ્યાન ધરેરે લોલ;  
 માને નીશદીન સનમુખ ઉભા કે સ્તુતી કરેરે લોલ. ૧૮  
 માનો ગરબો જે કાઈ ગાય કે નીત્ય પાઠ કરેરે લોલ.  
 કાઠીક પાપ પ્રલે પાય કે તે સેહેજે તરેરે લોલ. ૧૯  
 માજી સેવક જણી તારો કે કરણા કીજીએરે લોલ;

માજી દીન સેવકની વિનતી કે ઉરમાં લીજીએરે લોલ. ૨૦  
માજી ગુણ ગાવા નીશ દીન કે યુદ્ધી આપજેરે લોલ;  
સુણી રણછોડદાસની વિનતી કે શરણે રાખજેરે લોલ. ૨૧



### બહુચરાજનો ગરબો.

સરસ્વતિ માતને વિનવું, કરજોડિ કહું છું; હાંહારે કરજો.  
મેહેર કરો મુજ દાસને તમ શરણે રહુ છું હાંહારે તમ. ૧  
શેહેર તે વીરજક્ષેત્રની શોભાછે સારી હાંહારે  
વરણ અદાર વાસો વસે વસ્તી છે ભારી હાંહારે. ૨  
ધર્મરાજ ગાયકવાડનું લાગે છે સારું. હાંહારે.  
સહુ વસે સુખચેનમાં જોઈ મન હીસે મારું હાંહારે. ૩  
ઈનસાફ કરે એક રીતથી નહીં વાલો વેરી; હાંહારે.  
બ્રાહ્મણ સહુ આશીશ દીયે કરે સેરી શેરી. હાંહારે. ૪  
સહુને સુખ આ રાજમાં છે સોસો ધણેર; હાંહારે.  
પ્રભુ અખંડ રાખ આ રાજને શું કહું ઝાઝેરું હાંહારે. ૫  
બ્રાહ્મણને બહુ પ્રેમથી દે દાન અતીશા, હાંહારે.  
શ્રાવણ અધિક માસમાં નવ કરવાદે હિંસા† હાંહારે. ૬  
સદા વાસ એ રાજમાં પ્રભુ આપો હમને હાંહારે. ૭  
શેહેરમાં સ્થાનક દેવનાં શોભા શી કહીએ; હાંહારે  
એક એકથી અતિ ઓપતાં જોઈ વિસ્મેય ધઈએ હાંહારે ૮  
ન્યુંવાળથી બહુચર માવડી ત્યાં આવી રહ્યાં છે. હાંહારે  
સુખ આપે દુઃખ કાપીને સહુ કષ્ટ ગયાં છે. હાંહારે ૯

† શ્રાવણને અધિકમાસમાં મહારાવ ગાયકવાડ હિંસા કરવા દેતા નહીં.

શેહેર સમીપે સ્થાન છે માનું ઉત્ર દશાએ;	હાંહાંરે
દિવસના નવ વાગતાં બહુ શોભા થાયેરે	હાંહાંરે ૧૦
ધ્રુવ દીપે થાય આરતિ સહુ દરશને આવે	હાંહાંરે
ધણા લોકને નીમ છે કંઈ આવે ભાવે	હાંહાંરે ૧૧
બહુ લોકોને એમ છે દરશન નવ થાયે;	હાંહાંરે
તે દિવસ અપવાસ કરે તે અન્ન ન ખાયે.	હાંહાંરે ૧૨
એવો નીમજી રાખીને જે દરસને આવે;	હાંહાંરે
માણ ચીંતા રાખીને પુરે આશા ભાવે.	હાંહાંરે ૧૩
શણગાર માના શોભિતા રમના છે સારી;	હાંહાંરે
હીરા રત્ન ને હેમના માંહી ચુનિઓ ભારી.	હાંહાંરે ૧૪
કંઠે એકાવળ આરોપીયો દિસંતો રૂડો;	હાંહાંરે
બાંહે બાળુબંધ ખેરખા, માંહી સોના ચુડો.	હાંહાંરે ૧૫
હીરા રત્નની કાંગણી માંહી ચુનિયો ઝળકે;	હાંહાંરે
ખરા મોતીના ગળચવા, માંહી ભીક્ષમ લળકે.	હાંહાંરે ૧૬
કાને કળાકુલ શોભીતાં નાકે છે વાળી;	હાંહાંરે
મોતિની બાંધી દામણી મહી મણીઓ ભાળી	હાંહાંરે ૧૭
આંગળીએ વેઠ વિંટીયો છલે ધ્રુવરી ધમકે;	હાંહાંરે
પાયેતે કક્ષાં કાંબિયો તોડા ઝાંઝર ઝમકે.	હાંહાંરે ૧૮
જગમોતીનું કાપડુ ભલાવટે ટીલડી ચોડી;	હાંહાંરે
પાંચપટાનો ધાધરો સાડી કસખી ઝોઢી	હાંહાંરે ૧૯
પાછળ બાંધ્યો ગોફણા મહી ધ્રુવરી ઝાણ;	હાંહાંરે
આયુધ શણગાર સરવે સજી બેઠાંછો માણ.	હાંહાંરે ૨૦
ઝોતો બે ધીની બજે જોઈ રવી શામ શોભે;	હાંહાંરે
તેજ જોઈ મધમાતણું મારું મનડું લોભે.	હાંહાંરે ૨૧

તેજ ન મળે ત્રણ લોકમાં રવી ઝાંખો થાયે	હાહાંરે
અકળસ્વરૂપ જીંળ પ્રકાશીયું બહુચરીમાયે.	હાહાંરે ૨૨
વીરક્ષેત્રમાં વાસો વસ્યાં સહુ સુણજો કાને	હાહાંરે
બહુ લાવે વધામણા મસ માનતા માને.	હાહાંરે ૨૩
દુઃખ કાપી સુખ આપો છો મા દિન દયાળી;	હાહાંરે
વીરક્ષેત્રની રક્ષા કરો મા બહુચર બાળી.	હાહાંરે ૨૪
સેવક પોતાનો જાણીને મા રાખો પાસે;	હાહાંરે
અરજ સાંભળી તેહની મા પુરજો આસે.	હાહાંરે ૨૫
દિન સેવકની વિનતિ રૂઢિયામાં ધરજો;	હાહાંરે
બીડ પડે ત્યાં બહુચરી આવી સંકટ હરજો.	હાહાંરે ૨૬
ગરબો શિખી સાંભળી નીત પાઠે કરજો;	હાહાંરે
કાટીક પાપ પ્રલે થઇ તે સેજમાં તરજો.	હાહાંરે ૨૭
રણુછોડદાસ તો વિનવે બેઠ કરજોડી;	હાહાંરે
સાહાય કરો મુજ દાસને બુદ્ધિ થોડી.	હાહાંરે ૨૮
ભુલ ચુક હોય માહરી તે માફ કરજો;	હાહાંરે
વિનતી સુણી આ દાસની તે કાને ધરજો	હાહાંરે ૨૯
વાસ તે વીરક્ષેત્રમાં પરા*રાવમાં રહું છું;	હાહાંરે
રાત દિવસ મા રક્ષા કરો, કરજોડી કહું છું.	હાહાંરે ૩૦

### કાળકાનો ગરબો.

ગુગદેવ જશ ગાકિયું માહાકાળીરે;  
જીભાએ વસજો માત પાવા વાળીરે.  
સેવકજાણી તાહરો મા, શીર ઉપર ધરજો હાથ; પાવા ૨

\* રાવપુરામાં.

હોંસ હર્મયામાં થાય છે મા, ગુણુ ગાવાનું છે મન; પાવા ૩  
 દયા કરે તમ દાસને મા, તેથી ડિગળે બુદ્ધિ પાવન. પાવા ૪  
 ગુણુ ગંભીર છે તાહરે મા, કહેતાં ન આવે પાર; પાવા. ૫  
 બાળક બુદ્ધિ શું કરે મા, જો હોય તારે આધાર પાવા ૬  
 નબેતરરી નગરી વિશે મા, ચંપાવતી ચતુરસુખ ૭ પાવા ૭  
 રામ સરખું રાજ મા, મહી વશે અઢારે વરણ. પાવા ૮  
 ત્યાં ચતુર નારીઓ અતીધણી મા, નીરમળ છે તેનું મન પા ૯  
 ગરબો ખેલે ઓકમાં મા, નવરાત્રી કરે દીન. પાવા ૧૦  
 શણુગાર સરવે શોભતા મા, નારી કુંજરના ચીર પાવા ૧૧  
 ગુણવંતી ગરબે રમે મા, રાખીને મન શું ધીર. પાવા ૧૨  
 તાળીની ઝડીયો પડે મા, ત્યાં શોભા નૌતમ થાય પાવા ૧૩  
 કોકીસ શબ્દ શોહામણુ મા, નવરંગી નારી ગાય. પાવા ૧૪  
 તે મધે માતા આવીયા માં, વીજળીના સરખુરૂપ પાવા ૧૫  
 સુરજ સરખાં શોભીતા મા, માએ રૂપધણુ અદભુત પાવા ૧૬  
 રાણીઓ સરવ ઝાંખીપડી મા, તેજ તણો અંબાર પા ૧૭  
 રાણીઓ મનમાં એમ ધરે મા, બધ આ નવલીનાર. ૧૮  
 રૂપ સ્વરૂપ આગળી મા, જેનો સોના સરખી કાય પાવા ૧૯  
 મધ્ય રાત્રે રાણીઓ પરવરીમા, જમને વીનવીયો રાય. ૨૦  
 રાણીયો રાય આગળ કહે મા, સાંભળજો પ્રાણુ આધાર; ૨૧  
 એક રામા આવીયા મા, બ્યાં બાવનમો બજાર. પાવા. ૨૨  
 બત્રીશ લક્ષણુ આગળી મા, તેતો પદમનીનો અવતાર; ૨૩  
 તેને જોઈત્રીભોવન મોહો રહે મા, તે આગળ નહી કોઈ નાર.  
 રાજને નારી ગમી મા, વળી સુરજ થયો પ્રકાશ. પાવા ૨૫  
 તે દીવસ ગયો અતિ દોહલો મા, મનડામાં મોટી હામ પા. ૨૬



વળી રાત પડી દીન આથમ્યો મા, યોધડીયાં ઠમકે બાહાર ૨૭  
 ઘેરઘેરથી સઉ નીસર્યા મા, ગરબે ગાવા સઉ નાર પાવા ૨૮  
 રંગ મચ્યો સાહેલડી મા, એવામાં આલ્યા માત. પાવા ૨૯  
 ત્યાં રાણીએ દાશી મોકલી મા, રાય આગળ કહેવા વાત. ૩૦  
 ત્યાંથી પતાઈરાવલ ઉડીઓ મા, જ્ઞેવાને નવલી નાર પા. ૩૧  
 આવી નિરખી નયણે ભરી મા, વીરહ વહયો અપાર પા. ૩૨  
 નખ શીખ સુધી નીરખીયા, મા મુરછાએ પડયા પડીઓ રાય  
 રાજ્ય રંગે મોહી રહ્યો મા નારી શું લાગ્યો નેહ. પાવા ૩૪  
 રમતાં રૂઝની વહી ગઈ મા, સઉ વળ્યા પોતાને ઘેર પા ૩૫  
 ત્યારે માતા ચાલ્યાં એકલાં મા, પતઘયે જાણી પેર પાવા ૩૬  
 પાપી પુઠે પરગ્યો મા, માતાનો ઝાલ્યો હાથ. પાવા ૩૭  
 માગમાગ મુખથી કહ્યું મા, એવું મુખથી બોલ્યા માત. ૩૮  
 તાઃ રૂપ વસ્યુ હૈયા વિશે મા, હું રાખીશ મારે ઘેર. પા. ૩૯  
 ત્યાં મેહેલ ચણાવું માણેકના મા, તેની કોઈ નજાણે પેર. ૪૦  
 મારે મોહોલે રાણીઓ અતિધણી મા, તેમાં પટરાણી આપ  
 ખાઓ પીઓ ખુખી કરે મા, રૂડી રાજ્ય સરખી રીત. પા. ૪૨  
 ત્યારે કોપ કરીને બોલીયાં મા, તાઃ પ્રગત્યું રાજ્ય પાપ પા.  
 તાઃ રાજ્ય જશે જડમુળથી મા, આવી મળશે તારો હોમ પા.  
 એત એત તું અભાગીયા મા, ત્યારોપ્યો રણસ્યંભ પાવા ૪૫  
 પોઠ ચલાવી પાધરીમાં ખુડીઓ દરવાજો બંધ. પાવા. ૪૬  
 સુરદાસે રહીને પુછીયું મા, શું ભરયુ છે માલ રસાળ. પાવા ૪૭  
 ત્યારે ખુડી મારી કરી મા, મોગલા દહીત. પાવા ૪૮  
 ત્યારે સળીએ વાકળીએ સતીયમુકયુંમાં જઈ પતઘને કહીપેર.  
 જીવ મચ્યું જેમ જોરથી મા, તારે થઈ રહ્યો ઉતપાત પાવા

તારે એવું દળ સઘળું હણ્યુ મા, તે જુધ થયું છે વરસળાર.  
 લેઈ લશકર આગળ થયો મા, પછી ભેળવીઓ મંડાળ. પા.  
 લોહી તણી નદીઓ વહી મા, ત્યાં વરત્યો હાહાકાર પા ૫૪  
 તારે પતાઈ રાવળનું પત ગયું મા, ત્યાં જાણી જુગમાં વાત  
 તારે પતાઈ મનમાં સમજાઓ મા, મુજ ઉપર ક્રોધ્યાં માત પા.  
 કરગરતો રાજા શરણે ગયો મા; એઉ એઉ કરજોડી હાથ.  
 મુજ ઉપર માતા મેહેર કરો મા, દળ સઘળું પાછું જાય. પા.  
 મહાકાળી મનમાં એમ ધરે મા, સુખાને આપું સુખ. પા. ૫૯  
 મા તું અનામી રાજાઓ મા, પતાઈનું રાણુ દુખ પાવા ૫૦  
 ને ગાય શીખેને સાંભળેમા, તેની માતા પુરે આશ પાવા ૬૧  
 મા તુ ગુણવંતી કાળકા મા, ગુણ ગાય બ ગોકળદાસ પા. ૬૨

### ગોરમાનો ગરબો.

ગોરમા ગણપત લાગું પાયકે, વધાત્રાને વીનવું રે લોલ;  
 ગોરમા ધરડોને ભરથાર કે, આપો શું મને રે લોલ.  
 ગોરમા ધીકે ધીકે અવતાર કે, શું કહું તને રે લોલ;  
 ગોરમા રણસખંધી મુજ તાતકે, મા મારી પાપણી રે લોલ.  
 ગોરમા સંસાર કીધો સરપ કે, સેને થઈ સાપણી રે લોલ;  
 ગોરમા હુંહું નાનેરું બાળ કે, પીઉ ઉટીઓ રે લોલ.  
 ગોરમા દીઠે પડે છે કાળ કે, મુરખ છે બુદ્ધીઓ રે લોલ;  
 ગોરમા માફ થયું જોખન કે, પીઉ ધરડો થયો રે લોલ  
 ગોરમા હું કઈ કીકલ શબ્દ કે, પીઉતો સુઈ રહ્યો રે લોલ;  
 ગોરમા મને થયાં વરસ સોળકે પીઠને એંશી થયારે લોલ  
 ગોરમા દીઠે જાણુ જલ કે જુધ સઘળી ગધરે લોલ;

ગોરમા શિયાળાની રાત કે, સરદ શોહામણીરે લોલ.  
 ગોરમા વરધ પીયુની જાત કે, દીસે જીહામણીરે લોલ.  
 ગોરમા રજની રમવા ઇચ્છુ કે, આંખુ આંખડીરે લોલ  
 ગોરમા મેર કરંતો બોલે કે, કરગ્રહી લાકડીરે લોલ;  
 ગોરમા શિયાળાની રાતકે, સ્વાદ હોય અતિધણીરે લોલ.  
 ગોરમા રજની વિતી એક કે, આજ મારે આંખડીરે લોલ  
 ગોરમા કંટપ તનમે બડકા કે, ટોહો કેમ સરેરે લોલ.  
 ગોરમા પીઉની ધરડી જાતકે, અરથ ક્યાંથી સરેરે લોલ;  
 ગોરમા નવરાત્રીના દીન કે, સરદ સોહામણીરે લોલ.  
 ગોરમા દુરખળ મારો કંથકે, દીનખય દોહાલારે લોલ;  
 ગોરમા વિજ્યા કેરો દિન કે, સહુ શણગાર સજ્જેરે લોલ.  
 ગોરમા મારો ધરડો કંથ કે, ધીક અવતારનેરે લોલ;  
 ગોરમા સહુને મન દિવાળી કે, મારે મન ઉતાસણીરે લોલ.  
 ગોરમા મારા કરમના ભોગ કે, હું નિસાસણીરે લોલ;  
 ગોરમા રાત દિવસ નવ દેખુ કે, જાણુ દવ બજેરે લોલ.  
 ગોરમા મુજ સરખો પુરુષ દેખુ કે, મન માફ બજેરે લોલ;  
 ગોરમા મારા કાળા કેશ કે, એના ઘોળા થયારે લોલ.  
 ગોરમા હું થઈ જોખન વેશ કે, તન માફ બજેરે લોલ;  
 ગોરમા મોઢે આવે લાળ કે, નેત્ર નિરે ઝરેરે લોલ.  
 ગોરમા હું નારંગી જોવી કે, તન માફ બજેરે લોલ;  
 ગોરમા સેજ બિઝાવુ પુષ્પ કે, તે દેખી ડરેરે લોલ.  
 ગોરમા સાસ ઉદ્રસને પીડ કે, પીઉ ઉંઘો સુવેરે લોલ;  
 ગોરમા આબુષણ પેહેર અંગ કે, વસ્ત્ર બહુ ભાતનાંરે લોલ.  
 ગોરમા મીઠ્યા થયો અવતાર કે, અસ્ત્રી જાતમાંરે લોલ;

ગોરમા શું આપ્તો અવતાર કે, નાગરી નાતનાંરે લોલ.  
 ગોરમા સુખ ન પામી એક કે, દુઃખ બહુ ભાતનાંરે લોલ.  
 ગોરમા જેને જોખન કંથ કે, પુન્ય કીધાં હશેરે લોલ;  
 ગોરમા મેં કીધાં બહુ પાપ કે, હું વૃદ્ધની વહુરે લોલ.  
 ગોરમા ઓરીઓ ન વિત્યો એક કે, અધરણીની રીતનોરે લોલ  
 ગોરમા પુરુષ ન દીઠો એક કે, પુરી પ્રીતનોરે લોલ.  
 ગોરમા શોવજી પુણ્ય સદાય કે, પામુ જોખન ધણીરે લોલ;  
 ગોરમા કામી દેજો કંથ કે, શીવ ત્રીભોવનધણીરે લોલ.  
 ગોરમા મન માઈં વ્યાકુળ કે, એનું કેમ ગળ્યુંરે લોલ;  
 ગોરમા હું થઈ જોખન વેશ કે, એનું કામ બળ્યુંરે લોલ.  
 ગોરમા કામી દેજો કંથ કે, ભય ભાગે સહુરે લોલ;  
 ગોરમા નોતી સાસુ નણુંદ કે, તો જીવતી રહુરે લોલ.  
 ગોરમા પેકિજી આવે ઘેર કે, હું ભમતી ફરે લોલ;  
 ગોરમા લાવ્યા એકજ વસ્ત્ર કે, હું તો શું ફરે લોલ.  
 ગોરમા દુઃખનાં ઉગ્યાં જાડ કે, મુક્યાં પાળવારે લોલ;  
 ગોરમા હું સંપુરણ કુંભ કે, મા મારી જળવેરે લોલ.  
 ગોરમા લોક સાથે કરે હાંશ કે, મા મારી વારતીરે લોલ;  
 ગોરમા જણતાં હેતી ફાંસી કે, વિષ દેઈ મારતીરે લોલ.  
 ગોરમા પીકિજી પહોડયા આર કે, જાણે થકે સતીરે લોલ;  
 ગોરમા હવે મરે સત્ય કે, જે કરમની ગતીરે લોલ.  
 ગોરમા વિનતી કરે છું એક કે, જે કરમનણી રતીરે લોલ.  
 ગોરમા કરજોડી લાગુ પાપ કે, સમરથ દેજો પતીરે લોલ;  
 ગોરમા વિનતી કરે છું એક કે, આજ મુકી આંખજોરે લોલ.  
 ગોરમા સકેને દેજો જોડ કે, માતા કરેણા ફરીરે લોલ;

ગોરમા કામી દેએ કંથ કે, વલ્લભ કહે કરગરીરે લોલ.

## બાળલીલાનો ગરબો.

કુંવરને વારોને વ્રજ રાણિ ટેક.

સહુ વ્રજનાર મળિને આવો, શ્રી યશોદાજીને ધામેરે;  
લાડકવાયો પુત્ર ક્યો ક્યમ, વસિયે જોકુળ ગામ. કુંવર. ૧  
એક કહે જળ ભરવા જાઉ ત્યારે ધરમાં પેસેગીરધારીરે;  
માનશે નહિ પણ માંડી કહુ તમે, સાંભજોને ગતી મારી કું.  
સાંચ્યું સંતાડ્યું હોય જે માર, તે દાણુ શોધી કહાડેરે;  
પોહોંએ નહિતો પીંડો માંડેને, તેથી ન પોહોંએ તો પાડે. કું. ૩  
ત્યારે માતાજી એમ બોલ્યાં તમે, ચતુર થઇ કાં સુકોરે;  
જ્યાં એની દ્રષ્ટે પડે નહીં વસ્તુ, ત્યાં અંધારે મુકો. કુંવર. ૪  
યશોદા શું વિનતા કહે વાણી, સુકી જોયું અંધારા માંહેરે;  
એની શી ચિંતા થાય અજવાળું, જઈહોલો રહે જ્યાંય. કું. ૫  
કૃષ્ણ માત્ર એણી પેરે બોલ્યાં, ઘેલી ગોખી શીદ શોચેરે;  
મદિ માખણ ઉંચું શિકે મુકો, ત્યાં બાળક નહિ પોહોંએ કું. ૬  
તવ બોલી એક બાળા આવો, હું શિકાની ગત દેખાડુંરે;  
શાણુ સુનનાં જીઓ પરાક્રમ, થાય અંતર ટાહું. કુંવર ૭  
લાકડી લેઇ કબજા પર ચઢીને, શીકેથી લેઇ સહુ ખાયરે;  
સખાને આપે તેથી વધે તો, માકલડાંને પાપ. કુંવર ૮  
માતા કહે એ બળથી ન પોહોંએ, એવું ઉંચું તમે બાંધોરે;  
મટ્ટકી તણું મુખ વચ્ચે બાંધી, સોય દોરડે સાંધો. કુંવર ૯  
હજી તમે પણ લક્ષણ લાડકવાયાનાં, ન જાણો માતરે;  
ધરમાં ગરીબ એ બારણું બીજે, વિતે તે જાણુ વાત. કું. ૧૦

એક સખાની ખાંધે ચઢીને, અતિ ઉંચું પાણી ગાંખેરે;  
 તેથી ન દાવે તો દોણી કરે કાણી, ધાર તજે મુખ રાખે. કું. ૧૧  
 ત્યાં માતાજી કહે જાળકને, હું કપ રીતે ખાળુરે;  
 મહી માખણ મુઠી મજુરમાં, ઘોની ત્રિયા તમે તાળુ. કું. ૧૨  
 એક કહે માડી એમ કરે તો, થાય છે યમલું જનરે;  
 ખાવા ન પામે ત્યારે ખીજી દે ગાગો, ભાગે પત્ર બહુ કાન. કું.  
 કંઈ ન ચાહે તો છોડે વાછરડાં, વેળા વના ધવરાવેરે;  
 સુતા જાળકને જઈને જગાડે, ચુંટીયો દેઈ રડાવે. કું. ૧૪  
 એવું સુણીને કહે રાણીજી, દધિશિ શિખામણ બાધરે;  
 મંદીરમાં પેડો દેખોતો, લાવજો એને સાહી. કું. ૧૫  
 અરે માત મેં એક દિવસતો, સંતાઈ આવતો હંચેરે;  
 પેશી સદનમાં ખાવા વલુધ્યો, એટલે જઈને ઘેર્યો. કું. ૧૬  
 મેં કહ્યું ચોર આજ આવ્યો દાવે, નહિ જવા દેક ગ્રહીશરે;  
 મરડી મુજ એણે કહ્યું મુજને, હું જઈશને તું જોઈ રહીશ. કું.  
 ફરી કળા એકતો મહી બરીયું મુખ, એટલે જઈ મેં જાલ્યોરે;  
 ક્યો કાગળો મારી આંખમાં, હું ચોળવા રહી એ ચાલ્યો. કું.  
 એક કહે મેં જાલ્યો હતો આજ, તો પણ એ નવ ગાંઠ્યોરે;  
 તોડી મુજ મુકતાફળગાળા, હું વીણવા રહી વાહાસો નાહો. કું.  
 એટલામાં એક અગળા આવી, કહ્યું જુઓ લાવી છું જાલીરે;  
 છોડા ઉઘાડોતો પુત્ર પોતાનો, લજવાણી પડી કાલી. કું. ૨૦  
 એવે યશોદાજી ખોલ્યાં, હાવાં સાચાં સહુ હોશોરે;  
 મારો લાલ મારા ધરમાં પોઢ્યો, આવશે જગીતો જોશો. કું.  
 એવું કહેતાં પ્રભુ આંગણે આવ્યા, નીંદ્રામાંથી ઉઠીરે;  
 યશોમતિ કહે જુઓ આ મારા જાળક સુવતિ તમે સર્વ મુઠી. કું

ઝોગ કરાક્ષ કરી ચાલુ કાગિની, સામુ શ્રી કૃષ્ણે જ્ઞેયુરે;  
 લોટ પોટ થઈ ગઈ ચાલુ લલનાં, પ્રીતમાં મન પ્રોયુ. કું. ૨૩  
 સાગા સામી લોચન મળનાં, કરી શમસ્યા છાનીરે;  
 સરવે કૃષ્ણ આવજ્ઞે મારે મંદિર, મોહને લીધું માની. કું. ૨૪  
 ગોપી ગોવિંદની ગત ન્યારી, શું જ્ઞણે સંસારરે;  
 હૈયે હેતનં વડે વદનથી દ્રાણ લહે તેનો પાર. કુંવર ૨૫  
 શીખે સાંભળે ગાયે ગરબો, શ્રી કૃષ્ણ જાળ ચરિત્રરે;  
 કહે દયો પ્રભુ પ્રસન્ન થાયને, પાવન પાય પવિત્ર. કુંવરને. ૨૬



## મુંબાઈ સુરતનો ગરબો.

સાઈ સાઈરે સુરત શહેર, મુંબાઈ અલખેલી;  
 માંહી ખાલાજીની મેહર, મુંબાઈ અલખેલી. ટેક  
 સાત માળની મેડી ચણાવી, માંહી ખેડાં શેઠાણીરે  
 ચાકર મેહેતા મજરે ચાલે, વાણિયાની બધીર રાણી. મું. ૧  
 મુંબાઈ રાણી સકિ દુકરાણી, બરે ન ખેડે પાણીરે;  
 કાવડિયા તો પાણી આણે, પીયે પાણી શેઠાણી. મુંબાઈ ૨  
 મુંબાઈમાંતો કલ્યાં સાંકળાં, કાંકલીનો નહિ પારરે;  
 મુંબાઈ શહેરના શાહુકારોને, દેવાળાની શીવાર. મુંબાઈ ૩  
 સુરતની તો સાડિયો ને, ઉપર કશખી કારરે;  
 મુંબાઈ શહેરના કાપડિયાને, કોમમાં દેશો ખોડ મુંબાઈ ૪  
 મુંબાઈ શહેરમાં ધણી ગાડીઓ, બગીચોનો નહી પારરે;  
 સાંજ ફજર સઉ ફરવા નિકળે, વાડી લાડી લઈ ખંદાર. મુંબાઈ ૫  
 મુંબાઈની તો મારકીટમાં સુખડિયો વેચાયરે;  
 તેથી દીવનો હલવો સારો, સકિ લેવા મન આહાય. મું. ૬

મુંબાઈમાં તો સરવે સુખ; પણ ત્રણ પાંતીનું દુઃખરે;  
ભાડું મોઘું બળતણ મોઘું બંદર બનું મુખ્ય. મુંબાઈ ૭  
મુંબાઈના પાન ખિડામાં, સોપારીનો કટકોરે;  
સાઠ વરસની ધરડી ગાડર, તોય ન મુકે લટકો. મું. ૮  
અમદાવાદી હરામગ્નદી, ખંભાતી ગોઝારીરે;  
વડોદરાની વાંકી નારી, સુરતની બલિહારી. મું. ૯

### વડોદરાનો ગરબો.

ધન ધનરે વડોદર શેહેર રૂપે રંગીલું. ટેક.  
રૂપે રંગે છેલ્લ છેલીલું, અલખેલું અપારરે;  
વડોદરાનું વર્ણન કરતાં, સુણુજે નરને નાર. રૂપે. ૧  
બહારપરાની વસ્તી ભારે, શોભાનો નહી પારરે;  
વીનવતામાં વરખળ વીતે, પરા પોળ બળર. રૂપે. ૨  
આકુતપરં અડાણિયું, ને કાળુપરમાં ગઉખાનુંરે;  
ફાગડીયા સઉ ફતેપરામાં, દેવાળીયાનું ઠેકાણું. રૂપે. ૩  
સરસીયાની પાળજ ઉપર, જેઠીનો અખાડોરે;  
અષ્ટભુજ અલખેલી ઉમાં, પાછળ ગોસાઈવાડો. રૂપે. ૪  
સરસનાથ છે સમી પોળે, વાયડા વાડી ત્યાંયરે;  
અન્ય તળાવની પાળે થઇને, આડ્યા અધડમાં બાય. રૂપે. ૫  
લાલ દરવાજો ગંગાખાનું, વાંદરીયો ખુરજરે;  
મીયાં મહમદની વાડી બણે, ઝળકી રહ્યો સુરજ. રૂપે. ૬  
હાથીયા ખાણુને દરવાજે, કાંઈ હડીમો હતુમાનરે;  
રામતળાવની પાળ ઉપર, રામેશ્વર ભગવાન. રૂપે. ૭  
ધોધ્યાતે દરવાજે થઇને, સીધવાજે જવાયરે;



અમ્નરાખના દરવાખ સામી, ચાખાંડી કહેવાય. રૂપે. ૮  
 મરદા ખારીએ થઈને ચાલ્યા, દરશન કરવા કાઠરે;  
 લકડખીડું મદનનો ઝાંપો, ગોસામજી મદારાજ. રૂપે. ૯  
 શીધનાથના દર્શન કીધાં, આવી ઉંચી પોળરે;  
 ચોરને બેઠા ગરદન મારે, બેસાણા ભાગોળ. રૂપે. ૧૦  
 ખડું પડ છે બાલાજીનું, ડાંડીયું બળરરે;  
 સકરકુદને ઝાંપે રૂડો, લાલ નામ સરદાર. રૂપે. ૧૧  
 આનંદપરામાં આવીયાંને, રાઉપરાને ઝાંપેરે;  
 દાન દક્ષણા રૂડી થાએ, ગણપતરાવ ત્યાં આપે. રૂપે. ૧૨  
 ઉભી બળરની શોભા સારી, આવી ખારી વાવરે;  
 સન્યાસ છે રંગે રૂડુ, સુરસાગર તળાવ. રૂપે. ૧૩  
 વડી વાડી ધીનેકાંટે, નાગરવાડો વિક્ષાતરે;  
 આદીતવારે દરસન કીજે, બેડી બહુચર માત. રૂપે. ૧૪  
 ઉભે ચોટ્ટે લીમડી બળરે, રૂડી શોભા થાયરે;  
 મૃદંગ વાગે નારી નાચે, ઝીણું કંઠે ગાય. રૂપે. ૧૫  
 નીળમપરં ભુતડીને ઝાંપે, રોકડીયા હનુમાનરે;  
 સુરસાગર ગાંધાટને દરવાજે, ત્રણજ છે કમાન. રૂપે. ૧૬  
 શેહેરની ત્યારે રચના દીઠી, શોભાનો નહી પારરે;  
 હાથી ઘોડા પાલખીઓને, વાંકડીયા અસ્વાર. રૂપે. ૧૭  
 ચારે દીશાના ચારે ચૌઠાં, વચ્ચે માંડવીચોકરે;  
 ઉંચા મેહલ મેડીને અટારી, છન્ન જરખાંને ગોખ રૂપે. ૧૮  
 માંડવીને કમાન ચોવીસ, ચતુર કરે વેપારરે;  
 કાછીઆ દુકાનો માંડે, ઉભી હાથી લાર. રૂપે. ૧૯  
 ચોપટ જેવા ચારે રસ્તા, સરખા સરખી ઓળરે;

પાણીને દરવાજે બેઠા, વાઘ કરે ક્ષોભ. રૂપે. ૨૦

રાજે તળાવની સુંદર શોભા, જોતામાં મન મોહેરે;

નારી સઉજળ ભરવા જાગે, નહિતમ રચના હોય. રૂપે. ૨૧

રામપરે દરવાજે કહીએ, ધોયું છે સનમુખરે;

પરમેશ્વરના દરશન કરતાં, જાય જનમનાં દુખ. રૂપે. ૨૨

લેહેરીપુરાની લેહેર સઉથી, શોભા છે ભરપુરરે;

સુરસાગર રતનાગઢ જેવું, વાગે બહુ રણતુર. રૂપે. ૨૩

ચોથો દરવાજો ચાંપાનેરી, શરસીયાની વાટેરે;

વિસ્તારીને વર્ણન કીધું, ચોકપોળને હાટે. રૂપે. ૨૪

નગર નીરખ્યું મન હરખ્યું, પ્રભુ થયા પ્રસનરે;

નરસીંહજીની પોળમાં, નરહરીનાં દરશન. રૂપે. ૨૫

રાજ રાજે રણછોડજીને, માહાલક્ષ્મી મુજ માતરે;

ગોરધનનાથ બળદેવજીને, ચાલો પુંદરીનાથ. રૂપે. ૨૬

બલજતખાનું જનનખાનું, દીવાનખાનું પાસરે;

ધરમતણી તો ધ્વજ કરે છે, ઉંચા મેહેલ અવાસ. રૂપે. ૨૭

ધણી કારીગરી કચેરીમાં, જાત જાતના રંગરે;

નહિતમ નારી નાચ કરેછે દોમળ તેનાં અંગ. રૂપે. ૨૮

તરેહવારનું ટંકારખાનું, ગોવીંદરાવનો મેહેલરે;

ગાયકવાડના રાજ આગળ, શોભા સઘળી સેહેલ. રૂપે. ૨૯

દાદાસાહેબને નાનાસાહેબ, આપાસાહેબ માહારાજરે

ગણપતરાવ ધણું જીવજોને, અખંડ રહો આ રાજ. રૂપે. ૩૦

લાઠ મોઢ શીગઢ નાગર, દશા વીશા વણીકરે;

સોની સાળથી સુતાર છીંપા, દરજી હીકા હીક. રૂપે. ૩૧

પુના સતારા મુખજો જોયું, પૂર્વ પશ્ચિમ દેશરે;

ઊતરમાં ઉદેપુર જોયું, પૃથ્વીના નરેશ. રૂપે. ૩૨

ખુદીકાટા દીકું દીક્રી, ને ગદ ગીરનારે;  
સુરતને અમદાવાદ જોયું, કઠણ કિલ્લો ધાર. રૂપે. ૩૩

અલીહારી હું વડોદરાને ધનધન નરને નારે;  
વીરક્ષેત્ર જેને જોયું નહી, તેનો એજે ગયો અવતાર. રૂપે. ૩૪

વાંકી નારી વડોદરાની, મહારાજને રાંકરે;  
મૃગાનેણીની વરણાગીથી, વળીઓ આડો આંક. રૂપે. ૩૫

શાહુકારોની દુકાનો ભારે, ધરમ તણો અવતારે;  
ખુશાલચંદ શામળ એહેચર, લલુભાઈ શાહુકાર. રૂપે. ૩૬

રતનજી કાનદાસ કહીએ, ખાંધી પુનની પાજરે;  
હરીભક્તિનો મહિમા મોટો, યીજા ભાઉ મેરાલ. રૂપે. ૩૭

રંગીલો જે ગરબો ગાશે, રંગીલા નર નારે;  
રંગીલા તો લાહાણીઓ લાવે, રંગમેર શોભા થાય. રૂપે. ૩૮

સંવત ઓગણીસ પાંચમા ને સતરસે સીતેરે;  
નવરાત્રીમાં વરણુન કીધું, વડોદર જે શેહેર. રૂપે. ૩૯

રૂપે સહુ કવિને કર વિનતી, કાઠમાં દેશો ખોડરે;  
વડોદરાની રક્ષા કરજો, રેવાને રણછોડ. રૂપે. ૪૦

ભગવત વાણી સાચી જાણી, મનમાં આણી ભાવરે;  
વડોદરાનો ગરબો ગાતાં, સહુજન સુખીયાં થાય. રૂપે. ૪૧

મીજાની મનગમતી કરવા, જય શોખી જનરે;  
મસ્તુઆગતો ખંગસો જાણે, નિંદ્રતું ઈદ્રાસન. રૂપે. ૪૨

### માહાકાળીનો ગરબો.

મા તું પાવાની પટરાણી કે, દાળિકાળકારે લોલ;

મા તારે ફગરડે ચડવું તે, અતિધણું દોહણુરે લોલ.

મા તારી પ્રદક્ષણા કરવી કે, વરણન શું કરે લોલ;  
 વિશ્વાસે તપ કરવા બેઠા કે, દેવ મુની થયારે લોલ.  
 આવું રૂઢું ચઢિયું ચાંપાનેર કે, ચઢે ચઢે ગળ્યારે લોલ;  
 ત્યાં કાંઈ ગાતાંતાં ગરબા કે, માછ આનીયાંરે લોલ.  
 રાજ્યએ છેડે સાલો હાથ કે, માછ પ્રસન્ન થયાંરે લોલ;  
 માગ્ય માગ્ય ઘોડાની ઘોડાર કે, હાથી જીલ્લતારે લોલ.  
 માગ્ય માગ્ય કુટુંબ કુશળ દોમ કે જંગલ અતીથણીરે લોલ;  
 માગ્ય માગ્ય દક્ષિણ સરખા દેશ કે, કિલ્લા અતીથણીરે લોલ.  
 માગ્ય માગ્ય ગુજરાત સરિખી ગાદી કે, ભદ્ર ભેરાણીરે લોલ.  
 માગ્ય માગ્ય નવેખંડનાં રાજ્ય કે, ચાંદો સુર્ય તપેરે લોલ;  
 માગ્ય માગ્ય એટલુ વરદાન કે, મારે મોહોલે પધારીએરે લોલ.  
 ફટ ફટ પાવાના રાજ્ય કે, એ શું ગાગીયુરે લોલ  
 આજથી છઠેને છ માસે કે, મુળ જશેરે લોલ.  
 એમ કહી માતા યયાં અલોપ કે, પાવો હાથ ધરી રહ્યોરે લોલ  
 મુગસે ચઢાવી છે ફોજ કે, પાવાગઢ ઘેરિયોરે લોલ.  
 દરવાજે ઉભા દરવાજા કે, કોઇને પુછીયેરે લોલ;  
 રાજ્યએ ખોદાવીયું તલાવ કે, પાણી નવ નિરારુરે લોલ;  
 મુગસે ખોદાવીયુ તલાવ કે, જલ હુધે ભરયુરે લોલ;  
 માજીનો એવો છે મહિમાય કે, કવિ નવ કહી શકેરે લોલ.

### બહુચરાજીનો ગરબો.

બલિહારીરે બહુચર માત, જોવાને જઈએ;      ૨૬  
 જોવા જઈએ સુખ્યાં થઈએ, આરાસુરમાં રહિયેરે;  
 આરાસુરમાં અંખા ખીરાજે, પાવાગઢ માદાકાળી.      ૨

માને પારે હવન થાયને, ચિર સુદંડિ હોમાયરે;  
 બ્રાહ્મણ બેઠા વેદ ભણે છે, માનની મંગળ ગાય. બેવા. ૨  
 માને પારે જે કોઇ જાશે, તેની પુરે આશરે;  
 કરબોડી જન વલ્લભ કહે મા, હું છું તારો દાસ. બેવા. ૩

## રેલવે ગાડીનો ગરબો.

ગાડી આવી ગુજરાત, અગન ફેરી ગાડીરે આવી;  
 ગાડી આવી હિંદુસ્થાન, અગન ફેરી ગાડીરે આવી. ૧  
 પાણી છાંટે ઠામો ઠામ, છાંટતાં તો ચાળા કરે છે,  
 દીવા બળે સારો રાત, સીપાઈઓતો ચોકી કરે છે.

## સાખી.

સરસ્વતી સ્વામીને વિનવું, ગણપત લાગું પાય;  
 ટોપીવાળા તારા રાજમાં તાર કાકરીયુ ફરી બંધાય.  
 અગનફેરી ગાડીરે આવી. ૨  
 ગાડી તારાં બેસણાં, ઈંદ્ર તણાં વૈમાન;  
 આંકડે આંકડો મેળવ્યો તેનો ઘડનારો ચતુરસુન્નણ.  
 અગનફેરી ગાડીરે આવી. ૩  
 ગાડી આવી ઘંટ વાગીઓ, ટીકટ કરાવા જાય;  
 ધડી એકનો વિલંબ પડે, તેતો ટીકટ વીના અથડાય.  
 અગનફેરી ગાડીરે આવી. ૪  
 સ્ટેશન આવે ધણાં, બરફી પેંડા વેચાય;  
 મોટા ધરની શેઠાણીઓ, તેતો ગાડીમાં બેસી ખાય.  
 અગન ફેરી ગાડીરે આવી. ૪  
 સ્ટેશન ઉંચા ધણાં દુર થકી દેખાય;

આગ વચ્ચે એક જાંગસો, તેની શોભાનો નહી પાર.

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૫

અમદાવાદની દીકરી, મુંબાર્ધ તેનું મોસાળ;

સુરત તેનું સાસર, તેનો સાંજે સંદેશો જાય.

અગનકેરી ગાડીરે આવી. ૬

### અમદામાદનું વરણન.

લાવ લાવ સખી એક કાગળ લખીએ હરીનેરે એ રાગ.

અમદાવાદ નામે આજ સેહેર છે સારરે;

રાજ કુંપતી કેરું રાજ પ્રજાને પ્યારરે. ૧

ચોટા વચ્ચે માણેકચોક, શોભા છે સારીરે;

વસે લક્ષ્મીપતિ બહુ લોક, વડા વેપારીરે. ૨

નદી સાગરમતી વહે નીર, શેહેર સમીપેરે;

દેવતાઓના તેને તીર, દેવલ દીપેરે. ૩

એવી જુગતીઓ જોતાં અનેક, મન લાગે મીઠુરે;

પણ અચરત મોટું એક દ્રષ્ટિએ દીઠુરે. ૪

તીથી તેરસ પેહેલે પક્ષ અસાડી આવેરે;

તારે ગોર પુજાનો લક્ષ છોડીઓ લાવેરે. ૫

દીન પાંચ લગી એક અંન મોળું જમેછેરે;

મોહોટો હર્ષ ધરીને મન, રાજ રમેછેરે. ૬

પુજે વાવી જવારા ઘેર ગોર રીઝાવેરે;

જાએ પ્રીતે મળી બહુ પેર, નદીએ નાહાવારે. ૭

અન્યો અન્ય કરે ઉદ્દમાત નકાર બકેછેરે;

મર્ધ ગોરપુજાની વાત, છાકી છકેછેરે. ૮

- જેવી હોય હોળીની ઘેર, એથી અતીશેર;  
 બોલો ભડવાની પુત્રીઓ પેર, દુષ્ટતા દીસેર.  
 તેના માત પિતાને બ્રાત, પુરા હશે પાછરે;  
 જ્યારે સાંભળતા હશે વાત, થતાં હશે રાછરે. ૧૦
- કાઠી સાહેબ એવી વાત, દેખે એવી રીતેર;  
 તેના માત પિતાની જાત, પૂછેછે પ્રીતેર. ૧૧
- તારે કેવી વપે છે લાજ, મજે સાળાશીર;  
 એવા નીરજજ લોકો આજ, શેહેરના વાશીર. ૧૨
- કંઈ વિનતી સમાચાર પત્ર, શ્રવણે ધરજેર;  
 તેનાં નામ લખી સરવત્ર, જાહેર કરજેર. ૧૩
- ધણી નીંદાના લખજે સ્લોક, દેખાડજે નીતેર;  
 જેથી લાજ પામે તે લોક તજે તે રીતેર. ૧૪
- હવે કહું છું જોડીનું હાથ, વીવેકીને ગમવાર;  
 એવી નીલજ છોડીયો સાથ, ન જાવું રમવાર. ૧૫
- લઈ ગોર પુગ્તનું નામ કામ એ કરવુંરે;  
 મોટું પાપ હરે એ હામ, દીલમાં ડરવુંરે. ૧૬
- ધરી મોટો હરખ મનમાંહી, તત દીન જે દીરે;  
 પાણુ કુટવા રોવાનું કાંહી ન કરવું તે દીરે. ૧૭
- છોટાપણમાં પડે જે ટેવ, ટળે નહીં ટાળીરે;  
 માટે નીતી શીજો તતખેવ, બોલો સંભાળીરે. ૧૮
- કદી પુરીએ નહી કોઈ હામ સાહેદી જુડીરે;  
 લઈએ પરમેશ્વરનું નામ, પ્રભાતે ઉડીરે. ૧૯
- પતી માતપાતાનો સેવ, કોડે કીજેર;  
 જેથી દક્ષપતરામનો દેવ, દીલમાં રીઝેર. ૨૦

# ભાગ બીજો.



## ગુજરી.

કે કાપુત્રસે બાદશાહ ચડેને સારી દીક્ષીકા દીવાનરે;  
 કે બાદશાહ ઉતરે બાગમે, મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.  
 કે હાથમે લેઉ લાલ માટલી, કંદોયણ હોકે જાઉરે;  
 કે બાદશાહ ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.  
 કે હાથમે લેઉ લાલ બેડલું, પનીહારણ હોકે જાઉરે;  
 કે બાદશાહ ઉતરે બાગમે મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.  
 કે હાથમે લેઉ લાલ લાકડી, ગોવાલણ હોકે જાઉરે;  
 કે બાદશાહ ઉતરે બાગમે, મેં કયા મસ દેખન જાઉરે.  
 કે હાથમે લેઉ પુલ છાપડી મેં માલણ હોકે જાઉરે;  
 કે પુલફગરનો ધાધરો સાળુડે કસળી કારરે.  
 કે કલાં કાંબી ચણવટ બીજવા, ઝંઝરનો ઝમકારરે;  
 કે હાથે બાળુબંધ બેરખા, એને દશે આંગળીએ વેઢરે.  
 કે કાને કલાપુલ શોભતાં, એને કાને ઝાપુકે ઝાલરે;  
 કે કોટે તે પાટીયાં શોભતાં, એને કંઠે એકાવળ હારરે.  
 કે લીલારે જગતું કાપડું, એને જગ મોતીનો હારરે;  
 કે નાકે તે વાળીઓ શોભતી, એને ટીલડી તપે લેલાટરે.  
 કે બાલે બાલ મોતી પરોવ્યાં, જાણે ઉગ્યો સુરજભાણુરે;  
 કે છોટી મટકીમેં દહી જમાયો, દુધ લીયો મણુ ચારરે.  
 કે ચલી ગુજરીયાં દહી બેચનકું બાદશાહકે દરબારરે;



કે અઘંયર લ્યો કાઠ મહીયર લ્યો કાઠ લ્યોને મીઠાં દુધરે.  
 કે સાસુરે કેવે સુણો ખાવરીયાં, લશકરમેં મત જાવરે;  
 કે દીલી શહેરકા ખાદશાહ તુજે રખે ગોખલ માંહરે.  
 કે સાસુનાં વાર્યા ના કરે, વહુ મહી વેચવાને જાવરે;  
 કે હાટે મોઢ્યા હાટવાણીયા ને ચોરે મોઢ્યા ચોપદારરે.  
 કે જે દેખે સો મોહી રહ્યાને, ખાદશાહ સરખા મોહરે;  
 કે ચલી ગુજરીયાં મહી બેચનકું બેઠી લાલ બજારરે.  
 કે સિપાઈ બચાને ચાડી લગાઈ, જીવજન હુવા હેરાનરે;  
 કે અપને લશકરમેં એશી મહીયારીને એશા ન કાઠકા દુધરે  
 કે ખાદશાહકું તો ખખર હુધને ગુજરી દેખન આયરે;  
 કે અલીયાં ગલીયાં કયા ફીરના, ગોરી પેઠા પડદા માંહરે  
 કે પડદેમેં બેઠી મોજ કરો ગોરી ચાવો નાગરપાનરે;  
 કે અલીયાંરે ગલીયાં બહોત બલી, તેરે પડદેકું લગાદેઉ આગરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામજદી, ખાદશાહ કેવે જવાબરે.  
 કે ખાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો હમારી ખાતરે  
 કે કાથ કથીરમેં કયા પહેરના ગોરી પેહેરો સોના શેરરે.  
 કે કાથ કથીર મેરે ખોતબલી, તેરે સોનેકું લગાદેઉ આગરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામજદી ખાદશાહકું કેવે જવાબરે;  
 કે ખાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે.  
 કે કાળી કામળમેં કયા ઓઢના ગોરી પેહેરાને દક્ષણી ચીરરે  
 કે કાળીકામળમેરે ખોહોતબલી, તેરે ચીરકું લગાદેઉ આગરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામજદી ખાદશાહકું કેવે જવાબરે;  
 કે ખાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો અમારી ખાતરે  
 કે છેંશ છાશમેં કયા ખાના, ગોરી ખાવને નાન પૂલાવરે

કે નાન પલાવમેં કયા ખાના મેરા હીંદૂકા અવતારરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, આદશાકુ દેવે જવાયરે;  
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી, તુમ સુણો અમારી ખાતરે.  
 કે મકનારે હાથી અજળ ખના, ને ગોરી હાથી દેખન આવરે  
 કે તેરે હાથીમેં કયા દેખના મારે ઘેર ભુરી ભેંશરે.  
 કે ટંકે સવામણુ દુધકરે તારા હાથીથી ભક્ષેરી મારી ભેંશરે;  
 કે દહી દુધકી નદી ચલાઈ, માખણકી આંધુ પાળરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી આદશાકુ દેવે જવાયરે;  
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી, તુમ સુણો હમારી ખાતરે.  
 કે મેરા કુંવર અજળ ખન્યા ગોરી કુંવર દેખને આવરે;  
 કે તેરા કુંવર મેં કયા દેખના મેરી ગાયુકા જોવાળરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી આદશાકુ દેવે જવાયરે;  
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી, તુમ સુણો અમારી ખાતરે.  
 કે મેરી સોળશે રાણીઓ અજળ ખની તે રાણીદેખન આવરે  
 કે તેરી રાણીમેં કયા દેખના, મેરે પાની ભરે પનીઆરરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, આદશાહકુ દેવે જવાયરે;  
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો હમારી ખાતરે.  
 કે મેરા ઘોડા અજળ ખન્યા ગોરી ઘોડા દેખન આવરે;  
 કે તેરે ઘોડેમેં કયા દેખના મેરે ઘેર ગવરો ગાયરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, આદશાકુ દેવે જવાયરે;  
 કે આદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો અમારી ખાતરે.  
 કે મેરી મુછો અજળ ખની, ગોરી મુછોપર મોહી આવરે.  
 કે તેરો મુછોમેં કયા દેખના, મેરા અકરા જોશા પુંછરે;  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી આદશાહકુ દેવે જવાયરે.

કે બાદશા કેવે સુણુ ગુજરી, તુમ સુણો હમારી બાતરે;  
 કે કીયુ તમાર સાસર ને કીયા પુરૂષ ઘેર નારરે.  
 કે ઘઢગોકુળ માર સાસરને, ચંદા પુરૂષ ઘેર નારરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરો, તુમ સુણો અમારી બાતરે.  
 કે કોણુ દેશની ગોવાલણીને શું છે તાર નામરે;  
 કે ઘઢમાંડવકી ગોવાલણીને મેનાગુજરી માંડ નામરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો અમારી બાતરે.  
 કે છોટી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોય મુલરે  
 કે છોટી મટકીકા મુલ કર તો તેરી શુદ્ધબુદ્ધ જાવે ભુલરે  
 હીંદવાણી તું હરામખદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશા કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો હમારી બાતરે.  
 કે દુસરી મટકીકા મુલ કરોને, ગોરી ઉસકા કયાહોય મુલરે  
 કે દુસરી મટકીકા મુલ કર તેરી સોળસે રાણીઓ દુલરે;  
 કે સોલસે રાણીઓ સજ કરૂં, તેરા કોઈ ન લેવે નામરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી, બાદશાહકુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી, તુમ સુણો અમારી બાતરે.  
 કે તીસરી મટકીકા મુલ કરોને ગોરી ઉસકા કયા હોયમુલરે  
 કે તીસરી મટકીકા મુલ કર તેરા મકના હાથી દુલરે;  
 કે હીંદવાણી તું હરામખદી બાદશાહકુ દેવે જવાબરે  
 કે બાદશા કેવે સુણુ ગુજરી તમ સુણો હમારી બાતરે;  
 કે ચોથી મટકીકા મુલ કરોને ગોરીઉસકા કયા હોય મુલરે;  
 કે ચોથી મટકીકા મુલ કર તારી સારી દીલી દુલરે;

કે હીંદવાણી તું હરામગ્નદી, બાદશાહુ દેવે જવાબરે.  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો હમારી બાતરે.  
 કે તેરા રૂપતો કીને દીયા જાણે સોની ઘડે સોનારરે;  
 કે અલ્લામીઆને મુજે રૂપ દીયા મેરા કરમ કીરતારરે.  
 કે હીંદવાણી તું હરામગ્નદી, બાદશાહુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો હમારી બાતરે.  
 કે ગલખલ ગલખલ કયા બોલતી ગોરી બોલો સમજકી બાતરે.  
 કે અકડ છકડ ગોરી કયા બોલતી કાંઈ છકડ લગાડિ દોચારરે  
 કે તું નવ જાણીશ એકલી મારા ગુજર અદે નવલાખરે  
 કે હીંદવાણી તું હરામગ્નદી બાદશાહુ દેવે જવાબરે;  
 કે બાદશાહ કેવે સુણુ ગુજરી તુમ સુણો હમારી બાતરે.  
 કે માર તમાચોને કિડનય પધડી મુખડા હોખય લાલરે;  
 કે ટકે ટકે તેરા ટકુ બેચાકિ દમડીકા દશ ઉંટરે,  
 કે ટકે ટકે તેરી દાઝ બેચાકિ ને દો કોડી તલવારરે;  
 કે બાદશાહકુ તો ગુસ્સા લગાને ડાલી બેડી માંચરે.  
 કે હાથે ડાલીરે હાથ કડીયાંને ઉસકુ હાથીપર બેઠલાયરે;  
 કે હાથીકે હોદેપર બેડી ઉસકા કોખ ન લેવે નામરે.  
 કે બ્રાહ્મણ વીરા વીનવું તને આબુ હૈયાનો દારરે;  
 કે કાગળ જમને આપજે મારા હીરા દીયરને હાયરે.  
 કે હીરીએ કાગળ વાંચીયો બાઈ ગુજરી પડી બેડી માંહીરે;  
 કે અદે કાગળ વાંચીયોને ગુજરી પડી બેડી માંહીરે,  
 કે છો પડી બાઈ પડવાદો કાંઈ એવી લાવીશું બેચારરે;  
 કે તાણીયાંનો બાઈ દાઝ તરવારોને તાણી યાંત્રોને દુધીયારરે  
 કે ચુરા હોયગો રાંગ ચલોને નહી કાયરકા કામરે;

- કે કેસરીયા ભાઈ વાવા પેહેરેને પહેાળજો લાલ ગુલાલરે.  
 કે ત્યાંથી હીરીઓ દોડીઓને ગયો તે ઘોઠારની પાસરે;  
 કે તાંણીને પાંધો તંગડોને ઢીલી મેલો લગામરે.  
 કે દીલી છતીને ઘેર આવું તો રેવંત માઈ નામરે;  
 કે હીરીઓ ઘોડે એકજ ચઢ્યો ને ગુજર ચઢ્યા નવ લાખરે  
 કે હીરીઓ ઘોડા ખેડીઓને ઘોળી માર્યા પચાસરે.  
 કે લેજે ભવાની લોગ આતો ગુજર કેરો રોગરે;  
 કે ચંદે ઘોડો ખેડીઓને જ્ય દીલી મેદાનરે.  
 કે હીરીઓ પેડો શેહેરમાંને કંદોઈ નાઠા જ્યરે;  
 કે તોપેડી ધમરોળ હુમને હુવા અંધારા ધોરરે.  
 કે આદશાહકુ તો ખખર નહીને રધયત નાઠી જ્યરે;  
 કે સુતો આદશાહ જંગલે તારે નગર પડ્યો બેઠારરે.  
 કે સુતો આદશાહ જંગીઓ ભાઈ ક્યા હોતા ધમરોળરે;  
 કે સુતો આદશાહ જંગીઓને મુગલ ચઢ્યા પાણું લાખરે.  
 કે તાંબાની નોખત ગડગડેને જેતા ઢમકે વાગે ઢોલરે.  
 કે કાગણુસુદ ચક્રેશને દહાડે માગલો મચ્યો જોરરે;  
 કે ગુજરી રહીને બોલીયાં ને બોલ્યાં એકજ બોલરે  
 કે હીરીઓ પેહેરે કાંચળીને હથીયાર મુજને આલરે;  
 કે આદશાહ સાથે એસી લડુ મેરા જુગમેં હો જ્ય નામરે  
 કે તલવારે તાળીપડે ને ઝરછી ચાવે પાનરે.  
 કે અગાડી પછાડી દેરા તાણોને ખીચમે રખો મેદાનરે.  
 કે વચમાં રાખો ગુજરી ભાઈ જે જીતે તે લેઈ જ્યરે;  
 કે હીરીઓને ચંદીઓ બોલીયા રાજ સાંભળો અમારી વાતરે  
 કે પેહેલો ધાવ તમે કરોને, અમે તમારી રૈયતરે.

- કે પેહુલો ધાવ બાદશાહે ધીધો ગુજર લશ્કર માંહરે;  
 કે હીરીઓ ચંદીઓ ગુસ્સે થયાં જેમ બકરામાં પડીયા વાખરે  
 કે તલવારોની તાળી પડેને સોહીતો વરસ્યો મેધરે;  
 કે તમારી ગુજરી તમને મુઆરક ગુજરી અમારી બેહેનરે.  
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાંને ગયાં સાસુને ઘેરરે;  
 કે સાસુ મેણાં બોલીયાં, વડુ બગ્યો બાદશાહને ઘેરરે.  
 કે આ વહુઅરને જવાદોને હું બીજી પરણાવું કાલરે;  
 કે આ વહુઅરને જવા ન દઉં મારા ગુજરનો પત બાયરે.  
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાને ગયાં નણુંદને ઘેરરે;  
 કે નણુંદ મેણાં બોલીયાં બાબી બગ્યો બાદશાહને ત્યાંયરે  
 કે ત્યાંથી ગુજરી ચાલીયાં ને ગયાં તે પાવાગઢરે;  
 કે પાવા તે ઘઠમેં અલોપ હો ગર્ભ માહાકાળી કહેવાયરે.

## મીસરી.

- કે આઠ કુવા નવ વાવડીજી સોલસે પનીહાર;  
 ઉસમે કુન ગોરી પતલી ઓ મીસરી,  
 પતલી કમર લાંબે બાલ.  
 કે ઘાટ ધડુલો રેંટીઓજી, પડીં લાલ ગુલાલ  
 કાંતનવાલી પતલી ઓ મીસરી,  
 બળી લળી નાંબે તાર.  
 કે એડીની ગેડી કરજી, કેડોની કર કમાન;  
 નયણાંના કર બે ભાલકા ,ઓ મીસરી  
 પાડુ ચતુરસુજળ.  
 કે ચતુર પુરખની ગોરડીજી, હશી હશી ઉત્તર દેશ.

મુરખ પુરૂષની ગોરડી ઓ મીસરી.  
 રોઘ રોઘ ઉત્તરદેશ.  
 કે હસત જોખન ખસતજી, રૂવે તો કાજમે હોખય;  
 એસો પિયારો મેરો સાહીબો ઓ મીસરી,  
 સાંજ પડે ઉડ જાય.  
 કે દાદમ શુકે દહાડીએજીઘેર સુકાય ધરનાર;  
 બાપ ઘેર સુકાય ખેટડી ઓ મીસરી,  
 હીણા પુરૂષ ઘેર નાર.  
 કે રાજવણુ ખેડી રાજમેજી ખભે ઉઘાડા કેશ;  
 ઇસ જોખનકે કારણે ઓ મીસરી,  
 દીક્ષી ખેકાતી લેશ.  
 કે તેરી દીક્ષીને મેરા આગરાજી તેરે મેરે કાયકા સ્નેહ;  
 તેં ચમકાવી વીજળી ઓ લોભીડા,  
 મેં વરસાવ્યો મેહ.  
 કે ધરના મોડા ચઢેજી, નગર લીઓ કયું જાય;  
 કેઈ મારી સાહેલીએ બોળવ્યો ઓ મીસરી,  
 નિત્ય ઘર ભુલ્લી જાય.  
 કે હાથુના હથવારાં કરૂંજી, નેણેસે લિયોરે બોલાવ;  
 સમજવ્યો ના સમજે ઓ મીસરી,  
 મુરખ ખેડો ગુમાર.  
 કે પાલણુપુર દીવડો ખળેજી, કાજળ પડેરે સનેસ;  
 કે આંજનખાલી પતલી ઓ મીસરી,  
 મુલક જસે મેવાડ.  
 કે કાયલને કેમ મારીયેજી, આંખાની રખવાળ;

મારીએ હરામી સુડલો ઝો મીસરી,

ઝાણુ ચાખ્યાં ફળ ખાય.

કે ગોરીને કેમ મારીયે, સેજેની રખવાળ;

મારીએ હરામી સાહબો ઝો મીસરી,

સેજ પરાઈ જાય.

કે માણેકચોકકે બગ્ગરમેંજી, બેકાય લાલ કપ્પાન;

કે ખેંચનવાલા ધર નહિ ઝો મીસરી,

શીસપર કંઈ ગુમાન.

કે માણેકચોકકે બગ્ગરમેંજી, હીરાલાલ બેકાય;

ચતુર હોયસો મુલવે હો મીસરી,

મૂરખ ફેરા ખાય;

કે નદીકીનારે સાહબા મુંડદા જલેજી ધુવાન પ્રગટ ધોય

ગયાં ન જોળન સાંપરે ઝો મીસરી.

મુવા ન જીવે કાય.

પ્રીતી કરના ઉંચસેજી, સદા નીભાયો જાય;

નીચસે કયા કરે પ્રીતડી ઝો મીસરી.

સદાય મેણાં ખાય.

કે કંકણુ કુવો ગોડાવીયોજી રેંટ ફરે મેવાડ;

સીંચનવાળી પાવાગઢ વસે ઝો મીસરી,

જેનો ચંપો પીએ ગઢનાળ.

કે પ્રીત કરી બે જણેજી માળીને રંગરેજ;

રંગરેજ લાવે ચુંદડી ઝો મીસરી,

માળી લાવે ફુલ.

કે ફુલમે કયા પહેરનાજી, ધુપ પડે ફૂમલાય;



ભક્તી ગિચારી કલ્પીયાં ઓ મીસરી,  
 સાંજ પડે ખિલ્લનય.  
 ચુંદડીમેં કયા પેહેરનાજી, ચુંદ પડે રંગ જનય;  
 ભક્તો ગિચારો સાલુડો ઓ મીસરી,  
 ઘોઝે ઘોઝે રંગ રેહ.  
 ખેતર હોય તો ખેડીએજી, કુંગર ખેડ્યા ના જનય.  
 કુવો હોયતો ગાળીએ ઓ મીસરી.  
 સમુદ્ર ગાળ્યા નવ જનય.  
 કે કાગળ હોયતો વાંચીએજી, કર્મ વાંચ્યા નવ જનય;  
 કે ત્રાગ હોયતો તોડીએ ઓ મીસરી,  
 પ્રીત તોડી કેમ જનય.  
 મારા ઠાકોરનો ઘોડીએજી, દીઠો કલાલને હાટ;  
 દારૂડાનો છાકયો મારો સાહબો ઓ મીસરી,  
 ગયો કલાલને હાટ.  
 કેનહિ તારા સાહબાને ભોળવ્યોજી, નહિ મેલીયોરેખોલાય  
 દારૂડાનો છાકયો તારો સાહબો ઓ મીસરી;  
 આવ્યો કલાલને હાટ.  
 કે મારા ઠાકોરની મોજડીજી, દીઠી કલાલને હાટ,  
 દારૂડાનો છાકયો મારો સાહબો ઓ મીસરી,  
 ગયો કલાલને હાટ.

### સાતવાર.

આદીતે આનંદ સર્ષયર કહુધુરે;  
 મારે ગિરધરશું ધરવાસ વ્રજમાં રહુધુરે;

શોમે પામ્યા સુખ શીવજી કળીયારે,  
 આનંદજનો લાલ મુજને મળીયારે.  
 આ મંગળે મને હેત હરીશું લાગ્યુંરે,  
 આ હૃદયકમળનું પાન હૃદયે વાગ્યુંરે;  
 આ પ્રુથ આલ્મો મુધ જોવા જઈયેરે,  
 આ છાની કરીએ ગુજ વહાલાં થઈએરે.  
 આ બ્રહ્મરૂપતી ગુરૂ પ્રતાપ સુખ છે સહુનેરે,  
 આ રાખી ધણો આનંદ રાધા વહુનેરે;  
 શુકરના સરવ જોલ સહને ગમતારે,  
 આ લેતા તાળી હાથ, રજની રમતારે;  
 આ શનીશ્વરે સંદેશો, હરીને કહાવ્યોરે;  
 આ જોગ બન્યો છે આજ, રમવા આવોરે.  
 આ સાત વાર ને ગાય, નરને નારીરે;  
 તેનો વધકુંડ વાસજ થાય, દેવ મોરારીરે.

## આઠ વાર.

( કારતકે કાળજીને તજ્યું એ રાગ )

આદીતે અકળ કળા તારી, જાવુંરે હુતો વદનકમળ વારી;  
 ત્રીકમજી હુતો છું તારી, આવોને ઘેર જસોમતીના જાયા.  
 મને તારી તારી લાગી છે ગાયા. આવોને. ટેક ૧  
 સોમે તો શોમે સોહાગી, ગને તો તારી લેહે લાગી;  
 કટારી કાળજડે વાગી. આવોને, ૨  
 મંગળે તો મન વિચાર કરીએ, ધીરજ તો કંઈ પેરે ધરીએ;  
 દીવસ રાત રોઈ રોધને મરીએ. આવોને. ૩

ખુવે તો ખુદ્ધિ વિચારે, દુઃખરે માંડે દીલ મધે ધારે;  
 મુને મેલઅગ્નિમાં શીદ ણાળો; આવેને. ૪  
 ગુરુપરે ગુણ ગાઉ તારા, અવગુણ શા છે હમારા  
 આંખે વેહે છે આંસુની ધારા. આવેને. ૫  
 શુકરે શું કરીએ હેલી, નમેરાતો નાથ ગયા મેલી;  
 હવે માંડે દોણુ થશે ખેલી. આવેને ૬  
 શનીવારે સામળીયો આવ્યા, થાળ ભરી મોતીડે વધાવ્યા  
 ગોપીના સુખસાગર કાવ્યા. આવેને. ૭  
 સાતેવાર સમજને ગાશે, તેના સહુ દુઃખ દાગિદ્ર જશે;  
 કવિ કહે સુખ સંપત થાશે. આવેને. ૮

### ૫૬૨ તીથીઆ.

પડવે આવી પડડો મારી ણાયરે છોગાળા એ રાગ  
 પડવે પ્રિતમ પ્રિત તજ કમ આલ્યારે, ગીરધારી.  
 માનીતિ કુળજને મોહોલે માહાલ્યારે, હો ગીરધારી;  
 બીજે બંસીવટમાં વાટયું જોતીરે, ગીરધારી;  
 દોઢ મજે મથુરાં વાટ પુછી લેતીરે, હો ગીરધારી. ૨  
 બીજે વીક્રમ તનમારાં તરફડતાંરે, ગીરધારી;  
 ગાકુળીઆમાં ઘેલાં ઘેલાં ફરતાંરે, હો ગીરધારી. ૩  
 યોથે ચત્રુભુજ શરણે રાખોરે, ગીરધારી;  
 હરો સુખ દુઃખ કેરી વાત અમથું ભાંખોરે, હો ગીરધારી ૪  
 પાંચમે પુરષોત્તમ કમ વીસારીરે, ગીરધારી;  
 પ્રિત કરી કમ મૂકી વૃજની નારીરે, હો ગીરધારી. ૫  
 છટીને દીન છોગાળો જો આવેરે, ગીરધારી;

પાંસલડીના શખ્દે વન બોલાવેરે હે ગીરધારી.  
 સાતમે સાંમળીયા વીણુ નવ ગમતુરે, ગીરધારી;  
 રહે મનડું મારું હરીવર પાછળ ભમતુરે, હે ગીરધારી. ૭  
 આઠમે અલબેલા અંતરજનીરે, ગીરધારી;  
 હ્યો દાશીની સંભાળ ગરડાગામીરે, હો ગીરધારી. ૮  
 નોમે નૌતમ ખેલ કરે ધ્રિજ્યાશીરે, ગીરધારી;  
 નવ ગોઠે ગોવિંદ ખેલ રહુ ઉદાશીરે, હો ગીરધારી. ૯  
 દશરને દીન સરવ સન્ને શણુગારે, ગીરધારી;  
 પણુ હરી વિણુ ભાગે આગ તણા અંગારે હો ગીરધારી ૧૦  
 એકાદશીનો ઓછવતે નવ ગમતોરે, ગીરધારી;  
 અલબેલો કામાગ્ની રહેછે દમતોરે, હો ગીરધારી. ૧૧  
 બારશે બહુ વિધથી ખેલે બાળારે, ગીરધારી;  
 શા કર્મે મૂકી ગયા મને ગોવાળારે, હો ગીરધારી. ૧૨  
 તેરશે આ તનડુ ફટકી જાયરે, ગીરધારી;  
 મોહન વીનાતો મંદીર ખાવા ધાયરે, હો ગીરધારી. ૧૩  
 ચૌદશે ચીંતામાં ગઈછું ચુકીરે ગીરધારી;  
 માત પિતાની લજ્જા ચેંતો મુકીરે, હો ગીરધારી. ૧૪  
 પુનમને દીન પુરણ પ્રગટે ચંદ્રે, ગીરધારી;  
 પણુ સામળીયા વીણુ કરું અતિ આકંદરે, હો ગીરધારી ૧૫  
 આ પંદર તિથી હરિ વિયોગ દુખની ગાશેરે ગીરધારી.  
 ગોવરધનનો સ્વામી પરસન યાશેરે, હો ગીરધારી. ૧૭

## પંદર તીથીઆ.

પડવાની પણુ પ્રીત ગટમટ લુધીરે

મારા હરીવીના એક વાત સરવે સુતીરે.	૪
બીજે બાજે વેશ રહીછું બાળીરે;	
આ ઘરમાં કેમ રહેવાય વાગે તાળીરે.	
ત્રીજે ત્રીભોવનરાય રાજ પધારેરે;	
હરી આવોને આપણે ઘેર હેત વધારેરે.	૩
એથે અંચળ નાર અતુરાં ચાલેરે;	
પેલો વડોદરાનો વધદ દુખડાં ટાળેરે.	૪
પાંચમના પડદા હરીશું રાખ્યારે;	
મારે પ્રેમરસ પીવા કાજ હરી રસ ચાખ્યારે.	૫
છઠીના લખીયા લેખ તે કેમ ટળશેરે;	
મારે પેલા ભવની પ્રીત આવી મળશેરે	૬
સાતમના સંતાપ હરીશું અમનેરે;	
આ શું કહિએ મહારાજ લાજ નહી તમનેરે.	૭
આઠમે આઠવ થાય હરી હોયહે લીરે;	
મારે સોળ ગોપીયોનો સાથ રમવા ઘેલીરે.	૮
નોમે નમેરા નાથ નમેરા ન થઈયેરે;	
આ ગોઠુળીયું મેલી મથુરાં ના જઈયેરે.	૯
દશમે દિન રાત દેહી મારી દાઝેરે;	
ઘેર નાવલીયો રીસાય તે ધાગું સાલેરે.	૧૦
એકાદશીનાં વૃત મારે કરવાંરે;	
શ્રી જમનાજીનાં ધ્યાન મારે ધરવાંરે.	૧૧
દ્વાદશીને દહાડે દર્શન અમને દેજેરે;	
મારા સમજીયા ભગવાન સનમુખ રહેજેરે.	૧૨
તેરસના તો તન અમારા દુટ્યારે;	

આ હરી હરી કરતાં હોડ હમારા સુક્યારે.	૧૩
ચઉદશે તો ચતુર નર શું વહાયારે;	
ઘેર રાધા રાધી નાર શું રીગાયારે.	૧૪
પુનમે તો પંદર તથો થઈ કહાવેરે;	
મુને સેજડીએ સુતાં નીંદ્રા ના આવેરે.	૧૫

### પંદર તીથીઓ.

હરીહર મેલને રાધે, મેરી સંગ ખોલને રાધે;	
અખોલાખોલને રાધે, ઘુંઘટડા ખોલને રાધે.	
કહ્યા મેરા માનને રાધે.	૧
પડવે મોરી સાહેલડી, પેઉછ વાડીએ નય;	
પેઉછ લાવે દાડમ, ગોરી છાસેને પેઉછ ખાય.	
હરીહર મેલને રાધે.	
ખીજે મોરી સાહેલડી, ખાળોજ ઉગ્યો ચંદ.	
દાઢમ કેરે દંતડે ગોરી આસો માંડ્યો કંદ;	
હરીહર મેલને રાધે.	૨
ત્રીજે મોરી સાહેલડી, તરીઆજ વારેવાર;	
આ શું ભુલી સુંદરી, ભુલી કંકુને કાળજી સાર.	
હરીહર મેલને રાધે.	૩
ચોથે ચમકતી મેં સુણી, જોખન ખાળે વેશ;	
ભરજોખનમાં એકલી, જેના પીઠ ગયા પરદેશ.	
હરી હર મેલને રાધે.	૪
પાંચમે મોરી સાહેલડી, પંથ પલંગ કંથ દુર;	
ભરજોખનમાં એકલી, માઈ જોખન નય ભરપુર.	

- હરી હઠ મેલને રાધે. ૫
- છઠે મોરી સાહેલડી, છઠીજ વારોવાર;  
પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું હારોહાર.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૬
- સાતમે મોરી સાહેલડી, સાતેજ દીધો સ્નેહ;  
ત્રિમાસાની રત ચીકણી, ઝીણા ઝરમર વરસે મેહ.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૭
- આઠમે મોરી સાહેલડી, આઠજ નોડાનોડ;  
પરદેશી રાજ પધારશે, આપણે બેશીશું મોડામોડ  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૮
- નોમે મોરી સાહેલડી, નવલાંજ પહેરં ચીર;  
દીપક લેધ મેહેડે ચકુ, મારે નયણે વછુટયાં નીર.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૯
- દશમે મોરી સાહેલડી, દશરા પુજવા જાય;  
પુજ્યા તે નર પામીયા, મારા રાયબદા બરથાર.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૦
- અગીઆરશે મોરી સાહેલડી, મેં દીધી શીવરાત  
પરોઢીએ ઉઠી પારણાકર, મને કળ્ણ જાયાની ઘણી ખાંત  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૧
- બારશે મોરી સાહેલડી, બારજ બાંધ્યા બંધ;  
કસનારા નર કસી ગયા, એતો કદીએ ન છુટે બંધ.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૨
- તેરશે મોરી સાહેલડી, વાદળ વાઘ્યો રંગ;  
આસડની મુળી એકજ, મને ડશીયો કળ્ણ ભોરંગ;

હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૩

ચઉદશે મોરી સાહેલડી, પાસા લીધા હાથ;  
મેં નનણ્યું પડશે પાધરા, એતો પડીયાછે પારેવાટ  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૪

પુનમે મોરી સાહેલડી, પુરીન કરજે આશ;  
મેં નનણ્યું હરી આવશે, હવે થઈ બેઠીધું નીરાશ.  
હરી હઠ મેલને રાધે. ૧૫



### પંદર તીથીઓ.

સખી પડવેતે પંથે ચાલ્યારે, મહા વનના તે મારગ ઝાલ્યારે;  
સાથે સીતાને લક્ષ્મણ આળા, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૧  
સખી બીજે મઢીમાં બીરાજે, જેવાં નદીયો તણાં નીર ગાજે;  
રામ મેલી ગયા રૂડું રાજે, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૨  
સખિ ત્રીજે તે વન કેરી ઝાડીરે, દશ કળ મંગાવેછે દહાડીરે  
સારી શોભે સિતાજીની વાડી, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે ૩  
સખિ ચોથે કવડિયો મેહેકરે, ફાલ્યો ધુલ્યો ને મોગરો લેહેકરે;  
એવી લીલી લતાઓ લહેકે, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૪  
સખિ પાંચમે પોપટ પાલ્યોરે, પાંખ લીલીને કાંઠલો કાળોરે;  
મુખે રામ બણતો બાલ્યો રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૫  
સખિ છઠે છેતરવાને આબ્યોરે, કુટો કપટી રાવણ સાથે લાવ્યોરે;  
બે મુખનો મરગ બનાવ્યો, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૬  
સખિ સાતમે શ્રી હરી સમર્પારે, વાડી ભેળી ઉરાડયા છે ભમરારે;  
રૂખ સાહિને ઉપાડયા ઉમરા, રઘુપતિ રામ રૂઢ્યમાં રહેજે. ૭  
સખિ આઠમે એને નિહાલ્યોરે, ધનુષ ધારીને મૃગસો માર્યોરે



મૃગ મરતી વખતે પોકાર્યો, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૮  
 સખિ નોમે તે નાંખ્યો તીરે, જઈ વાગ્યો છે મરગ શરીરે;  
 વારે ધાજો લક્ષ્મણ વીર, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે.  
 સખિ દશમે કહે લક્ષ્મણનેરે, બેલી વીરો બોલાવેછે તમનેરે;  
 આડી આણુ દીધી છે અમને, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૦  
 સખિ એકાદશી અપવાશીરે, લંપટ લેવાને લાગ તપાસીરે;  
 રાવણુ સિતાને બંધ ગયો નાશી, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે.  
 સખિ બારશે હનુમાન બળીયોરે, થેકી સમુદ્રપાર નિકળિયોરે;  
 જઈ જોગમાયાને મળિયો, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૨  
 સખિ તેરશે ત્રંબાળુ ભાજોરે, હાક હનુમાન કેરી વાગેરે;  
 લાહાય લંકા તે ગદ્ધમાં લાગે, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૩  
 સખિ ચઉદશે ચિત વિચારીરે, ફેજ વાંદરાની રચી સારીરે;  
 રામે રાવણુ નાંખ્યો મારી, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૪  
 સખિ પુનમે પ્રજુજી આવ્યારે, થાળ ભરી મોતીડે વધાવ્યારે;  
 માતા કૌશલ્યાને મન ભાવ્યા, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૫  
 સખી પંદર તથો થઈ પુરીરે, એમાં એકે નથી અધુરીરે;  
 આત્મારામની વાણી મધુરી, રઘુપતિ રામ રૂદ્ધમાં રહેજોરે. ૧૬

### પંદર તીથીઓ.

સાંભળ સૈયર વાતડી, મુજ દિલની આજે;

હાંહારે મુજ દીલની આજે.

સ્થામ સખી તજી ગયા, જુર દિવસને રાતે;

હાંહારે જુર દિવસને રાતે.

પડવે પ્રીતિ મેં કરી, પાતળીયા સાથ

હાંહારે.

દુઃખ દરોઆમાં મેહેલીને ગયા મુજને નાથ. હાંહારે. ૨  
 બીજે અંતર બીડીયું, તપે વહેને તાપે; હાંહારે.  
 ગેબી ધા મને મારીયો, કહીયે કા આજે. હાંહારે. ૩  
 ત્રીજે કેમ તજી ગયા શો વાંક હમારો; હાંહારે.  
 કુબળશું રંગે રમો, ઘટે તોલ તમારો. હાંહારે. ૪  
 ચોથે ચીતમેં જાણીયું, હરી આવી મળશે; હાંહારે.  
 સુખ સખિ સહુને થશે, દુખડાં દુર ટળશે. હાંહારે. ૫  
 પાંચમે પીડ હું જાણુતી, કરતી નવ પ્રીતી; હાંહારે.  
 કાળજ કોરી નાખીયું, કરી દુશ્મન રીતી. હાંહારે. ૬  
 છઠે છળ કરી છેતરી, ગયા ગોકુળ મેલી; હાંહારે.  
 વહે અગ્નિની આંચમાં, મુકી મુજને ઠેલી. હાંહારે. ૭  
 સાતમે સહિ સખીઓ મળી, વિચાર શો કરવો હાંહારે.  
 જીવજી જો આવે નહી, આ દેહ નથી ધરવો. હાંહારે. ૮  
 આઠમે ઝોધવ આવિયા તેણે જોગ જતાવ્યો; હાંહારે.  
 બહુ રીતે સહુ સમજવીયાં, ગોપી મનન ભાવ્યો હાંહારે. ૯  
 નોમે નમી ઝોધવ કહે તમ પ્રેમે હું રાચું; હાંહારે.  
 પ્રેમ ભક્તિ મુજને મળે, હરી પાસે હું જાચું હાંહારે. ૧૦  
 દસમ દીન મથુરાં વિશે ઝોધવજી આવ્યા; હાંહારે.  
 આવતાં હરિયે પુછિયું, સમાચાર શા લાવ્યા. હાંહારે. ૧૧  
 એકાદશી હરી ખોલીયા, મુજ ગર્વ ટળ્યો છે; હાંહારે.  
 ગોપીના પ્રેમ આગળે, જોગ જાંખો પડ્યોછે. હાંહારે. ૧૨  
 દ્વાદશી દીને દવ જળે, જે રીતે વનમાં; હાંહારે.  
 તે રીતે વહે વ્યાપિયો, ગોપીના તનમાં. હાંહારે.  
 તેરસે તન વિચારયું, પ્રભુએ મનમાંહી; હાંહારે.

ગોપી સહુને સુખ દેઈ જનઉં ગોકુળમાંહી. હાંહાંરે ૪૧  
 ચઉદશ દીન ચીના કરે સહુ પ્રીજનીયાલા; હાંહાંરે.  
 હજુ સુધી ના આવીયા, સખી નાંદનાલાલા હાંહાંરે. ૧૫  
 પુનમ દિન પ્રભુ આવિયા, આનંદની હેલો; હાંહાંરે.  
 થાળ ભરી શગ ગોતીએ, ગોપો થઈ છે ઘેડી હાંહાંરે. ૧૬  
 પંદરે તથિઓ પ્રેમની, સહુ સુણજો કરણે; હાંહાંરે.  
 રણુછોડ કહેછે કરગરી, પ્રભુ રાખજો શરણે. હાંહાંરે. ૧૭

### ૫૬૨ તીથીઓ.

પુનમે અમને પૂરણ દરશન દેજોરે, છોગાળા;  
 દયા કરી મારી દેહીના દુખડાં ખોજોરે, મોરલીવાળા. ૧  
 પડવે આવી પકડો મારી આંહરે છોગાળા;  
 કોઈ સતગુરની શીતળ રાખો જાંચરે, મોરલીવાળા. ૨  
 બીજે મારી બાળક બુદ્ધિ કાપોરે, છોગાળા;  
 દયા કરીને શિતળ સુખડાં આપોરે મોરલીવાળા ૩  
 ત્રીજે હુતો તત્પર થઈને બેઠીરે, છોગાળા;  
 મુખની વાણી મુજને લાગી મીઠીરે મોરલીવાળા. ૪  
 ચોથે ચતુરા શું ગયાછો ચુકીરે છોગાળા;  
 કાંઈ લેહ લાગી મેં લાજ સરવની મુકિરે મોરલીવાળા ૫  
 પાંચમે પુરણાવરતિ કેહેવાયરે છોગાળા  
 મુજથી હરિ વિનાતો ઘડીએ ના રહેવાયરે મોરલીવાળા ૬  
 છઠીના લખ્યા લેખ તે કેમ ટળશેરે છોગાળા;  
 મુજ પતિવ્રતાના કારજ કરવા પડશેરે. મોરલીવાળા. ૭  
 સાતમે હું ગુણ તમારા ગાતીરે છોગાળા;

મુજ પતીજતાના કારણ કરવાં પડશે, મોરલીવાળા. ૭  
 સાતમે છું ગુણ તમારા ગાતીરે, છોગાળા;  
 આ મોરલીને શબ્દે હોંડુ છું માતીરે, મોરલીવાળા. ૮  
 આઠમે અવતરીયા અંતરજમીરે છોગાળા;  
 જાદવકુળમાં જન્મ્યા છો અંતરજમીરે મોરલીવાળા. ૯  
 નોમે કરવા નરપતીનાં કામરે, છોગાળા;  
 મુજ મંગળવાશી ગયા મથુરાં ગામરે, મોરલીવાળા. ૧૦  
 ઠસમે દાવાનળ આવી કોપોરે, છોગાળા;  
 કાંઈગામો કંસ મારીને રણસ્થાન રોપોરે મોરલીવાળા. ૧૧  
 એકાદશીના પડદા આવી ખોલોરે, છોગાળા;  
 કાંઈ અંતરજમી અમસંગાથે ખોલોરે, મોરલીવાળા. ૧૨  
 ખારશે વંદાવન રસ્તો જીલોરે, છોગાળા;  
 મુજ અપુરુષ જીવને શું મેલો છો વીલોરે. મોરલીવાળા ૧૩  
 તેરશે કાંઈ ચરણકમળ ચિત લાગ્યુરે, છોગાળા;  
 કંઈ જનમોજનમની ભક્તિ તમારી માગ્યુરે, મોરલીવાળા ૧૪  
 અઢીએ કંઈ ચરણ કમળની દાસીરે, છોગાળા;  
 મુજ મંગળવાશી ગયા મથુરાં નાશીરે, મોરલીવાળા. ૧૫  
 અમાસે કાંઈ ધરણીધર દેહેવાયરે, છોગાળા;  
 દાંઈ નરશીલમેહેતો ગુણ તમારા ગાયરે; મોરલીવાળા. ૧૬



### ૫૬૨ તીથીઆ.

પડવે પાતળીયા ગિરધારી, મારે ઘેર આવજોરે લોલ;  
 જીને જાળક ખેડું જહાર કે, મેં સમજતવીયુરે લોલ.  
 ત્રીને ત્રણ જીવનનો નાથ, મોતીડે વધાવીએરે લોલ;

ચોથે ચંચળ જોલી નાર, મથુરાંની વાટમારે લોલ.  
 પાંચમે પગલાં ભરજો પ્રેમ, કે મારે ઘેર આવજોરે લોલ;  
 છઠે છોગાળા ભગવાન કે ભગવનં તારજોરે લોલ.  
 સાતમે સરદ કરે એક નારકે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ;  
 આઠમે અવતરીયા ભગવાન કે, નિરખુ નાથનેરે લોલ.  
 નોમે નરત કરે એક નારકે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ;  
 દશમે ગાર્યો ગામો કંઈ કે, મથુરાંની વાટમારે લોલ.  
 એકાદશી પરણી સાન્યા નાર કે, સતભામા ખરીરે લોલ;  
 બારશે બહુ બળીયા ભગવાન કે, દશોદીશ વાપીયારે લોલ.  
 તેરશે ધન ધુવે એક નાર કે, ગોકુળ ગામનીરે લોલ;  
 ચૌદશે બનસીજટને ચોકકે, રાસ રમાડજોરે લોલ.  
 પુનમે પંડર તથો યદ્ય પુરી કે, હરીશુણ ગદ્ય રહીરે લોલ.

### મલાવરાવનો રાસડો.

પેતળ લોટાજળે બયારે, દાતણ કરતા જવરે મલાવરાવ;  
 પોહરનો સુખો ક્યારે આવશેરે. ટેક.  
 દાતણ કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફાજરે મલાવરાવ. ૧  
 પીની તે પ્યાલા એમ રહ્યારે, મરદન કરતાં જાઓરે મલાવરાવ;  
 મરદન કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફાજરે મલાવરાવ. ૨  
 માંખા તે કુંડીયો જળે ભરીરે, નાહાવણ કરતાં જાઓરે મલાવરાવ,  
 નહાવણ કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફાજરે મલાવરાવ. ૩  
 તાંધી રસોઇયો એમ રહીરે, ભોજન કરતા જાઓરે મલાવરાવ;  
 ભોજન કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફાજરે મલાવરાવ. ૪  
 વાનસોપારીને એસચીરે, મુખવાસ કરતાં જાઓરે મલાવરાવ;

મુખવાસ કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફ્રાજરે મલાવરાવ. ૫  
 મોના તે કેરાં સોગઠારે, રમત રમતા જાઓરે મલાવરાવ;  
 રમત રમશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફ્રાજરે મલાવરાવ.  
 ઢીચણુ સામો ઢોલોયોરે, પોઢણુ કરતા જાઓરે; મલાવરાવ.  
 પોઢણુ કરશું વાડીએરે, ફરતી ફિરંગીની ફ્રાજરે, મલાવરાવ. ૭  
 ક્યાંથી આવ્યા પીટયા જાંગલોરે, માથે ટોપીને ભુરો વેશરે; મલાવ.  
 રાણી રૂવે રંગમહેલમારે, દાશીઓ રૂવે દરખારરે. મલાવરાવ. ૮  
 હાટે રૂવે હાટ વાણિયારે, ચોરે રૂવે ચારણુ જાટરે મલાવરાવ.  
 શેહેર છોડી સુઓ નિસર્યોરે, લીધી નડીયાદની વાટરે. મલાવરાવ ૯

## હિરાલાલનો રસડો.

હીરાલાલ તું શીદને આવ્યો.

ટેક.

આવ્યો ત્યારે ઘોડસીયે બેશી, ગયો ત્યારે પડદામાં પેશી; હિરા,  
 હિરાલાલે મોચીડા દંડયા, મોચીડે જોડા શીવીદંડભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે સોનીડા દંડયા, સોનીડે મોના ચોરી દંડભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે ધાંચીડા દંડયા, ધાંચીડે ધાણી પોલી દંડભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે જોશીડા દંડયા, જોશીડે જોશ જોષ દંડ ભર્યારે. હિરા  
 હિરાલાલે વાણિયા દંડયા, વાણિએ વણજ કરી દંડભર્યારે. હિરા  
 હિરાલાલે બ્રાહ્મણને દંડયા, બ્રાહ્મણે ભીખ માગી દંડભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે કોળીડા દંડયા, કોળીડાએ ખાતર પાડી દંડભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે નાગરને દંડયા, નાગરે નોકરી કરી દંડ ભર્યારે. હિરાલાલ  
 હિરાલાલે દોશીડા દંડયા, દોશીડે દુકાનોં વેચી દંડ ભર્યારે. હિરા.  
 હિરાલાલે ગાંધીડા દંડયા, ગાંધીડે કાચળા કરી દંડ ભર્યારે. હિરા  
 હિરાલાલે દરજીડા દંડયા, દરજીડે દોરાવેચી દંડ ભર્યારે. હિરા.  
 દંડયા દંડયા નવ તારકાર દંડી દંડી ચારે વરણુ. હિરા.

# ભાગ ત્રીજો.



## અભિમન્યુનો અકાવો.

સરસત સ્વામીને વિનવુંરે, ગણપત લાગુ પાયરે;  
 અન્નેધ્યાનગરીમાં દહીતનો વાસો, તેના તે મસ્તક ઉઠારે;  
 દહીતકાળે કસ્ને કલ્પજોરે ગાંડયો,  
 દહીતોમાંથી દહીતાણી નાઠાં, ગયાં ગયાં વનમાં ગયાંરે;  
 વનમાં જઈ અમ્ભોચન જન્મ્યા.  
 સોના કામડીને રૂપાના ભાલા, અમ્ભોચન રંગા નીસર્યારે;  
 જઈ રહ્યા જઈ રહ્યા વગડારે વચ્ચે,  
 વનરે વગડામાં એક પંખી જનાવર,  
 ભેરે જનાવર અમ્ભોચન ચાર્યા, ડોસી છે મેણાં બોલીરે.  
 બહુ છે બળીયો, બહુ બળવંતો,  
 એવો છે તો તારા આપતું વેર લેને;  
 ત્યાંથી અમ્ભોચનને ઝાળો લાગી, આવી રહ્યા ધર આંગણેરે;  
 કે' મારી મા મારો બાપ કેણે માર્યો,  
 બારે બારે વર્ષે દીકરી બાપ કેમ સાંભળ્યો,  
 ડોશી તે મેણાં બોલીરે,  
 તારો તે બાપ કાળા કબજાએ માર્યો.  
 ખભે કોડો અમ્ભોચન ચાલ્યા, જઈ રહ્યા વગડા વચ્ચેરે;  
 વનરે વગડાના બીસાં જશ્તુરે વાઢ્યાં,  
 ડાળાં ડાળાં પડ્યાં પડ્યાં મુક્યાં થડીયાં કુપાડ્યાં,

ભાકડાના બાંધી ભારીરે.

ત્યાંથી અધભોયન સુતારી ઘેર આવ્યો,

ભાધરે સુતારી તું મારો વીરો, પેટી ધડી મને આશરે.

બોતેર ખાનાને એકજ કાઠો,

ત્યાંથી અધભોયન લવારી ઘેર આવ્યો;

ભાધરે લવારી તું મારો વીરો, આ મને પેટી જડી આશરે;

છત્રીસ તાળાંને બત્રીસ કુંચીઓ,

ત્યાંથી અધભોયન ચીતારા ઘેર આવ્યો,

ભાધરે ચીતારા તું મારો વીરો, પેટી ચિતરી આલ સારીરે;

ત્યાંથી અધભોયન દરજડા ઘેર આવ્યો,

ભાધરે દરજડા તું મારો વીરો, આની મને ગાદી સીવીઆશરે

પેટી ઉપાડી અધભોયન ચાલ્યો,

જઈ રહ્યો જઈ રહ્યો વગડારે વચ્ચે, વડની છાંયે પેટી મુકીરે;

બાહ્યજીને વેશે કાળો કુંજુજી આવ્યા,

ક્યાં જાઓછો મારારે જજમાન, કુંજનું વેર વાળવા જઈરે.

કહો ગોરજી કાળા કુંજ કેવારે હશે,

તુજ સરખાને તારારે જેવા, દેહીનું પ્રમાણું આલોરે;

હ્યો મારા ગોરજી દેહીનું પ્રમાણું,

ત્યાંથી અધભોયન પેટીમાં સમાણા, કાળાકુંજે તાળાં અડકાવ્યારે

ગોર મારા ગોર મને બહાર કાઢો,

કાણુ તારો ગોરને તું કાણો જજમાન, હુંજુ કાળો કુંજરે.

પેટી હતી તે આકાશે ઉડાડી,

આકાશના દેવતારે જમાડયા, આ જુદું કેજી માંડયારે;

અધભોયનને કાળા કુંજએ માંડયાં.



પેટી હતી તે પાતાળે પછાડી, પાતાળના શેષનાગ ડોહ્યારે;  
આતું તે જુદું કેણે માંડ્યું.

અધોચનને કાળાકૃત્ને માંડ્યું, તેનો થયો ખડભડારે;  
ત્યાંથીરે અધોચન મૃત્યુરે પામ્યા.

ખભે પેટીને કાળો કૃત્નજી ચાહ્યાં, જઈ રહ્યાં દ્વારકાં ગામરે.  
પેટી હતી તે સુભદ્રાને આપી.

જેજેરે બેની આ પેટી ઉઘાડતાં, સાચવી રાખજો પાસેરે  
નણુંદ ભોળાં બે માથાંરે જુએ,

નણુંદ તમારા ભાઈ શું લાવ્યા, તે મુજને દેખાડોરે;  
પેટી હતી તે સુભદ્રાએ ઉઘાડી.

ભાઈનું કહ્યું સુભદ્રાએ ન માન્યું, શ્વાસમાં વાસ સમાધિયો.  
પેહેલોરે માસ એજેવેજે ગયો.

બીજેને માસે સૈયરને સંભળાવ્યું, ત્રીજેનો મરમ નળણોરે  
ચોથેને માસે માતાને સંભળાવ્યું.

પાંચમે માસે બાંધોને રાખડી, છઠે તે કઢીયલ દુધરે;  
સાતમેને માસે ખોજો ભરાવો.

ખોજો ભરાવીને મહીયરવળાવ્યાં, આઠમાનો મરમ નળણોરે  
નવમેને માસે અભેમુન્ય જનમ્યા.

સોનાની સળીયે નાળ વધેયો, પાણી સાટે દૂધડે નવરાવ્યારે;  
ચીર ફાડીને બજોતીયાં કીધાં.

જ્યેષ્ઠનારે પારણાં બંધાવ્યા, ચોખા સાટે મોતીડે વધાવ્યાંરે  
સાત પાંચ વરસના અભેમુન્ય થયા.

લેધ પાટીને ભણુવારે ગયા, ભણીગણી નવચંદા થયારે;  
પોતાના કાકા સગાઈયારે લાવ્યા.

ઓતરા અભેમુન્ય તારીરે નારી, વધરાટની કુમારીરે;  
 લીલાને પીળા વાંસ વઢાવો, નવરંગો ચોરી ચીતરાવીરે.  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય પરણવાને આવ્યા, સારાં તે સુકન થાયરે;  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય સરોવરીએ આવ્યા, સુકાં સરોવર લીલાંથયાંરે  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય ભાગોળે આવ્યા, ભાગોળે ભેજો વગડાવોરે.  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય ચઢિટામાં આવ્યા, ચઢિટામાં ચમરઢળાવોરે;  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય જાનીવાસે આવ્યા કાકાજી ચલુતા કરાવેરે.  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય તોરણે આવ્યા સાસુજી પોંખવા આવ્યારે;  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય મોયરામાં આવ્યા, મામાજી કન્યાપધરાવોરે  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય ચોરીમાં આવ્યા, મામાજી દો કન્યાદાનરે.  
 પેહેલું ને મંગળ હરતું ને ફરતું, દાદાજી દો કન્યાદાનરે;  
 દાદાએ આપ્યાં ઘોડીલાના દાન.  
 બીજું ને મંગળ ચોરીમાં વરત્યું, માતાજી દો કન્યાદાનરે;  
 માતાએ આપ્યાં ગાવડીયોનાં દાન.  
 ત્રીજું ને મંગળ ચોરીમાં વરત્યું, વીરાજી દો કન્યાદાનરે;  
 વીરાએ આપ્યાં વેલડીયોનાં દાન.  
 ચોથું ને મંગળ ચોરીમાં વરત્યું, ભાભીજી દો કન્યાદાનરે  
 ભાભીએ આપ્યાં ઝોટડીયોનાં દાન.  
 ત્યાંથી અભેમુન્ય પરણીને ઉડ્યાં, માતાને પાએ લાગ્યાંરે;  
 પોતાની માએ આશીશરે આલી.  
 ધણું જીવો દીકરા ધણો આવરદા ઓતરા તારી નારીરે;  
 જોજો અભેમુન્ય તારીરે ગોરી, ગોરિછે ગુણવતીરે  
 અમારા તે કુળમાં એવિરે રીતો વર સાથે કન્યા ન હોયરે.  
 પેહેલે પોદારનાં શમણાંરે લાગ્યાં,

આરે શમણામાં ડેરા કાંકણ નાંધાં,  
 એરે શમણાં દીકરી આળપંપાળ, તારાં શમણાંપડે સુકે લાકડેરે  
 ગીજેલા પહોરનાં શમણારે લાગ્યાં,  
 આરે શમણામાં ડેરાં ધરચોળાં પેહેરયાં,  
 એરે શમણાં દીકરી આળપંપાળ, શમણાં પડે રાંક રે'ટીયેરે.  
 ત્રીજેલા પહોરનાં શમણારે લાગ્યાં,  
 આરે શમણામાં રાયકો આણેરે આવે,  
 એરે શમણાં દીકરી આળપંપાળ, શમણાં પડે સમુદ્રખેટમારે.  
 ચોથેલા પહોરનાં શમણારે લાગ્યાં,  
 બાળુડો અભેમુન્ય જીલ્લે ચઢે છે ઓતરાને આણા આવ્યાંરે.  
 ઓતરાના બાપની બિંચી હવેલી,  
 સોના કચોલાંને રૂપાના દોરા, ઓતરા માંચલા ગુંથેરે;  
 હીરડી વીરડી સાંઠે રતનો રળારી, વેગે આવતો દીઠારે.  
 મારીરે મા તમે પોઢેલાં જંગો, મા મારાં આણેલાં આવ્યાંરે  
 ધણુરે જીવે દીકરી એ શુ બોલ્યાં,  
 બારીએથી રહી રાણી ઓતરાએ પુછ્યું,  
 ક્યાંથી આવ્યા વીરા ક્યાં તમે જાશે.  
 બાળુડો અભેમુન્ય જીલ્લે ચડેછે, ઓતરાને આણે આવ્યોરે;  
 બારીએથી ઓતરાએ પડતારે મુક્યાં, ના રહી સુધને સાનરે,  
 ઓતરાને દાદે ડોસીડા જગા ડયા, ચુંદડી કઢે આજ સારીરે  
 સારી સારી કાઢેને નુકશાન નીસરે,  
 દાદે ડોસીડાને મારવા લીધો.  
 ઓ મારા દાદા શીદને મારો છો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે  
 ઓતરાને દાદે મરડીયા જમાડયા, ચુડીલો કાઢે બહુસારેરે

સારા સારા કાઢે નંદાએલી નીસરે.

દાદે મરડીયાને મારવા લીધો.

ઓ મારા દાદા શીદને મારોછો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે,

ઓતરાને દાદે સોનીડા જગાડયા, વાળીઓ કાઢ આજ સારીરે;

સારી સારી કાઢે નંદાએલી નીસરે,

દાદે સોનીડાને મારવા લીધો,

ઓ મારા દાદા શીદને મારોછો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે;

ઓતરાના દાદે માળીજા જગાડયા,

ગજરા કાઢે મોંધા મુલનારે;

ખીસેલા કાઢેને કરમાએલા નીકળે,

દાદે માળીડાને મારવા લીધો,

ઓ મારા દાદા શીદને મારોછો ઓતરાના કરમનો વાંકરે.

ઓતરાને દાદે મોચીડા જગાડયા,

મોજડીઓ કાઢે મોંધા મુલનીરે;

રાતી રાતી કાઢેને કાળી કાળી નીકળે,

દાદે મોચીડાને મારવા લીધો,

ઓ મારા દાદા શીદને મારોછો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે.

ઓતરાને દાદે સરખયા જગાડયા, સાર સાર કંકુ કાઢેરે;

કંકુ કાઢેને કાજળ નીસરે,

દાદે સરખયાને મારવા લીધો,

ઓ મારા દાદા શીદને મારોછો, ઓતરાના કરમનો વાંકરે;

કાઢે સાસરવાસે ઓતરા વળાવ્યાં, રાયકો તેડીને જાયરે.

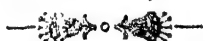


## વળામણા

કે મને મારીને રથડા બેડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને યુદ્ધ તે સાથે તેડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને યુદ્ધ જોયાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે આપણે સરખા સરખી બેડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે લાવ હું ધરું હથિયારરે,      બાળા રાજરે;  
 કે કર કંઠિરવનો સંહારરે,      બાળા રાજરે;  
 કે છોડી યુદ્ધ વગેરે,      બાળા રાજરે;  
 કે તમને આપું મારા આપનું રાજરે,      બાળા રાજરે;  
 કે નારી કેશ સમુળા કાઢરે,      બાળા રાજરે;  
 કે રથ ઉપર દેહ પછાડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે રથ હાંકોતો રામજીની આજુરે,      બાળા રાજરે;  
 કે રથ બેડોતો કાઢું મારા પ્રાણુરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મારા વગડામાં રથડા રોક્યારે;      બાળા રાજરે;  
 કે મારા સસરા મેણું બોલ્યારે,      બાળા રાજરે;  
 કે વહુ આવતડી ભમરાજીરે.      બાળા રાજરે;  
 કે મેતો નથી દીઠી પગની પાનીરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે તારૂં રૂપ દેખી જુદે ન ચડતરે.      ઓતરા રાણીરે;  
 કે મેતો નથી દીઠી નાકની દાંડીરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે મામા કૃશ્નનો જાળો વંશરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે મને પાટા બાંધીને પરણાવ્યોરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે મને સમરથ સાસરી દેખાડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને સાસરી જોયાનો રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મારા કંકણ દોરા છોડાવરે,      બાળા રાજરે;

કે મને સમરથ સસરો દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને ધુંધટ તાણ્યાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને દિયર દીવડો દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને હોળી રમ્યાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને નાનીશી નણુદી દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને ઢીંગલે રમ્યાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને સમરથ સાસુડી દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને પાય પડ્યાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને જોડની જોડાણી દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને જોડે હોડ્યાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને વાહુલી દેરાણી દેખાડે,      બાળા રાજરે;  
 કે મને વાઢ લીધાના રસ કોડરે,      બાળા રાજરે;  
 કે માઝ માથુ વાઢીને ઢડો ખેલરે,      બાળા રાજરે;  
 કે તારી કુડની કટાર મને આલરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મારી જમણી કુખ ધરે સૂરે,      બાળા રાજરે;  
 કે તારી જમણી કુખના ધરેસરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે તારી કુખે મોતીગર દીકરેરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે સરી દેશે રામનું નામરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે સરી રાખશે બાપનું નામરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે તેથી સરશે તમારું કામરે,      ઓતરા રાણીરે;  
 કે તારી ઢાલડીના ઓઠે મને રાખરે,      બાળા રાજરે;  
 કે તારાં આવતાં ઝીલેશ બાણુરે,      બાળા રાજરે;  
 કે ઝાલ્લી ઝાલ્લી ઘોડલીયાની વાગરે,      બાળા રાજરે;  
 કે મેલો મેલો ઘોડલીયાની વાગરે,      ઓતરા રાણીરે;

કે મારા ચડયા શા બાઈબંધ દેખેરે, ઓતરા રાણીરે;  
 કે મેતો ધાવતાં બાળ વછોડયારે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;  
 કે મેતો ધાવતાં ધેન વછોડયારે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;  
 કે મેતો છાણું છાણું લાગ્યુંરે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;  
 કે મેતો દીવે દીવો કીચોરે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;  
 કે હુંતો પથરે પાનીઓ ધોતીરે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;  
 કે મેતો વે'તી નીકે દીવો પાગરે, બાળા રાજરે;  
 કે મને તેનાં પ્રાશ્વિત લાગ્યારે, બાળા રાજરે;



## ગરબી ૧ લી.

ગીરધારીરે વાલમ વાત વિચારે, મનમોહન આંખ ન મારે.  
 મનમોહનરે મૂકા મારગ માવા; કેમ રોકા જીમનાં જાવા. ટેક.  
 રશીયાણરે પ્રિત તમારી જાણી; મારી ભાગશે દહીંની દાંણી.  
 કહું બિઠલરે રહેજે અમથી અજગો; શીદ વાટે જતાં વજગો.

મુલ.

નવ પાલવડો મુજ તાણોરે, જીગતીની રીતી નવ જાણોરે;  
 હું જાણું જહુવિર શાણોરે. કહું કેશવરે મુકો કાવા દાવા.  
 કેમ રોકા જીમનાં જાવા. ૧  
 નહીં આપુરે દાણુ દધીનું આજે, નથી લાવી તમારે કાજે;

મૂકો પાત્રવરે ફાટે ચુંદડી મારી, હું સમજી વાનો તારી.

શ્રુલ.

મૂકો મહી મારાં ઢોળાશેરે, મારી ચીર ચુંદડી બીંજશેરે;  
હરી હાથુ હસ્તાં થાશેરે, પ્રભુ હમથુરે ફંદ કરો કેમ આવા.

કેમ રોકો જીમનાં જાવા. ૨

હરી જાયછેરે સાથ સૈયરનો મારો, મેં જાણ્યો તુને ધુતારો;  
નહોં સરશેરે અર્થ હરિવરઅમથું, કહું છું મોહન સાચું તમથું.

શ્રુલ.

નવ કરો નયનનો આજારે, હમો દધથું જદુવિર ગાજારે;  
સજવાશે કામજુગાજારે, શામળીઆરે શીખ કહું સમજાવા.

કેમ રોકો જીમનાં જાવા. ૩

નવનાંખોરે છાતિએહાથ હડીલા, કહું વચનનો પડશે વીલા;  
મુખ પલકેરે ચુંખન કરવા કાજે, એવી વાત જવાદો આજે.

શ્રુલ.

મુકો હાર હૈયેથી ટુટેરે, મારી ચોળીની કસ વહુટેરે;  
વળી મહીનુંગોરસ ટુટેરે, ગોરધનનારે સ્વામી બનોકેમ આવા;

કેમ રોકો જીમનાં જાવા. ૪

## ગરબી ૨ જી.

રાગ ઉપર પ્રમાણે.

મેં જાણીરે જીવણ તારી પ્રિતી; નવ સમજે સ્નેહની રીતી.ટેક.  
વનમાળીરે વનમાં વાત જે કીધી, મારી સાસુએ સમજી લીધી;  
વળી નજીદીરે કાનો કહી જોસાવે, મને મેણાં દધને ખીજાવે.



બુધ.

મારો પરણ્યો મને દુખદેહેરે, વળી વચન વીલોકીક કહેછેરે;  
તેથી અંતર ળળતું રેછેરે, પણ તોડીરે નથી પ્રિતમ તુજ પ્રિતી.

નવ સમજો સ્નેહની રીતી. ૧

સામળીયારે હાક મને શીદ મારો, ના સાન કરી સમજવો;  
સહુ જાણેરે વાતો તારી મારી, કહે કેમ આવે ગીરધારી.

બુધ.

કહો કેમ સામળીઓ આવેરે, વળી શીત કરી ખોલાવેરે;  
કદી સાન થકી સમજવેરે, માટે કહુછું મોહનમારી વીતી.

નવ સમજો સ્નેહની રીતી. ૨

કહે સાસુરે વહુજ રેહેજો ઢંગે, કેમ જાઓ સામળીઆસંગે;  
વહુ કાલેરે વારલાગો કેમ વાટે, મળ્યો મોહન જુમનાં ધાટે.

બુધ.

શાણે ચુડી નંદાઇ તારીરે, કેમ ઢૂટી કંચુકી નારીરે;  
વાત જાણુંછું સારી નઠારોરે, તમેજોડીરે પાતળીમાશું પ્રિતી,

નવ સમજો સ્નેહની રીતી. ૩

માટે મોહનરે આવવું નહીં ધરમારે, હું આવીશ જુમનાંઆરે;  
બેશી સુખદુખરે વાતકરીશું વનમાં, ફાનવ જાણેજન ગોકુળમાં.

બુધ.

નથી જુદી હું તમથી પ્યારારે, નવ રહેશો મુજથી ન્યારારે;  
છોજપ્રાણજીવનતમોમારારે, કહે ગોરધનરે કાચકી હું નવખીતી.

નવ સમજો સ્નેહની રીતી. ૪



## ગરબી ૩ જી.

( નરસીંહજીની રાગ ઉપર પ્રમાણે ).

નરસીંહજે વડોદરાના વાશી, તુજ ચરણે કોટીક કાશી ટેક.  
અવનીમાંજે ઉત્તમ નામ તમારું, આબ્યા છો ભક્તને સાર;  
તમે માર્યોજે હીરણ્યાકશ્યપ વાર, પ્રહલાદ ઉગારણુ સાર.

જીલ.

કીધ મોટુ કામ મોરારી, બહુ ભક્ત જનોને તારી;  
વશ્યા વડોદરે ગીરધારી, તુજ ભજન કરે મઠશે શોક ઉદાશી.

તુજ ચરણે. ૧

બળતીછેજે જ્યોત્ત અખંડીત સારી, ભયાં ટાંકા ધીનાં ભારી;  
કારતકનીરે સુદ ચૈાદસ જે વાર, મજે મંડળીજન અપાર.

જીલ.

તહાં ભરાય લોક હજારોરે, મજે માલ લેનારને સારોરે;  
નહીં આવે દર્શનનો વારોરે ત્યાં રહીછેજે જળહળ જ્યોત પ્રકાશી.

તુજ ચરણે. ૨

તુળશીવાડીએજે પ્રભુજી પુનમે જાય, બહુ ભીડ લોકોની થાય;  
તહાં ઓછવરે રૂડો કરે હરીજન, કરે ભાવીક સહુ દર્શન.

જીલ.

પ્રભુ ધરતા નવા શણુગારરે, વરઘોડો શોભે અપારરે;  
સુખપાલે ખેસે મોરારરે, તુળશીશુરે લગ્ન કરે સુખવાશી.

તુજ ચરણે. ૩

મધ્યરાત્રેરે પરણીને આવે વાલો, ચૌઠામાં ચતુર રૂપાળો;  
બહુ વીધથીરે વાળ ઉત્તમ વાળે, પ્રભુ સુખપાળે ખીરાળે.

બુદ્ધ.

હરે છે આતસયાહ, બુંડ જોઈને થઈયે રાહ;  
રજો શબ્દ શ્રવણમાં ગાહ, બક્ષીહારીરે ગોવરવનહું દાશી.  
તુજ ચરણે કોટીક કાશી. ૪

## ગરબી ૪ થી.

( રણછોડજીની રાગ ઉપર પ્રમાણે ).

લટકાળારે શ્રી રણછોડ રૂપાળા, મન મોહન મોરલીવાળા ટેક.  
સામળીયારે સુંદીર રૂપ તમાર, દેખી મન મોહે માર;  
અણીયાળીરે આંખડકી અલબેલા, છો કાન કુંવર વરછેલા.

બુદ્ધ.

મંદીરતો ગગને ગાજેરે, દરવાજો દુંદમી વાજેરે;  
પ્રભુ ડાકોરમાંહ બીરાજેરે, છો સ્વામીરે ભક્ત તણા પ્રતિપાળા  
મન મોહન મોરલી વાળા. ૧

ગુણવંતારે ગોવરધન કર ધાર્યો, કાળજવર કંસને માર્યો;  
બંધનથોરે માત પિતા છોડાવ્યાં, વળી ગોધન ઢોર ચરાવ્યાં.

બુદ્ધ.

છે અકળકળા અવીનાશી, તમે મારી પુતના માસી;  
વળી થયાં મથુરાં વાસી, ગોકુળમાંરે બનીઆ આપ ગોવાળા  
મન મોહન મોરલી વાળા. ૨

દેવળમાંરે સિંહાસન સુખ છાજે, તે ઉપર શામ બીરાજે;  
ગુરતીમાંરે રૂપ અઘોરીક ભાસે, બ્યાં જળહળ જ્યોત પ્રકાશે.

બુદ્ધ.

સુખ રજ્જ સુખમય સારીરે, રેશમ ગાદી બહુ ભારીરે;

મંદીરની શી બલહારીરે, શોભોછોરે સુંદર ત્યાં રઢીયાળા

મન મોહન મોરલીવાળા. ૩

મુસ્તકપરરે મુગટ મણીગય શોભે, જોષ ભક્ત તણા મનસોભે  
કેસરીઆરે ધરીઆ વાધા લાલે, ચંદન કીધું પ્રભુ બાલે.

બુલ.

કર મધે મોરલી ધારીરે, સામે ઉભા ગીરધારીરે;

જાઉ ગોવરધન બલીહારીરે, પાયે લાગુરે જશોદાજીના બાબા.

મન મોહન મોરલીવાળા. ૪



## ગરબી ૫ મી.

(અંબાજીની રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

ધન્ય અંબારે આરાસુર પટરાણી, તને વિશ્વ બધાએ જાણી  
મા અંબારે ધારી ત્રીશુળ પાણી, ગોખ મધ્યે ખીરાજો રાણી

બુલ.

એ બ્રહ્માંડે તને જાણીરે, તારી કીરતી બધે ફેલાણીરે;

સૌ લોકે તને વખાણીરે, આદ્ય શક્તિ વેદ વહેછે વાણી.

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૧

મા તું છેરે સૃષ્ટી તણી સુખ દાતા, તારી ગતી ન જાણે વિધાતા  
નારદજીરે વીણાધરી ગુણ ગાતા, તુજ દરશનથી સુખ સાતા.

બુલ.

માને સેવક ઝાઝું ચઢાતારે, ગુણ મંડપ માંહે ગવાતારે;

જય જય શબ્દ વિક્ષાતારે, મા ગુણોરે ગાવા પ્રેમથી વાણી.

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૨

મા ત્રિપુરારે તારી ધણી ગાંધીહારી, વાધ ઉપર કીધી અસવાર

કરભીધીરે ઢાળ કટારજ ધારી, મા શોભા બની બહુ સારી.

સુલ.

માનું ચંદ્રવદન સુખકારીરે, વારે વારે લેહ ઓવારીરે;  
તારી અકળ ગતી છે ન્યારીરે, જુગતંબારે નયનરૂપ વખાણી.

તેને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૩

મંભાવારે તું છે ભવમાં બોળી, પેહેરી કુમકુમ વરણી પટોળી  
કેશરીરે રંગ ભરેલી ચોળી, માની જોડ ન જડે જોળી.

સુલ.

મા મૈસામુર રગદોળીરે, ચંડમુંડને નાંખ્યા ચોળીરે;  
દૈતને પાડ્યા છે ઢોળીરે, શ્રમ ભીષાં છે સેવક કાળે શાણી.

તને વિશ્વ બધાએ જાણી. ૪

ભવાનીરે ભજતાં ભાષ્ટ જાશે, પાપ તાપતો સર્વ પળાશે;  
ગુણવંતીરે મેહેર હશે તો અવાશે, ગુણ ચાંચર માંહે ગવાશે.

સુલ.

માના દરશ થકી દુખ નાસેરે, પ્રેમ ધરી આ ગરબો ગાશેરે;  
મા પરસન તેને યાશેરે, ચંદ્ર ગાએરે સેવકને લો તાણી.

તને વિશ્વ બધાએ વખાણી. ૫



## માળાની ગરબીઓ ૧.

બધ્યાળી ગાઓ કાન, માળા ચોરીરે;  
ન્યારે પુછશે સામુ પેર, સમયર મોરીરે.  
જો ઉઠીને છેડશે સહ તો, વિપ્રીત ભાસે આજરે;  
માણસને શું મહોડે કહીએ, નિરસજને શી લાજ મા. ૧  
જાળ પોતાનો ચોરી ખમ્મએ, રહીએ સશુકટ વાળીરે;

સ્વારથે મુજ સામુ જીવે, વરણાગીઓ વનમાળી મા. ૨  
સામુ મારી છે અતિ સાગણુ, નણુદલ નાર ઠગારીરે;  
કુલ પેહેલાં બોસર ગુથે, કેડ ન મેલે મારી. મા. ૩  
પરણ્યો અમારી પેર ન જાણે, નહી રહ્યાનો કામરે;  
રામકૃષ્ણ પ્રેમુ રંગનો રશીયો; ચરણે રાખશે સામ. મા. ૪

### ગરબી ૨.

મારી સામુ પુછશે વાત, માળા ક્યાં ગઈરે;  
વહુ કાલની તારે કંઠે, મેં દીઠી નહીરે. ટેક.  
લાડકડી વહુ માળા તમારી, મેં કાનને કંઠે દીઠીરે;  
આવડી ડાહી તને કેમ કરી, વાહી વાત કરેછે મીઠી. મા.  
શા માટે તુજને આપી છે, ને શો કીધો ઉધારોરે;  
શા માટે મારા મંદીર પધારે, મોહન કામજીગારો. મા.  
નાના ચંચળ ચડતે વેશે, નરનો સંગ ન જાન્યેરે;  
હરી સંગાયે હસતાં દેખી, હાઈમાં મારાં દાઝે. મા.  
હાથુ થયાનું દુઃખ નથી પણુ, હરી પેધે તે માહુરે;  
રામકૃષ્ણ પ્રેમુ રંગનો રશીયો, કદીય ન છુટે નાથુ. મા.

### ગરબી ૩.

મારી બાઈજી છે મન માન, સમ હું ખાઈશરે;  
મારી નણુદલને નહીં ગમે, તો મહીયર જાઈશરે.  
બાઈજી બુધ વના મે માળા, ટોડલીયે ભરાવીરે;  
મેલી થઈધર કામજી લાગ્યું, વળતી વીગત ન આવી. સ.  
શું સમજી આકાશેથી આવી, ગમને ધોર લઈ આલીરે;

વંદ્રાવનમાં ગઉ ચરાવતાં, ગોવીંદને હાથ લાધી. સ.  
 અમે વહુવાર નાના માટે, ખોલતાં મુખ ખીજેરે;  
 મોહનનું મુખ મીઠું કરાવી, માળા માગી લીજે. સ.  
 પેરેપેરે પુછી જોજોને, જોશ્યું ન પડે જહારે;  
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશીયો, સહુની લે સંભાળ. સ.

### ગરબી ૪°

તારે નણુદલ ખોલી વાત, સમ શા ખાશોરે;  
 જ્યારે આવશે મારો ભ્રાત, સાચાં થાશોરે.  
 કહેવા દેને મારા ભાઇને, એને કાનુડો જહુ વાલોરે;  
 મોહનને કાચો રૂડા દીશોછો, માળા અમારા ધાલો. સમ.  
 કે દહાડાનું કરણુ ફુલ તે, ક્યાંય આવી વિસારીરે;  
 તે મે કહાનને કાને દીધું, સાખ્ય છે સધ્યિર મારી. સ.  
 હરીને નિત પ્રિતે નિરખ્યા વિના, વહુને અન ન બાવેરે;  
 શામળીયો સાળેલો થઇને, વહુજી માટે આવે. સમ.  
 વહુને અતિ ધણો વહાલો છે, શામળીયો શામવરણુરે;  
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ રંગનો રશીયો, મથુરાનો ભગવાન. સમ.



### પ્રેમની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

કહેવા દેને કાન, તારી માને કહેવા દેને કાન;  
 વહાણાની લઢવાડ વઢે છે, રવી ઉગમતે બાણુ. તા. ૧  
 જિવરાવો તે જીજી નારી, ખરું લોહું આરસપહાણુ તા. ૨  
 વંદ્રાવનની કુંજગલીમાં હલકું પીંપળીયાનું પાન. તા. ૩

બાધ મિરાં કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર, વળ્યાં અમારાં વાન. તા.

ગરબી ૨ છ.

કાન માગ્યો દો, જસોદાજી કાન માગ્યો દો; ટેક.

આજની રજની રંગભેર રમતાં;

પ્રભાતે પાછો સો.

જસોદાજી. ૧

કલાં કાંબીને અણુવટ વિધુવા,

હાર હાધિયાના સો.

જસોદાજી. ૨

હસ્તિને ઘોડા માલ ખજના;

વહેલ સજીતી લ્યો.

જસોદાજી. ૩

મિરાંબાધ કહે પ્રભુ ગિરધર નાગર.

ચરણ કમળ ચિત લ્યો.

જસોદાજી. ૪

ગરબી ૩ છ.

લીધુંરે લટકે, માઈ મન લીધુંરે લટકે.

ટેક.

વંદ્રાવનમાં વેણુ વગાડે;

વાંસ તણે કટકે, માઈ મન લીધુંરે લટકે.

ગાતાં ભંગ કર્યા ગિરધારી;

અમને માર્યા છે ઝટકે.

માઈ. ૨

પાટ પિતાંચર હરીએ પહેર્યાં.

મોહી હુંતો પીળુડે પટકે.

માઈ. ૩

મીરાંબાધ કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ;

ચરણ કમળ ચિત અટકે.

માઈ. ૪

ગરબી ૪ થી.

મહી ઢળશે માઈ, મોહનલાલ મહી ઢળશે માઈ;

લાખ બે લાખનું માટ નંદાશે, શોભિતુંસાઈ.

મો. ૧



તમે વનમાળી ન કરો આળી, અમે વહુવાર. મો. ૨  
કુલ પડે તેની યોસર ગુંથે, લોક જોસે ન્યાર. મો. ૩  
મીરાંબાઇ કહે પ્રભુ ગિરધરના ગુણ ચરણ કમળ વાર મો. ૪



## ગરબીઓ.

(હાંરે આલો ડાકોરમાં જઈ વસિએ એ રાગ.)

હાંરે મારા સમ મોહન મળજો;  
હાંરે મારી આશા પુરણ કરજોરે. મારા. ૧  
હાંરે મારે ઘેર આજ કાંઈ નથી વાલા;  
હાંરે માટે પરબણી વળજોરે. મારા. ૨  
હાંરે હું આવી પણ આપ મળ્યાં નહીં;  
હાંરે કહો ક્યારે હવે મળશેરે. મારા. ૩  
હાંરે હરીમટના હરીછો રંગ રશિમા;  
હાંરે મળિ પ્રહુ દુઃખ મારું હરજોરે. મારા. ૪

ગરબી ૨ ૭.

હાંરે ભટકાળો ગીરિવર ધારી;  
હાંરે મને મારી નેન કટારીરે, ભટકાળો ગિરિવરધારી  
હાંરે આજ મળ્યારે વહાલો જીમનાંની તીરે;  
હાંરે એની રૂપ રશીક છબી ન્યારીરે. ભટકાળો. ૧  
હાંરે સામળીયે કહ્યું જ્ઞાનમારે;  
હાંરે મારા પ્રાણુચકી ધણા પ્યારારે ભટકાળો. ૨  
હાંરે હરીમટના હરીએ ક્યું કામણુ;  
હાંરે મારી સુધયુધ સરવે વિસારીરે. ભટકાળો. ૩

ગરબી ૩ ૭

હાંરે મારા સમ કાલે મળજે;  
 હાંરે પેલુ વચન બોલ્યા તે પળજ્યોરે; મારા. ૧  
 હાંરે રસ્તે આળ ન કરીયે વહાલા;  
 હાંરે મારી સાચી વાત સાંભળજોરે. મારા, ૨  
 હાંરે ધણી પ્રિત કર્યા પછે ગિરધર;  
 હાંરે પેલા લોક ડરાવ્યા ન ડરજોરે. મારા. ૩  
 હાંરે હરીમટના હરી છો હજી કાચા;  
 હાંરે તે માટે પાછા વળજોરે. મારા. ૪

ગરબી ૪ થી.

હાંરે જીમનાની તીરે વાહાલો;  
 હાંરે જીવજીને જોવા ચાલોરે. જીમ. ૧  
 હાંરે જીમનાની તીરે વહાલો ધેન ચરાવે;  
 હાંરે મોરલી ખળવે નંદલાલોરે. જીમ. ૨  
 હાંરે ધણે દહાડે ઘેર આવ્યા નહીરે જાવા દેઈ;  
 હાંરે મટે મનખાદેહીનો લાવોરે, જીમ. ૩  
 હાંરે હરીમટના હરી છો રંગ રંગરશીયા;  
 હાંરે માટે ઘેરીને ધરમાં ધાલોરે. જીમ. ૪

ગરબી ૫ થી.

હાંરે ચાલો ચાલો ચતુર કાંઈ લાજે;  
 હાંરે તમે આવી અમને શું ખાજોરે. ચાલો. ૧  
 હાંરે વળગ્યા જીની ન કરો વહાલા;  
 હાંરે તમે સોર કરો શીદ ઝાજોરે. ચાલો. ૨  
 હાંરે દેખે દુરીજન થાઓ સમજા;  
 હાંરે અમે લાજીએ ૭ તમે ગાજોરે. ચાલો. ૩

હાંરે હરીમટના હરીને કરીએ ટુંકારા;  
હાંરે માટે હેત ઘણેરા અમને દાઝેરે. આશો. ૪  
ગરબી ૬ દી.

હાંરે મોહન મળતા નથી હમને;  
હાંરે વાલા માન શું આવ્યું તમનેરે. મોહન. ૧  
હાંરે હુતો ઘેલી થઈ ધર ધણો ભુલી;  
હાંરે આ તનમન સોંપ્યું તમનેરે. મોહન. ૨  
હાંરે પ્રભુ વૃહે આગે વ્યાકુળ થઈછું;  
હાંરે માટે મળજે તાતના સમનેરે. મોહન ૩  
હાંરે હરિમટના હરિ નહી મળોતો.  
હાંરે હવે પ્રાણુ તણુ હુ પસમેરે. મોહન. ૪  
ગરબી ૭ મી.

હાંરે વિઠલ માં વળગો હમનેરે;  
હાંરે પ્રભુ લાજ નથી કંઈ તમનેરે. વિઠલ. ૧  
હાંરે સઉ સખિયો ગઈ મુજને રોકિ;  
હાંરે રહો પરા કહું હું તમનેરે. વિઠલ. ૨  
હાંરે ઘેર જઈ સહુ સખિયો કહેશે;  
હાંરે તેની બીક ધણીછે હરિ મનમાંરે. વિઠલ. ૩  
હાંરે હરિમટના હરિ આજ જવાઘો;  
હાંરે વાલા કાલે મળિશ હું તમનેરે. વિઠલ. ૪  
ગરબી ૮ મી.

હાંરે મોહનની મોરલી વાગી;  
હાંરે હુતો ભરનિદ્રાથી જાગીરે. મોહન. ૧  
હાંરે હુતો ધરનાં સઉ નીદ્રામાં મુકમાં;

હાંરે ગઈ સખિતો મળી જાં અડ ભાગીરે. મોહન. ૨  
 હાંરે વાલે પ્રેમ ધરીને રાસ રમાડ્યાં;  
 હાંરે મારા ભવની ભાવટ ભાગીરે. મોહન. ૩  
 હાંરે હરીભટના હરીયે દીધું દરશન;  
 હાંરે મારી વૃહની વેદના ત્યાગીરે. મોહન. ૪



## ગરબીયો.

ગરબી ૧ લી.

મારા મન ગમતા મહારાજ, મારે ઘેર આવોરે;  
 હુંતો તલસુ તમારે કાજ, હસીને ખોલાવોરે. ટેક.  
 વીલમ ન કરશે વીઠ્ઠારે, આવો અમઘેર આજ;  
 પેરપેરના પકવાન પડાવું, ત્રીકમ તારે કાજ. મારે. ૧  
 મનમાં હતું જે માવજીરે, મુખથી કેમ કહેવાય;  
 આવી શકોતો આવજોરે, મારું જોતામાં જોળન જાય. મારે.  
 આ જોને આગણીએ હોમા, રંગીલા રણછોડ;  
 રાધેના સ્વામી પ્રભુ અંતરજામી, પુરો મારા મનનાકોડ. મા.

ગરબી ૨ જી.

જોનો પેહોડો તે પરઘેર જાય, સખી શું કરીએરે;  
 અમથી એકલડાં ના રહેવાય, વિજોગે મરીએરે. ટેક.  
 રૂપ જોવંતાં રશીયો રૂડો, પરાણે કરેછે પ્રીત;  
 અણુ તેડયો આંગણીએરે આવે, એવી તે એની રીત. સ.  
 ખોલાવ્યો ખોલે નહીરે, કોને કહીયે પેર;  
 શેરડીએ સામો મળેરે, વાલો નીચાં તે ઢાળે નેણુ. સ.  
 છળભેદ છાના રમેરે, અમને વાયદે વાય;

રાધેના સ્વામી પ્રભુઅંતરજામી, વાલા અર્થ પડે ઝાળખાળે  
ગરબી ૩ છ.

જાઓ જુઠડા ખેલા કહાન, જાઓજી જાણ્યારે;  
એવા ધુતારાના ઢંગ, પરધેર માણ્યારે.  
વાટ જોવતાં રજની વીતી, આવ્યા ઉગમતે સુર;  
હામણુગારા કાહાનજીરે, વાલે અમને વિસાર્યાં છે દુર. જા.  
પરનારી શું પ્રીતડીરે, કીધી હામોહામ;  
અહીં આવીને શું કરેરે, જોનો ઘેરઘેર હોય વિશ્રામ. જા.  
કોઈ મંદીરમાં કાહાનજીરે, કીધી લીલા લેહેર;  
રાધેનાસ્વામી પ્રભુ અંતરજામી, મેંતો જાણી તમારીપેર. જા.  
ગરબી ૪ થી.

મને કશ જોયાનાં કોડ, સમયર આલોરે;  
ઉમયાજીને લાગુ પાય, હરોવર આલોરે.  
દેરે દેરે દીવા કરેરે, પુણુ શંકર દેવ;  
સામળીયો વર પામવારે, હુંતો કર શંકુજીની શેવ. સ.  
ગોકુળની ગોવાલજીરે, હીંડે મલપતી ચાલ;  
એના ઉપર મોહન મોહીરજોરે, એનુગુણજીંતે લાલગુલામ. સ.  
સાસુ મારી જસોમતીરે, સસરો શ્રી નંદલાલ;  
કંથ કોડીલા કાનજીરે, મારૂં સાસર ગોકુળગામ. સ.  
કાળંદ્રીને કાંઠેરે, નાહાતાં નિરમળ નીર;  
વસ્ત્ર તે વિકલો હરી ગયોરે, હુંતો શેજોરે ઢાંકુ શરીર. સ.  
ગાય શિખેને સાંભજેરે, રાણી રાધાજીનો રાસ;  
નરનારી વૈકુંઠ પામશેરે, ગાય નરસખયો તે દાસ. સ.

ગરબી ૫ મી.

તારી મોરલીએ મહારાજ, મન હરી લીધારે;  
 મારી ગમ્મો મુનને સાન, કામણ કીધારે.  
 સાંભળતામાં મુખમુઘ બુલો, તે તનમન વ્યાકુળ ધાય;  
 પુત્ર પતિ પરીવાર રાઉકા, મને મંદીર આવા ધાય. મ.  
 અંતરમાં વ્યાકુળ થયારે, નિસરી ભોજન પાન;  
 અવળાં આલુપણુ પેહેલીયારે, મેતો નેપુર ધાલ્યાં કાન. મ.  
 સેથે તે માનળ સારીયારે, નયણે સીંધુર રેખ;  
 એકએકથી ઉતાવળીરે, નિસરી આવી તે દેખાદેખ. મ.  
 સનમુખ આવી ઉઘા રહ્યારે, નયણે નિરખ્યા નાથ;  
 શ્વેતમણના સ્વામીને રંગે રમતાં; મેતો હરખે જોડયા હાથ.  
 મન હરી લીધારે.

શક્તિસિતાની ગરબીઓ.

ગરબી ૧ લી.

(હગમાં તે હરેરે જગમાં જે જન જોલે જુહું. એ રાગ. ૧)  
 વનમાં લેઈ જઈરે, મુનને બૂલાવી કાનુડે; ટેક.  
 આંખ તણે અણસારે મુનને, સાન કરી સમજવી;  
 મેં જાણ્યું આજ રજની રમવા, હેત કરી જોલાવી. વન ૦ ૧  
 મંદીરથી હું બહાર નીસરી, આવી એની પાસે;  
 હર શ્રાદ્ધી મુનને લેઈ ચાલ્યો, જાણ્યું કંઈ લેઈ જાશે. વન ૦ ૨  
 અધોર વનમાં ઉભી રાખી, કહ્યું ખાવા કેંઈ લાવું;  
 સામગ્રી બહુ ભાત ભાતની, જલદીથી લેઈ આવું. વન ૦ ૩  
 એમ કહી આ મારગ ચાલ્યો, જોક્ષી વેંણુ રસાળુ;

વાટ જોતામાં રાત પડી ગઈ, ઉભી રસ્તો નીહાળું, વન૦ ૪  
 ધન ગાળેને ઘોર અંધારી, રાતે વીજળી ચમકે;  
 હું ગભરાણી કાંઈ ના સુજે, કાળજડું માહાફં ફટકે. વન૦ ૫  
 ફાદુર મોર અપૈયા જોલે, ઝરમર મેહુલો વરસે;  
 રણવગડામાં હું એકલી, પીડિ વિના જીવ તલસે. વન૦ ૬  
 વહેની જવાળા શરીરે વ્યાપી, તેથી થઈ હું ઘેલી;  
 એક દુખમાં જીજીં થયું જાઈ, વરસાદે કરી હેલી. વન૦ ૭  
 ચાર પોહોર રાતે અથડાણી, ના રહી દુખની ખાકી;  
 મયારામના પ્રીતમ સાર, ફરી ફરી હું થાકી. વન૦ ૮

ગરળી ૨ જી રાગ ઉપરનો.

હુંતો એકલીરે, મુજને અઘોર વનમાં મે'લી; ટેક.  
 ગભરાણી મારગ ના સુજે, અકળાયે જીવ જશે;  
 અરે દષ્ટિ તેં આ શું કીધું, પુંઠે વાતો યાશે. હુંતો૦ ૧  
 વેરણુ મારી માવડી મુને, પેહલેથી ના મારી;  
 ઉછેરીને મોટી કરી, ત્યારે સંગ થયો ગીરધારી. હુંતો૦ ૨  
 ત્યારે મુજને વનમાં લાવ્યો, આ સુખને હું પામી;  
 કાની આગળ કઈ વારતા, દુખની ના રહી ખામી. હુંતો૦ ૩  
 શું કઈ હવે કાની પાસે, જઈ વીસામો ખાવું;  
 રેણી નિરગમી રવી પ્રગટ થાયે, મારગ ચાલી જવું. હુંતો૦ ૪  
 શું જાણું એ કાંઈ ગયો, મુને વન વગડામાં મેલી;  
 મુજસરખી રસ્તે મળી કાંઈ, સુખડનાર અલખેલી. હુંતો૦ ૫  
 તેની વાંસે ગયો હશે એ, કપટી કુંજ વિહારી;  
 મયારામનો પ્રિતમ પ્યારો, થઈ ગયો વ્યભિચારી. હુંતો૦ ૬



ગરબી ૩ જી.

મુજને દગો ક્યોરે, પેલા નંદજીને છેપે; ટેક.  
 માત તાતનું કહ્યું ન માન્યું, ન કર્યું કોઈનું વાર્યું;  
 અઘોર વનમાં તેડી લાવી, કર્યું પોતાનું ધાર્યું. મુજને ૧  
 મારાથી છળભેદ કરીને, ક્યાં ગયો શું જાણું;  
 રાતદિવસ વનમાં આથડ્યું, ધીરજ કેઈ પેરે આણું. મુજ ૨  
 અરે વીશંબર આશું કીધું, કેઈ નારે ભરમાવ્યો;  
 વહાલપણામાં વેર કરીને, ગયો તે પાછો નાવ્યો. મુજ ૩  
 તેનો શોચ ધણેરો મુજને, મનમાં સમજી રહીયે;  
 સુખ દુખ કરમે ભોગવ્યું, તે કોની આગળ કહીએ. મુજ ૪  
 શાને કાળે વેરી થઇને, આ ત્રિજમાંય ભભાવી;  
 રસ્તે દુખ પામ્યું ધણું, એને દયા કાંઈ નાવી. મુજ ૫  
 એવો નિરદય થઈ ગયો, એને શિખામણ કાણુ આપે;  
 શોક સમુદ્રમાં હું પડી, માફ કાળજીકું કાં કાપે. મુજ ૬  
 હે પરમેશ્વર કહું છું તુજને, મહારે તે શું કરવું;  
 અકળામણુ આવે ધણી, આ જીભાથી ભહું મરવું. મુજ ૭  
 એક વિચાર મનમાંય કરું, જઈ વંદાવનની વાટે;  
 મયારામનો પ્રિતમ મળશે, જમુનાજીને ધાટે. મુજ ૮

ગરબી ૪ થી.

કાનો ક્યાં ગયોરે, અહિંયાં કાણુ અમારું બેલી. ટેક.  
 ખીક ધણેરી લાગે મુજને, નીંદ્રા નાવે જાગુ.  
 ગિરીવરધારી કુંજ વિહારી, ચરણે એને લાગું. કાનો. ૧  
 શ્રી નારાયણ શ્રી પુરુષોત્તમ, વારે મારી ધાળે;  
 આ વનમાં અંધારી રાતે, સહાય આવીને થાળે. કાનો. ૨



રૂઠન કરતાં રવિ પ્રગટ થયોને, લાગી તાલાવેલી;  
 ઘેર જતાં ઘરનાં સૌ પુછે; ગધતી કયાં એકેલી. કાનો. ૬  
 કસુબે રંગેલી તારી, સાડી ચરણાં ચોળી;  
 વરસાદે બ્રીજનઠને આવી, કેને રંગમાં રાળી. કાનો. ૪  
 તે સાઈ હું ઘેર જઈ ક્યમ, એકે દશા નવ સુઝે;  
 કાની આગળ કર વારતા, શરીર થરથર ધૂળે. કાનો. ૫  
 એવામાં એક નારી દીઠી, મઢી વેચવાને જાતી;  
 ઉભી રહે બાઈ મારાસમ તુજને, હીંડેછે મદમાતી. કાનો. ૬  
 કરજોડી તુજને પુછુછું, ખબર હોયતો કેહેને;  
 નંદજના કુંવરની મુને, બાળ્ય ખતાવી દેને, કાનો. ૭  
 હા બાઈ મે હમણાં દીકોતો, કદમ ખંડીની પાસે;  
 મયારામનો પ્રિતમ તુજને, જગદી ભેગો થાશે. કાનો. ૮  
 ગરબી પ મી.

હુંતો ઘેલી થઈરે, પેલા કાનુડાને સંગે- રેક.  
 સૈયર મારી શું કહું તુજને, દીલડાં કેરી વાતે;  
 સાન કરી મેજને તેડો ગયો, મંદીરમાં મધરાતે. હુંતો. ૧  
 શું જાણું એણે શું કીધું, શું મુજને ખવડાવ્યું;  
 શું એતક લગાડ્યું મુજને, તેમાં ચોત ભરમાવ્યું. હુંતો. ૨  
 તે દહાડાનુ મનડુ ફટક્યું, કે આગળ જઈ કહીયે;  
 અહરનીશા સમરણ કર એનું, એ વિના ક્યમ રહીયે. હુંતો. ૩  
 પરથમથો સહુ વાતો કરતાં, છે કાનુડો કપટી;  
 મુજને ભોળવી જુરકી નાંખી, તેમાં ગધ હું લપટી. હુંતો. ૪  
 નાત જાત મરજદ તજને, કાઈની ખીક ન આણી;  
 કામ કાજ મરધાં જુલ્હી, બાલચમાં લોભાણી. હુંતો. ૫

બેની મારી વાત સાંભળી, કોઇ દયા મન લાવો;  
 હરેક રીતે એને સમજવી, મંદીર તેડી લાવો. હુંતો ૬  
 તો એની સંગે રમીને, દુઃખડાં મારાં વામું;  
 એટક મારા ભવનું દુર થઈ, સુખસાગરને પામું. હુંતો. ૭  
 તુજને મોકલું એ નહીં આવે, એનો નહીં વિશ્વાસ;  
 મયારામના પ્રીતમ વિના, હું ધણી થઉં ઉદાસ. હુંતો. ૮  
 ગરબી ૬ હી.

મુજને દગો કરીરે, પેલો ક્યાં ગયો કાનુડો, ટેક.  
 પેહેલેથી મુજને હેત દેખાડી, કપટે કરતો વાતો;  
 મુજ સરખી અલબેલી મૂકી, પર મંદીરમાં જતો. મુજ. ૧  
 આડુ અવળુ ધણુંય હેરું, કંઈ નથી ફાવતો લાગ;  
 ત્હારા સમજે દેખું વાટમાં, ઉતારી લેજાં પાધ. મુજ. ૨  
 શી એમાં એની તે શોભા, કરતો નથી વિચાર;  
 દુરિજન વિજના લોકજાણુશે, હાંશી કરશે વિજનાર. મુજ. ૩  
 જ્યારે મારે મંદીર આવે, કરજોડી રહુ ઉભી;  
 કેઇ શોક્યે એને ભરમાવ્યો, શા વાંકે મૂને દુભી. મુજ. ૪  
 એના મનનું હારદ સમજી, વળતો ઉત્તર આપું,  
 શા માટે નધણું થઈ બેઠો, તનમન એને સોંપું. મુજ. ૫  
 માટે જઇ કહેજે કાનાને, થઈ રહેજે હુંશીયાર;  
 લોક લાજની ગરજ હોયતો, મળજે એકજવાર. મુજ. ૬  
 મારા મનમાં એવું આવે, એના ઉપર મરીએ;  
 નહીંતો જોગ ધારણ કરીને, વંદાવનમાં ફરીએ. મુજ. ૭  
 બેહેની મારી વાત સાંભળી, કોઈ દયા મન લાવો;  
 હરેક તરેહ એને સમજવી, મંદીરમાં તેડી લાવો. મુજ. ૮

એને શીખામણુ દે ઇસમળવે, તેની થઈ રહું દાસી;  
મયારામના પ્રિતમની આ, વિજમાં થાશે હાંસી. મુજ્જ ૯

ગરળી ૭ મી.

(રાધીકાજી શ્રીકૃષ્ણને શોધેછે ને રાસસિક્કાનું સુખ સંભા-

રેછે ને છેવટે રાધાનો કૃષ્ણને સમાગમ થાય છે.)

વનમાં ભૂલી પડીરે, પેસો ક્યાં ગયો કાનુડો. ટેક.

ઝરમર ઝરમર મેહુલો વરસે, પુરણુ કરીછે હેલી;

અધોર વનમાં મુજને મે'લી, ત્યાં કાણુ અમારું ખેલી. વન ૦ ૧

ગોકુળ ગામની ગોવાલણી, સહુ મહી વેચવાને આલી;

મારગ મળીયા માવજી, ત્યાં રોકી રાધે પ્યારી. વન ૦ ૨

મારગ મળીયા માવજી, મને રોવા સરખી કીધી;

માયાપરની મટ્ટકી મારી, હુલારીને લીધી. વન ૦ ૩

જસોદાજી ભાલ તમારો, આડા અવળી આલે;

સોળ સહસ્ર ગોપીમાં કાનજી, એ મન માને ત્યાં મા'લે. વન ૦ ૪

આગળ પાછળ મેહેલ તમારા, વચમાં અમારી મેડી;

અગાશીમાં અમેજ રમતા, શાન કરી શીદ તેડી. વન ૦ ૫

મેર મુગટને કાને કુંડળ, હરખે વાજે તાળી;

આગળ પાછળ ગોપી નાચે, મધ નાચે વનમાળી વન ૦ ૬

ભમરી ખાતાં ભુદરજીએ, એવી માયા કીધી;

હરીતો અંતરધ્યાન થયા, એક સખી સંધાતે લીધી. વન ૦ ૭

પુરુષોત્તમને પગલે પગલે, જોતી જોતી જાઉં;

નારાયણના દરશન વીણુ હું, આકુળ વ્યાકૂળ થાઉં વન ૦ ૮

જોતામાં એક અળળા દીઠી, તેને પુછી વાત;

રાધા કહે અભિગાન આવ્યું, તારે તજ્યો અમારો સાય. વ. ૯

ઝાડે ઝાડે જોતી ચાલુ, જમને ઝાલુ હાથ;  
તમાલ જાણી ત્રીકમજીએ પ્રેમે ભીડી ખાથ. વન૦ ૧૦  
વંદ્રાવતની કુંજ ગલનમાં, મળીયા રાધે પ્યારી;  
મયારામના પ્રિતમ મળતાં, વેળા અમારી વારી. વન૦ ૧૧  
ગરબી ૮ મી.

(રાધાને કૃષ્ણનો સમાગમ થયા પછી રાધા  
શ્રી કૃષ્ણને કહે છે.)

વાલમ ક્યાં ગયાતારે, સાચુ જોલો મારા સમ; ટેક.  
છેતરપંડી કરી મુજ સાથે, મેં અવગુણ શો કીધો;  
સાચું જોલો કુંજવિહારી, કંઈ સંગે ભાવો લીધો. વાલ૦ ૧  
તમારે રનેહે બંધાણી, શીદ માયા ઉતારી;  
મુજ સરખી અલખેલી મુઠી, કાણુ મળી ધુતારી. વાલમ૦ ૨  
હું ભરોસો પુરણુ રાખી, તમ સાથે લોભાણી;  
આ ત્રિજનાં નર નારીમાં હું, ઘેરઘેર ગવાણી. વાલમ૦ ૩  
વેણુ વગાડી મોહ પમાડયાં, સરદ પુનમની રાતે;  
હેત દેખાડી વાલમ અમને, રાસ રમાડયાં ખાતે. વાલમ૦ ૪  
જેવું સુખ આપી દુઃખ દીધું, શા માટે મોરારી;  
હું અમળાનિરખળ ધર્મ કહું છું, કમ દીધી વિસારી. વા૦ ૫  
વાટ તમારી જોતાં જીવણુ, ચોદીશે જોઉં ન્યાણી;  
ખારવન ચોવીસ ઉપવનમાં, દીઠા નહી વનમાળી. વાલ૦ ૬  
જેવું હેત તમારું હૈયે, તેવું મારું જાણો;  
હું ઢાસી વેચાણુ તમારી, કાંઈ દયા મન આણો. વાલમ૦ ૭  
એમ કહી કંઠે કર નાંખ્યો, શીદ કરોછો હાંસી;  
મયારામના પ્રિતમની હું, યદ્ય રહીશું ઢાસી. વાલમ૦ ૮

ગરબી ૯ મી.

ગીરધર લાલજીરે, મારી ગાવલડી સંભાળો; ટેક.  
 સાંજપડે સંભારી લાવો, આડે રતી કેવરાવો,  
 દુધ માતમાં સાકર ભેળું, વાળું કાવો આવો; ગીર૦ ૧  
 જાણીને પોહોર વેહેડા ઉડો, રો વધોણું સાવા;  
 ખી તાવણીમાં લોટ સેકાવ, ખાંડ લેળાને ખાવા. ગીર૦ ૨  
 ધરમાં નથી કોઈ ન્હાનું મોટું, કોઈની યીક ન ધરીયે;  
 એક રાત વાસો આવોતો, બોલાચાલી કરીયે. ગીર૦ ૩  
 જોવાળીયાને ગર્વ શો છે, જે તેડે ત્યાં બંધીયે;  
 નરસૈયાનો સ્વામી મળેતો, રૌ વાતે યુષીયાં થમ્મએ. ગી૦ ૪

ગરબી ૧૦ મી.

(વાંસળીના આહરિયાં.)

ધુતારા ધરણીધર તારી વાંસળીરે લોલ;  
 વાંસળીયે કંઈ થેલું કીધું ગામળે. ધુતારા. ટેક.  
 સખી નહાતાં ઘોતાં દહોતાં વલોવતાં નીસર્યાંરે લોલ;  
 ઢળતાં પડતાં રડતાં મુક્યાં ખાળજો. ધુતારા૦ ૨  
 સખી સાસુ સસરો જેઠ જેઠાણી નવ લલ્લાંરે લોલ;  
 કંથજીને ચડતી મુકી રીસજો. ધુતારા૦ ૩  
 સખી મધરાતે મોહનજી ગેઠા કદમ ચડીરે લોલ;  
 જોપીનનના હરીયાં છે કંઈ ચીરજો. ધુતારા૦ ૪  
 સખી અવળાં વસ્ત્રને અવળાં આલણુ પેહેરીયાંરે લોલ;  
 કાન તણાં લમ્પ કેડે ધાલ્યાં ઢાટેજો. ધુતારા૦ ૫  
 સખી રામકૃષ્ણ ાણુ મલે પધાર્યા શેરીએરે લોલ;  
 જોપીનનની પુરી છે કંઈ આશજો. ધુતારા. ૬

હસવા સરખી હરીશું મારે ગોઠડીરે લોલ;  
 હસવા સરખું ધ્રીજમંડલ સુખ ધામજો. હસવા૦ ૧  
 સખી નહાતાં ને ગાતારે ગુણ ગોળીંગારે લોલ;  
 વસવા સરખું વંદાવન શુભ ગામજો. હસવા૦ ૧  
 તીરથ મારે કીરથ કેશવરામ જેરે લોલ,  
 પીવું મારે પ્રેમ તણું રસ પામજો. હસવા૦ ૨  
 નાત હમારી નીરમળ નંદકુંવરનરે લોલ,  
 માત હમારી બુધરજીશું ભળ મિત્રો. હસવા૦ ૩  
 રામકૃષ્ણ પ્રભુ ભલે પધારયા શેરીયેરે લોલ,  
 ગોપી સઘળી ગુણ તમારા ગાયજો. હસવા૦ ૪

### રાસલીલાની સાખીઓ.

રૂડી સરદ પુનમની રાતરે, સુંદીર વેણુવાગે વેણુવાગે;  
 મારો વાલોજી રમીયા રાસરે સુંદીર વેણુવાગે વેણુવાગે. ૧  
 વાલે નટવર ધરીયો વેશરે સુંદીર;  
 એના બુધરીઆળા ખેશરે. સુંદીર. ૨  
 ગોપી અતી ઉતાવળા આવેરે સુંદીર;  
 મોતી મુકતાફોજ વધાવેરે. સુંદીર. ૩  
 દેહીની શુધયુધ સઘળી વિસારીરે સુંદીર;  
 નયણે નીરખ્યા તે શ્રી વનમાળીરે. સુંદીર. ૪  
 ગોપી આવ્યાં તે પુરણ પ્રીતેરે સુંદીર;  
 જઈ મળીયાં તે રંગની રીતેરે. સુંદીર. ૫  
 સાખી.

કેમ આવ્યાં તમે કામની, એમ ખોલ્યા જુગલકીશોર;

- ઝાડધી નીશાએ વનમાં, આ વેળાયે ચાલે ચોરરે;  
કામની કેમ આવ્યાં કેમ આવ્યાં;  
આ વનમાં તે શું છે કામરે કામની.  
તમે જાવો તમારે ધામરે. કામની. ૧
- સહુ લોકમાં તે ક્ષણે થાશેરે કામની;  
આ ધર્મ તમારો જાશેરે. કામની. ૨
- તમે ધરનાં તજ સહુ કામરે કામની;  
સ્વામી સુતા સુકીને ધામરે. કામની. ૩
- શ્રીવલ્લવ પ્રભુજી એમ કહેછેરે કામની;  
સુણી નૈજી તે ધારો વહેછેરે. કામની. ૪

સાખી

- પ્રભુ તમેતે ભોવન તજવીયાં, પ્રભુ તમે તજવ્યો સંસાર;  
પ્રભુ તમેએ વનમાં તેડીયાં, પ્રભુ તમે કરોછો તુચ્છકારરે.  
શી નંદના નંદલાલા નંદલાલા.
- તારી છેલાઈ જોઈને હુંતો છાકીરે શી નંદના,  
મને વાહાલું નથી તમ પાખીરે. શી નંદના. ૧
- હમે લોપીને કુળ કેરી લાજરે શી નંદના;  
પ્રભુ આવ્યાં તમારે કાજરે. શી નંદના. ૨
- મને આવો આનંદરસ દાનરે શી નંદના;  
મને લાગ્યું તમારું ધ્યાનરે. શી નંદના. ૩
- હમે શરણ આવ્યાં તીહારીરે શી નંદના;  
એ મોરલી સુણીને ખીહારીરે. શી નંદના. ૪

સાખી.

વચન સુણી ત્રિજ નારનાં, યૈયૈ રમીયા રાસ;

રમજીમ વાગે ધુધરી, ત્રિજ સુંદરીની પુરી વાલે આશરે;  
શ્રી ગીરીવર ગીરધારી ગીરધારી. ૩

ત્રિજ સુંદરીની સંગે વાલો ડાલેરે શી ગીરી;  
મુખે જોજો તે શબ્દ બોલેરે. શી ગીરી. ૧

મુખે ગાયને લેછે તાળીરે શી ગીરી;  
એક એકની વચ્ચે હાથ ઝાલેરે. શી ગીરી. ૨

કાઠની શેટી તે વેણા ગુથેરે શી ગીરી;  
કાઠ સખીને અધર રસ લુટેરે. શી ગીરી. ૩

ત્યાંતો જીમનાંજ વહેછે ગંભીરે શી ગીરી;  
જીવે તેનું મન થાય સ્થીરે. શી ગીરી. ૪

સહુ દેવતા ત્યાં જોવાને આવેરે શી ગીરી;  
તેતો પુરુષ થકી વધાવેરે. શી ગીરી. ૫

ત્યાંતો ચંદ્ર રહ્યો છે કરજોડીરે શી ગીરી;  
શું વરણુનું બુદ્ધી થોડીરે. શી ગીરી. ૬

પ્રજી મુખે તે મોરલી ધરીછેરે શી ગીરી;  
ખટ મહીનાની રજની કરીછેરે. શી ગીરી. ૭

સહુ રાસ રમીને આવ્યાં ઘેરે શી ગીરી;  
તેની કાઠએ ન જાણી પેરે. શી ગીરી. ૮

ધન્ય ધન્ય આ ત્રિજની ભોમીરે શી ગીરી;  
જીએ તેનું તો મન રહે લોભીરે. શી ગીરી. ૯

ધન્ય ધન્ય આ ત્રિજની નારીરે શી ગીરી;  
રાસ કીડા કરે સી મોરારી, શી ગીરી. ૧૦

જે ગાય શીખે આ રાસરે શી ગીરી,  
તેણેની શ્રીકૃષ્ણ પુરે આશરે. શી ગીરી. ૧૧



## દાણુલીલા.

રાધા-પાલવડો મેલો મોહનજી, મારગડે મને જવાહો;

આવતાં આપાશ દાણુ તમારું, મહી માંરું વેચાવા દો.

શ્રીકૃષ્ણ-વેચતાં તને દોણુ ખાળે છે, સાંભળને રાધે પ્યારી;

મહી ગોરસનું દાણુજ દેની, વેહેલી યાને ત્રિજનારી. ૨

રાધા-નારીને તું ના બોલાવીશ, છાનો રહેને છોગાળા;

કંઠણુ રાજ્ય છે કંસરાયનું, ગઉ ચારંતા ગોવાળા. ૩

શ્રીકૃષ્ણ-હું ગોવાળીઓ તું ગોવાલણી, ફરી ગમેતો આવજો

કંસ સરીખા સો હિમાયતી, સાચે તેડી લાવજો. ૪

રાધા-તેડી લાતું ઘો મને જવા, રોકી રહ્યાછો ત્રિજનારી;

રંગનાથનાસ્વામી સામળીયા, ઘેહેલા દીસોછો ગીરધારી. ૫

શ્રીકૃષ્ણ-ઘેસોછું પણ દાણુ નહીં મુકુ, દોકલડો એકે ઓછો;

ગીરધારીએ ગોકુળ વાશું, ઇંદ્ર કરતાં કૃશ્ન મોટો. ૬

રાધા-મોટો છું ત્યારે મથુરાં મેલી, અડધી રાતે શું આવ્યો;

પરધેર રહીને પેટ ભરતો, તને દાણુ કોને કાઢાવ્યો. ૭

શ્રીકૃશ્ન-વાંકાખેલી વાર કરેછે, કેહેતો હૈયાનો હાર તોડું;

દાણુ દધીનું દેરે અખળા, નહીંતો માયાનું માટ ફોડું. ૮

રાધા-હાર નહીં ટુટે માટ નહીં ટુટે, નવા નગરમાં પુછાશે;

રંગનાથના સ્વામી સામળીયા કહો ગોકુળ કેમ રેહેવાશે. ૯

શ્રીકૃશ્ન-ગોકુળ રહોકે જાઓ અત્યારે, દાણુ દધીનું નહીંમેલું;

ચીર હર્યાં તે ગયાં વિસરી, કાનડીઆ કારણ પેલું. ૧૦

રાધા-નંદ તણુ ઘેર નવલખ ગાયો, નોતું તે ધન કાવ્યુંછે;

માતા તારી મહી વેચાંતી, હમણાં રાજ્ય આવ્યું છે. ૧૧

શ્રીકૃશ્ન-હમણાં હમણાં કરતી રહેજો, મેણુ દેતી મહીયારી;

ધુતપણામાં છું ધુતારી ઠગપણામાં છું ઠગારી; ૧૨  
 રાધા-તું ઠગારો તારીમાનો પાળેજો, તારી માને મેણાદેવરાવે  
 રૂગનાથના સ્વામી સામળીયા, જાણુ તે શું કહેવરાવે. ૧૩  
 શ્રીકૃષ્ણ-કહ્યા પ્રમાણે સેતો નથી પણ તું મોઢું નથી રાખતી,  
 અમો છેએ રાગ મહારાગ, અમને નથી ઓળખતી. ૧૪  
 રાધા-ઓળખું છું તું આવ્યો નાશો, મહાવનમાં તું જાનો છું  
 જનકવકુળ મધે જન્મ્ય છે તારો, નંદ તણે ઘેર નાનો છું. ૧૫  
 કૃષ્ણ-માતાજીસોદા મોહ્યાં જળભાગી, તેના અમોછીએ અધીકારી  
 મોટા મુનીવર મર્મ ન જાણે, જોકુળ વશીએ ગૌચારી ૧૬  
 રાધા-ગૌચારી ગોપી ઘેર વળતાં, અમને તે તમે ઓધારયાં;  
 રૂગનાથના સ્વામી સામળીયા, તમે જીત્યાં હમે હારયાં ૧૭



### દાણુલીલા.

રાધા-તમે અજાણ્યા અમે જાણીએરે,  
 મારો પાલવડો નવ તાણીએરે;  
 તમે સમજી રહો મનમાંહરે,  
 સામળીયા વાલા રહો વેગળારે. તમે વાલા રહો. ૧  
 શ્રીકૃષ્ણ-તારી શું સમજાવે મુજનેરે,  
 હુંતો નહીં જાણુ દઉં તુજનેરે;  
 તારો મરડીને રાખીશ જાંહયરે,  
 મહીયારો રાધા ઘો દાણુશુંરે. તમે રાધા. ૨  
 રાધા-અલ્પ જાંહય શું મરડે વિદુષારે,  
 મેતો તુજ સરખા બણા દીઠારે;

- કપરું છે કંસનું રાજરે,  
સામળીયા વાલા રહો વેગળારે. ૧
- કૃષ્ણ— નારી કંસ યકી શું થાયછેરે;  
એવા કંઈ આવેને કંઈ જાયછેરે;  
તારા ઊરના ઉતારીશ હારરે,  
મહીયારી રાધા દો દાણશુરે. ૨
- રાધા— અલ્યા હાર હૈયાનો તૂટશેરે,  
મારી મહીની મટુકી કુટશેરે;  
ઘેર સામુડી દેશે ગાળરે,  
સામળીયા વાલા રહો વેગળારે. ૩
- કૃષ્ણ— નારી ગાળને આળ તે નહી ચડેરે,  
જેહેનું લેણુ હોય તે બડેરે;  
એમાં દાણુ મેલ્યાં ક્યમ જાયરે. મહીયારી. ૪
- રાધા— અલ્યા દાણુ તે કંઈનો કાપીયોરે,  
મથુરાંથી ગોકુળમાં આવીયોરે;  
ચારી નંદ તણુ ઘેર ગાયરે, સામળીયા. ૫
- કૃષ્ણ— નારી ગામ આર્યામાં શી લાગછેરે,  
એતો પોત પોતાનું કાળછેરે;  
તેનાં મેણુભીયાં નવ હોય, મહીયારી. ૬
- રાધા— અલ્યા મેણું માણસને ભાગે ધણારે,  
મુણો વઢતાં હોય જ્યાં બે જણારે;  
તુને નિરલજને નહિ લાગરે, સામળીયા. ૭
- કૃષ્ણ— નારી લાજે તે કાળ નવ સરેરે,  
અહીંયાં બીક તે તું કાની ધરેરે;

- આવ મળીએ આપણુ જણુ બેયરે, મહીયારી. ૧૦
- રાધા— એવું નીરલજ માં બોલો સામળારે,  
તારા કરના ઉતારીશ આંખળારે;  
મુકો મુકોને અમારો હાથરે, સામળીયા. ૧૧
- કૃષ્ણ— નારી હાથ ન મેલું તાલરોરે,  
અહીંયાં અમલ થાય છે માલરોરે;  
માટે દાણુના દોકડા મેલરે, મહીયારી. ૧૨
- રાધા— અલ્યા નંદ બાવાનો તું છોકરોરે,  
તારી પાસે નથી પૈસો રોકડોરે;  
આવડો કેમ મચ્છર હોયરે, સામળીયા. ૧૩
- કૃષ્ણ— નારી બખુલાણુની તું છોકરીરે,  
તારી પાસે નથી પૈ રોકડીરે;  
આવડું કેમ અભીમાન હોયરે. મહીયારી. ૧૪
- રાધા— હુતો વિનતી કરંછું ક્યારનીરે,  
સ્વામી રૂગનાથ હારી તમ થડીરે;  
મહીનું તે દાણુ ના હોયરે, સામળીયા. ૧૫

### દાણુલીલા.

- ગોપી— અલ્યા કાનજી તું ક્યારે ઘેસો થયોજો,  
તુંતો શેતું માગે છે દાણુજો;  
મહિની મટકી મારી પુટશેજો,  
ગોરસની યાશે હાણુજો, ઘેલુંશું બોલે ગોવાળીયાજો. ૧
- અલ્યા ન જાણીશ કાઘ બાપડીજો,  
કાઘ મળશે માયા કેરી નારજો;

મારગ મુકીને રહેને વેગજોળે,  
 મારા કંસને થાશે જાણજો. ઘેલુ શું ખોલે ૨  
 કૃષ્ણ-તારો કંસ કયુધી નર શું કરેજો,  
 મારી સંગે છે સધજો સાથજો;  
 અલી દાદાડી તે દાણ ચોરી જતીજો,  
 ધણે દહાડે આવી મારે હાથજો, ઓછી તું જાત આ-  
 હીરની જો. ૩

ગોપી-અલ્યા હાથની તે હાંશ રખે રાખતોજો;  
 હાથે ચારી જાણે છે ગાય જો;  
 પાલવ મુકીને રહે વેગજોળે,  
 મારી વિજમાં થાશે જાણજો. ઘેલુ શું ખોલે. ૪  
 કૃષ્ણ-અલી વિજમાં વશીને વેર વાળજો,  
 રખે રાખતી હૈયામાં હામજો.  
 નંદજીના નામ પ્રતાપથીજો;  
 હુંતો છેડુ તારા કંસનો હામજો. ઓછી. ૫

ગોપી-અલ્યા કંસે કયું તે કમ વિસરેજો;  
 ભાષ હણ્યા પોતાના ત્યાંજો.  
 નાશીને છુટો ભાડકાજો;  
 આવી હજ્યોછે વ્રજમાંજો. ઘેલુ શું ખોલે. ૬  
 કૃષ્ણ-વળી વિજમાં વશીને વેર વાળજો;  
 તુંતો જોજો અમારા કામજો.  
 અવનીનો ભાર ઉતારવાજો;  
 ધર્યું નંદકંવર ઘેર નામજો. ઓછી. ૭

ગોપી-અલ્યા સાચું કહેતામાં દુઃખ લાગશેજો;

પેટ માટે મારે છે ગાયન્ને.

તું આવડો મોટારે એમાં થયોન્ને;

તુને કાઢએ ન આપી કન્યાયન્ને. ઘેલુશું બોલે. ૮

કૃષ્ણ-અહીં આહીરની કન્યા અમો શું કરુંને,

અમો સદા કહેવાયા બ્રહ્મચારન્ને;

રખે પડછાયો પાડતીન્ને,

તુંતો ધાગળીની ઓઢનારન્ને.

ઓહી. ૯

ગોપી-અહ્યા લાખ ટકાની મારી રાખીન્ને,

હીરા જડીત મારેછે હારન્ને.

આહી પટોળી મારે પેરણેન્ને,

તુંતો કામળીનો ઓઢનારન્ને. ઘેલુશું બોલે. ૨૦

કૃષ્ણ-જેનો બ્રહ્માએ તારો તાણીયોન્ને;

એનો શંકર સરીખો વણનાર ને.

તેરે ઓઢણુ મારે કામજોન્ને;

તેનો શેષ ન પામે પારન્ને.

ઓહી. ૧૧

ગોપી-અહ્યા શેષ સરખું તન તાણરન્ને;

અમો ચંપક વરણી નારન્ને,

અહ્યા કાચા કનકને વેર વઢયુંને;

તુંતો પથુ તણો પીંડારન્ને. ઘેલુશું બોલે. ૧૨

કૃષ્ણ-તું સાને નિસરી મહી વેચવાન્ને;

અહીં બેશી રેહેજે ધરમાંયન્ને;

હોલત ધણી છે તારા બાપનેન્ને;

તું શાને આવે અહીંયાંયન્ને.

ઓહી. ૧૩

ગોપી-આ વાટે સદા મહી વેચતાંન્ને;

જઈ પુછો જસોદા માયજો.

ખાંધી મુઠી સવા લાખનીજો;

ઉઘાડીએ તો પત જાયજો. ઘેલુશું ખોસે. ૧૪

કૃષ્ણ-અલી ધણી મંગળા છે મહી ચાખવાજો,

ચીઠી મેળવણીનો સ્વાદજો;

કીકું પડશે તો પાછું આપશુંજો,

તું શાને કરે વિવાદજો. ઝાઝી. ૧૫

ગોપી-અધ્યા ગોરસ તણું કાણુ ગળુંજો,

જેટલું પીએ એટલું પાતજો;

વચને વેર વાઘ્યું ધણુંજો,

કદી મન મેળાવો યાતજો. ઘેલુશું ખોસે. ૧૬

કૃષ્ણ-અમે દાણુને ગજે શું દુભીએજો,

તુંતો ધણી દીસે છે રીસાળજો;

હસીને તાળી ભે હાથમાંજો,

તું પ્રીત ધરીને રસ આપજો, ઝાઝી. ૧૭

ગોપી-અધ્યા માગ્યાં મુકતાફળ પામીએજો,

હઠ કરે કંઈ નહીં એકજો;

લાજ નહીં તુને લાડકાજો,

મન આણુને કંઈ વિવેકજો. ઘેલુશું ખોસે. ૧૮

કૃષ્ણ-અલી વિવેક ધણો છે મન માહરેજો,

જવા નહીં દેઉ નીરધારજો;

આપ્યા વિના કેમ છુટશેજો,

તારા મનશું તું વિચારજો. ઝાઝી. ૧૯

ગોપી-તારા મનનો વિચાર મે જાણીયોજો,

હડ શાને કરે છે આંચ જો;  
 મનમાં મન ગળી ગયું જો,  
 જેમ સાકર ભેળી દુધમાંજો. ઘેલું શું બોલે ૨૦  
 કૃષ્ણ-મીઠાં વચન તારાં ગાનુની જો,  
 સાકર સરખા બોલજો;  
 પ્રીતનો આંધો તુજ પાસડું જો,  
 આ આપુ તમેને કોલ જો. બોલી ૦ ૨૧  
 ગોપી-રાઢ ભાગીને રસ વાધીયો જો,  
 ગોવાલણી લાગો પાય જો;  
 નંદજીના કુંવર કૃપાળને જો,  
 ઉલટ તો અંગે ન માય જો. ઘેલું શું બોલે ૨૨  
 જે કોઈ ગાય શીળેને સાંભળેજો,  
 તે ફરી ન આવે ગર્ભવાસજો;  
 દાણુ લીલા દીનાતાયની જો,  
 ગુણુ ગાય રતનોમો દાસજો. ઘેલું શું બોલે. ૨૩



## ઢાણુલીલાની સાળીઓ, આહુરીયાં, ગરબીયો, વિગરે ગોવાળીયાનાં.

શ્રીકૃષ્ણ— ઉંચીને અલબેલડી, સાંભળને કહું વાત;  
 વંદાવનને મારગ જતાં, કોણ છે તારી સાથ. ૧  
 ઉભીરેને પ્રિયની નારીરે, પુછુ પરણીકે કુંવારીરે;  
 આંખ્યાં વિના આંખડી કાળીરે, આનુઅંધ બેરખાંવાળીરે  
 રાધા-સાથવાળી તેને ઘેર બેઠી, તારે શી પડપુછ;



મારગ મુકી રહે વેગજો, તારે મોડે નથી મુછ. ૨  
 ચાલ્યો જ પાધરી વાટેરે, સાંખુ નંદરાયને માટેરે;  
 તુંતે ક્યાંનો કાનુડો દાણીરે, પાઉ તને પાંદડે પાણીરે.  
 કૃષ્ણ-શી છે તારી જતડી, કીયું છે તારું ગામ;  
 કોણુ છે તારા માત પીતા શું છે તારું નામ. ઉમી. ૩  
 રાધા-આહરની અમો જતડી, ગોકુળ મારું ગામ;  
 બ્રહ્મભાણુની હું ખેટડી, રાણી રાધા છે મારું નામ. ચા. ૪  
 કૃષ્ણ-બોલતી નોતીને બોલવા શીખી, આવડું બોલી આવજ;  
 વંદ્રાવનમાં નિત્ય ફરે, તુજને તે શાની લાજ. ઉમી. ૫  
 રાધા-લાજવાળાછો તે જાણું, ઢાંકી રાખો આપ;  
 વંદ્રાવનનો મારગ રોકી નિત્ય તપાસો લાગ. ચા. ૬  
 કૃષ્ણ-ઝાઝાં રાખે મેઢકાં, ઝાઝી રાખે ગાય;  
 છાશ પીને મોટી થઇ, ભરવાડની જત કહેવાય. ઉ. ૭  
 રાધા-ગોકુળથી આવી ગોવાલણી મથુરાંથી આવ્યો કાન;  
 મારગમાં એકકાં થમાં, તુંતો સેતું માગેછે દાણ. ચા. ૮  
 કૃષ્ણ-ગોકુળની ગોવાલણી, મથુરાંને મારગ જાય;  
 આડો કાન ફરી વળ્યો, તારો પ્રીતે પાલવસાય. ઉ. ૯  
 રાધા-હમો ખેટી બ્રહ્મભાણુની રાધા મારું નામ;  
 દાણુલેવાની ગરજ હોય તો, આવજો ગોકુળ ગામ ચા. ૧૦  
 કૃષ્ણ-નંદાવાનો હું નાનડિયો, કાનજી નામ પ્રમાણ;  
 દાણુ લીધા વના જવા દેઉ તો, નંદાવાની આવજ. ઉ. ૧૧  
 રાધા-આણુતો માત કંસની, ખીજ ન માત કાય;  
 નવ નંદ મારે નેસડે વસે, તારો નંદને કાણુજ હોય. ચા. ૧૨  
 કૃષ્ણ-કંસ તારો તે કાણુ છે, મેં જાણ્યો સેકું ઠામ;

વિચારીને બોલજે, તારી સુદ્ધ ગઈ કે સાન. ઉભી. ૧૩  
 રાધા-સુદ્ધ ગઈ નથી માહરી, તારી ગધ જોમ હોય;  
 સાંભળ છેવા નંદના, તારે મન વિચારીને જોય. આ. ૧૪  
 કૃષ્ણ-મનમાંહે તું શું વિચારે રાધા, દાણુ ભેવાનો સહી;  
 તારી માને શું કહીયે, તને વેચવા મોકલી મહી. ઉ. ૧૫  
 રાધા-આવો ગોપીના વાલા, સાંભળ કહુ તે વેણુ;  
 તારી માને શું કહીયે, તારી પાસે ચરાવે ઘેન. આ. ૧૬  
 કૃષ્ણ-મેણું થેણું કરતી રેજે, મહિયારી મદમાતી;  
 છાશ પીને દા'ડા કાઢે, તુંતો રંગે ચર્ધછે રાતી. ઉ. ૧૭  
 રાધા-કાનજી કાળા ના કર ચાળા, મોરલીયો વાળા;  
 અડધી રાતે શું નાઠા તમો, ભરીને ઉચાળા. આ. ૧૮  
 કૃષ્ણ-દાણુના દોકડા લેછશુ રોકડા ખીજી ના કર વાત;  
 તારે મારે ઝગડો થયો, ફેડીશ મહીના માટ. ઉ. ૧૯  
 રાધા-દાણુના દોકડા આપીશ રોકડા, ખીજી ન થાયે આળ;  
 દાણુ લીધામાં શું સમજે, તું નાનુ સરખુ બાળ. આ. ૨૦  
 કૃષ્ણ-મહિયારી તું મદની માતી, હું નાનું સરખુ બાળ;  
 બાળપણું તુજને દેખાડું, થાવા દે સંધ્યાકાળ. ઉભી. ૨૧  
 રાધા-સંધ્યાકાળે તુ શું બતાવે સાંભળ કાળા કાન;  
 મહી વેચીને આવતાં, આપીશ તાહારં દાણુ. આ. ૨૨  
 કૃષ્ણ-તું રમીલી રૂપની રૂડી હું છપીલો કહાન;  
 મહી ખપે કે ન ખપે તું આપની મહારાં દાણુ. ઉ. ૨૩  
 રાધા-મહિનાં દાણુ ના હોય મોહન, મનમાં સમજે પેર;  
 મહિ પીવાનો ખપ હોય તો, હરી આવજો માહરે ચેર. ૨૪  
 કૃષ્ણ-ક્યારેની મહીને લીધાં અદકાં વેર;

હૈત કરી તું આપવા આવે, હવે લાગે તે કડવાં ઝેર. ૨૫  
રાધા-કાઠોતો દરી ઘેરથી લાવું, કાઠોતો પાકિ યાંય;  
હિસાના સ્વામી સામળા, તમે મનમાં ન લાવશે કાંય.  
આવો આવો નંદના છેવારે, તમે જોડળના મહીયારે;  
વાતતો વિચારીને કહીયેરે, મારગથી અળગારહીયેરે. ૨૬

જોવાળીયાનાં દારિયાં.

દુધ પીયો જવાહો હમને, શાને રોકોછો વન;  
એકલડી વન કેમ રહું, ધુળે છે મારું તન. દુધ. ૧  
કુમળી આંગળી ગરડાશે, મુકોની મારો હાથ;  
હું આવી આગળથી, પુકે આવે સૈયર સાથ. દુધ. ૨  
દિવશે પરણ્યા પીયુ સાથે, ઉભા રહું નવ જાય;  
નંદજના સમ અળગા રહોતો, પરશું કેમ જોતાય. દુધ. ૩  
પીયુ મારો અતુર નથી તે, શું જાણે જોગળી રીત;  
તેણે હું પ્રીયું નહીં જો, પુરૂષ કહેવી પ્રીત. દુધ. ૪  
જો રસ જોણે આખ્યો નહીંરે, તે શું જાણે તેહ;  
નેન નગાવોછો ઘણા, હું પ્રીયું નહીં કંઈ તેહ. દુધ. ૫  
તમસરખી હોય તેને વાહો, મુકોની મારો હાથ;  
જાળખણે એવું કરે જો, આગળ વાંધે લોજ. દુધ. ૬  
કાલ પીતા પરણાવશેરે, ઉત્તમ મુંદ નાર;  
પરથી ઘર વસે નહીં જો, વેદતા બંધવર. દુધ. ૭  
સુખ ટોચે શરીરનું જો, કાઈ શું વાંચે મન;  
ચીતવ્યું તો નવ પામીએ, અતિ દોહીસો દુરીનન. દુધ. ૮  
અતુર હશે તે જાણશેરે, અતુરાઈની પેર;  
મે મન તારે જોળખ્યું, અવસરે આવજો મેર. દુધ. ૯

મારગમા ન બોલાવીરે, આવતા દેખે મોઢ;  
ભાસણુ પ્રજા રૂઢનાય; જુઠાં આળ ચડાવે ફાક. દુધ૦ ૧૮

નઝો નંદના મોવાળીયા, તું રોનું માગે દાણ;  
જોતું આવીશ દુકંડો તો, કંસરાયની આણ. નઝો૦ ૧૮  
ધેર જમ પુછ માતનેરે, છાશ વેચતી કાલ;  
દાણી થઈ વનમાં રહ્યો, કાની સીખ્યો તું આલ. નઝો ૧  
પાંપણ ઉપર પાધડીને, અણીયાળાં મોચન;  
કરમાં કાળી કાંખળી, કાં વહે મીઠાં વચન. નઝો૦ ૨  
અંગ માં મોડીશ આવડું તું, રાખજે તારો ભાર;  
ચંચળ આળા શા કરાં હું, તે વાળી નહી નાર. નઝો૦ ૩  
મેં તુને નિરમળ સાંભળ્યોરે, વસતો વ્રંદાવન;  
ભરમે બોળી ના જાણતો, અતિ કઠણ છે મારું મન. નઝો ૪  
પાધરે મારગ ચાલીએરે, મોવાળીયાની સાથ;  
હેલપણું નવ ફીજમે, ભાસણુ પ્રજા રૂઢનાય. નઝો૦ ૫

ઉમી રહેરે આઢેરડી, તું બોલતી વાંકા બોલ;  
તારી આંખડીને મે ઓળખીરે, અવરનહી કાની તોલ. ઉ.ટેક.  
મારમે છોડી અંબોડલોરે, હીંડતી મોડામોડ;  
શેરી જોઈને ચાલીએ ધેર, કંથ સારો હોય. ઉમી૦ ૧  
સતી સામુ ન ભાળીએરે, નીચું જોઈને ચાલ;  
પરપ્રુષ્પથી વેગળી રહે તેની, આંખડી ઓળખાય. ઉમી૦ ૨  
દાણુ સાગે આ ઠામનુંરે, અહીં નથી કંસનો સાગ;  
વણુ પ્રીછે આવે નહી, આવે તો મારો ભાગ. ઉમી૦ ૩

આવતાં આવી કામની, હું જે માગું તે આપ;  
ભાલણુ પ્રભુ રૂઢનાથજીને, અંતર આણી થાય. ઉભી૦ ૪

ઝોરો આવરે આહીરડા, મેં જાત તારી જાણી; ટેક.  
જુલમ કરો છો જોરાવરાંરે, કંસરાયને કહીશું;  
નીત ઉઠીને દુઃખ દોહો, તારું ગોકુળ મુકીને જઈશું. ઝો.  
અમે દાણી નંદરાયનાંરે, મન માને તે ભેઈશું;  
કહેજે તારા કંસરાને, હમે ઉત્તર દઈશું. ઝોરો૦ ૨  
તું સરખા મારે ઘેર ઘણારે, અમને પાયે પાણી;  
તારું બોલ્યું સાંખુ હુંતો, નંદનો કુંવર જાણી. ઝોરો૦ ૩  
પાધરે મારગ ચાક્ષીએરે, ગોવાળીયાની સાથ;  
જેલપાણું નવ કીજીએ, ભાલણુ પ્રભુ રૂઢનાથ. ઝોરો૦ ૪

છપ્પીલા નંદનારે, તારી ચાલનો ચટકાજો;  
છોરા આહીરનારે, તારા મુખનો મટકાજો. ટેક૦  
ચટકો તારી ચાલનો, પાવડીયે કંગરકોર;  
જુમક જુમક મુઘરી બાજે, નેનમાં નાચે મોર. છપ્પી૦ ૧  
તાંણીને બાંધે પાધડીરે, ઢળંકતો મુકે તોર;  
શેરીએ ભડચડતો હીંડે, મુખ મોરલી ધનધોર. છપ્પી૦ ૨  
મુખ દેખડાવીને ભેલાં કીધાં, જાણે હવેરાં ઢોર;  
ભાલણુ પ્રભુ રૂઢનાથજી મારાં, ચીતલડાંના ચોર. છ૦ ૩

બ્રહ્મભાન કરી બેઠી, રાણી રાધા છે મારું નામ;  
ધીતણો જો ખપ કરોતો, આવજો ગોકુળગામ. બ્રહ્મ. ટેક.

સંપટ સંપટ નાથજીરે, કપટીયાળા કાહાન;  
 દધીતણું જે દાન લેશોતો, કંસને થશે જાણુ.      બ્રહ્મ ૧  
 વૃંદાવનની વાટમાં તમે, શાને રોકે છે ધાટ;  
 તારી માતાનો આવડું મોટું, લેતી મહીનું માટ.      બ્રહ્મ ૨  
 રાધા તો દાણુ નહીં આપેરે, તમારું શું જેર;  
 પીતા મારો જે જાણશે તો, કરશે પાધરા દોર.      બ્રહ્મ ૩  
 સુધલે મારગ આલીઓરે, ગોવાળીયાની સાથ;  
 છેલપણું નવ કીજીએ, બાલણુ પ્રણુ ર્ધનાથ.      બ્રહ્મ ૪

કાહાન—ધુતારી ધુમટાવાળીરે, આંજ્યાવિના આંખડી કાળીરે.  
 ઉચીને અક્ષબેલડીરે, પાતળી પરિધાન;  
 જેગનીયાનું જેર ધણું, હું ઉતારું અભિમાન. ધુતા ૧  
 ગોપી—નહાની વયમાં નામજ કાઢયું, લોક કરે વખાણુ;  
 મહો ખાયને આંખડી લાજે, માંહોમાંહે શું દાણુ.  
 આલ્યો જ પાધરી વાટેરે, સાંખું છું નંદના માટેરે; ૨  
 કાહા—આ ગોકુળમાં ઘણી વસે છે, મોટી જાત આહીર;  
 બહેવાર વાતે સજા શાની, છે વૃંદાવણીની રીત. ધુતા. ૩  
 ગોપી—પાધરી વાટે તે લહેરે, જેને હોય જે ખાપ;  
 એ દાણુ શું લખાવી લાવ્યો, કરારાયની છાપ. આ. ૪  
 કાન—છાપતો તારો ખાપ કરે છે, રોકડો બ્રહ્માન;  
 હમો કુંવર નંદરાયના, ગણું કંસને તૃણસમાન. ધુ. ૫  
 ગોપી—સમજી ખોલો શામળારે, લોક સાથે શા લાડ;  
 બીજ માગી માગીને જીવવું, માનો પરમેશ્વરનો પાડ.  
 કાન—ગોપી ગાળ દીયો અદેકરી, છે જેરાવરનો જેરો;

મીખ માગ્યાની પેર કહું, તું કાન ધરની ઓરો. ધુ. ૭  
ગોપી-કાન ધરયાનું કામ શું છે, સમજી મનની પાત;

એવો કો દેખતો નથી જો, અટકાવી શકે હાથ. આ. ૮  
કાન--આવે નારી ઇંદ્રાણી તો, જાય મુકી માન;

તાઈ સર્વસ્વ સજી સુંદરીતો, માઈ નામ કાન. ધ્રુતા. ૯  
ગોપી-છ વરપનું છોકરડુંને ઓરી પીતો હાશ;

સરવસ્વ આપું શામળા, તું આવ મારી પાસ. આ. ૧૦  
કાન--તું મદમાતી મહીયારી, કું નિકટ નહાનું બાળ;

બાળપણું તુજને દેખાડું, થાવા દે સંધ્યાકાળ. ધુ. ૧૧  
ગોપી-વિવાહ કરતાં દિવસ વીત્યો, અખળા આકળી થાય;

પ્રેમાનંદ પ્રજ્ઞ જાવા દીયો, ગોપી ભાગી પાય. આ. ૧૨

( ઉંઠણીના હારીયાં. )

વેગજો રેહેને વરણાગીયા. ટેક૦

ઉંઠણી સઘને કૃષ્ણ વૃંદાવન ગયાતા;

હારે કુતો શોધીવળી તે નવખંડમાં જીરે. વેગજો. ૧

હારે અલ્યા મહીની મટકી મારી ટુટશે,

હારે મારી મોતનકેરી સટ ટુટશે જીરે; વેગજો. ૨

હારે અલ્યા મોહન તારારે ફંદમાં,

હારે મારી દામણી ટુટી તે તારા જંદમાંજીરે; વેગજો. ૩

હારે મારે સાખ ટકાનું ચીર પેહેરજો,

હારે અલ્યા ખેંચ માં ખેંચ માં ફાટશે જીરે; વેગજો. ૪

હારે અલ્યા સાલ જીરે તારા હાથમાં,

હારે મુને રોકી તે જીમનાં ખાટમાં જીરે; વેગજો. ૫

હાંરે સવાસાખનો હાર મારી કાટમાં,  
 હાંરે અલ્યા તાણુ મા તાણુ મા ઢૂટશેજીરે; વેગજો ૯  
 હાંરે અલ્યા દાસ રાજેના સામી રાંકડા,  
 હાંરે હુંતો મોહીરહી મુંછના આંકડાજીરે; વેગજો ૭

આજની બડીરે રળીયામણી,  
 હાંરે મારા વાસાજી આવ્યાની વધામણીજીરે; આજની ૦ ૧  
 હાંરે સોહાસેણુ પુરોની સાથીયા,  
 હાંરે ઘેર મલપતા આવેતે હરી હાથીયાજીરે. આજની ૦ ૧  
 હાંરે સખી આસેરા વાંસ અણુવીયે,  
 હાંરે મારા વાસાજીને મંડપ રચાવીએજીરે. આજની ૦ ૨  
 હાંરે સોહાસેણુ આર તેડાવીએ,  
 હાંરે મારા વાસાજીને મોતીડે વધાવીએજીરે. આજની ૦ ૩  
 હાંરે સોહાસેણુ મળજે ને બડી,  
 હાંરે મારા પ્રજીજી પધારે તે ધડીજીરે. આજની ૦ ૪  
 હાંરે અલ્યા દાસ રાજેના સામી રાંકડા,  
 હાંરે હુંતો મોહી રહી મુંછના આંકડાજીરે. આજની ૦ ૫



## દાણુલીલાની ગરબીયો.

ગરબી ૧ લી.

હાંરે દાણુ માગેરે દાણુ માગે;  
 હાંરે તારી મીઠડીના ખોલ બાણુ વાગેરે, દાણુ માગે  
 હાંરે કાન કીયા મુલકનો સુખો,



હાંરે મારા મારગ વચ્ચે ઉભોરે.	દાણુ માગે ૧
હાંરે જ્ઞાન ક્રિયા મુક્તનો રશીયો,	
હાંરે મારા મારગ વચ્ચે વશિયોરે.	દાણુ માગે ૨
હાંરે જ્ઞાન ક્રિયા મુક્તનો દાણુ,	
હાંરે મારી નવરંગ ચુંદડી તાણીરે.	દાણુ માગે ૩
હાંરે જ્ઞાન ક્રિયા મુક્તનો મેહેતો,	
હાંરે મારા મારગ વચ્ચે રહેતોરે.	દાણુ માગે ૪
હાંરે જ્ઞાન જળ જુમનાંને આરે,	
હાંરે એમાં કાણુ છતે ને કાણુ હારેરે.	દાણુ માગે ૫
હાંરે જ્ઞાન નથી સાકર નથી મેવા,	
હાંરે ખાટી છાશમાં શું આવ્યો લેવારે.	દાણુ માગે ૬
હાંરે મેહેતા નરસંઘના સ્વામીને વારી,	
હાંરે ગઉ જોવાળીયામાં ચારીરે.	દાણુ માગે ૭

ગરળી ૨ છ.

જવાહો મને શાને રોકો છો વાટમાં,	
હાંરે દાણુ લેવા સરખાં નથી માટમાં.	જવાં ૧
આજ તો અમારે પ્રભૂ કામનો દીન છે,	
હાંરે મારે એકલાં જતું છે નાતમાં.	જવાં ૧
મારાંરે સમ મારી ગાગેર નાંદી,	
હાંરે જળ ભરવાં જુમનાંછના ધાટમાં.	જવાં ૨
સંઘળી સંઘળીરે ઉભી જુમનાંની તીરે,	
હાંરે તેને વચન આપ્યાં છે હાથમાં.	જવાં ૩
મેતીના નાથને સંજે લેઈને,	
હાંરે મારે જતું સંઘળીરેના સાથમાં.	જવાં ૪

ગરબી ૩ છ.

હું વાત કહું ઉઘાં રહોને અલખેલી,  
હાંરે દાણુ રીતનાં ઘટે તે જાઓ મેલી. હું વાત. ટેક.  
ક્યાંથી આવો છો આજ રમકમ કરતાં,  
હાંરે આજ ક્યાં છે સંગની સાહેલી. હું વાત ૧  
ધુધટ તાણીને શું જોરમાંરે જાઓછો,  
હાંરે નથી દેતાં જવાળ મન મેલી. હું વાત ૨  
ધ્યાન ધરીને શું ધ્યાનમાંરે જાઓ છો,  
હાંરે આજ જોણી કરવીછે મારે પેહેલી. હું વાત ૩  
મોતીના નાથને તુંહું પ્યારી,  
હાંરે ધણે દહાડે થઇછું આજ ભેળી. હું વાત ૪

ગરબી ૪ થી.

જમીપર જળનાં દાણુ કોણુ લેછે;  
હાંરે નથી જાણ્યું લેવાવાજો રહેછે. જમીપર ૧  
નથોરે સાંભળ્યું પૃથ્વી ઉપર,  
હાંરે લેવાવાજો અહીંયાં કોણુ રહે છે. જમીપર ૨  
નીત્યે નવા નવા આજો કરો છો;  
હાંરે એવી કોણુ શીખામણુ દેછે. જમીપર ૩  
વચન કાઢો છો પ્રભુ વઢવા સરીખાં,  
હાંરે કોણુ વસ્તી તમારીમાં રહે છે. જમીપર ૪  
મોતીના નાથને એમ કહીને,  
હાંરે ગોપી રસ્તો ગોકુળનો લેછે. જમીપર ૫

ગરબી ૫ મી.

જમીલી દાણુની રીત કોણુ કાહાડી

હાંરે દાણુ આપો લાડકડી લાડી. છળીલી. ટેક.

શ્રી જુમનાંજના મોઠારે આરા;

હાંરે જળ બરવાને આવો દા'ડી. છળીલી. ૧

વંદ્રાવનને મારગ જતાં;

હાંરે હુંતો લેઈશ લાગત મા'રી. છળીલી. ૨

એવાં વચન પ્રભુ કાઢ્યે ન સાંખે;

હાંરે એતો સાંખે તે પરણો નારી. છળીલી. ૩

મોતીના નાથને સરવસ સોંપ્યું;

હાંરે ગોપી રાજ કયાં છે મોરારી. છળીલી. ૪

ગરબી ૬ ઠી.

હાંરે રશિયા મુને જાવા દીજે, તારું દાણુ યાવ તે કીજેરે;

રશિયા મુને. ટેક.

હાંરે હુંતો ગોકુળની ક્ષીજનારી, હાંરે હુંતો મહીવેચવાનેચાલી;

હાંરે મારગડે આજ ન કીજેરે. રશિયા મુને. ૧

હાંરે હુંતો બ્રહ્માનની છોરી, હાંરે મારે માથેછે મહીનીગાળી:

હાંરે હ્યો ખાટાં ગોરસ પીજેરે. રશિયા મુને. ૨

હાંરે મારી સંગની સાહેલીયો ચાલી, હાંરે મને રાકીરણા

ગીરધારી; હાંરે મારગથી અલગા રહીજેરે. રશિયા. ૨

ખાધ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, તનમન અરપણુ કીજેરે;

રશિયા મુને. ૪

ગરબી ૭ મી.

હાંરે મારો ચીર દો બનમાળી, હાંરે હુંધું અળળા નારીરે;

મારો ચીર. ટેક. ૦

હાંરે વાલો ચીર હરીને કદમ ચડી ખેઠા,

હાંરે હુંધું જળમાં ઉઘાડીરે.                      મારો ચીર૦ ૧  
 હાંરે ચિરકે બદલે પીતાંબર લેઉંગી,  
 હાંરે જો જલસે હો જાઉં ન્યારીરે;                      મારો ચીર૦ ૨  
 હાંરે પાછે પત્ર કરી નિકશી રાધે,  
 હાંરે કૃષ્ણ હસત દે તાલીરે;                      મારો ચીર૦ ૩  
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધર નાગર,  
 હાંરે તમે પુરુષ હમે નારીરે;                      મારો ચીર૦ ૪  
 ગરબી ૮ મી.

હાંરે બેની આપનો શામ ખોટો,  
 ક્યા દોશ દેઉં કુળજાકારે;                      બેની આપનો ૦ ટેક.  
 આષે મએ કાગજ નહી બેજ્યો,  
 ક્યા કાગજકો ટોટારે;                      બેની આપનો ૦ ૧  
 ગોકુળ મેલી વાલો મથુરાં પધાર્યા,  
 ત્યાં માર્યો કંસરાય મોટારે;                      બેની આપનો ૦ ૨  
 બાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,  
 માં મહી પીને થયો મોટારે.                      બેની આપનો ૦ ૩  
 ગરબી ૯ મી.

હાંરે કુળજાને જાદુ ડારો,  
 બસ કીનો શામ હમારોરે,                      કુળજાને જાદુ ૦ ટેક.  
 જાદુકી પુડીયાં ભર ભર મારી,  
 ક્યા કરે બધદ વિચારોરે;                      કુળજાને ૦ ૧  
 આણી તેડે ગંગાને પેલી તેડે જમનાં,  
 બીચમે વહે જળ ધાડોરે;                      કુળજાને ૦ ૨  
 ઈથ ગોકુળ ઈથ મથુરાં નગરી,

નય પીયો જળ ખારોરે; કુળજને ૦ ૩  
કુળજસે વાસો રંગ રમત હે,  
હમકુ દુર કર ગયો ન્યારોરે; કુળજને ૦ ૪  
પાઈ મીરાં કહે પ્રભુ ગીરધરનાગર,  
આખર શ્યામ હમારોરે; કુળજને ૦ ૫



## ચુંદડીની ગરબીયો.

રશીયાજી મૂકા હમારી ચુંદડી,  
જવાઘો જીવણ જળ ભરવા કાનજો;  
સખી કહેશે વાર ક્યાં લાગી આવડી,  
મોટી મોહન લોકડીઆની લાનજો. રશીયાજી. ૧  
ધેરોઝા મુજને જાણી એકલી,  
પાછળ આવે સૈયરોતો સાથજો;  
મનસુખો મનતો હું જાણી ગધ,  
એમ કરે નટવર નહીં આવે હાથજો. રશીયાજી. ૨  
દુરિજન કંઈ કહેશે મારા કંથને,  
રસિયા તેને રીશ ધણી છે મનજો;  
સામુડી મુજને જાહુ સંતાપશે,  
નણુદી મુજને કહેશે કઠણ વચનજો. રશીયાજી. ૩  
એવી તે વિદ્યા કાણે શીખવી,  
નીત ઉઠીને આવડો શા ઉધમાત જો;  
મોટપણે મોટમ કંઈ આવી નહી,  
હેલ તમારી ના ગઈ છોડવાદજો.  
આધા રહો અડશોમાં અલબેલડા, રશીયાજી ૪

[ ૧૪૭ ]

આળ કરો તે સાંખે બીજી નારજો;  
 શાણા થઈ વળગો છો શા કારણે,  
 હું નહીં રાખું તમારો કાંઈ ભારજો. રશીયાજી. ૫  
 ઘેર જઈ કહીશું તમારી માતને;  
 મુજ સાથે ના બોલો વાંકુ વેણજો.  
 પાતળીયા પાલવ મુકો માહરો,  
 ઉર ઉપર શા માટે નચાવો નેણજો. રશીયાજી. ૬  
 આજ પછી તમ સાથે બોલું નહીં,  
 ઢંગ તમારા જાણ્યા જાણવરાયજો;  
 શું કરીએ સામળીયા સાચુ કહું,  
 તમ સાથે મુજ મનડું આતુર થાયજો. રશીયાજી. ૭  
 સ્વારથ તો સકળ થશે મન રીઝવે,  
 નવ જાણો કાંઈ પ્રીત ક્યોની રીતજો;  
 શું સમજો ચારી જાણો ગાવડી,  
 ધણી કઠણ છે પરશું કરવી પ્રીતજો રશીયાજી. ૮  
 મન વિના કાઢને ના બોલાવીએ,  
 માણસ માંહી જાય પોતાનો તોલજો;  
 આગળથી ચરચા જોઈએ તે તણી,  
 ત્યાર પછી મન ગમતાં કહીએ વેણજો. રશીયાજી. ૯  
 આતુરતા તમ કરતાં અમને ધણી,  
 જાજ તજને મુખડે ના કહેવાયજો;  
 પ્રાણ ગયે પ્રીત કરી ના મુકીયે,  
 મારગ નએ રોકેથી શું થાયજો. રશીયાજી. ૧૦  
 વાજાજી વારયું તે કરીયે માલશં,

પ્રાણ વારની કહું છું જોડી હાથજો;  
મારગડો મુકીને અળગા રહો,  
કરજોડીને વીનાંતી કરે રથુતાથજો. રશીયાજી. ૧૧  
ગરબી ૨ જી.

કાહાન કાળારે મારી ચુંદડીના ચોર,  
હૈયા નંદનારે મારા કાળજની કોર, કાહાન૦ ટેક.  
ચુંદડી ચોરીને પ્રભુ કદમ ચડયારે,  
સાહેલીના સંગમાં મારી નજરે પડયારે. કાહાન૦ ૧  
અનખ તરેહની ચુંદડીને માંહી ઝાઝો રંગ,  
વેગળા રહો વરણાગીયા માફ શામ થાશે અંગ કાહાન ૨  
લાખ ટકાની ચુંદડીને છેડે ઝાઝા તાર,  
શ્રીકૃષ્ણજી લાડ લડાવે તેમાં સાનો પાડ. કાહાન. ૩  
ચુંદડી આપો તો પ્રભુ પાપે લાગુરે,  
નરસૈયાના સ્વામી પાસે માન માગુરે. કાહાન. ૪  
ગરબી ૩ જી.

કૃષ્ણ બોલ્યારે નિકળ જળથી તું બાહાર,  
આપું ચુંદડીરે લેને રાધા ઓ નાર. ટેક.  
ચીરનાં વખાણુ કરે માલ નથી એમાં,  
નગન થઈ જળમાં નહાવો દંડ દીધો તેમાં. કૃષ્ણ. ૧  
ચુંદડી તારીનો ખપ નથી મારે,  
સહુ સખી બાહાર આવો લ્યોને અત્યારે. કૃષ્ણ. ૨  
સહુ સખીએ વિચાર કર્યો જીવું હવે ધેર,  
કૃષ્ણ કેરું કહું માની કરીયે એવી પેર. કૃષ્ણ. ૩  
હારી સહુ બાહાર આવ્યાં દેઈને બેઉ હાથ,

ચીર આખી આશા પુરી નરસમ્પદાને નાથ. કૃષ્ણ. ૪

—૬૦૬—

## નંદજીની ગરબીઓ.

તમેરે નંદજી ગોકુળ સાંચરેરે,

ઉતરાવો જીમનાજીનો ધાટજો;

મારી માને નહી હોય ગોઠતુંરે;

જસોદા જોતાં હશે વાટજો.

તમેરે ૦ ૧

ન કરે માતપિતા તે તમે ક્યુંરે, અમને બહુ લડાવ્યાં લાડજો;

અમને નાનેથી મોટાં કર્યારે, તેના શાશા માનુ પાડજો. તમે.

મારી છે પચરંગી લાકડીરે, વાગતી વેણુ રસાળજો;

તેને તમે સંભારીને મુકજોરે, રખે લેઈ જતાં ગોવાળજો. ન. ૨

મારી સહસ્ર ગોરી ગાવડીરે, તેને તમે હાથ ફેરવી જાળજો;

કહો રૂઢનાથનાસ્વામી નંદનેરે, અમપર કૃપા દ્રષ્ટે જોજોજો.

ગરબી ૨ જી.

નયણે નિરને નંદજી બોલીયાંરે, અમથી એકલડાં નજવાયજો;

વાટડી જોતાંને રોતાં હશેરે, કાનજી ત્યાંય તમારી માયજો. ન

હુંતો રાખીશ મારા મનનેરે, તમારી માના મનકયમ રેહેશેજો;

માટે ગોવીંદ ગોકુળ આવજોરે, દુરજન મેણીલાં બહુ દેશેજો.

કહો કાણુ વંદાવન ગઉ ચારશેરે, સાંજે કાણુ આવશે ઘેરજો

હસતાં વાણુલીયે કાણુ ઉઠશેરે, કહો કુણુ જાણુ તમારીપેરજો.

કુંવર કોને લાડ લાડવશુરે, કોને વળગાડીશું દામીજો;

કોને જમાડીને જમશુરે, કહોને રૂઢનાથના સ્વામીજો. ન. ૪

ગરબી ૩ જી.

જસોદા પુછે પિઉને પ્રેમશુરે, નંદજી ઉત્તર ન આલેજો,



મુખથીખોલે પણ ખોલાયનહીંરે,લાલનાંખોલડીયાં બહુસાલેજો  
કારણ કા'ને મારા કંથજીરે, કુંવરને ક્યાં મેલી આવ્યાજો.  
સરવશ સોંપ્યાં વસુદેવનેરે, દુઃખના મેર ક્યાંથી લાવ્યાજો,  
આપણે મિત્રાઈ વસુદેવનેરે, આપણે ક્યાંનું હતું વેરજો,  
આવી આપણા સુતને ભોળવ્યોરે, તે રાખ્યો પોતાને ઘેરજો  
કહોત્યાં કંથ તમે નવ ખોલીયારે, આપણે ખોયાં છયાંછોડીજો  
એ રૂપનાથનો સ્વામી ગોવાળીયોરે, અમપર નજર ન જોડીજો  
ગરબી ૪ થી.

વ્રજમાં વ્રજ વિનતા વાતો કરેરે, મોહનજી મથુરામાં રહ્યાજો  
વધને નંદજી ગોકુળ મોકલ્યારે, વિઠ્ઠલ વાસુદેવના થયાજો;  
અહીંના સુખમાં ગાયો ચારવીરે, બીજું આહીરમાં રહેવુંજો.  
ત્યાં સહુ પુછીને વાતો કરેરે, મથુરાં નગરીમાં શું કહેવુંજો  
મથુરાં નગરી હરીને મન વશીરે, બીજું કંસરાયનું રાજજો  
લક્ષ્મી દેખીને લલચઈ ગયોરે, માટે ગોકુળ કીધું તાજજો.  
એ મુરત મનોહર શામજોરે, સજની સજને લાગે મીઠાજો.  
એરૂપનાથનોસ્વામી ગોવાળીઓરે,ત્યાંતો રાજયધને બેઠાજો.

## પરચુરણ ગરબીયો.

ચંદ્રાવળીની ગરબી.

માથે મટકીને મહીડાંની જાળી, મહીરે વેચે ચંદ્રાવળીરે;  
વેચંતી ખાચંતી નગરમાં પેડી, કાનુડો ખેલડો સાહીરહયોરે.  
મેલોમેલો કાનજી જવાદો જાલજી અમધેર સસરેરીસાળવારે;  
તમારા સસરાને બીજી વહુવાર આણી આણુ, તમથી ધુંધટ  
તાણે અદકેરાંરે. માથે ૦. ૧

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડકો સાહી રહયોરે;  
મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમધેર સાસુ રીસાળવારે.  
તમારી સાસુને ખીજી વહુવાર આણી આલુ, તુમથી પા-  
યે પડે અદકેરાંરે. માથે ૨

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડકો સાહી રહયોરે;  
મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમધેર જેઠ રીસાળવારે.  
તમારા જેઠને ખીજી વહુવાર આણી આલુ, તમથી નાવ-  
જી આપે અદકેરાંરે. માથે ૩

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડકો સાહીરહયોરે;  
મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમધેર દીયર રીસાળવારે.  
તમારા દીયરને ખીજી ભોજાઈ આણી આલુ, તમથી હો-  
રી ખેલે અદકેરાંરે. માથે ૪

વેચંતી સાચંતી નગરમાં પેઠી, કાનુડો છેડકો સાહીરહયોરે;  
મેલો મેલો કાનજી જવાદો જાદવજી, અમધેર નણદી રીસાળવારે;  
તમારાં નણદીને ખીજી ભોજાઈ આણી આલુ, તમથી મા-  
યાં ગુંથે અદકેરાંરે. માથે ૫

કડવેવચને ગોપીકા એમખોલે, મેલો મારો પાલવ નીરલજારે;  
દુરજન દેખે તુમે નવીલાને, જાતી ધડુકે માહરીરે. માથે ૬  
તોમ ન સમજે છોગાજો છળીલો, પાલવસાહી ઉભો રહયોરે;  
ચીર ફાડી ચંદ્રાવળી નાહી, કાનુડો હાથ ધરી રહયોરે.

માથે ૭ મહી ૭

ગરખી ર જી. અજવાળી રાતની.  
આસો માસે શરદપુનમની રાતજે,  
ચાંદલીયો જ્યોરે સખી મારા ઝોકમાં. ટેકો

સસરો મારો દેરાસરનો દેવજો,	
સાસુડી દેરાસર કેરી પુતળી.	૧
જેઠ મારો અશાડીલો મેહજો;	
જેઠાણી ઝમ્મુકે વાદળ વીજળી.	૨
દિઅર મારો ચાંપલીયાની જોડજો;	
દેરાણી ચાંપલીયા કેરી પાંખડી.	૩
નજીંદ માહારી વડી માંહેલી વેલજો;	
નણુદોષ તે વાડી માંહીનો વાંદરો.	૪
પરણ્યો મારો ચતુર સુળણજો;	
તાણીને ખાંધેરે નવરંગ પાખડી.	૫
એ પાખડીએ દશ દશ આંટાજો;	
આંટેને આંટેરે નવરંગ પાખડી.	૬
ગોરીના પરણ્યો વહાણુ કમાવા જાયજો;	
વાહાણુથી ભાવેરે ખારેક ટોપરાં.	૭
ખારેક ખાય તો ખાટકે ગોરીની દાઢજો;	
ટે પરકુ ખાય તો ગોરીને કુચા વજો.	૮

ગરબી ૩ જી. જસોદાજીના ખાળમાવની.

દૂર ખેલત મત જાઓ, મેરે લાલન દુર મિલેગો હાઉ; ટેક.  
 મચ્છાંરૂપ સંખાસુર માર્યો, લાયો બેદ છોરાઉ;  
 ચાર બેદ અક્ષાકો દીનો, મે તહાં ન દેખા હાઉ.  
 દુરખેલત મતજાઓ, મેરે લાલન દુર મિલેગો હાઉ. ૧  
 વારાહરૂપ ખર પવંત લાયો, પૃથ્વી દાઢ અઢાઉ;  
 અક્ષા લક્ષ્મી નિશદિન આપો, મેં તહાં ન દેખા હાઉ. દુર ૨  
 નરસિંહરૂપ અવતારમેં જાડ, અસુરકો બે ઉપજાઉ;

બડો દૈવ હિરણ્યાકશ માર્યો, મેં તહાં દેખા હાઉં. દુર. ૩  
 વામનરૂપ છદ્યો અક્ષરાન્ન, પગલાં ત્રણ ચલાઉં;  
 ઇંદ્રાસન ઇંદ્રકો રાખ્યો, મેં તહાં ન દેખા હાઉં. દુર. ૪  
 કૃશ્ણરામ અવતારમે, બડ અસુરકો મેં ઉપજાઉં;  
 ક્ષત્રી મારી નવ ક્ષત્રી કીધી, મેં તહાં ન દેખા હાઉં દુર. ૫  
 રામચંદ્ર અવતારમે, દશ મુસ્તક છેદી લાઉં;  
 સોનેરી લાંકા ખાખ કરડારી, મેં તહાં ન દેખા હાઉં દુર. ૬  
 જમનાકે તીરે ઘેન ચરાર્હ, જુગ્મ બની ગિચરાઉં;  
 શેષ પતાલ કાલીનાગ નાથ્યો, મેં તહાં ન દેખા હાઉં. ૭  
 માણકંથન બધો મન મોહન, ભક્ત વત્સળ છેલ જાઉં;  
 જમના અરજુન વૃક્ષ એ ધારે, મેં તહાં ન દેખા હાઉં. દુર. ૮  
 બાલાપનમેં મૃતિકા ખાધી, ચઉદ લોક દેખાલાઉં;  
 સુરકસ્વામી તેરી અદ્ભુત લીલા મુજે કહી નવ જાઉં. દુર. ૯

ગરબી ૪ થી

હાથ વધુટી મારી મટુકી કુટી, દધી વેચંતા છુટીરે ટેક  
 પીતળ લોટા જળે ભરાયું, દાતણની ચતુરાધરે. હાથ. ૧  
 ચીની તે ખાલા તેલે ભરાયું, મરદનની ચતુરાધરે; હાથ.  
 ત્રાંખાકુડી જળે ભરાયું, નહાવણની ચતુરાધરે. હાથ. ૨  
 શેવ સુંવાળી લાપશી રંધાયું, ભોજનની ચતુરાધરે. હાથ.  
 પાન સોપારી લવીંગ મંગાયું, મુખવાસની ચતુરાધરે હાથ.

ગરબી ૫ મી.

જુમકહાર શીદ તોડયો હો રાજ, મારો જુમકહાર શીદ તોડયો;  
 હારની પડીછે ત્રણઝોળો હોરાજ, મારો જુમકહાર શીદ તોડયો,  
 જળ જુમનાં જળ ભરવા ગયાતાં, ઘટ મારો શીદ ફેડયો. હો.

[ ૧૫૪ ]

વંદ્રાવનને મારગ જાતાં, કાંડુ ઝામીને હાર તોડમે. હો.  
 વંદ્રાવનને ચોકે રમતાં, કુડાં વચન કાણુ ખોલ્યો. હો.  
 પ્રીત કરી પશુ કરતાં ન આવડી, નંદ આહીરનો છોરો. હો.  
 મીરાંબાઈકહે પ્રભુ ગીરધરનાગર, આવ્યને નટવર એરો. હો.

ગરબી ૬ ઠી.

ગગરી ઉતારે વનમાળી, મટુકી ઉતારે વનમાળી;  
 ઉતાર ઉતાર ઉતાર જલદી ઉતારે વનમાળી.  
 મેરે શીરપર હોગઈ ભારી; ગગરી. છ. ટેક.  
 સુનેકી ગગરીને રૂપલા ઉઢાણી, ભરગઈ રાધે પ્યારી. ગગ. ૧  
 જળ જીમનાંકી ચીકણી મટુડીયાં, લસ ગઈ રાધે પ્યારી; ગગ.  
 મે પહેરી કસુંબલ સાડી, તેરે મુગટકી છળ ન્યારી. ગગ. ૩  
 મે પહેરી જરકસકી ચોળી, તેરી મોરલીકી છળ ન્યારી; ગગ. ૪  
 મે પહેરી મોતનકી માળા, તેરે ગુંજ માળકી છળ ન્યારી. ગગ.  
 મીરાંબાઈકહે પ્રભુ ગીરધરનાગર ચરણુકમળપર વારી ગગ. ૫

ગરબી ૭ મી.

### ધંધરને પુજવા વિશે.

(હુ તો ધંધરને પુજવા નીસરીરે લોલ. એ રાગ.)  
 રામ સકુંબા કૂવર નદનારે લોલ,  
 તેં મને નાંખી ઘડમારે લોલ; ટેક.  
 હુંતો ઝળકીને જોવા નીસરીરે લોલ,  
 એઠવાનું અંખર વીસરીરે લોલ. શામ. ૧  
 હુંતો ગાવડીને દોવા નીસરીરે લોલ;  
 શેલો લીધો ને તામડી વીસરીરે લોલ. શામ. ૨  
 હુંતો દરશન કરવાને નીસરીરે લોલ;

સાળુ પેહેયોને ઓળી વીસરીરે લોલ.	શામ. ૩
હુંતો જુમના તે જળને નીસરીરે લોલ;	
ગાગેર લીધીને ઘડો વીસરીરે લોલ.	શામ. ૪
જમતાં તે જીવણુ સાંભર્યોરે લોલ;	
કંઠે ના ઉતરે ટાળીયોરે લોલ.	શામ. ૫
વલવના સ્વામી શ્રી હરીરે લોલ;	
તનમનથી હું તમને વરીરે લોલ.	શામ. ૬



ગરબી ૮ મી.

શામળીયાલાલ સાસુડી સંતાપે કહો કેમ કીજીએ;	
ક્યાં જઈએ હરી ધરમાં બેસી રહીએતો રાંડ ખીજશે.	
મારી સાસુ શંખણી છે એવી, નણદલને નાતરે દેહ પેહેલી	
તે તો વાત નથી કહેવા જેવી.	શામ ૧
મારો સમરો સાધુજન ધણો, મને આશરો છે તેનાતણો;	
મારો જેઠ ઝાંપડો ખુદ્ધિવનો.	શામ. ૨
મારો દિયરીયો હધયા મેલો, તેતો લડાઈ કરવા સહ પેહેલો	
એની દુષ્ટ ખુદ્ધિ ઢાંકી મેલો.	શામ. ૩
જાણુ સુડી વએ સોપારી, હું તો અનાદની છું તમારી;	
પદ ગાશે વર્ધજીવ વિચારી.	શામ ૪

ગરબી ૯ મી.

ઓ જસોદાજી આવડો લાડકવાયો લાલ ન કીજીએ;	
આલો ત્યાં સુધી સુતનાં પ્રેમચરિત્ર દેખાડી દીજીએ. ટેક.	
વાલે કહિતક કીધું મંદીરમાં;	
એલો માખણ પેડો લીધો કરમાં.	

એણે માંકલડાં ધાલ્યાં ઘરનાં.      ઓ જસોદાજી. ૧

વાલો સંતાડ્યાં શોધી કહાડે,

હોય ઉંચાં પણુ હેઠાં પાડે;

એ તો ખાત્ર અવરતે ને વણુસાડે.      ઓ જસોદાજી. ૨

વાલો સુતાં બાળકનાં અંગે મોડે,

મારાં બાંધ્યાં વઝાઈ છેવે મેલે;

દધી ગોરસા દુર થકી ફેાડે.      ઓ જસોદાજી. ૩

દયા પ્રિતમતા સ્વામી રશિયા,

દધી ગોરસપર આવે ધરીયા;

ધન્ય ભાગ્ય અમારૂં વ્રજમાં વશિયા.      ઓ જસોદાજી. ૪

ગરબી ૧૦ મી.

ઓ છોગાળી અંબોડો શુંચીને વાંકો મેલ તું;

તું મુકીદે વાલપણું તારૂં રંગમાં રેલશું;

તું વરણાગીમાં છે વાંકી, તને મારગ જતાં મેં ઝાંખી,

તુ સમજી લેને જ અહીંથી.      ઓ છો. ૧

શણુગાર સજીને આવોને, તમે મારા મનમાં ભાવોને;

તમે કોક સંગાથે કાવોને.      ઓ છો. ૨

તારો લટકો જોઇને લોભાયો, હું નંદ જસોદાનો જયો;

સખી દયા પ્રિતમને સેવાયો.      ઓ છો. ૩

ગરબી ૧૧ મી.

તમને શું કહીયેરે, કામણુગાળા છો;

ગોપીજન પદ્મભરે પ્રાણુ અમારા છો;

પુણુજી તમોરે સાચુ કહો અમને;

મારા સમ મોહનરે નહીં જીલુ તમને.

હાઈયાપર હાજરરે, ખાંતે ખુપ્યા જો;  
 તમ સરખા જીવજુરે કાંઈ એકે કુત્યા છે.  
 આ દુરખજ રાતારે ચંદન ચળકે છે;  
 મુખને તંબોળેરે લલાટ લટકે છે.  
 આ તે શું અચરતરે, આવ્યા સેજડીએ;  
 રણુછોડના સ્વામીરે, અચરતની ઝડીએ.

ગરબી ૧૨ મી.

વાર છુ વાલમરે અમને અડશોમાં;  
 વાટેને ઘાટેરે અમને વઢશોમાં.  
 અમે વહુવારે લાલા લાજ ભર્યાં;  
 બોલતાં બીજેરે કંથે કેદ કર્યા.  
 સાસુડી સુણુશેરે નણદલ નાની છે.  
 પ્રીતલડી છે પણુરે તમશું છાની છે.  
 શુ જોર જણાવોરે, આવડાં વાલાજી;  
 તમે કોના કુંવરરે, કહો અમને લાલાજી.  
 પાળેલાં કહીનેરે, સહકો સાદ કરે;  
 એમાં શા તોલજરે, પરધેર પેટ ભરે.  
 મનગમતા કીધારે લજ્યા લોપીને;  
 રણુછોડના સ્વામીરે, ધન્ય આ ગોપીને.

ગરબી ૧૨ મી.

આવના આવના આવનારે, શામ મેરી ગલીસે આવના;  
 આવના તો દૂરશે બતાવનારે શામ મેરી ગલીસે આવના.  
 તેરેરે ખાતર બાગ બનાયારે, કુલુકે હાર ગુંધાવનારે. શા. ૧  
 તેરેરે ખાતર દહી જમાયોરે, પ્યાલા ભરીભરી પાવનારે શા.



શેવ સુવાળી લાવશેરે, રૂચી રૂચી ભોગ લગાવનારે. શા. ૩  
લવંગસોપારીને એલચીરે, પાનુકી બિડીયાં ચાવનાંરે. શા.  
બાઈમીરાંકહે પ્રભુ ગિરધરનાગર, ચરણુકમળચીતલાવનારેશા.

ગરબી ૧૪ મી. છેલની.

હારે અલ્યા વાંકી ન પહેરિયે પાઘડી;  
હારે તારી પાઘડી તે પાટુઓ ખવરાવશેછરે. વેગજો  
રહે વરણાગીઆ ટેક.

હારે અલ્યા નેન કટાક્ષ નહિ કીજીએ;  
હારે તારાં નેણુકાં તે મેણુલાં મરાવશેછ. વેગજો. ૧  
હારે અલ્યા બંગી સેલાટ નહી લેખીએ;  
હારે તારી બંગી તે કુદંગીમાં કઢાવશેછરે. વેગજો. ૨  
હારે અલ્યા પાન બીડાં નહી ચાવિયે-  
હારે તારાં પાન તે બાન જુલાવશેછરે. વેગજો. ૩  
હારે અલ્યા વગર વિચારયુ નહી બોલીએ;  
હારે તારૂં તોલ બોલ બોલવા થકીયશેછરે. વેગજો. ૪  
હારે અલ્યા વિશેષ કેશ ન વધારિયે;  
હારે તારાં કેશ તે વેશ બળવશેછરે. વેગજો. ૫  
હારે અલ્યા કડકડતાં કેડિયાં ન પેહેરીયે;  
હારે તારાં કેડિયા તે બેડિયો ખલાવશેછરે. વેગજો. ૬  
હારે અલ્યા વેઢે મઢીશ નહી આંગળા;  
હારે જશે વેઢ બનીશ ઢેડ જશે જાંગલાછરે. વેગજો. ૭  
હારે અલ્યા હિરકારી ઘોતિયાં ન પહેરીયે;  
હારે તારાં ઘોતિયાં તે ધુળ ખલાવશેછરે. વેગજો. ૮  
હારે અલ્યા ચમચમતી મોજડી ન પહેરીયે;

હારે તારી મોજડી તે રોઝડી કરાવશેજીરે. વેગજો. ૯  
 હારે અલ્યા ખભે દુશાલા નહી નાંખીયે;  
 હારે તારા દુશાલા તે નામ ડગોવાવશેજીરે વેગજો. ૧૦  
 હારે અલ્યા અત્તર કુલેસ નહી વહોરિયે;  
 હારે તારાં કુલેસ તે તેલ કઢાવશેજીરે. વેગજો. ૧૧

ગરબી ૧૫ મી,

માઈ સોનાનું છે ખેડુરે, છેલ છખીલા છોગાળા;  
 મારી રૂપાની ઉઠાણીરે, છેલ છખીલા.  
 હું તે નારોવર પાણી ગમ્મતીરે, છેલ;  
 મને કાળે બળદે મારીરે; છેલ.  
 મારા આછા સાળુ ફાટયારે, છેલ  
 ઝા ગોકુળ ગામના દરજીરે, છેલ.  
 મારા આછા સાળુ ઘેરેરે, છેલ.  
 મારી સાસુ ન જાણે શીવ્યારે, છેલ.  
 મારી નણદ ન જાણે ઓટયાંરે, છેલ.  
 મારી જોઠાણી ન જાણે ટાંકારે, છેલ.  
 તારો સાંધવાનો સવૈયોરે, છેલ.  
 તારો ઓટયાનો રૂપૈયોરે. છેલ.

ગરબી ૧૬ મી

મારાંરે સ્વામી બોલોની વાલા;  
 જસોમતી નંદ તણાસાલા. મારા• ટેક  
 ઘેલીરે ધમને ગોકુળમાં ભમતી;  
 બીજરે કાઠની વાતો નથી ગમતી. મારા• ૧  
 ઝોલીરે તમને કાણુ મળી ધુતી;

જેણે તાર ચીતકું લીધું હુટી. મારાં ૨

વાલાં તારી વાટલડી જોતી;

આંસુડાં ભરી ભરીને રાતી. મારાં ૩

હુંડારે લોકે ભરમાવ્યા તમને.

તેથી તમે મળતાં નથી હમને. મારાં ૪

વાલાં તમને કશુંએ નહી કહીશું;

મોહન તારી મરજી મુજબ રહીશું. મારાં ૫

ઝાઝુરે હવે શું કહીયે તમને;

મોહનવર મેહેર કરો હમને. મારાં ૬

એવું સુંણી આવ્યા ગીરધારી;

દીધું આલીંગન ત્યાં મોરારી મારાં ૭

ગરબી ૧૭ મી મેદી વિશે.

મેદી મેદી શું કરોને, મેદી મોટાં ઝાડ;

એક ડાળું હલાવીએ તો, ડાળાં હાલે ચાર. સહીયર

મેદી લેશેર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં ને, વાસીદાં વાળી મહેલ;

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં ને કચરા વેરી મેલ. સહીયર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં ને પાણી ભરી મેહેલ;

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં ને બેડાં ફેડી મેલ. સહીયર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં ને રાંધણું રાંધી મેહેલ;

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં ને ચુલુલો છાંટી મેલ. સહીયર.

મારી સાસુએ એમ કહ્યાં ને, રોટલા ધડી મેહેલ;

મેં બોળીએ એમ સાંભળ્યાં ને કહલેડાં ફેડી મેહેલ. સહીયર.

ગરબી ૧૮ માં ફફીરીની.

લેના ફફીરી ઉસમે ક્યા દીલગીરી, સદા મગનમે રહેનારે; ટેક.  
કોઇ દીન પેડા કોઇ દીન ખરફી કોઇ દીન ફકમ ફડારે. લેના.  
કોઇ દિન હાથી કોઇ દિન ઘોડા, કોઇ દિન પાંઉસે ચલનારે. લે.  
કોઇ દિન ખંગલા કોઇ દિન ખગીચા, કોઇ દિન જંગલ ડેરારે. લે.

ગરબી ૧૯ માં ચોરાના બેસણાની.

હાંહારે કે ચોરા છાપનના, હાંહારે કે બેઠક મોટાની;  
હાંહારે ક્યા ભાઈ બેઠા છે, હાંહારે જીવજીભાઈ બેઠા છે.  
હાંહારે મોડાતી પાન આપે, હાંહારે કે પાન આપતાં વાર લાગી;  
હાંહારે કે સોટીયો સાત મારી, હાંહારે કે ટપલા ત્રણ મારયા.  
હાંહારે કે દીકા નવ માર્યા, હાંહારે કે સાવયા શા મારે;  
હાંહારે કે વાંક નથી હમારો, હાંહારે કે વાંક છે નજીવીનો  
હાંહારે કે તેણે મને મરાવી.

ગરબી ૨૦ માં ખનરણની.

ખતરીવાડાની ખતરણુ લાલ હબોડારે;  
ખતરણુ આવી બેઠી ગોખ લાલ હબોડારે.  
તે તો મોડાતીની સોડ લાલ હબોડારે;  
ભાઈ છાના પેડા લાવે કે લાલ હબોડારે.  
પેલી ખતરણુને ખવડાવે કે લાલ હબોડારે;  
મોડાતી ખારીએ બેસી રમે કે લાલ હબોડારે.  
એની સાસુ આંસુ છુલે કે લાલ હબોડારે;  
વહુઅર આવડી શી છે પેર લાલ હબોડારે.  
ખતરણુ કાલે જાસે ઘેર લાલ હબોડારે;  
આપણે કરીશું લીલા લેહેર લાલ હબોડારે.

અચકો મચકો કારેલી. ટેક.  
તમને કંઈ વહુ ગોરાં ગમશે રાજ અચકો મચકો કારેલી.  
અમને રૂખી વહુ ગોરા ગમશે રાજ, અચકો.  
એ દીગણીને શું કરશે રાજ. અચકો.  
એ દીગણી કામણગારી રાજ, અચકો.  
એને હંચી હંચી મેડીયે બસારશુ રાજ; અચકો.  
એને ટોપણો ધરાણું ધાબશુ રાજ. અચકો.

ગરબી ૨૨ મી,

સુણ મતુરમુળણુ પારનારીની પ્રીત કયુ નવ કીછયે;  
એણે પ્રીત કરી પરનાર તણી, એને હાંડે રૂઢણુ ધામ ધણી.  
એણે કુળની લગ્ન્યા કાંઈ ન મણી. સુણુ ૧  
તમે પેહેલા મળશે દુતીને, તારૂં સરવસ સેશે ધુતીને;  
પછી રહેશે આંગ લાજુતીને. સુણુ ૨  
તમે બેઠા મુછો મરડીને, તારૂં કાળજી આશે કરડીને;  
નહી મુકે માંસ આંતરડીને. સુણુ ૩  
તને પ્રેમના પ્યાલા પાઈને, તારૂં સરવે સેશે વાઈને;  
તને કરશે બોણું પાઈને. સુણુ ૪  
પ્રીતમના સ્વાગી છે પ્યારા, તમને બોખીયો કરે કાલાવાલા;  
તમે દરસન હોને મોરલીવાળા. સુણુ ૫

ગરબી ૨૩ મી.

(તને તમે કેદ કરવા કરવું એ રાગ).

ગરબી ૨૪ તમને દીઠા મેં ગીરધારી,  
મતભખીયા હો મોહન મોરારી. ગરબી ૨૫ ટેક

મનેરે માયા લાગી છે તારી,  
મારે મન ઝાઝી છે મોરારી;  
વાલારે મને શા માટે વીસારી.

ગરજી ૧

પેટેલીરે મને ખગર આવી પડતી,  
ઐની સાથે પ્રીત નહીં કરતી;

વાલા તો મને મેલી ગયા રડતી.

ગરજી ૨

મેતોરે બળયું ઉઘળુ તે દુખ હશે,

તેનેરે બાને વાહી મને છાશે;

રહીતી હુંતો સારે વિસવાસે.

ગરજી ૩

જસોદાના કાન તમેરે કાળા,

કાળારે બહુ આંખ્યો તણા ચાળા;

તેપર હુંતો મોહીધું નંદલાલા.

ગરજી ૪

હવેરે હરજી ધણું થયું ગીરધારી,

ક્ષમા કરે ચુક થઈ છે મારી;

થઈને રહીધું દાસી હું તમારી.

ગરજી ૫

પ્રીતમના સ્વામી મને મળીયા,

દુઃખરે મારા જનમ તણાં ટળીયાં;

ગોપીરે સહુ આનંદથી મળીયાં.

ગરજી ૬

ગરજી ૨૪ મી.

નહીં મેલુરે નંદનાલાલ છેડલો નહિ મેલુ,

તારે છેડલે ચંપા, છેડલો નહીં મેલુ.

ટક.

સાત પાંચ ગોપીયો ટોળે મળીને, વચમાં કાનડ કાળોરે;

કાળો છે પણ કામણગાળો, ઐની આંખડસીનોચાળો. છેડ ૦૧

વાંદી મેલે પાધડીને, કાને જુડાં મોતીરે;

નંતો વર વરણાગીયો, તેની યાયડી હમ્મડે રેતી. છેડો ૨  
 કચકડાની ડાબડીને, માંહી બરી છે મેશરે;  
 નંતો વર વરણાગીયો, તેની યાયડી કાળી મેશ. છેડો ૩  
 કળાં પીરસું કાનરીયાવો, આંખા પીરસું ઘોળીરે;  
 મન માવાસોટ મગડળ, ખાંસું પુરણપોળી. છેડો ૪  
 મુંજાઈની કંઠી નારી, પાંચડી મુતારીરે;  
 નડિયાદનું નાક વડાપું, ચોરડની જાલીદારી. છેડો ૫

ગરબી ૨૫ મી.

કાળજી મારું કોરયુંરે છેલ છખીલા;  
 તેતો ચીતડું મારું ચોરયુંરે રાજ રંગીલા. ટેક.  
 વાલાજી અમે જોરી સહુ ગુમાને બરેલી,  
 તેતો સઘળું નાંખ્યું ઢોળીરે. છેલ છખીલા. ૧  
 વાલાજી રીતેતો સ્ત્રીતા પુરખને પીડે,  
 તું સહુને દમતો હીંડેરે; છેલ છખીલા. ૨  
 વાલાજી નરની મોહની નારીને વાત સાચી,  
 તુજ આગળ વિદ્યા કાચીરે; છેલ છખીલા. ૩  
 વાલાજી અખળા આતુર પશુ આતુરતા નવ દાખે,  
 કીડા જાંગ કરી નાંખેરે; છેલ છખીલા. ૪  
 વાલાજી મારા ચીતડાની મોજ કહુંછું છેલી,  
 તુજ માટે લજ્જા મેહેલીરે; છેલ છખીલા. ૫  
 વાલાજી મારા દયાના પ્રભુ મંદીરમારે આવો ભાગ્ય મોહ  
 સેજડી પાવ પસોટુરે; છેલ છખીલા. ૬

ગરબી ૨૬ મી.

મને મળીયા છે મોરારીરે, પનમટ જાતાં;

મારી આંખડી તો દારીરે, પનથટ જતાં. ૧.  
 વાલાજી મારા ઝોચીંતાનીરે આવી જોરી,  
 જુમનાની તીરે ઝોડીરે, પનથટ જતાં. ૧.  
 વાલાજી મારા આવી ડિલા છે મારી જોડે,  
 બેડમીયું મારું ફોડેરે પનથટ જતાં. ૨.  
 વાલાજી મારા હાર હનરીનો તોડયો,  
 મારો પોંચો સાહીને મોડયોરે પનથટ જતાં. ૩.  
 વાલાજી મારી સાસુડી ઘેર સંતાપે,  
 મારી નજીવી બહુ રંબડેરે પનથટ જતાં. ૪.  
 વાલાજી મારા રવામી રવીદાસના છે રંગી,  
 મારા જનમો જનમના સંગીરે પનથટ જતાં. ૫.

ગરબી રજ મી.

અમને હમકસે શું છાંડોરે છેલ્લ છખીલા,  
 આવડો અમ ઉપર શો આડોરે, રાજ રંગીલા. ૧.  
 વાલાજી મારા ચઉટે સંભાળીને ચાલો,  
 ગોવીંદજી ખાસો ગાજોરે; છેલ્લ છખીલા. ૧.  
 વાલાજી મારા હેરણીઆ આવીને શું હેરો,  
 કાંઈ રાજ કંસ કેરે; છેલ્લ છખીલા. ૨.  
 વાલાજી મારા અમકતી ચાલે રંગ ભાગ્યો,  
 મારે ભય તો સહુનો ભાગ્યોરે; છેલ્લ છખીલા. ૩.  
 વાલાજી મહીની મટ્ટી મારી કુટે,  
 કાંઈ મોતન માળા કુટેરે; છેલ્લ છખીલા. ૪.  
 વાલાજી મારા આંખ દીસે છે કામજુગારી,  
 તેને મોહીછે વનની નારીરે; છેલ્લ છખીલા. ૫.



વાલાજી મારા સ્વામી રવીદાસના સોહાગી,  
મને પ્રીત તમારી લાગીરે; છેલ્લ છળીલા. ૬  
ગરળી ૨૮ મી.

પાતળીયા પાસવ મેલોરે પાયે પડુછું;  
છળીલા છેડો મેલોરે પાયે પડુ છું.  
વાલાજી મારા વંદ્રાવન વચ્ચળે જતાં,  
શીદ મને ઝોડોછોરે, પાએ પડુછું. ૧  
વાલાજી મારા મહી ઝલકારો મારં,  
નહી સાંખે નંદને સારરે; પાએ પડુછું. ૨  
વાલાજી મારા કંસનું રાજ છે કુકું,  
કોઈ જઈને કેહશે જુદુરે, પાયે પડુછું. ૩  
વાલાજી મારા કામ ઘણું છે ઘેર મારે,  
શું રોકો જુમના આરારે, પાયે પડુછું. ૪  
વાલાજી મારા લોક જાણે એનું લાહરં,  
અમે સામુની વહુવારરે, પાયે પડુછું. ૫  
વાલાજી મારા કંથને કપરો જાણો,  
કાંઈ સજા દે પરમાણુરે, પાયે પડુછું. ૬  
વાલાજી મારા સ્વામી રવીદાસના સોહાગી,  
મને માયા તારી લાગીરે, પાયે પડુછું. ૭  
ગરળી ૨૯ મી નાના વરની.

કાચલીમાં કંકોડીને વાડકીમાં પાણી;  
નહાનો વર નવડાવા બેઠી, સમડી લઈ ગઈ તાણી.  
લાલ કેમ કરીએ. ટેક.  
મારે કરમે કળેડું લાલ કેમ કરીએ;

મારે જુગમાં વગોણું લાલ કેમ  
 મારે સૈયરામાં મેણું લાલ કેમ  
 ટોપલામાં બાલી હુંતો કાકાળળીયા ગમતી;  
 માકેળળીએ પુછ્યું તારે શો સગો લાગે લાલ કેમ  
 બાઈજીનો બેટડોને નણ્ણીનો વીરો;  
 ન્હાનો છે પણ કંથ લાલ કેમ  
 રોટલા ધડું તારે ચાનકીરે માગે;  
 ધખ્ખ લઈને ઢીકો મારું, હૈયડામાં સાલે લાલ કેમ  
 પાણીડાં જાઉં તારે છોડે વળગ્યો આવે;  
 ધખ્ખ લઈને ઢીકો મારું હૈડામાં સાલે લાલ કેમ  
 હાથ પગ દોરડીને, પેટ મોટું ગોળી;  
 ઉકરડે જઈ હગવા બેસે સમડી પાડે ઢોળી લાલ કેમ  
 ગરબી ૩૦ મી

સોના કેરૂં મારું બેડલું મો. રૂપલા ઉઢાણી હાથ; મોહન  
 સરેવર પાણી સંચર્યાં, મો. કાને કાંકર નાંખીયો. મો  
 ખડો કુટ્યો નીર વહી ગયાં, મો. વાલા એકદશ ચાલ્યાંનીર મો  
 સાસુ હમારી ખીજશે મો. નણ્ણદમ દેશે ગાળ. મો.  
 દેરાણી નેઠાણી મેણાં મારશે. મો. વાલા સોક્યનું છે ઘેરસાલમે  
 ગરબી ૩૧ મી. કાંકણી વિષે.

બેલતાં કાંકણી જળદી હો રશિયા.  
 સોના તે કેરૂં મારું બેડલું હો રશિયા, રૂપલા ઉઢાણી હાથ; બે.  
 વાટે જતાં વટેમારગ હો રશિયા, બાઈ વિરા ધડુલો ચઢાવ. બે.  
 તારો ધડો તે ગોરી તોછડો હો રશિયા, તુતો મારાધરનોનાર. બે.  
 તારા સરખા તારા જેવડા હો. તેતો મારા બાપના ગુલામ. બે.

કેડ મરડીને ઘડો હું ચઢી હો, તુટી ચારી કમખા કસ. ખે  
ભાઈરે દરહડા વિરા વિનવું હો. ટાંકે ચારી કમખા કસ. ખે.  
ટાંકે ટાંકે મેલ ધુધરી હો. હઠકે લખજો મોર. ખે.  
જતાં તે ધમકે ધુધરી હો રસિયા, વગતાં ટહકે મોર. ખેલતાં

ગરબી ૩૨ મી હોદોળાની

જીરે જીલવાને આવો રાજ; ટેક.  
શ્રી ચંદ્રભાગાજીના ખાગમાં જીરે. જીલવાને.  
ધારોછો તે વાત આજ લાગમાંજીરે. જીલ. ૧  
મળ્યાં રાધીકાને ચંદ્રાવળીજીરે. જીલ.  
મિસ્ત્રત કરીએ ખે એકઠાં મળીજીરે. જીલ. ૨  
ત્યાંતો વાટીકામાં હિ ડોજો બંધાવીયેજીરે; જીલ.  
માંહી પ્રાજીજીવન પધરાવીયેજીરે. જીલ. ૩  
ધેમર ઘટા છે ધણી પ્રજનીજીરે. જીલ.  
નુન્યતા નથી એક પ્રજનીજીરે. જીલ. ૪  
લક્ષિતાનાં વચન સુણી છેલડોજીરે; જીલ.  
તતક્ષણ પંચાર્યા અલખેડલોજીરે. જીલ.  
હોડોખે ખેદાં છે ખનો ખેમડીજીરે; જીલ.  
જુડી જુડી જુલાવે સાહેલડી. જીલ. ૬  
વીવિધના વાજીત્ર વેણા વાયછેજીરે. જીલ.  
નૌતમ નારી હિ હોળા ગાયછેજીરે જીલ. ૭  
રસ તણો સમુદ્ર લેરાં ખાયછેજીરે; જીલ.  
તેમાં દાસ દયો ગુણ ગાયછેજીરે. જીલ. ૮

ગરબી ૩૩ મી ઉંદરની

ઉંદર કર કરે છે રે, દુઃખડાં કોને કેહેવા નહીએ;

અમને નીત્ય નડે છેરે, ઘરમાં ક્રમ કરીને રહીયે. ઉંદર. ૧  
 દર મધેથી દોડી આવે, ગિછાનાપર બેસે;  
 કુંકી કુંકી ચાંચળ મારે, ના ખબર તેની રેછે. ઉંદર. ૨  
 ચાર પ્હોરની રજની માંહે, એક ઘડી નવ જપે;  
 નીંદ્રામાંથી જાગું ઝબકી, તવ કાચા મારી કપે. ઉંદર. ૨  
 પોથી પુસ્તક કાપી નાંખ્યા, બાકી ન રાખ્યું એક;  
 ઝાલી ઝાલી થાકી ગયો, પછુ પાર ન આવ્યો છેક. ઉંદર. ૩  
 ઘોતી પોતી કાપી ખાધી, દોરી કાપી આખી;  
 અખોટીયું અંગરખુ કાપ્યું, તેના સુરજ સાખી. ઉંદર. ૪  
 જળ પીવાનું ખોટી ગયાને, તેલ ઢોળી દીધું;  
 ખરણીમાં બાકી રહ્યું તે, સરવે મળીને પીધું. ઉંદર. ૫  
 સુંચું સુંચું ચિસો પાડી, લીંડી ઝાઝી પાડે;  
 ઢંઢોળીને હાંકુ તારે, દોટયો ઝાઝી કા'ડે. ઉંદર. ૬  
 મણપતિની ચોથ કહિયે, તે કરતાં નથી ચુક્યા;'   
 લશ લશતા લાડુ કરી, ઉંદર મામાને ચુક્યા. ઉંદર. ૭  
 દીવો જે બળતો રાખતો, દીવટ તાણી જાય;  
 એમ કરતાં જે ઉંધી ગયા તો, લંકા જેવું થાય. ઉંદર. ૮  
 જે દીવસના ગામ ગયાતા, તે દીવસના ઘરમાં પડીયા;  
 કોઠી પેટી કાપી ખાધી, એ રીતે મુને નડીયા. ઉંદર. ૯  
 પાંજરા મુકી મુકી થાક્યો, તોયે ઝાલ્યા નવ ખુટે;  
 ખાવાનું ઉઘાડી નાંખી, જાણે ગોળનું ગાડુ હુંટે. ઉંદર. ૧૦  
 એ પશુને શું કરીએ, મને રીસ ગમ્ છે વાપી;  
 માળા મારી ફેરવવાની, ગઉમુખી સુધાં કાપી. ઉંદર. ૧૧  
 નિત નિત દુઃખડાં અમને દેછે, ક્યાં જઈયે ઘરમેલી નાસી;  
 ભક્ત પીતાંબર એમકહે, એને મળજે વાધની માસી. ઉંદર. ૧૨

## વીંછી વીશે ગરબી.

અરરર માડીરે છાણું તે વીણવા ગધતી,	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે સોજત સહીની ધર્ધતી;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે છાનો માનો લપાયો,	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે વાંકા વળી ડાંખ માર્યો;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે નાસતાં તેને બાળ્યો.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે આ રી લેહેરે આવી;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે સહીયર તેડી લાવી,	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે સસરાને તેડાવો.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે પડદાને ખંધાવો,	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે સસરા અહીંયા આવે.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે ગાડી ખેસવા લાવે.	મા. વીં૦
અરરર માડીરે કાળુપર લાઇ ચાલો.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે વીંછુડો ઉતરાવો;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે વીંછુડે વેર વાળ્યાં,	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે હરખ હર્ધ્યાના ટાળ્યાં.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે ભોળનીયાં ન આવે;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે સુતાં નીંદ્રા ન આવે.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે ઓરડામાં ઢાલીયા ઢળાવો.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે પરણાને બોલાવો;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે શીરાને કરાવો;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે પરણ્યો કાળીયા ખબરાવે.	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે વીંછીની વેદના મારી;	મા૦ વીં૦
અરરર માડીરે ફતીયાં રહી છે હારી,	મા૦ વીં૦

અરરર માડીરે વીતે તે સહુ જાણે.	માં વીં
અરરર માડીરે ગાયું તેવે ટાણે.	માં વીં
અરરર માડીરે ચકાલાલે ચિત આઈ;	માં વીં
અરરર માડીરે ગરબી રસીક ગાઇ.	માં વીં

### માંકણની ગરબી.

માંકણ કંઈડે, માંકણે માંડયો ઉતપાત, માંકણ કંઈડે છે;  
હવે કોને કહીયે વાત, માંકણ કંઈડે છે.  
હવે ક્યાં જઈ રહીયે રાત, માંકણ કંઈડે છે.      ટેક.

માંકણ ચાંચણ જી જતીને માર્યાનું બહુ પાપરે;  
અડધી રાતે ભગવંત સમયાં, માંકણને પરતાપ. માં ૧

નવી વહુને માંકણ કંઈડયા, કંઈડયા સારી રાતરે;  
ખાટલે પાસા ધશી ધશીને, બઈડે પાડી ભાત. માં ૨

મીયાંભાઈને માંકણ કંઈડયા, ચટકે ચડી રીસરે;  
ખાટલો ખંખેરવા કાઢાડયો, ભાગી નાંખી ધસ. માં ૩

માંકણ મુવા મસ્તીખોરા, આવે લારેલારરે;  
દીવાનું દીવેલજ ખુટયુ, તોય ન આવ્યો પાર. માં ૪

એકને મુકી બીજે કાઢ્યો, ત્રીજે નાશી ગયોરે;  
ઉતાવળથી કાઢવા ગઈ તો, દીવો રાણો થયો. માં ૫

આખી રાત વેણી મુવા પણ, તોય ન ઓછા થાયરે;  
કાંઈ ખાટલાના પઢ્યામાંને, કંઈ ભીંતોમાં જાય. માં ૬

વેણ્યા વિના વધી જાયને; પછી ન આવે પારરે;  
એક જો છેતે છવતો હોય તો, તેનો ચાલે વિસ્તાર. માં ૭

ખાટલા ખંખેરીને, ગોઠડાં તડકે નાંખોરે;  
ભીંતે જો માંકણ જતા હોય તો, તે નગરમાં રાખો. માં ૮

## વાંદરાની ગરથી.

નવે નગરથી વાંદરાએ આવ્યો,  
 ડાહ્યાભાઈનું ઘર પૂછતોએ આવ્યો;  
 મોડાતીએ દીધાં માનરે વાંદરા,  
 નવડાવી ધોવડાવીને પાટલે બેસાડ્યો.  
 આંખજ આંજીને ટીલડો તાણ્યો,  
 એટલે આવ્યા ડાહ્યાભાઈરે;  
 ફટ ગધેડી વાંદરા શું ધાલ્યો,  
 હું વરણાગીઓ વાંદરા શું ધાલ્યો;  
 હું રૂપાળો વાંદરા શું ધાલ્યો,  
 હું છોગાળો વાંદરા શું ધાલ્યો.

## પુવેડની ફજેતી.

પાયે પ્રભુને નમી કહું પુવેડના ફેલ સર્વે સોઠ સાંભળો  
 કાનોનો કાઢી મેલ; જીવો ફજેતી પુવેડ નારની ટેક. ૧  
 છે ધોયાની આખડી ને, છે નાયાનું નેમ;  
 આ કુભારજ કરમે ભાગી, ઘર આલે તે કેમ. જીવો. ૨  
 સાસુ દે શીખામણુ તમારે, આમી વઢવા લાગે;  
 સમીસાંજે સુવે તારે, પોર દીવસે જાગે. જીવો. ૩  
 પોર દાહડે પડી ન ઉઠે, ઉપડી ન કરે ખાટ;  
 યાજીયો એની ઠીકરા જેવી, લોટે વળ્યો કાટ. જીવો. ૪  
 ગોળીએ બેડે છારિઓ વળી, ખામણુ મેવાળ;  
 ઘરમાં ન વાશીદુ વાળે, ગંદા એના બાળ. જીવો. ૫  
 એખુ દાતણુ ના કરે, દાંત મેલા ધાણુ;  
 સોઠ સર્વે સાંભળો, જમ કયાં દર વખાણુ. જીવો. ૬

ખાર છમ્યાંની મા કે'વાણી, ગળતે ન આવડે પાણી;  
 નેતું હોય તો નેઠ લેજો ભુંડણુ વીઆણી. ગુવો. ૭  
 કાચો કરે રોટલો ને, શાક જાણે ખાણુ;  
 ઘેંસમાં ન મીઠું નાંખે, દાળ મોળી છાણુ. ગુવો. ૮  
 રસોઈ કરીને ચોક્કા ન કરે, ન કરે અમોટ;  
 ઉઘે માથે ધંટી તાણે, કુતરાં ચાટે લોટ. ગુવો. ૯  
 સાસુની ફજેતી કુવડ, ઘેર ઘેર કરતી;  
 સાસુ મારી સોઝણી, શા માટે નથી મરતી. ગુવો. ૧૦  
 હાથે પગે મેલ વળ્યો, અંગ મેલુ એનું;  
 મુખે ભમે માખીયો, તો કામ ચોખુ શેનુ. ગુવો. ૧૧  
 મેલ ભર્યો ધાધરોને સાલ્લો કાળો મેંશ;  
 ચેણુમાં ગુઓ પડી, જાણે કચરાળી ભેંશ. ગુવો. ૧૨  
 ચીડ યાઝયુ ચોટલામાં, પડી ગુવો લીખ;  
 જે નરે આ નાર વરી, તેનું જીવતર ધીક. ગુવો. ૧૩  
 દુભે સાસુ નણ્ણીને, ધણીને દુભે દાહાડી;  
 ઝાળખો નહીતો ઝાળખી લેજો, આ કુમારજી લાડી. ગુવો,  
 પુન્ય કરે જ્યાં પાડોશી, ત્યાં આડી જીમ વાય;  
 અભીયાગત આંગણે દેખી, ધરમાં નાશી જાય. ગુવો. ૧૪  
 દે સીખામણુ સ્વામી ત્યારે, કુવે પડવા જાય;  
 લોક કરા થોકમાં ફજેતીઓ લુટાય. ગુવો. ૧૫  
 ઘોકે ઘોકે ધણી મારે, તારે દે સરાપ;  
 જો તને હું જીવન આપુતો, તુજ મારો ખાપ. ગુવો. ૧૭  
 આવી કુવડ દેખી ધણી, બળતો બોલે આપ;  
 શા માટે આડો ન ઉતર્યો, પરણવા જતા સાપ. ગુવો. ૧૮



આમ કુવડ નાર તણા, અવગુણ અલેખ;  
 દેનારાને દોષ ન દધએ, કરમે લખ્યા લેખ ગુવો. ૧૯  
 આવી જેને નાર મળી, તેને છે સંતાપ;  
 તે પુરુષને માથે આવી, પોંચી મળીયા પાપ. ગુવો. ૨૦  
 નરનારી સૌ સાંભળો, કોઈએ મા ધરશે રોશ;  
 દીઠી એવી દાખવી, દેશોમાં મને દોશ. ગુવો. ૨૧  
 ચમનલાલતો સાચુ કહે, ડાહ્યાની નજર પુજે;  
 આનાથી કુવેડ માથે, સીંગડા ન ઉગે. ગુવો. ૨૨

## માણીગરની સાખીયો.

ગરળી ૧ લી.

મોહોલે પધારો મારા રાજ્ય, માણીગર મોહોલે પધારો;  
 નારી ગુવેછે વાટ, માણી. મારો શો છે અપરાધ; માણી.  
 એમ રૂદન કરે રાધા નાર, માણીગર. ટેક.  
 શીશો ભાગ્યે સાંધતાં, મન ભાગ્યું કુવેણુ;  
 મોતી ભાગ્યું વિંધતાં, તેને નહી સાંધો નહી રેણુ. મા. ૧  
 સોતું કરીને સાટવ્યું, કરમે નીકળ્યું કથીર;  
 ચિંતામાં ચતુરાઈ ઘટે, મારાં શોશ સુકાણાં શરીર. મા. ૨  
 અંદા તુળને પુજતી, કરતી આદીત્ય વાર;  
 ધડી એક મોડા ઉગળે, મારા પિયુ મિલાવણુ હાર. મા. ૩  
 સાહેલી સાગર ઉલટયો, રત્ન તણાયા જાય;  
 કરમપુટ ભરે મુકડા, તેના શંખે હાથ ભરાય. માણી. ૪  
 જોખન જાતાં જાણતી, કરતીજ મોંઘા મુલ;  
 થોડું થોડું રાખતી, જેમ માલણુ રાખે કુલ. માણી. ૫  
 પ્રીતી એસી કીજીએ, જેસો ટંકનખાર;

આપ જો પરકુ રખે, બાગ્યાં સાંધે હાડ. માણી. ૬  
મિત્ર મિત્ર સખકું કહત, તાલી મિત્ર અનેક;  
બિપત પડે સો શીર લહે, એતો જગમાં જવલ્લે એક. મા. ૭  
ગરબી ૨ જી.

માણીગર આવો, મારે મોહોલે માણીગર આવો  
વહાલા શાને લોચન લલચાવો, મારે મોહોલે માણીગર આવો  
ધણા દિવસની ગવાઉધુ જુડી, તે આજ લેઈએ લહાવો. મા.  
ના નવ કહેશો ક્યાં કહો મળશો, ફરી અવસર આવો. મા. ૨  
મન માની મોજે માણીશું, ફરીતો નહિ ફાવો, મા. ૩  
બ્યારે ત્યારે પણુ કુંધું તમારી, શીદને તરસાવો. મારે. ૪  
અવર સુધારસ સુખનો સાગર, આજ પીએને પાવો. મા.  
રસીક રાયછો દયાના પ્રિતમ, માટે માહારો દાવો. મારે. ૬  
ગરબી ૩ જી.

વાંસલડી વાળે, સાંજે આજ વાંસલડી વાળે;  
વાત મારી બુલી માં જાળે, સાંજે આજ વાંસલડી વાળે ટેક  
જે જેમ કરવું હોય જે રીતે, તેતો ગીત વિશે ગાળે. સાંજે. ૧  
કાઠને ના કહેશો કદી કાઠ પુછેતો, સમ જુગતે ખાળે. સાં.  
નંદ જસોદાજી તો છે બોળા, તેને વિવેક વાહાળે સાં. ૩  
આપતો સદા સુખીછો પણ, આજ સુખ માહારૂ થાળે. સાં.  
મારા દોષના વિચારશો વાલમ, દીનબંધુ થાળે. સાંજે. ૫  
દયાના પ્રીતમ જાણી દાસી પોતાની, પ્રેમ પુરણ પાળે. સાં. ૬  
ગરબી ૪ થી.

કુલી અલખેલી આવ્યા વહાલો, કુલી અલખેલી;  
વહે દુઃખ નાંખ્યું છે રેલી, આવ્યા વહાલો કુલી અલખેલી ટેક

સ્થામ સુંદરનું મુખ નીરખી, ગોપીકા થઇ ઘેલી. આઘ્યા;  
વિરહ અગિ આસાયો અંતરનો, થઈ આનંદની હેલી આ.  
તેમ કુલી જેમ પામે રંગ, મહા રત્ન મણિ પેલી. આ. ૩  
મહાલક્ષ્મીને દુર્લભ વસ્તુ, તે પ્રેમે થઈ સેહેલી. આ. ૪  
દયાળા પ્રિતમજી સંગે રમતાં, વાપી વાલમણી વેલી આ. ૫

ગરબી ૫ મી.

ગિરીવરધર ગોપી, ૩૫ એક ગિરિવરધર ગોપી;  
જેમ પ્રતીખિંબ સંગ રમે બાળક, એમ લીલા ઓપી. ૩૫  
કાશીમાં મુદ્રિતને શ્રી ગોકુળમાં પ્રેમ વેલ રોપી; ૩૫. ૨  
વૃજ વનિતાને વશ થયા વિકૃલ, વેદ વચનને લોપી ૩૫. ૩  
શુદ્ધ ચિત્ત પ્રેમરસના પીધે, શું થયું પેહેરે ટોપી. ૩૫. ૪  
દયાળાપ્રભુની લીલાએ મુખ મરડયું, તને કાળશેના કોપી ૩૫

### સાખીઓ અને સમશાઓ.

ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા, ગોકુળથી વંદાવન રૂઢ;  
તે મુજને દેખાડ વાલા, થેઇ થેઈ રાસ રમાડ વાલા.  
રાસ રમ્યાના કોડ વાલા, જે જે શ્રી રણુછોડ વાલા;  
સરસ્વતીમાતને વિનવું ગણપત લાગું પાય;  
અલબેલી અંબા આશ પુરજો, ગુણ સેવક તમારા ગાય.  
વાલા ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. ૧

ત્રંબા મુત રીપુ તોડોગર, તાળરખ અસ્વાર;  
તા માતા પિતા ભુપણ, તા વેરી સામ જુદાર વાલા;  
ગોકુળીએ લેઇ ચાલ વાલા. [ભગવાન] ૨  
અંદન ભરી તલાવડી, મોતીડે બાંધી પાળ;  
અસુર્યાં પાણી સાંચરયાં, રાણીરાધા પાણીડાની હારવાલા.

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા.

પધ્યર મટી થઈ પ્રેમદા, ભોજન કરતાં ગાય;

અડધુ અંગ ફરે પુદ્ડી, તેનું એકું સઉકા ખાય વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ધંટી) ૪

કુંગર ઉપર દેરડી સોની ધડે સોનાર;

કાનજી ધડાવે વેળીયાં, રાણી રાધા ધડાવે હાર વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૫

પાંચ વેંતની પુતળી મુખ લોહાના દંત;

નારી સંજે નીત રમે, તમે એતુર વીચારે ચંત વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (સાંખેલુ) ૬

કુવા ઢાંકણુ ઢાંકણું, ખેતર ઢાંકણુ વાડ;

ખાપનું ઢાંકણુ ખેટડો, ધરનું તે ઢાંકણુ નાર વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૭

લંક લપેટણુ શિત હરણુ મહી લંકાપતી રાય;

જીસ કારણુ કહિરવ હણ્યા, મોકલાવો મારા નાથ વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ચીર) ૮

મગ મગ જ્યેડાં મોતીડાં, આડા અવળાજ વેહ;

જીવા માખાપનાં છોડવા, તમને આવડો શો રનેહ વાલા;

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૯

સોપારી જ્યેડું સારંગડુ, તલનો ત્રીજો ભાગ;

એ સારંગડે ત્રણ રત્ન જડયા, એક ધરતીને ખીજી આભ

વાલા, ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (આંખની કીટ્ટી) ૧૦

કુંગર ઉપર દેવડી ઉપર કળાયલ મોર;

રાજ તારા મેહેલમાં, મેંતો દીકું અંધાર ઘોર વાલા;

- ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૧
- વેંત જેવડી ફરખડી ને ઢાલ જેવડુ ડુલ,  
કાચાં કમળ ઉતરે તેનું પાકે થાયે મુલ વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (કુંભારનો ચાક.) ૧૨
- ખંભાતી ગાડાં જોતયાં, મહી ભરચુ છે હીર,  
પેઉછ હોય તો મુલવે, મારા ફાટી ગયાં છે ચીરવાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૩
- નગરમાં નાગી ફરે, વનમાં પેહેરે ચીર;  
તેતો તમે લાવજો મારી સગી નણુંદના વીર વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (સોપારી.) ૧૪
- ખંભાતી ગાડાં જોતયાં, મહી ભરયાં છે દાંત;  
પેઉછ હોય તો મુલવે મને રાતા ચુડાની ધણીખાંત વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૫
- ગાય વિહાણી ગાંદરે, પાછરડુ વાડામાંહી;  
દોનારી બુલે પારણે, તેના છોરડા લશ્કર માંહી વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા: (ખંડુક) ૧૬
- આંબલી થડ ચીકણી, ટુકાં ટુકાં પાન;  
પેઉછ બેઠા સજામાં, તેને કેમ ફરી ફર સાન વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૭
- નારી ફીટી નર થયો, શુરા પેહેસો ધાય;  
આઠ માસ રણુ ભોગવી, પછી નારી થઈ ઘેર જાયવાલા.  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ગોફળનો ગોળો) ૧૮
- પાટણુ દીવો પ્રગટયો, મેશ પડી મેવાડ;  
આંબનારી આબુગઢ વસે, એનો છેલ વસે શુન્દરાત વાલા

ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૧૯

પડી પણુ બાગી નહી, કડકા થયા બે ચાર;  
વગર પાંખે ઉડી ગઈ, તેનો ચતુર કરોને વીચાર વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા, (રાત) ૨૦

આંખો વાળ્યો દક્ષિણ દેશમાં ઉગ્યો અમદાવાદ;  
ફાલ્યો ફુલ્યો માળવે, વેચાયો ઝાલાવાડ વાલા.  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૨૧

આઠ કડકે નર નીપળ્યો, દો નારી નર ચાર,  
તેમાં બે નપુપક વસે, તે મેં તળ્યો ભરથાર વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (પલંગ) ૨૨

તનનાં કર ત્રાજનાં, મનનો કર જગ્ગર;  
હઠયાની કર હાટડી, હું તો વણુજ કર કે વેપાર વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૨૩

નારીને તો નર ઘણા, ઝાઝા સાથે છે પ્રિત;  
નારી પેહેલે નર મરે તે તોં કેના કુળની રીત વાલા  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૨૪

જળમાં પેશી ધર કરે, ઝાઝા જળમાં નાલ્ય;  
માથુ વાઢે મરે નહીં એનો ખાલ બેંચે છય જાય વાલા;  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. (ડાંચર) ૨૫

આંખો ટેંબે મોરીઓ કાણુ સોંપુ રખવાળ;  
પેલો પાડોશી પાતંગો, મારો પરણ્યો નાનોજ બાળ વાલા  
ગોકુળીએ લેઈ ચાલ વાલા. ૨૬

બાપે જન્મી બેટડી, બેટડીએ જન્મ્યો બાપ;  
ચતુર નર શમશા કહો, એતો બેટી બલી કે બાપ વાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા આંખલી) ૨૭

ઉંચી ગોરી ઉજળી, જળ ભરવાને .૫;

કાંટો વાગ્યો પ્રેમનો, એતો ઉઝી ઝોલા ખાયવાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા. ૨૮

હસ્તી ચઢણુ ગદ રગન વેશા વલ્લભ જોણુ;

પેઉ પધારો તેને ઢાટડે મોકલાવો તેવુ તેણુ વાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા. (સીંદુર) ૨૯

આંગણુ વાવુ એમચી, સેંચાવુ નાગરવેલ;

પરણ્યો હોય તો પાળજે, નીકર મહિયર વળાવી મેલવાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા. ૩૦

ત્રણુ મુખને તેર પગ, સાંભળ ચતુરસુગ્ધણુ;

નર ઉપર નારી ચડે, પછે થઈ છે તાણા તાણવાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા. (દુઝણુ) ૩૧

દરીએ મોતી નીપજે, નહી મોતીનુ મુલ;

ભાગ્યો દાણો નહી મળે, એક મોરીને જીણુ મન વાલા;

ગોકુળીએ લેધ ચાલ વાલા. ૩૨

## ગંદખીઆ.

(ચાલ સખી સેલાણી આવ્યો મારા ખાગમાંરે એ રાગ.)

મને ખંસી વગાડી કાઢાંના વિસરીરે;

તમે વિસરિ વિસરિ વિસરિ રાજ મને ખંસિ વગાડી

કાઢાંના વિસરી દેક.

મને મુકી ગયા બાળે વેશમાંરે,

લીધી સુદ્ધી ન મારી ભવલેશ;

મને, ૧

દાશી જાણીને આવો મારા મોલમાંરે,	
બિના છત્રપતિ તો નથી એન.	મને. ૨
મને નિદ્રા ન આવે સેજે એકલીરે,	
ગિના બાલમ કટે કેશે રેન,	મને. ૩
મારા જોખનનાં પુર વહી જાય છેરે;	
તમે આવી માણો માહારાજ.	મને. ૪
કાંઈયે ભરમાવી લીધો મારા છેલને જો,	
ફીધાં ધાયલ પ્રિતમ તારાં નેણુ;	મને. ૫
આધવ સંદેશો કેજો મારા શામનેરે,	
વેહેલા વળે ત્રીભોવન રાજ.	મને. ૬
કરજોડી આધવ ફહે નાથનેરે,	
વૃદ્ધે વ્યાકુળ સદા વૃજ નાર.	મને. ૭
અંબુ મુણીને રાજ પધારીયારે,	
ગોપી આનંદ ઉર અપાર.	મને. ૮

---

મને માયા લગાડી મોલનીરે.	
મોલની મોલની મોલની;	
રાજ મને માયા લગાડી મોલનીરે,	ટેક
હુંતો હાલુ ચાલુને મને સાંભજેરે.	
જોઉ જોઉરે પ્રિતમ તારી વાટ;	મને. ૧
વાલો જુમનાંની તીરે એકલોરે,	
ત્યાંતો ખોળસે ઉરાડે નીર.	મને. ૨
મુખ્યાઈ શેહેરનાં તે મોતી વાપર્યારે	
તેતો આબ્યાં અમારે દેશ.	મને. ૩



પાતળીયો હોયતો મુલવેરે;	
અલખેલો દરીયા પાર.	મને. ૪
કાઠીઆવાડની તે કાંઠીઓ વાપરીરે;	
તેતો આવી અમારે દેશ.	મને. ૫
છત્રીલો હોય તો મુલવેરે,	
છોગાજો દરીયા પાર;	મને. ૬
સુરત શહેરનાં તે સાળુ વાપરીરે;	
તેતો આવ્યા અમારે દેશ.	મને. ૭
પાતળીયો હોય તો મુલવેરે;	
શામળીયો દરીઆ પાર.	મને. ૮
હવે મોહન મથુરાથી આવીએરે;	
સર્વે વસ્તુની વેરત થાય.	મને ૯
તમો નીર્દય નડોર નંદલાલછોરે;	
ક્રીધાં ધાયલ ન લોધી સંભાળ.	મને. ૧૦
એવું સુખી પ્રીતમ પધારીયારે;	
આવી ક્રીધોછે લીલા લેહેર.	મને. ૧૧



### ગરબી દક્ષણી લાખાની.

(ગોકુળીયે લેખ આલેરે ઝોધવરાજ હમને ઝો રાગ)  
 તુમી માલા વીસરન ગેલારે જનકવ નંદ કુન્ના;  
 લખાડ વચન માલા દીસારે જનકવ નંદ. ટેક  
 ગોષ્ટ વીજેગાચી કાણલા મીસાંગુ;  
 યાયા મી તુમચે પાર્ધંલાગુરે. જનકવ.  
 હરીચી વાટ મી અહોનીશ પાહુ;

કૃષ્ણ વિયોગે કુટે નલિરે.	નદવ. ૨
દરશન દયા માલા કૃષ્ણ મુરારી;	
યા મી તુમાવર વારીરે.	નદવ. ૩
લખાડ શપત તુમી અમચીકા ખાતા;	
સવતીએ ધરી જીવું ન રહાતારે.	નદવ. ૪
સવતીયા ટોંદ મોતો પાછાચી નાહી;	
સત્ય સાંગું અમીસાઇરે.	નદવ. ૫
અશે આયકુતી હરી રાધા ધરી આલે;	
હામીએ સ્વામી પ્રસન્ન ઝાલેરે.	નદવ. ૬

(ગરબીઓ વૃજ ભાષાની)

શામળા ઠાડી રહું કે ધર જીવું, ઠાડી ઠાડી કુમળાવુંરે;	
શામળા ઠાડી રહું કે ધર જીવું ટેક.	
કમ્પકી ઠાડીરે મેતો તુમારે આંગણીયે;	
સાકર માખણ પાવુંરે.	શામળા. ૧
વીંદ્રા તે વનની કુંજ ગલનમાં;	
ગોવીંદ પ્રભુના ગુણ ગાવુંરે.	શામળા. ૨
જળ જીમનાંમે પનીયા ભરન ગઇ;	
ચેઇ સુરત લપટાવુંરે.	શામળા. ૩
સુંદર જળ જીમનાજીકો નીરમળ;	
નીત્ય ઉઠી ગંગામાં નાવુંરે.	શામળા. ૪
પુરસોતમ પ્રભુકી છત્રી નીરખત;	
ચરણ કમળ ચીત લાવુંરે.	શામળા. ૫

શુદ્ધીપાઇ માળા કુંજનકે ખંનમે

કુંજનકે બનમે કુંજન કે બનમે, બંશી બજાઈ મધુ-  
 બન મે. ભુલીયાઈ માળા ટેક  
 સ્યામકે ખાતર મેંતો જોગન બનજાઈંગી;  
 ભસ્મ લગાઈ સારે તનમે. ભુલીયાઈ. ૧  
 બંશી સુનત મેંતો હોગઈ દીવાની;  
 હોંશ રહી મનકી મનમેં ભુલીયાઈ. ૨  
 જળ જુમનામે પનીયા ભરન મધ;  
 ઠંડ લગી અંગીયા ભીતર મે. ભુલીયાઈ. ૩  
 પુરશોતમ પ્રભૂકી છબી નીરખત;  
 મીલ ગયે મોહન બનમે. ભુલીયાઈ. ૪

(છોડી બમનકી અંગીયાકૂં અતર લગાકે ચક્ષી એ રાગ)  
 બ્રહ્માનકી લક્ષી સામળીયેસે નેહડો લગાય કે ચક્ષી ટેક,  
 આવોજી સામળે મેરી ગક્ષી ઠાડે રહેા લાલજી મેં કબકી  
 ખડી બ્રહ્માન. ૧

હાથમેં છે ગજરા ગુલાબકી છડી,  
 પાંઉસે ઝાંઝર બજાવતી ચક્ષી. બ્રહ્માન. ૧  
 આંખો ભરે સુરમેને મુખમાં ભરે પાન;  
 છોટી ઉમર રાધા ખોતસા ગુમાન. બ્રહ્માન ૩  
 બધ મીરાં કહે પ્રભુ ઘેર ગંભીર;  
 ગોવાલણીકુ મીલ ગયે જુમનાંકે તીર. બ્રહ્માન. ૪

મેરો સૈયા ગુલાબીકો ફુલ હમારો રંગ કેસરીયાં ટેક  
 સુનેકા ગડવા ગંગાજળ પાણી;

મેરો પીયો ગુલાબીકો ઢુલ, પીલાવે રંગ કેસરીયાંમે. ૧  
 સુનેકી થાળીમે જમવા પીરોસુ;  
 મેરો જમે ગુલાબીકો ઢુલ, જમાવે રંગ કેસરીયાં; મે. ૨  
 ચુન ચુન કસીયાં મે સેજ ખીજાઈ;  
 મેરો લેટે ગુલાબીકો ઢુલ, લેટાવે રંગ કેસરીયાં. મે. ૩  
 ચંદનીકી ચાદર ઝોટો મેરે ખાલમ;  
 મેરો ઝોટો ગુલાબીકો ઢુલ, ઝોટાવે રંગ કેસરીયાં. મે. ૪  
 ગંજેરી પાન જસોદી ખીડીયાં;  
 મેરો ચાવે ગુલાબીકો ઢુલ, ચાવાવે રંગ કેસરીયાં. મે. ૫  
 ભાર ભયા ઝોર ચીડીયાં બોલી;  
 મેરો ભાગે ગુલાબીકો ઢુલ, ભગાવ રંગ કેસરીયાં. મે. ૬

## સાખીયો.

આધા રહો મજરાજ, વાફાઈ બાલમ તમને;  
 ફજેતી આપણ બેની થાય, માટે જવાહોની હમને ટેક.  
 સમે શમે રસ ચાખીએ, છો સમજી માહારાજ;  
 આણુ વિચારથી ચાલીએ, એમાં નટવર નવ રહે લાજ વ. ૧  
 વાક્ષા છો વરણાગીઆ, શુ કહું અળખા નાર;  
 સાસરીયા કોરે ગાણું, એથી નથી નીસરાતું ખાહાર વા. ૨  
 છોકરવાદી નવ કીજીએ, વીચારીએ મન માંજ;  
 રાંઉ તમે રશીયા તમે, હવડે આવીચડશે કોઈયાંહ. વા. ૩  
 પ્રીત રીત શીખ્યા નથી, ચારી જાણો ગાય;  
 ચતુર નભાયો નેહને, એતો કડણુ ધણેરી વીધાય. વાર. ૪  
 હરી મટના હરી તો વચન; હું સમજી ગઈ સહુ પેર;

સમી સંધ્યાએ આવઝે, મારી સમયર કેરે ઘેર. વાંકુ. ૫

મળીઓ મોહન મધુપુર, સૈયર કરચું કામણ મુજને;  
 મુને ભરવા ન દીધું નીર, શી કહું વાત આજની તુજને ટેક  
 રૂપ રશીક ધણું છેલનું ચંચળ નેન રસાળ;  
 ચીત માઈ ચતુરાઈ થકી આવી ઓચીંતી કીધીઆળ સૈ. ૧  
 મરફલકુ કરી પુછીયું, શું છે તમાઈ નામ;  
 કાલે મળજો માનવી, મારે તમ સંગાથે છે કામ. સૈયર. ૨  
 કરી હસવું ગયા વન ભણી, વાંસલડી છે હાથ;  
 બ્યાકુળ ખની વનમાં ફરે, એમને મળવા થઈ નીરાશ સૈ. ૩  
 તું તેને યાદ ઓળખે, માટે મને દેખાડ;  
 નીકર જીવ મારો જશે, તારે જીવાડવી હોય તો જીવાડ. સૈ. ૪  
 હરીમટનો હરી વશી રહો, રહે રહે ભરપુર;  
 ગોવીંદજી ઠગી ગયો, એના સરખો નહી કો ચતુર. સૈ. ૫

આવી રંગ રંગીલી સેજ મારા સ્વામીજી નીંદ્રાકરો નીંદ્રાકરો  
 માઈ જોખન પાળેવેશ મારા સ્વામીજી. નીંદ્રાકરો નીંદ્રાકરો.  
 મારા છુટા છે શીરના કેશ મારા સ્વામીજી;  
 તમો હયા લાવો લવલેશ મારા સ્વામીજી. ટેક.  
 પ્રીતમ તારી પ્રીતડી જેસો ટંકણુખાર;  
 વાદળ ઝમ્મકે વીજળી, જેવી રણ ઝમ્મકે તલવાર. મારા ૧  
 સજ્જન એસો કીજીએ, જ્યાં મે મુણુ પત્રીસ;  
 બીડ પડે ભાગે નહી, દેવેજ અપનો શીશ. મારા, ૨

સજન તુજમાં ગુણ ધણા, અવગુણ નહી લગાર;  
 તે કારણ તુ સાંભરે, મને દાહાડામાં દશવાર. મારા. ૩  
 સ્નેહી સ્નેહ સતાવીને સુખ હરીલે સાર;  
 વાહાલાં વેરી જ્યાં થયાં, હવે સાથ તે ટ્રાણ કરનાર મારા ૪  
 સુખ સાટે સોગત કરી, નીવડી દુઃખ દેનાર;  
 દ્રવ્ય દેધ વસ વહેરીયે, જ્યમ સાધન જીવ હરનાર. મારા. ૫  
 તમે ગયે માફ ગયું આ તનડાનું ભાન;  
 ઝાઝુ આગી શું કહું, સ્નેહી વણુ શમશાન. મારા. ૬  
 મીતડે ચીંતવન એકનું ચરચર કરતું નીત્ય;  
 વહાલા છેક નમેરડા, થઈયે નહી જ્યાં પ્રીત. મારા. ૭  
 સોળ વરસની મુદ્દરી પીઠ ગયા પરદેશ;  
 તે અગળા સંતાયે ધણું, જેનું જોળન બાળેવેશ. મારા. ૮  
 સજન તેરે કારણે, સુક્યો સખ શરીર;  
 પાપી તેન સુકત નહી, તેમાં ભરભર આવે નીર મારા. ૯  
 પાંખી હઉં તો ઉડ ચલુ, ધડી ન રાખું ધીર;  
 જ્યુંજ્યું સજન સાંભરે, તીયું તીયું વાગે તીર. મારા. ૧૦  
 સજન તુમ મન જાણીયો તુમ જીસરે મોય એન;  
 દાજે જનકી લાકડી, તેતો સીલગત હે દીન રેન મારા. ૧૧  
 હવે તમારાં મુખનાં દરશનની રાખુ આશ;  
 માટે મળવા આવજો, દીલમાં રાખી ઉશાશ. મારા. ૧૨  
 તારી મારી પ્રીત તે તું જાણે કે હુંય;  
 અવર અમસ્તા એ થકી, કેહેશે કે થયું શુંય મારા. ૧૩  
 માટે મારા મનની, મનમાં સમજી રહું;  
 છોંય કુવાની કુપમાં, જ્યમ સમાય છે સહુ. મારા. ૧૪

એવું સુખી પ્રીતમ આવીયાં, દીધું આસીધન;  
આનંદ રસ ત્યાં કિછળ્યો, પોઢ્યાં એક પતંગ. મારા. ૧૫



## લાવણી ૧ લી.

હો નાથ માહરો હાય કેમ ઝાસોછો,  
શું વાંકા વાંકા વિહલ કેમ ચાસોછો; ટેક.  
મારે માથે મહીનું માટ જોટી નહી થાકિં,  
નહી આપુ દધીનું દાણ સમ હું ખાકિં  
માટે વીહલ કહું છું વાત વેગળા રહેજે,  
કાંઈ કેહેવું હોય તો અળગા રહીને કહેજે;  
તમે મનના માન્યા મોહન મન માંસો છો,  
શું વાંકા વાંકા વિહલ કેમ ચાસોછો.  
અણીયાળી તારી આંખ બ્રગુટી ભારી;  
મોહીત કરેછે મગજને વાંસળી તારી.  
પણ હું નહી તેવી સમજી લેજે વાક્ષા,  
નહી સારે અર્થ અહી કાંઈ નંદના લાક્ષા;  
જેવા પોતે તેવા સહુને ભાગો છો,  
શું વાંકા વાંકા વિહલ કેમ ચાસોછો.  
મોકોને પાલવ ફાટે ચુંદડી મારી,  
કુટશે મહીનું માટ ઘેસા ગીરધારી;  
કામળ આ મારો કર મરડાઈ જશે,  
નંદાશે ચિત્તેરી છંદ જન ગણુ થાશે.  
જોરસ માટપર હાથ ડાંસોછો,  
શું વાંકા વાંકા વીહલ કેમ ચાસોછો,

કુટશે ચોળીની કસ વાગશે વાલા;  
મરડાશે બાંવડી મારી નંદના લાલા.  
તને નિર્લજ્જને શી લાજ હુંતો લાજુ હુ,  
કોઈ દેખે દુરીજન લોક તેથી ડરદુ;  
સ્વામી ગોવરધનના પ્રિતે રોસો છો,  
શું વાંકા વાંકા વિકલ કેમ ચાલો છો.



## લાવણી ૨૭.

કીરતાર કહે હો નાર વાત સાંભળજે,  
આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજે; ટેક.  
બહુ દેખી તારા જેવી નાર કુમારી,  
આવી સમજવા આંખે કાજળ સારી.  
વળી ટીકડી કીધી બાલ ગાલપર ટળકી,  
ગલામે મોહનમાળ કાલી કંચુકી;  
શ્રીકૃષ્ણ કહે તું કહું માહરું કરજે,  
આપી દધીનું દાન પછી પરવરજે.  
હું ફેાડું તોડું હાર ગલાનો તારો,  
જીમનાના ધાટપર દાવો દાણનો મારો;  
તે કારણ નારી મહી તારાં લુટીશું,  
આ રૂપ રંગને જોયનનો રસ લઈશું.  
તે પછી રાખીકા કરવું હોય તે કરજે,  
આપીને દધીનું દાણ પછી પરવરજે;  
તાઈં મુખડું જોઈને મન હરજે છે માઈં,  
હમીરે છગીલી નારી માટ કિનાઈં.



બેશોને શીતળ છાંય સંગ છે સારો,  
 મેળાપ થશે આ વનમાં તારો મારો;  
 શુભ શીખ આપે શ્રીકૃષ્ણ કાનપર ધરજે,  
 આપીને દધીતું દાણુ પછી પરવરજે.  
 ગુલાબી રંગનો સાળુ કશબી ઢારે,  
 તુજ કટિ સિંહના સરખાં ચિતકું ચોરે.  
 પાપે નેપુરને ચોળી રંગ ઘેરી છે,  
 અણિયાળી તારી આંખ ઝાઝી ઝેરી છે;  
 કહે ગોવરધનના નાથ વાત સાંભળજે,  
 આપીને દધીતું દાણુ પછી પરવરજે.

### લાવણી ૩ છ

એવું સુણી રીસથી બોલી બીજની બાળા;  
 ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા. ટેક.  
 મારો જાય સાથ સહીયરનો મુકી દેજે,  
 નથ કરો આળ અલખેલા પાંસરા રે'જે.  
 કુટશે મહીતું માટ દધી વેરાશે,  
 મારી મોહન નવરંગ સાડી આ બીજશે;  
 મને ડર લાગે દુરીજનનો કાનજી કાળા;  
 ચાલોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.  
 જાણીને વાત આ નણુદલ મારી નડશે,  
 સાસુની આગળ સાચાં જીડાં કરશે;  
 મારી સાસુ દેશે ગાળ આળ ચઢાવે,  
 પરણ્યાને કહીને માર મુને ખવરાવે.

હું કહું છું એટલા માટે મેરણીવાળા;  
 આસોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.  
 વળી જોર ક્યે જુગજીવન અહીં નવ આસે,  
 કરોછો ઢોંગ ધુત્યાનો કાઈ નવ આસે;  
 મેં જાણ્યું તાર જોર ઢોર ચારીને,  
 કા,ડયુછે મોટું નામ માશી મારીને.  
 ફરતા વનમાં તન ઓઢી કામળી કાળા,  
 આસોને પાધરા મુકી મનના ચાળા;  
 શું સમજે રસ ગોરસનો લેવા કાના,  
 નાનડીઆ નંદના જેસો છાનામાના.  
 હું સાંખી રહું છું ખોલી બાળક જાણી,  
 કે મળશે માથાની નાર કાનુડા દાણી;  
 કહે ગોવરધનના નાથ મેરણીવાળા;  
 આસોને પાધરા મુકી મનના ચાળા.

### લાવણી ૪ થી.

મેં જાણી તારી વાત છખીલી નારી,  
 જાણુછે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી;  
 નણુદસ જો દેશે ગાળ સાસુ લલશેતો,  
 શું જશે મારું હો નાર એમ કરશેતો.  
 કુટશે હાર હયાનો માટ નંદાશે,  
 તો કેહેને કામળગાળી મને શું થાશે;  
 હું દાણ લીધા વિણ નહી જ્યાં રહું નારી,  
 વુજી છે ચોરીને દાણ બડી ધુતારી.

મેણાંની દેતારી નારી તેજને દેખી,  
 યોછી તું જાત આહીરની હમને પેખી;  
 છાકેલી છેલ્લતું ભરેલ મદની માતી,  
 બોલે છે અબળા બોલ નથી લજવાતી.  
 હું વાત બાણુંસું સરવે અબળા તારો,  
 બાણું છે ચોરીને દાણુ બડી હુતારી;  
 શું છેટે છેટે નારી કેમ નાસે છે,  
 આ નાનકડાને દેખી કેમ ત્રાસેછે.  
 કેહે કૃપ્ત કામની આવ કપ્પટ તુજ કાપું,  
 ને મુખમાંથી માગેતે લાવી આપું;  
 અહીં બેસો રામા રંગ મચ્છોછે ભારી,  
 બાણું છે ચોરીને દાણુ બડી હુતારી.  
 કાનાએ કામની જેમ તેમ સમજાવી,  
 ઉતારી માટ ગોરસતું પાસ બોલાવી;  
 હળીમળી પ્રીતથી બેઠાં રંગ રમવાને,  
 વળી નાંખ્યો ગળાપર હાથ દધી જમવાને;  
 કહે ગોવરધનના નાથે રમાડી નારી,  
 બાણું છે ચોરીને દાણુ બડો.



# ભાગ ચોથો.

## લગ્નમાં ગવાતાં ગીતાં.



### ગીત ૧ ભુ. કંઠાતરી.

કંઠુ છાંટી કંઠાતરી મોકલે, કોડે કામે સૂમદ્રા બેન;  
 વીરા વેહેલા આવળે.

દેવ દુંદાળાને લાવળે, એ છે પારવતીનો પૂત્ર. વીરાં  
 શ્રીકૃષ્ણ બળદેવ બે બાંધવા, પવિત્ર પીતા વાસુદેવ. વીં  
 પાંચ પાંડવ દાસ છે તમતણા, હરનીશ જપે તમાર  
 નામ. વીરાં

જકતજનેતા દેવકીને રાયણી, અંજણાદેવી તમારી માત.  
 વીરા વેહેલા આવળે.

ભત્રીજા ભક્ષા મન ભાવતા, તમ આવે થશે સુખ ચેન.  
 વીરા વેહેલા આવળે.

રાણી રક્ષમણીનેરે રેવંતી, સતભામાનેરે જાંબુવંતી;  
 રૂડાં જ્નેવું ઠકરાણાના દાઠ. વીરા વેહેલા આવળે.

ભીડભંજ તમારી ભાભીઓ, સોળ સહસ્ત્ર એકસોને આઠ.  
 વીરા વેહેલા આવળે.

કંથ જોઠ દિયરીયાને કોડ ધણી, ભાષ ભવતારણુ ભગવા-  
 ન. વીરા વેહેલા આવળે.

સાથે ભદ્ર સધળાને લાવળે, બીજી ઉત્તમ વરણુ અને-  
 ક. વીરા વેહેલા આવળે.

વેદ વાચના વિપ્રને જાવળે, બીજને સર્વે કૃષ્ણ પરિવાર. વી.  
થોડું કષ્ટ ધાણુંકરી વાંચજે, પ્રભુ નોધ. રાના આધાર. વી.  
પ્રતિદ્રષ્ટેરે વેલા પધારજે, શેપનાય ન પામે પાર, વીરા.

## ગીત ૨ જી. જાગનાં.

વાડીમાં રેલછેલ મોગરો. ટેક.  
મને આપોરે માતારે દાદાળી.  
હુંતો મોગરો રોપવા રંનાદેવ, વાડી.  
મને આપોરે માતારે ધડુભો.  
હુંતો મોગરો સીચવા જાઉંરે રંનાદેવ, વાડી.  
મને આપોરે માતારે ટોપલી.  
હુંતો મોગરો વેડવા જાઉંરે રંનાદેવ, વાડી.

## ગીત ૩ જી

પાને કૃષ્ણે ભરાવી છે છાજતો, અગર ચંદન ભરયાં ઓરડારે.  
જગાડોરે વહુ નવીવહુના કંથ, રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે.  
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ, પેલડા પોહોરની આરતીરે.  
પાને કૃષ્ણે ભરાવી છે છાજતો, અગર ચંદન ભરયાં ઓરડારે.  
જગાડોરે વહુ નવીવહુના કંથ, રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે.  
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ, બીજલા પહોરની આરતીરે.  
પાને કૃષ્ણે ભરાવી છે છાજતો, અગર ચંદનના ભરયાં ઓરડારે.  
જગાડોરે વહુ નવી વહુના કંથ રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે.  
પાને કૃષ્ણે ભરાવી છે છાજતો, અગર ચંદનના ભરયાં ઓરડારે.  
જગાડોરે વહુ નવીવહુના કંથ, રાણી રાંદેલને કરે આરતીરે.  
આરતી અવસરે હોયરે રંનાદેવ, ચોપલા પહોરની આરતીરે.

### ગીત ૪ થુ

કુંગર ઉપર જિગીયા વાંસ, એરે વાંસનો વોજણુસોરે ધડીયો.  
માણેક મોતી ને હોરસે જડીઓ, એરે વીજણુસો વાદોત  
દળીયો.

હરખ્યારે આદિત પુછેરે વાત, કદો રાણી રાંદેલ કયાં હો  
ડયા ધાટ.

નથુભાઈને ઘેર જગોયારે જાગ, વહુરેનવીવહુએ જોરાડયા ધાટ  
ધાટ હોરાડીને લાગ્યાં પાય, બસેરે પધારયાં રાણી રાં-  
દેલ માય.

નુઠ્યાંરે રાંદેલ દોરે આસીશ છપો નથુભાઈ કોડ ગવીસ.  
કોડ તે ઉપર હોયરે પંચાસ, આશા પુરીરે એના કુ-  
ટંગ પરિવાર.

### ગીત ૫ થુ

મારેરે આંગણે કુઈરે ખણાવો, ધુટણુ સમાણાં પાણીરે  
રંનાદેવ.

ધાટડીયાળાં નાવારે બેઠાં, આદિતની ધર નારરે રંનાદેવ.  
સોઈ રંગ તોઈ રંગ લાલ કસુબો, ગથુરામાં મોઘો લેચા-  
યરે રંનાદેવ.

કુળાં કાતળીયાં ને આંગા પાતળીયા, ખડખુયાં છોડાયરે  
રંનાદેવ.

મારેરે આંગણે કુઈરે ખણાવો, ધુટણુ સમાણાં પાણીરે  
રંનાદેવ.

ધાટડીયાળાં નાવારે બેઠાં, નથુભાઈની ધરનારરે રંનાદેવ.  
સોઈ રંગ તોઈ રંગ લાલ કસુબો, ગથુરામાં મોઘો લેચાયરે

રંનાદેવ

કેળાં કાતળીયાં ને આંગા પાતળીયાં, ખડખડાં છાલાયરે

**ગીત ૬ હુ**

પેસોરે પોડી, કંકુએ ભરિયો,  
 જઈ રાણી રાંદેલ આગળ ધરિયો;  
 માવડીયો ભાગોને મેણુકારે.  
 હું વણુઝારી, દાસ તમારી,  
 નવલાખ પોડી એકલડી હંકારૂ. માવડી  
 બીજોરે પોડી, શ્રીફળે ભરીયો,  
 જઈ રાણી રાંદેલ આગળ ધરીયો, માવડી હું.વ.દા.ન.મા.  
 ત્રીજોરે પોડી, ખારેકે ભરીયો,  
 જઈ રાણી રાંદેલ આગળ ધરીયો, માવડી હું.વ.દા.ન.મા.  
 ચોથોરે પોડી, કેકડે ભરીયો,  
 જઈ રાણી રાંદેલ આગળ ધરીયો, માવડી હું.વ.દા.ન.મા.  
 વેચી ન જાણું, સાટી ન જાણું,  
 નવ લાખ પોડી એકલડી હંકારૂ, માવડી

**ગીત ૭ મુ**

સગીરે સંજએ નીસરયાં દેવ ક્યાં જઈ વસસો. ૧  
 વસીસું તે આંગા આંગડી, વસીસું સરોવરની પાળે. ૨  
 વસીસું તે નથુભાઈને ઓરડે, જે ઘેર મીઠાખોલી નાર. ૩  
 મીઠકાં ખોલે ને મન હીસે, લળી લળી લાગેછે પાએ. ૪  
 પાયે લાગીને શું માગીયાં માગ્યાં ધણીયનાં રાજ. ૫.  
 અખંડ હેવાનન ધાટડી, માગ્યાં પુત્ર પરીવાર. ૬

## ગીત ૮ મુ

રહેલ માનો રહેશે સોરંભતો, રહેલપુળ કાણે કરીરે. ૧  
નથુભાઈનેર ઘેર નવીવહુતો, રહેલપુળ તેણે કરીરે. ૨



## માંડવાણું ગીત ૯ મુ

મારે માંડવો મોગરે હાથો ને નેત્રે ઝાછાડીઓરે,  
મારે માંડવે કેળાના થંભ આશો રૂડો માંડવોરે;  
મારે માંડવે કાણુ કાણુ આવ્યું કાણુ કાણુ આવશેરે,  
હુતો જોઉં મારા કીયા ભાઈની વાટ જોને આવે રંગ રહેશેરે,  
મારે માંડવે મોતીલાલ આવ્યા હીરાલાલ આવશેરે.  
હુતો જોઉં મારા માણુલાલની વાટ, જોને આવે રંગ રહેશેરે  
મારે માંડવે કેઈ વહુ આવ્યાં કેઈ વહુ આવશેરે.  
હુતો જોઉં મારી કેઈ વહુની વાટ, જોને આવે રંગ રહેશેરે;  
મારે માંડવે રતી વહુ આવ્યાં જીવદોર વહુ આવશેરે.  
હુતો જોઉં મારી ધંધા વહુની વાટ, જોને આવે રંગ રહેશેરે

## ગીત ૧૦ મુ

હિંચા મંડપ મોગરે રચાવો મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે  
મંડપ હિપર જાજમો પથરાવો મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે  
જાજમ હિપર બાજડીયા ઢળાવો મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે  
બાજડ હિપર બાજુઓ ઢળાવો મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે  
બાજુહિપર પરવાળીના પાસા મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે,  
રમશે રમશે રાજપીપળાના રાજ મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે  
સામા રમશે નાનાભાઈ દેસાઈ મેતો કોડે પગરણુ માંડીઆંરે



હાર્યા હાર્યા રાજાપીપજાના રાજા મેતો કાડે પગરણુ માંડીઆરે,  
જાત્યા જાત્યા નાનાભાઈદેરાઈ મેતો કાડે પગરણુ માંડીઆરે,  
જાત્યા ઉપર નોળતો વગડાવો મેતો કાડે પગરણુ માંડીઆરે;  
હાર્યા ઉપર ગધેડાં જુકાવો મેતો કાડે પગરણુ માંડીઆરે.

### ગીત ૧૧ મું

સુરજ ઊગ્યારે કેવડીયાની ફણુસે કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
સુતા જાગોરે વાસુદેવના નંદ કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
તમ જાગોરે જાગે સહુ દેવ કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
લેજો લેજોરે પીતળના સોટા કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
દાતણુ કરજોરે તુળસીને ક્યારે કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે  
મુખ લેજોરે પામડીઓના છેડે કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
નામ લેજોરે શ્રીરામનાં નામ કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
સુરજ ઊગ્યારે કેવડીયાની ફણુસે કે વહાણુલાં બસે વાં  
સુતા જાગોરે પારવતી વહુના કંથ કે વહાણુલાં બસે વાં  
તમ જાગોરે જાગે સહુ ઢેડ કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
લેજો લેજોરે અથવાના સોટા કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
દાતણુ કરજોરે ઉકરડાની ટોચ કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
મુખ લેજોરે મસોતાને છેડે કે વહાણુલાં બસે વાયાંરે.  
જામ લેજોરે તમારા જાપનું નામ કે વહાણુલાં બસે વાં

### ગીત ૧૨ મું

કાણે મારાં આંગણું સમારીયારે  
કાણે પુર્યા મોતીકેરાચોક, મારા આંગણું રળીયામણારે.  
કાણે મારા સાગા તોડા ઘોળીયારે,  
કાણે લખીયા હંસને મોર, મારા તોડા રળીયામણારે;

ડાહ્યાબાઈએ આંગણુ સમારીયારે,  
 મોતીબેહેને પૂરયા મોતીચોક, મારા આંગણુ રળીયામણ્યારે.  
 લલ્લુબાઈએ સાગા તોડા ઘોળીયારે,  
 સૂરીબેહેને લખીયા હંસને મેર, મારા તોડા રળીયામણ્યારે;

### ગીત ૧૩ મું

આવો માળણુ બેસો બેસણેરે,  
 કહો તમારી વાડીયોના મુઝ, માળણુરાણી એમ બણેરે;  
 લાજે બે લાજે મારો મોગરોરે,  
 અધ લાજે આંપક્ષીયાનો છોડ, માળણુ રાણી  
 લાખ ખરમીને લોને લામણેરે,  
 લાડકડારે મુજ્યાજીને કાજ, માળણુ રાણી

### ગીત ૧૪ મું

હાલા લીલડાં વાંસ વેડાવો, તેની રતન ટોપલડી બડાવો;  
 ટોપલ મોતીલાલના હાથમાં આપો,  
 મોતીલાલ ધાંચો થઈ ઘેર આવે,  
 મારી ગંગાબેહેનને મન ન ભાવે,  
 સ્વામી ક્યાં લાગી આવડી વાર,  
 ગોરી તારે મઈયર પગરણુ માંડયા.  
 પાછલી રાતના દળણું દળાવ્યાં,  
 પેરોઢિયામાં પાણી ભરાવ્યાં,  
 વાહાણે વાએ વાસીદાં વળાવ્યાં,  
 ખરે ખપોરે જણુગાં ઝુકાવ્યાં.

### ગીત ૧૫ મું

ઉગતા સુરજની રજ ખરીરે,

એનીરે રજેરે કંઈ શ્રીકૃષ્ણ ધડીયારે,  
 અતીને ગોરાંરે અતી ધ્રુટડારે. ૧  
 હુ તો તમને પુષ્ટું મારા દેવકીજી વણુગારારે,  
 તમે કેમ શ્રીકૃષ્ણ જાઈયારે. ૨  
 ધડીએ જે ધડીએ ધડીયાલડાં વાગેરે,  
 પહોરે જે પહોરેરે જસ આરતીરે. ૩  
 આરતડીરે કરો દેવકીજીની કુખરે,  
 જેની કુખે શ્રીકૃષ્ણ જાઈયારે. ૪.  
 ગોરડીએરે ઉભાં ને પરસાળે અજવાળારે,  
 કુળને અજવાળ્યાંરે વસુદેવ તણાંરે. ૫  
 ઉગતા સુરજની રજા ખરીરે,  
 એનીરે રજે કંઈ મુજ્યાજી ધડીયારે,  
 અતીને ગોરાંરે અતી ધ્રુટડારે. ૬  
 હુ તો તમને પુષ્ટું મારાં રક્ષમાણી વણુગારારે  
 તમે કેમ મુજ્યાજી જાઈયારે. ૭.  
 ધડીએ જે ધડીએ ધડીયાલડાં વાગેરે,  
 પહોરે જે પહોરેરે જસ આરતીરે. ૮  
 આરતડીરે કરો રક્ષમાણીની કુખેરે,  
 જેની કુખે મુજ્યાજી જાઈયારે. ૯.  
 ગોરડીએરે ઉભાં ને પરસાળે અજવાળારે  
 કુળને અજવાળ્યાંરે વાસુદેવ તણાં.

---

જિયી જિયી મેડી મારાં ઘરે વીવાતાં, તો પાડોસે નણુ-  
 દી વસેરે. ૧

- બીરાની મેડીએ રડા કાચ ઢળાવુ,  
 તો ત્યાંને ઢાળુરે ભંગર દોલિયારે ૧  
 ત્યાં ચડો પ્હોડે મારી માડીનો જાયો,  
 તો વાઓ દોઝેરે ભાભી કુટડા રે. ૩  
 વાઓ દોળતાં ભાભી ગોઠડીએ ગોઠયા,  
 તો નણુદીને પાડોસે ન રાખીએ રે. ૪  
 દ્રીકું અણુદીકું નણુદી સરવસ્ત મામે,  
 તો નાંતે હડીને ક્યાગી આપીએરે. ૫  
 ઘરની ધણીયાણી તમે એવું સું બોલો,  
 તો જુદેન વના વીવાહ કોણુ માલસેરે. ૬  
 સાત સોપારી પડોશણુને આપુ,  
 તો તે મારે અહોયાં મહાલશેરે. ૭  
 ઘરની ધણીયાણી તમે એવું શું બોલો,  
 તો બેહેન વના ગણેશ કોણુ પુજશેરે, ૮  
 એખાને લાકુ મારી ગોરાણીને આપુ,  
 તો તે ગ્રાફે ગણેશ પુજશેરે. ૯  
 ઘરની વહુઆર તમે રાંધિને સીધોં,  
 તો જમવાને બેસે મારી બેનડીરે. ૧૦  
 ઘરની વહુઆર તમે પાણીડા જાઓ,  
 તો બારીએને બેસે મારી બેનડીરે. ૧૧  
 ઘરની વહુઆર તમે હેરાને ફેરા,  
 તો પકવાનને ઝોરડે મારી બેનડીરે. ૧૨  
 બારાકુ ૫૫ બેરે ગોરી વાળીએક આવે,

તો રૂપયા ઉછાળુ બેની ના મળેરે-	૧૩
માડીના જાયા તુને દેકરે આશીષ,	
તો સાતેને દીકરે હીંડજે મલપતારે.	૧૪
બહેવણની જામ તુને દેકરે આશીશ,	
તો સાતેને સોયકે આંસુ ઢાળજેરે.	૧૫

### ગણેશનું ગીત.

ગણેશપાટ બેસાડીએ, બધા નીપજે પકવાન;  
 રાગાં સંજાધી તેડીએ, જો પુજા હોય મોરાર.  
 જોને તે આંગણે પીંપજો, તેનો તે ધન અવતાર.  
 સાંજે સવારે પુછજો, જો પુજા હોય મોરાર.  
 જોને પેટ ચાર દીકરા, તેનો તે ધન અવતાર;  
 ચારે વહુઓ પાએ પડે, જો પુજા હોય મોરાર.  
 જોને પેટ ચાર દીકરી, તેનો તે ધન અવતાર,  
 સાંચ્યાં સુચ્યાં ધન વાવરે, જો પુજા હોય મોરાર.  
 જોને તે આંગણે જોટણી, તેનો તે ધન અવતાર;  
 સાંજે સવારે દોહીવણે, જો પુજા હોય મોરાર.  
 રાતો તે ચુડા મારો રંગ ભર્યો,  
 કારો ને કમળો હાથ;  
 ધર ચોળે ઘેડ ભાગીએ, જો પુજા હોય મોરાર.  
 કાઠા તે ધડની રાટલી, માંહી ગળગળીએ કંસાર;  
 બેગા બેસીને આરંગીએ, જો પુજા હોય મોરાર.

[ ૨૦૩ ]

### ગીત ૧૮ મું.

પીઠી પીઠી ચોળોરે પાંતરાણી,  
પેલી પીઠી ચડશેરે મારા જ્યા વરને.  
ઉતરતાં ચડશેરે પેલી છોડીને,  
પાકાં તેલ ચડશેરે મારા જ્યા વરને.  
કાચા તેલ ચડશેરે પેલી છોડીને,  
પડતી કેરી ખાશેરે મારા જ્યાવરે,  
ગોટકોને ચુસશેરે પેલી છોડીરે.

### ગીત ૧૯ મું.

ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે,  
જડીઆછે સોનાનો ખુટો કે ગુજરમાળીરે  
તેની ધડાવેશ ટેલડી વનમાળીરે,  
સોવરાવેશ જમણે કાને કે ગુજરમાળીરે  
ઉકરડી નુતરતાં વનમાળીરે,  
જડીઆછે સોનાનો ખુટો કે ગુજરમાળીરે  
તેનો ધડાવેશ દોવડો વનમાળીરે,  
સોવરાવેશ જમણે હાથે કે ગુજરમાળીરે.

### ગીત ૨૦ મું.

ઊડેને કુવો જળ ભર્યોરે, ઇટે વળ્યો શેવાળ;  
આથમણી ડગ મગેરે,  
હુ તમને પૂછું રતી વહુરે, કમરે કુલચંદ્રમાઈ દુખળારે;  
રાતે રમે રાણી સોગટરે, દહાડે દેશાઈઆની સાથ,  
આથમણી ડગમગેરે.

### ગીત ૨૧ મું

પાંચ વાનીનો લાડવો વનમાળીરે,  
 પીરશેઠે ઇચ્છા વહુને ભાણે કે ગુજર માળીરે,  
 જમતાં મનસુખભાઈ સામયો વનમાળીરે,  
 ધાસ્યોછે કાંચળી માંચ કે ગુજરમાળીરે.  
 ભરી સભામાં પડી ગયો વનમાળીરે,  
 ગધેડી ધઈછે દગ્ગેત કે ગુજરમાળીરે.

### ગીત ૨૨ મું

છરે આજ મેનો અડદા પરવત નોતરયારે,  
 અડદા તમે તો મારે પાપડ વણવા જોગ;  
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે,  
 છરે આજ મેતો ચોળા પરવત નોતરયારે,  
 ચોળા તમે તો મારે વડીચો મુકવા જોમ;  
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે.  
 છરે આજ મેનો ધંહુવા પરવત નોતરયારે,  
 ધંહુ તમે તો મારે કંસાર કરવા જોગ,  
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે.  
 છરે આજ મેતો નગ પરવત નોતરયારે,  
 નગ તમે તો મારે પીડી કરવા જોગ;  
 મારે સજન મેળાવો જો મળ્યોરે.

### ગીત ૨૩ મું

સોનાનો ધંબ હીરે જડ્યોરે,  
 ધંબનું નામ ના નાશુ વીવા ઘેર આપણેરે.

થંભનુ નામ મોતીલાલ વીવા ઘેર આપણેરે.  
 સોનાનો ગજ હીરે જડયોરે,  
 ડોશી વાણીયા નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 ડોશી વાણીયા નામ ઝવેરભાઈ વીવા ઘેર આપણેરે.  
 સાંખી લેખણે લેખાં લખેરે,  
 લેખાવટીયા નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 લેખાવટીયા હીમતભાઈ નામ વીવા ઘેર આપણેરે.  
 સાંગા માંચીએ બેડા પુન કરેરે,  
 પુનવંતા નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 પુનવંતા નવલજાઈ નામ વીવા ઘેર આપણેરે,  
 ઓરડામાં લખમી વાસો વસેરે'  
 લખમીનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 લખમીનુ નામ કાશી વહુ વીવા ઘેર આપણેરે  
 ખભેને કાચળો સોઘ ભટ્ટારે.  
 નાણાવટીયા નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 નાણાવટીયા માણેકલાલ નામ વીવા ઘેર આપણેરે,  
 હાથમાં પાટીઓ સોઘ ભટ્ટારે,  
 નીશાળીયા નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 નીશાળીયા ભીખાભાઈ નામ વીવા ઘેર આપણેરે  
 સાંખી પરસાળે આળક રમેરે,  
 આળકનું નામ ન જાણું વીવા ઘેર આપણેરે.  
 આળકનું સુરજ બેન નામ વીવા ઘેર આપણેરે  
 તાંબાના બેડે પાણી ભરેરે,



પાણીયારી નામ ન જાણુ વીવા ઘેર આપણે.  
પાણીયારીનું પરસન વહુ નામ વીવા ઘેર આપણે.

### ગીત ૨૪ મું.

પાએ પાવડા ને કેશરીયા વાધા,  
કાને સોનાની લોળારે, કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય શીમાડે આવ્યા,  
શીમાડે છત્ર ઢળાવોરે, કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય ભાગોળે આવ્યા,  
ભાગોળે ભેરયો વગડાવોરે કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય ચઢિટે આવ્યા,  
ચઢિટે ચમર ઢળાવોરે, કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય જાનીવાસે આવ્યા,  
કત્રવો સાળીને હાથરે કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય ખડકીએ આવ્યા,  
ખડકીના ખખડાયાછે કમાડરે કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય તોરણે આવ્યા,  
પુખણું સામુને હાથરે, કોઈ વરધ વધાવો.  
એટલે રણછોડરાય માયરામાં આવ્યા,  
માગાણ કંન્યા પધરાવોરે કોઈ વરધ વધાવો.

### ગીત ૨૫ મું.

ગાતરડાં ઉતારોરે ગોરણ, વહુ માગેછે સંવધયો ગોરણ,  
વહુનો ખાપ ભવાઇયો ગોરણ, વહુ માગેછે રોકડો ગોરણ.  
વહુનો ખાપ બોકડો ગોરણ, વહુ માગેછે જાજરી ગોરણ.

વહુનો બાપ વાઘરી ગોરજી વહુ માગેછે બદામ ગોરજી.  
વહુનો બાપ હળમ ગોરજી, વહુ માગેછે આરશી ગોરજી  
વહુનો બાપ પારશી ગોરજી, ધત્રીયાદી

### ગીત ૨૬ મુ.

ઘડશાંતી વેળા ગોરી રીસાવી બેઠાં; સસરા મનાવેતો મનાઉ,  
ઓ લાડણી આછા ધુંધુટ વહુને વાલેરા લાગે.  
ઠહેતો વહુવાર તમને તુશીઓ ઘડાયું તનમનીએ રતન જડાયું  
ઓ લાડણી આછા ધુંધુટ વહુને વાલેરા લાગે.

### ગીત ૨૭ મુ.

લાડણો પાન ચાવેને રસ ઢોળે,  
લાડણો તો વળી વળી પાછું જુવે;  
જાણે મારા બાપા સાથે આવે;  
જાણે મારા સસરાનો રંગ રાખે,  
લાડણો પાન ચાવે ને રસ ઢોળે.  
લાડણોતો વળી વળી પાછું જુવે,  
જાણે મારી માડી સાથે આવે;  
જાણે મારી સાસુનો રંગ રાખે,  
લાડણો તો પાન ચાવેને રસ ઢોળે.  
લાડણો તો વળી વળી પાછું જુવે,  
જાણે મારા વીરા સાથે આવે;  
જાણે મારા સાળાનો રંગ રાખે.

### ગીત ૨૮ મુ.

ઘોડી તારા મુખડે રતન જડવારે બાઈ,

રતન જડયારે નંદલાલ શેરો અજળ બનીરે બાઈ,  
વર બાપા તે વર બાપા કોણ સરાયું કેહેવાયરે બાઈ.  
જન સુઢાળી આગળ જય શેરો અજળ બનીરે બાઈ.  
વરબાપા તે વરબાપા આત્મારામ કેહેવાયરે બાઈ,  
જન સુઢાળી આગળ જય શેરો અજળ બનીરે બાઈ  
ઘોડી તારે મુખડે રતન જડયારે બાઈ.

રતન જડયારે નંદલાલ શેરો અજળ બનીરે બાઈ.  
વરમાડી તે વરમાડી કેઈ બાઈ કેહેવાયરે બાઈ,  
જન સુઢાડી આગળ જય શેરો અજળ બનીરે બાઈ.  
વરમાડી તે વરમાડી જીવકેર બાઈ કેહેવાયરે બાઈ,  
જન સુઢાળી આગળ જય શેરો અજળ બનીરે બાઈ.

### ગીત ૨૯ મુ.

લીલી ઘોડીરે પીજો ચાખજો, ઘોડી ધણુ ગાજો,  
લીલડાં જડીત્ર પલાણુ, જહેવણુ મારી છંદે નાચે.  
છંદે છુદાવ્યાંરે છુંદણાં, ઘોડી ધણુ ગાજો,  
હોંસે રંગાવ્યા કાળા દાંત, જહેવણુ મારી છંદે નાચે.  
ઘોડી રહડી જીવાવર સંચરયા, ઘોડી ધણુ ગાજો.  
મોહી રહ્યા ચારે દેવ જહેવણુ છંદે નાચે.  
પેહલેને વિશ્વનાથરે મોહી રહ્યા, ઘોડી ધણુ ગાજો,  
ગયામાં ગદાધર દેવ, જહેવણુ મારી છંદે નાચે  
આંગણે ને કંતારનાથ મોહી રહ્યા, ઘોડી ધણુ ગાજો,  
ચોથ઼ે મહોજેસ્વર દેવ, જહેવણુ મારી છંદે નાચે.  
ચારોએ મોહીને શું ક્રીધાં ઘોડી ધણુ ગાજો.

### ગીત ૩૦ મું.

કુંઝેર હેલ દઇ ઘોડે ચડીયા, તારા વેરીને ખાસકા પડીયા.  
કુંઝેર દહીંયનાં ગોરસ ખાટાં, ત્હારા વેરીનાં હૈયડલાં ફાટાં.  
કુંઝેર દહીંયના ગોરસ મીઠાં, ત્હારા બહાલાંએ અચરત દીઠાં  
કુંઝેર ખુપેછે અસરો ને અસરો, જોવા આળ્યાં તે સાસુ  
ને સસરો.

કુંઝેર ખુપે તે જડીઆરે આપ, સાજનમાં સોઘયે જીયા  
વરના ખાપ.

કુંઝેર ખુપે તે જડીયારે હીરા, સાજનમાં સોઘયે જીયા  
વરના વીરા.

કુંઝેર ઘોડેછે કુલની પાખર, તારૂં સમા શોભીતુરે સાજન.  
કુંઝેર ઘોડે છે કુલની વાડી, કરવડી ઝાલે જીયાવરની માડી.  
કુંઝેર ઘોડા પાછળ કામઘેન, રઘે બેસે જીયાવરની ખેન.

### ગીત ૩૧ મું.

બનો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે,  
બનો લંકા ધડવાણુ પુરાવે છે;  
બનો ત્યાં થકી સોના મંગાવેછે.  
બનો બનડીકી ઝાલ ધડાવે છે.  
બનો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે,  
બનો સુરતધડ વાણુ પુરાવે છે,  
બનો ત્યાં થકી સોની તેડાવે છે,  
બનો બનડીકી ઝાલ ધડાવે છે.  
બનો ઉમલ્યો ઉમલ્યો આવે છે,  
બનો મરૂપડ વાણુ પુરાવે છે.

બનો ત્યાં થકી જડીયા તેડાવે છે,  
 બનો બનડીકો ઝાલ જડાવે છે,  
 બનો ઉમડ્યો ઉમડ્યો આવે છે,  
 બનો અમદાવાદ વાણુ પુરાવે છે.  
 બનો ત્યાં થકી પટવા તેડાવે છે,  
 બનો બનડીકો ઝાલ ગડાવે છે.  
 બનો ઉમડ્યા ઉમડ્યો આવે છે,  
 એની નગરીમાં ધુમ મચાવે છે,  
 બનો બિઘતા લોક જગાડે છે.

### ગીત ૩૨ સુ.

હારે બના મેરી ગત્રી મન આવે, મોતીલાલ બના, છ-  
 જોડી બેઠક છોડદો.  
 હારે બના છોડદોરે દીલ ખોલ દો, હારે બના મેરી  
 હારે બના લંઘાધડ વહાણુ પુરાવાએ.  
 હારે બના તાંથકાં મોનાં અણાવીએ,  
 હારે બના બનડીકો ઝાલ ધડાવે, મોતીલાલ બના બને.  
 હારે બના હડમયધડ વહાણુ પુરાવાએ.  
 હારે બના તાંથકા હોરા અણાવીએ,  
 હારે બના બનડીકો ઝાલ જડાવે, મોતીલાલ બના બને.  
 હારે બના સીંધાધડ વહાણુ પુરાવાએ,  
 હારે બના તાંથકાં મોતી અણાવીએ.  
 હારે બના બાડીકો ઝાલ પ્રેવાએ, મોતીલાલ બના બને.

### ગીત ૩૩ સુ.

હારે બના કિન્ને બતાઈ તુને મેરી ગત્રીયાં,

મેરી ગલીયાંરે શુભાળી છડીયાં, હારે બના કિન્ને૦  
 હારે બના ચીરાતો તેરા લાલ બનીયા,  
 લાલ બનીયારે શુભાળ બનીયા, હારે બના કિન્ને૦ ૧  
 હારે બના નીમા તો તેરા લાલ બનીયા,  
 હારે બનીયારે શુભાળ બનીયા, હારે બના કિન્ને૦ ૨  
 હારે બના મોઢાં નો તેરા લાલ બનીયાં,  
 લાલ બનીયાંરે શુભાળ બનીયાં, હારે બના કિન્ને૦ ૩  
 ગીત ૩૪ સુ.

એક લીલી તે લીલી લીલડી,  
 એક લીલડાં જડીત્ર પલાંણુરે જગલીલડી.  
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ,  
 મારા હાથી દેખીને વેવાઈ બી ગયો,  
 મારી ક્રમ કરો રેહેશે લાજરે જગલીલડી,  
 મારા કીયા બાઈએ સાનમાં સમજવીયા,  
 મારા મોતીબાઈએ સાનમાં સમજવીયાં,  
 તમારી બહેરી રાખીશું લાજરે જગલીલડી;  
 એક લીલી તે લીલી લીલડી,

એક લીલડાં જડીત્ર પલાંણુરે જગલીલડી;  
 મારા સોય ઘોડાને બસે હાથીઆ,  
 મારા ઘોડા દેખીને વેવઈ બી ગયો,  
 મારી ક્રમ કરી રેહેશે લાજરે જગલીલડી,  
 મારા કીયા બાઈરે સાનમાં સમજવીયાં,  
 મારા ઝવેરબાઈએ સાનમાં સમજવીયાં,  
 તમારી બહેરી રાખીશું લાજરે જગલીલડી.

ગીત ઉપ મું.

- આજ મારું વાજીત કરે ઝમકાર,  
તો જેમરે વાગે ને સાજન મળેરે. ૧
- વાગતું વાગતું પોળમાં પેહું,  
તો ધરેરે પુછે તણારે. ૨
- ઉંચલા અવાસને નીચલા દરવાજા,  
તો મોતી જડયાં તોરણ ખારણેરે, ૩
- ચોકમાં આપો પરસાજે નાગરવેલ,  
તો ગોરીએ દીવા અજવાળીયારે. ૪
- સાત દીકરડા તું જણુ મોરી મોરી,  
તો જેમ દ્રવ્ય ખરચુને રવ ચડેરે. ૫
- એક દીકરડી તું જણુ મોરી મોરી,  
તો સાજન જમાડું ધર આપણેરે. ૬
- આપે માહેરડાંમાં આપીરે બટી,  
તો માડીએ આપી ટાટડીરે. ૭
- સાતરચું બનને સાસરે આપો,  
તો ભેંસ ઢોવા બલી તાંબડીરે. ૮
- ચીંદના ચંદરવા જાંદરના જલેચા,  
તો મજલી જાંદરના ચારસારે. ૯
- જરાનપોરી થાળી વીજાપુરી બારી,  
તો નવારે નગરના વાડકારે. ૧૦
- તાંબાના તકીલા પીતળના આગળીયા,  
તો નવીરે મુદડના પાટમારે. ૧૧
- એટલું બધુ બેન સાસરે જાતે,

તો લાજ વધારજો આપણીરે.

૧૨

ગીત ૩૬ મું.

મારા નવલા વેવાઇ તને વીનતું, તારી શાંકડીશરી વળાવને,  
મારું મોટાતું સાજન આવશે, તારા ઉકરડા દેખીને લાજશે,  
તારા હેઆં છોકરને મારશે, તારાં ધમડાં બુઢાંને દાટશે;  
તને નક્કરને નહી લાજરે, તને નીરલજને મું ઢહીએરે.

ગીત ૩૭ મું.

કુંવર હેવો દેઇ ઘોડે ચડીયા, એમના વેરીને ધાસકા પડીયા.  
દહી દુધના ગોરસ ખાટાં, એમના વેરીના હાઇયારે ફાટયા.  
દહી દુધના ગોરસ ભરીયાં, એમના વાલાનાં હાઇયારેઠરીયાં,

ગીત ૩૮ મું.

વરતો બહુરે હાંશીલો વરતો બહુરે ખાંતીલો;  
એની મરખા નયણી જુવે વાટરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે.  
વરતો સોનીડાની શેરી વચ્ચે સંચરયો,  
વરને ઉતરીઓ વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે  
વરતો માળીડાની શેરી વચ્ચે સંચરયો,  
વરને ખુપ વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે  
વરતો ગાંધીડાંની શેરી વચ્ચે સંચરયો,  
વરને શીકળ વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે  
વરતો ડોશ્કીડાની શેરી વચ્ચે સંચરયો.  
વરને સરખાવસાવતાં લાગી વારરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે  
વરતો તંબોળીડાની શેરી વચ્ચે સંચરયો.  
વરને પાન વસાવતાં લાગી વારરે નગારાં વાગે ધીમે ધીમે  
હત્યાદી.



[ ૨૧૪ ]

### ગીત ૩૯ મું.

તુંતો જમ જમરે જમમડા કહવો, તારી માડી નહી પીરશે કલવો  
તારી સાસુએ પીરસો કલવો, તારી સાસુ હઠ્યાની બોળી;  
તને ધીમાં રાખશે બોળી, તારી માડી તે દમ્યાની કપટી.  
તને મીઠું નહી મેલે ચપટી, તારી માડને આવડો શો મચડો,  
તને ગોળ ન આપે કદી લચડો.

### ગીત ૪૦ મું.

મારી ઉધણુ વેવણુ જમરે, તારા ધર પછવાડે થઈ રહ્યો છે સોરરે  
મારા પગ સુણીને થયા થાંભલા પેલી વેવણુને લેઈ ગયા જમલ  
મારા પગ સુણીને થયા આરશી. પેલા વેવણુને લેઈ ગયા ખારશી.  
છત્તાદી.

### ગીત ૪૧ મું.

શેરી શેરી ધુધરડા વાગે છે,  
કોઈ ઉમરાવ નદો આવે છે.  
કોઈ જાણ કરો પીંગાન કરો,  
પેલા નવલા વેહેવાઈને જાણ કરો,  
પેલા કોડીલા વેહેવાઈને જાણ કરો,  
તારી શેરી છે સુગાળીરે.  
તારી ધર ધણીઆંણી કાળીરે,  
મારી જાણમાં આવ્યા મોટારે,  
વેહેવણુ જર ભરી લાયો લોટારે,  
વેહેવણુ લેજેરે કુંકાવટી,  
તારે ખારણે આવ્યો નાણાવટી,  
વેહેવણુ લેજેરે સોપારી,

તારે ખારણે આઘ્યો વેપારી,  
 વેહવણ લેજેરે સુપડયું,  
 તારા ભવનું તે ભાગ્ય દુખડું,  
 તારા સુત્રા પછાડી ગારેરે,  
 તારે દીકરી જણ્યાનો વારેરે,  
 તારા સુત્રા પાછળ ઇંટરે,  
 તારે દીકરી જણ્યાની રીતરે,  
 તુંતો દીકરી જણી જણી પાકીરે,  
 આંખાકેરીની પડે પાકીરે.

ગીત ૪૨ મું.

હળવે હળવે પાંખરે મોટા જોડારે.  
 બાળા વરને વાગશે સાદી ચોખારે,  
 રવઘઝે ના પાંકેશ વેવણ.  
 રવઘઝો તારે વડોવા જોઈશું.  
 સાંબેલે ના પાંકેશ વેવણ,  
 સાંબેલું તારે ખાંડવા જોઈશું.  
 તરાકે ના પાંકેશ વેવણ,  
 તરાક તારે કાંતવા જોઈશું.  
 સળીએ ના પાંકેશ વેવણ,  
 સળીએ તારા ગાપના પળીયા.  
 સંપટે ના પાંકેશ વેવણ,  
 સંપટ તારે દીવો કરવા જોઈશું.  
 ધુંસરે ના પાંકેશ વેવણ,  
 ધુંસર તારે ગાટે જોઈશું.

ગીત ૪૩ મું.

લીપ્યા લાખ્યા ઓરડા સાપોલીયું જાય,  
 કુલચંદની ગાંડમાં સાપોલીયું જાય.  
 જાય મુછો મરડતું સાપોલીયું જાય,  
 જાય ધડાકા લેતું સાપોલીયું જાય,  
 ઓ એના બાપા સાપોલીયું જાય,  
 દીકું હોય તો કાહાડરે સાપોલીયું જાય,

ગીત ૪૪ મું.

સુરત શહેર વસો એક સોનીરે,  
 સોની ધડને લાકડાની પોચીરે.  
 એની પોચીએ ઝાઝા હીરારે,  
 પોંચી લાવે લાકડાના વીરારે.  
 બાળુ બંધના સરખી પોચીરે,  
 મુળાઈ શહેર વસો એક જડીઓરે.  
 જડીયા જડને લાકડાની પોચીરે,  
 એની પોચીએ ઝાઝા આપારે.  
 પોંચી લાવે લાકડાના મામારે.  
 બાળુ બંધના સરખી પોંચીરે;  
 ભરૂચ શહેર વસો એક પટવોરે;  
 પટવા ગાંઠ લાકડાની પોચીરે;  
 એની પોચીએ જળુ આપરે;  
 પાંચી લાવે લાકડાના બાપરે.  
 બાળુબંધના સરખી પોચીરે,  
 અમદાવાદ વસો એક ઝનેરીરે;

[ ૨૧૭ ]

ઝવેરી પારખ લાડકડાની પોંચીરે.  
એની પોંચીએ ઝાઝા મોતીરે;  
પોંચી લાવે લાડકડાની માશીરે;  
બાળુ બંધના સરખી પોંચીરે.  
તાંતો નવરંગ માંડવા રચીઆરે,  
તાંતો નટવર મડોયા ઘોડેરે; વરકન્યા પરણીને ઉડ્યારે

ગીત ૪૫ મું.

અમારૂંરે જીરું, તમારી વલીયારી,  
એ બેને પરણાવો વેવઘઆ સંપજ રાખો.  
એ બેન બોલે બનશે વેવઘઆ સંપજ રાખો,  
અમારા હીમતભાઈ તમારી પરસન વહુંએ બેને પરણાવો  
વેવઘઆ સંપજ રાખો, એ બેને બોલે બનશે, વેવઘઆ  
સંપજ રાખો એ બંને જગતે જોડું વેવઘઆ સંપજ રાખો

ગીત ૪૬ મું.

વરકન્યા કંસાર જમે, વેવણની તો દાઢ ગળે.  
લાડાને કંસાર નભાવેરે, લાડી તો દુચ્છેદુચ્છે આમરે,  
લાડો તો સકાળમાંથી આવ્યોરે, લાડી તો દુકાળમાંથી આવીરે

ગીત ૪૭ મું.

વરકન્યા કંસાર જમે બનઘયાની દાઢ ગળે.  
કોળીયો કંસાર આપે તો ખાઈએરે,  
નહી તો આશા મુકી ઘેર જઈએરે,

ગીત ૪૮ મું.

ડાભે ખુણે ડામચીઓ ડોલેરે, ત્યાંતો દુલમંદખીલાડો બોલેરે  
દુલમંદ કહે ખીલાડો થાઉં, બાજઠ તળે પેશી જાઉ.  
કોળીઓ કંસાર ખાતો જાઉ, નહી તો મરનો ઉંદર થાઉ

ગીત ૪૯ મું.

એક ઝારા ઉપર ઝારીરે. એતો કંન્યા થઈ અમારીરે;

એનો અમારા કહ્યાં કરશે, એની નાનો માંદો મુનરશે.

**ગીત ૫૦ મું.**

સામા ઝોરડીઆમાં અધમણ છરં  
જીઆવર પરણે હુતો ધડીએ ના ધીરં;  
તળીયાં ધીમાંનાં ઘેગર મુજને ગીઠેરાં લાગે.  
સામા ઝોરડીઆમાં અધમણ અડદી  
જીઆવર પરણે હુતો વેધને દરતી,  
તળીયાં ધીમાંના ઘેગર મુજને ગીઠેરાં લાગે,  
સામા ઝોરડીઆમાં અધમણ મીઠું,  
જીઆવર પરણે મેતો અચરબ દીઠું  
તળીયા ધીમાંના ઘેગર મુજને માંદે લાગે

**ગીત ૫૧ મું.**

લાડી આપી પાડી આપી જનદંયાની ખાડી આપી  
તોય લડવા માડવા હેઠેરે.  
છડરીયો ઘડ જીત્યારે આનંદ જાણા,  
લાક કહેતા મોતીજાઈ જુહારે આનંદ જાણા;  
એતો દાંકરો પરણ્યાવીને ઉડ્યારે આનંદ જાણા,  
લોક કહેતા પુલ્લયંદ સાચારે આનંદ જાણા,  
એતો દાંકરો પરણ્યાવીને નાચ્યારે આનંદ જાણા.

**ગીત ૫૨ મું.**

અમે આવ્યાં તા રંગ બેર રંગવાડે,  
અમ આવ્યાંતાં પરમન વહુને લેવારે.  
અમ આવ્યાંતાં પરમન વહુને જોવારે.  
એના જાયામાં શું જોશેરે.

**ગીત ૫૩ મું.**

નાંખ્યાં કુડો ને નગર સોલામણી,  
માંદો બરીએત્ર રે ગવડીનાં ધીજા,  
સાંહડીરે આખા મોરીએ.  
મારા કીડા મોડા વાજાં વાગીયાં,

મારા મોતીશાઈના વાજનંત્ર વાગીઆં.

પેલા વેવાઈનારે પડ્યાંરે નીશાન,

સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.

તાંબા કુડી તે નગર સોહામણી,

માંહી ભરીઓક્ષારે ગવરીના ધીઅ,

સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.

મારા કીઆ ભાઈની મેડીએ દીવા બળે.

મારા હીરાસાક્ષની મેડીએ દીવા બળે,

પેલા વેવઈનારે ગોર અંધારાં,

સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.

તાંબાકુડી તે નગર સોહામણી.

માંહી ભરીઓક્ષારે ગવરીના ધીઅ,

સાહેલીરે આંખો મોરીઓ.

મારી કેધ વહુને પેરણુ સાડી ભક્ષી.

મારી રતી વહુને પેરણુ સાડી ભક્ષી,

પેલી વેવણુનેરે લેખ ગયા ધાડી;

સાહેલીરે આંખો મોરીઓ, ઇત્યાદી.

### ગીત ૫૪ સું.

એના માંડવે નથી કાંઈ વાંસવળી

એના ધરમાં નથી કોઈ ધાર ધણી,

એના ધરમાં પુત્રચંદ મડધો માહાસે,

પેલા વળતા પીચારાનું કાંઈ ન ચાલે;

એના આણ્યાં તાણ્યાંને શુરે ગમ્મએ.

એના માઆ તાઆંને શુરે ગમ્મએ.

પુત્રબાઈના પરવારાને શુરે ગમ્મએ.

### ગીત ૫૫ સું.

હુડો વેવઈઓ ભીત પડે,

ભીત પડે તો પડવા દે ફાણુ ડોંગર ભરવા દે.

આગળ કુલચંદ પરજ્યાતા ઠાલું ડોનર ભરયુતું.  
હવે પાનાભાઈ પરણે છે ઠાલું ડોનર ભરેછે.

ગીત ૫૬ મું.

છોડી તાર અણુવર પાછુ વાળ, અણુવરિયું લગ્નમણુરે.  
પગ ભણી જોયું તારે લુલું દીઠું, અણુવરિયું લગ્નમણુરે.  
નાક ભણી જોયું તારે યુચું દીઠું. અણુવરિયું લગ્નમણુરે  
આંખ ભણી જોયું તારે કાંણુદીઠું, અણુવરિયું લગ્નમણુરે  
કાન ભણી જોયું તારે તુટલું દીઠું, અણુવરિયું લગ્નમણુરે  
હાથ ભણી જોયું તારે પાંગલું દીઠું અણુવરિયું લગ્નમણુરે  
જોડાવી જોયું તારે જોખડું દીઠું, અણુવરિયું લગ્નમણુરે.

ગીત ૫૭ મું.

એના ધર પછવાડે ઇંટ પડી, એને દીકરી જણ્યાની રીત પડી.  
એના ધર પછવાડે આવળીઓ, એને દીકરી જણ્યાનોવાવળીઓ  
એને ખારણે જોમટીનો ગારો, એને દીકરી આપ્યાનો છે વારો

ગીત ૫૮ મું.

છરે સરસત શવાગીને વિનવુંરે,  
છરે ગણપત લાગુ પાય, માર તોરણીયુ હીરે જડયુરે.  
મારે હીમતભાઈને ધીરજલાલનાં જોડવાંરે,  
પેલા વેવાઈને બલાડાંની જોડ, માર તોરણીયુ હીરે જડયુરે.  
મારી રતી વહુને છવકાર વહુનાં જોડવાંરે,  
પેત્રી વેવણને ભુંડણની જોડ, માર તોરણીયુ હીરે જડયુરે.

ગીત ૫૯ મું.

પેત્રો વેવઈ આળ કુવારોરે મારછ ક્યારામાંનો કેવડો,  
એને કૂતરી સાથે પરણાવોરે મારછ ક્યારામાંનો કેવડો.  
એ કેમ કરી બોલડા બોલોરે મારછ ક્યારામાંનો કેવડો,  
કૂતરી ભસશે વેવઈ બોલશે એમ કરી બોલડા બોલશે.

સમાપ્ત.





# બહેર ખખર.

સરવે સદ્ગુણને આમે નિમે સહી કરનાર વિનંતી  
 હનીએ, હનીએ કે અમારે આપી સરવે જાનની એ-  
 પરીએ તથા પુત્રકો મળશે. મુજરાતી, ઇમેઇ, સરકુ-  
 તપા અરજીની નિરાશમાં આવતી એપરીએ તથા ક-  
 થદાએ વ્યવસ્થાના, તપા વિનવધર્મના, પુત્રકો તથા  
 વારતા તથા ધણી જાનની એપરી અમારે આપી રા-  
 ડી પ્રમતે મળશે. સાંપડી જેતરને પોંચે કામળ લખી  
 ગુલાશો કરવે. નાટકો રમવા લેવામાં નહી આવે.

જેને મળાવી હાય તેણે નીચેને સરનામે લખવું.

ગુડમેવર - ગમનાદાસ લલુભાઈ માણેદ્યાદનાં.

ગુડમેવર - ગમનલાલ દેવચંદ રીચીરાડ.

